

POLITECHNIKA CZĘSTOCHOWSKA

PROGRAM STUDIÓW

Nazwa kierunku:

Matematyka stosowana i technologie informatyczne

**Cykl kształcenia rozpoczynający się
od roku akademickiego 2021/2022**

Poziom: studia pierwszego stopnia

Profil: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Tytuł zawodowy: inżynier

SPIS TREŚCI

1. Ogólna charakterystyka programu studiów	3
2. Opis sylwetki absolwenta	4
3. Parametryczna charakterystyka kierunku studiów	5
4. Opis zasad i form odbywania praktyk studenckich	6
5. Warunki ukończenia studiów.....	7
6. Harmonogram realizacji programu studiów	8
7. Efekty uczenia się.....	10
8. Matryca pokrycia efektów uczenia się przez zamierzone efekty	17
9. Sylabusy	1919

1. Ogólna charakterystyka programu studiów

Podstawowe informacje o kierunku			
Nazwa kierunku studiów:	Matematyka stosowana i technologie informatyczne		
Poziom:	pierwszego stopnia		
Profil:	ogólnoakademicki		
Forma studiów:	studia stacjonarne		
Liczba semestrów:	7		
Łączna liczba punktów ECTS, konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie:	210		
Łączna liczba godzin zajęć konieczna do ukończenia studiów:	2734		
Tytuł zawodowy uzyskiwany przez absolwenta:	inżynier		
Koordinator kierunku: dr Sylwia Lara-Dziembek			
Dziedziny i dyscypliny naukowe, do których odnoszą się efekty uczenia się			
	Dziedzina	Dyscyplina	Udział %
Dyscyplina wiodąca (przypisano ponad 50% efektów uczenia się):	Nauki inżynieryjno-technicznych	Informatyka techniczna i telekomunikacja	60
Dodatkowa dyscyplina naukowa do której odnoszą się efekty uczenia się:	Nauki ścisłe i przyrodnicze	Matematyka	40

2. Opis sylwetki absolwenta

Koncepcja kształcenia w ramach kierunku Matematyka stosowana i technologie informatyczne zakłada dostosowanie systemu kształcenia do potrzeb rynku pracy poprzez powiązanie dwóch dyscyplin naukowych matematyki i informatyki technicznej i telekomunikacji. Połączenie tych dyscyplin jest zabiegiem, który w sposób uniwersalny przygotowuje absolwenta do aktywności na rynku zawodowym, jak również do dalszego kształcenia oraz działalności na polu naukowym.

Studia na kierunku Matematyka stosowana i technologie informatyczne mają profil ogólniakademicki, zgodnie z ideą takich studiów, zwrócono uwagę na efekty ukierunkowane na wprowadzenie do działalności naukowej, a także ułatwiające kontynuowanie kształcenia na studiach drugiego i trzeciego stopnia.

Atrakcyjna koncepcja kształcenia na studiach pierwszego stopnia na kierunku Matematyka stosowana i technologie informatyczne o profilu ogólniakademickim wiąże się z misją Uczelni i jej strategią kształcenia wykwalifikowanej kadry technicznej dostosowanej do potrzeb współczesnego społeczeństwa informacyjnego. W tym celu w ramach kierunku Matematyka stosowana i technologie informatyczne zaproponowano dwie specjalności: Modelowanie matematyczne i analiza danych oraz Matematyka finansowa i bezpieczeństwo danych.

Absolwent studiów pierwszego stopnia kierunku Matematyka stosowana i technologie informatyczne posiada ogólną wiedzę z zakresu matematyki i informatyki na tyle wszechstronną, aby mógł rozwiązywać problemy związane z modelowaniem matematycznym, statystyczną analizą danych oraz posługiwać się różnorodnymi technikami i narzędziami informatycznymi.

Absolwent specjalności Matematyka finansowa i bezpieczeństwo danych (MFBD) potrafi stosować metody matematyczne i statystyczne oraz narzędzia informatyczne stosowane w analizie rynków finansowych i ubezpieczeniowych. Ponadto zna narzędzia informatyczne i metody matematyczne niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa w procesie gromadzenia, przetwarzania i przesyłania dużych zbiorów danych. Absolwent tej specjalności może znaleźć zatrudnienie w różnorodnych instytucjach z sektorów finansowych, ubezpieczeniowych i IT.

Absolwent specjalności Modelowanie matematyczne i analiza danych (MMAD) potrafi stosować metody matematyczne i narzędzia informatyczne do analizy i rozwiązywania problemów decyzyjnych występujących w rozmaitych obszarach rzeczywistości społeczno-gospodarczej, takich jak np. finansach, bankowości oraz sterowaniu procesami produkcyjnymi. Absolwent tej specjalności posiada również obszerną wiedzę z zakresu przetwarzania i analizy danych, która w połączeniu ze znajomością teorii metod statystycznych sprawia, że może on znaleźć zatrudnienie zarówno w instytucjach państwowych, urzędach statystycznych jak i przedsiębiorstwach z wielu branż przemysłu.

Absolwenci znają język obcy na poziomie biegłości B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego Rady Europy oraz posiadają umiejętność posługiwania się językiem specjalistycznym z zakresu kierunku kształcenia.

3. Parametryczna charakterystyka kierunku studiów

1. Liczba godzin zajęć prowadzona na kierunku studiów przez nauczycieli zatrudnionych w Uczelni jako podstawowym miejscu pracy:

2584 godzin

2. Liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć z języka obcego:

8 ECTS

3. Wymiar praktyk studenckich oraz liczba punktów ECTS:

Praktyka zawodowa 4 tygodnie w wymiarze 150 godzin, 6 ECTS

4. Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia:

108 ECTS

5. Liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych (nie mniejszą niż 5 punktów ECTS), w przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne:

14 ECTS

6. Liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć podlegających wyborowi przez studenta:

75 ECTS

7. Liczba godzin zajęć z wychowania fizycznego, którym nie przypisuje się ani efektów uczenia się, ani punktów ECTS

60 godzin

8. Liczba punktów ECTS przypisana do zajęć związanych z prowadzoną w Uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów oraz liczbę punktów ECTS przypisanych do zajęć przygotowujących studentów do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności:

Liczba punktów ECTS przypisana do zajęć związanych z prowadzoną działalnością naukową w dyscyplinie informatyka techniczna i telekomunikacja:

Przedmioty ogólne – 62 ECTS

W zakresie: Modelowanie matematyczne i analiza danych – 39 ECTS

W zakresie: Matematyka finansowa i bezpieczeństwo danych – 32 ECTS

Liczba punktów ECTS przypisana do zajęć związanych z prowadzoną działalnością naukową w dyscyplinie matematyka:

Przedmioty ogólne – 60 ECTS

W zakresie: Modelowanie matematyczne i analiza danych – 22 ECTS

W zakresie: Matematyka finansowa i bezpieczeństwo danych – 18 ECTS

Liczba punktów ECTS przypisana do zajęć związanych z prowadzoną działalnością naukową w dyscyplinach informatyka techniczna i telekomunikacja lub matematyka:

Przedmioty ogólne – 87 ECTS

W zakresie: Modelowanie matematyczne i analiza danych – 33 ECTS

W zakresie: Matematyka finansowa i bezpieczeństwo danych – 23 ECTS

4. Opis zasad i form odbywania praktyk studenckich

- Studenci studiów pierwszego stopnia na kierunku Matematyka stosowana i technologie informatyczne zobowiązani są do odbycia 4 tygodniowej praktyki zawodowej w wymiarze 150 godzin – 6 punktów ECTS.
- Praktyki zawodowe są integralną częścią procesu dydaktycznego. Wybór i miejsce odbywania praktyk są ściśle związane z kierunkiem studiów i zainteresowaniami praktykanta.
- Praktyka zawodowa jest ujęta w planie studiów i programie nauczania i w związku z tym jest traktowana jako pełnoprawny przedmiot, którego zaliczenie skutkuje wpisem do indeksu.
- Praktykę zawodową należy zrealizować po VI semestrze studiów w czasie przerwy wakacyjnej (lipiec, sierpień).
- Studenci samodzielnie decydują o miejscu odbycia praktyki. Praktyka ta może być realizowana w zakładach państwowych, spółdzielczych, prywatnych, spółkach, bankach.
- Student odbywa praktykę na podstawie umowy wstępnej stanowiącej podstawę przygotowania przez uczelnię porozumienia w sprawie organizacji praktyki studenckiej.
- Praktyka może być zrealizowana na podstawie umowy o pracę lub praktyki zawodowej nie obciążającej kosztami zakładu.
- Student we własnym zakresie ubezpiecza się na czas trwania praktyk od następstw nieszczęśliwych wypadków (NW). Nie dotyczy studentów objętych ubezpieczeniem grupowym w PZU.
- Opiekun praktyk jest wyznaczany przez Zakład, w którym student odbywa praktykę.
- Na Wydziale nadzór na praktykami w ramach kierunków sprawują powołani przez Dziekana Pełnomocnicy ds. Praktyk.
- Po zakończeniu praktyki w celu jej zaliczenia student zobowiązany jest złożyć u pełnomocnika praktyk następujące dokumenty: dziennik praktyk, opinię zakładu o studencie odbywającym praktyki oraz indeks.
- Pełnomocnik do spraw praktyk na podstawie dokumentacji przebiegu praktyk dokonuje zaliczenia praktyk poprzez wpis do indeksu (6 punktów ECTS). Ocena wystawiona przez Opiekuna praktyk w firmie jest jednocześnie oceną praktyki w indeksie.
- Praktyka może być zaliczona również studentowi na podstawie umowy o pracę oraz oświadczenia pracodawcy że realizowana praca spełnia wymogi praktyki tzn. jest zgodna z kierunkiem odbywanych studiów.
- Praktyka może być również odbyta poza granicami kraju. Jednak wszelkie formalności związane z organizacją, zaliczeniem oraz tłumaczeniem dokumentów spoczywają na studencie.
- Uczelnia nie pokrywa kosztów związanych z praktykami.

5. Warunki ukończenia studiów

Warunkiem ukończenia studiów i uzyskania dyplomu ukończenia studiów jest:

- 1) Uzyskanie efektów uczenia się określonych w programie studiów;
- 2) Złożenie egzaminu dyplomowego;
- 3) Pozytywna ocena pracy dyplomowej.

Praca dyplomowa inżynierska powinna mieć charakter praktyczny (badawczy lub projektowy). Treść pracy powinna być związana z kierunkiem *Matematyka stosowana i technologie informatyczne*, w której wykorzystano wiedzę zdobytą w czasie trwania studiów. Pracę dyplomową student wykonuje pod kierunkiem promotora, z którym ustala cel i zakres pracy oraz sposób jej realizacji. Student ma prawo do zaproponowania własnego tematu pracy dyplomowej w ramach kończącego kierunku studiów, uwzględniającego jego zainteresowania naukowe i zawodowe.

Praca dyplomowa jest wykonywana w okresie ostatnich dwóch semestrów studiów. Studenci zobowiązani są do złożenia pracy dyplomowej zgodnie z Regulaminem Studiów. Praca dyplomowa winna być złożona w formie tekstowej wraz z jej zapisem cyfrowym. Student, który nie złożył pracy dyplomowej w określonym terminie, zostaje skreślony z listy studentów. Oceny pracy dyplomowej dokonuje promotor oraz recenzent.

Po przedłożeniu pracy wyznaczany jest termin egzaminu dyplomowego. Egzamin dyplomowy jest egzaminem ustnym i składa się z egzaminu kierunkowego oraz obrony pracy dyplomowej. Warunkiem dopuszczenia do egzaminu dyplomowego jest wypełnienie przez studenta obowiązków wynikających z planu studiów i programu nauczania oraz uzyskanie przez studenta pozytywnej oceny z pracy dyplomowej.

Na egzaminie kierunkowym student powinien wykazać się wiedzą z danego kierunku studiów. Warunkiem przystąpienia do obrony pracy dyplomowej jest uzyskanie z egzaminu kierunkowego oceny co najmniej dostatecznej.

6. Harmonogram realizacji programu studiów

w zakresie <i>Modelowanie matematyczne i analiza danych (MMAD)</i>										
rok / semestr / przedmiot	moduł	język	Liczba godzin					ECTS	egz. / zal.	
			W	Ć	L	S	P			
I rok										
Semestr 1			W	Ć	L	S	P			
Algebra liniowa i geometria	PODS	polski	30	30				60	4	zal.
Algorytmy i struktury danych	PODS	polski	30	30				60	4	zal.
Analiza matematyczna	PODS	polski	30	30				60	6	egz.
BHP	HS	polski	15					15	1	zal.
Logika matematyczna	PODS	polski	30	30				60	4	zal.
Ochrona własności intelektualnej	HS	polski	15					15	1	zal.
Podstawy informatyki	PODS	polski	30	30				60	6	egz.
Podstawy przedsiębiorczości i zarządzania pracami badawczymi i rozwojowymi	HS	polski	15	15				30	2	zal.
Repetitorium z matematyki	PODS	polski		30				30	2	zal.
Szkolenie dotyczące bezpiecznych i higienicznych warunków kształcenia	HS	polski	4					4	0	zal.
suma:			199	195	0	0	0	394	30	
Semestr 2			W	Ć	L	S	P			
Elementy fizyki	PODS	polski	30	15				45	3	zal.
Język obcy	HS	polski		30				30	2	zal.
Matematyka dyskretna	PODS	polski	30	30				60	5	zal.
Metody numeryczne	PODS	polski	30		30			60	5	zal.
Obliczenia symboliczne	PODS	polski	15		45			60	4	zal.
Podstawy programowania	PODS	polski	15		45			60	6	egz.
Rachunek prawdopodobieństwa i elementy statystyki	PODS	polski	30	30				60	5	egz.
Wychowanie fizyczne	HS	polski		30				30	0	zal.
suma:			150	135	120	0	0	405	30	
II rok										
Semestr 3			W	Ć	L	S	P			
Algebra	kierunkowy	polski	30	30				60	4	zal.
Analiza matematyczna II	kierunkowy	polski	30	30				60	5	egz.
Architektura systemów komputerowych	kierunkowy	polski	15	15				30	3	zal.
Język obcy	HS	polski		30				30	2	zal.
Podstawy sieci komputerowych	kierunkowy	polski	15		15			30	3	zal.
Programowanie obiektowe	kierunkowy	polski	30		30			60	5	egz.
Technologia Informacyjna	kierunkowy	polski	15		30			45	4	zal.
Wprowadzenie do systemów operacyjnych	kierunkowy	polski	30		15			45	4	zal.
Wychowanie fizyczne	HS	polski		30				30	0	zal.
suma:			165	135	90	0	0	390	30	
Semestr 4			W	Ć	L	S	P			
Analiza funkcji wielu zmiennych	kierunkowy	polski	30	30				60	5	egz.
Metody operatorowe	kierunkowy	polski	30	30				60	4	zal.
Grafika komputerowa i wizualizacja	kierunkowy	polski	30		30			60	4	zal.
Język obcy	HS	polski		30				30	2	zal.
Modele i algorytmy teorii decyzji	kierunkowy	polski	30	30				60	5	egz.
Programowanie stron internetowych	kierunkowy	polski	15		30			45	4	zal.
Równania różniczkowe	kierunkowy	polski	30	30				60	4	zal.
Teoria mnogości	kierunkowy	polski	15	15				30	2	zal.
suma:			180	165	60	0	0	405	30	
III rok										
Semestr 5			W	Ć	L	S	P			
Algorytmy ewolucyjne i optymalizacja globalna	kierunkowy	polski	30		30			60	5	zal.
Bazy danych	MMAD	polski	30		30			60	4	zal.
Język obcy	HS	polski		30				30	2	egz.
Komputerowa analiza danych statystycznych	MMAD	polski			30			30	3	zal.
Metody probabilistyczne	MMAD	polski	45	45				90	7	egz.
Uczenie maszynowe	MMAD	polski	15		30			45	4	zal.
Wybrane zagadnienia analizy numerycznej	kierunkowy	polski	15		45			60	5	zal.
suma:			135	75	165	0	0	375	30	
Semestr 6			W	Ć	L	S	P			
Badania operacyjne	MMAD	polski	30		30			60	6	egz.
Modele regresji w analizie danych	MMAD	polski	30		30			60	5	zal.
Praktyka zawodowa	kierunkowy	polski						150	6	zal.
Programowanie wektorowe i równoległe	kierunkowy	polski	30		30			60	4	zal.
Sztuczna inteligencja	kierunkowy	polski	30		30			60	5	egz.
Modelowanie matematyczne I	MMAD	polski	15		30			45	4	zal.
suma:			135	0	150	0	0	435	30	
IV rok										
Semestr 7			W	Ć	L	S	P			
Eksploracja danych i hurtownie danych	MMAD	polski	30		30			60	6	zal.
Etyka i metodologia badań naukowych	HS	polski			15	15		30	2	zal.
Modelowanie matematyczne II	MMAD	polski	15		45			60	6	zal.
Projekt zespołowy MMAD	MMAD	polski			90			90	7	zal.
Seminarium dyplomowe	MMAD	polski				30		30	3	zal.
Sieci neuronowe w analizie danych	MMAD	polski	30		30			60	6	zal.
suma:			75	0	210	45	0	330	30	
RAZEM			1039	705	795	45	0	2734	210	

w zakresie <i>Matematyka finansowa i bezpieczeństwo danych (MFBD)</i>										
rok / semestr / przedmiot	moduł	język	Liczba godzin					ECTS	egz. / zal.	
			W	Ć	L	S	P			SUMA
I rok										
Semestr 1			W	Ć	L	S	P			
Algebra liniowa i geometria	PODS	polski	30	30				60	4	zal.
Algorytmy i struktury danych	PODS	polski	30	30				60	4	zal.
Analiza matematyczna	PODS	polski	30	30				60	6	egz.
BHP	HS	polski	15					15	1	zal.
Logika matematyczna	PODS	polski	30	30				60	4	zal.
Ochrona własności intelektualnej	HS	polski	15					15	1	zal.
Podstawy informatyki	PODS	polski	30	30				60	6	egz.
Podstawy przedsiębiorczości i zarządzania pracami badawczymi i rozwojowymi	HS	polski	15	15				30	2	zal.
Repetitorium z matematyki	PODS	polski		30				30	2	zal.
Szkolenie dotyczące bezpiecznych i higienicznych warunków kształcenia	HS	polski	4					4	0	zal.
suma:			199	195	0	0	0	394	30	
Semestr 2			W	Ć	L	S	P			
Elementy fizyki	PODS	polski	30	15				45	3	zal.
Język obcy	HS	polski		30				30	2	zal.
Matematyka dyskretna	PODS	polski	30	30				60	5	zal.
Metody numeryczne	PODS	polski	30		30			60	5	zal.
Obliczenia symboliczne	PODS	polski	15		45			60	4	zal.
Podstawy programowania	PODS	polski	15		45			60	6	egz.
Rachunek prawdopodobieństwa i elementy statystyki	PODS	polski	30	30				60	5	egz.
Wychowanie fizyczne	HS	polski		30				30	0	zal.
suma:			150	135	120	0	0	405	30	
II rok										
Semestr 3			W	Ć	L	S	P			
Algebra	kierunkowy	polski	30	30				60	4	zal.
Analiza matematyczna II	kierunkowy	polski	30	30				60	5	egz.
Architektura systemów komputerowych	kierunkowy	polski	15	15				30	3	zal.
Język obcy	HS	polski		30				30	2	zal.
Podstawy sieci komputerowych	kierunkowy	polski	15		15			30	3	zal.
Programowanie obiektowe	kierunkowy	polski	30		30			60	5	egz.
Technologia Informacyjna	kierunkowy	polski	15		30			45	4	zal.
Wprowadzenie do systemów operacyjnych	kierunkowy	polski	30		15			45	4	zal.
Wychowanie fizyczne	HS	polski		30				30	0	zal.
suma:			165	135	90	0	0	390	30	
Semestr 4			W	Ć	L	S	P			
Analiza funkcji wielu zmiennych	kierunkowy	polski	30	30				60	5	egz.
Metody operatorowe	kierunkowy	polski	30	30				60	4	zal.
Grafika komputerowa i wizualizacja	kierunkowy	polski	30		30			60	4	zal.
Język obcy	HS	polski		30				30	2	zal.
Modele i algorytmy teorii decyzji	kierunkowy	polski	30	30				60	5	egz.
Programowanie stron internetowych	kierunkowy	polski	15		30			45	4	zal.
Równania różniczkowe	kierunkowy	polski	30	30				60	4	zal.
Teoria mnogości	kierunkowy	polski	15	15				30	2	zal.
suma:			180	165	60	0	0	405	30	
III rok										
Semestr 5			W	Ć	L	S	P			
Algorytmy ewolucyjne i optymalizacja globalna	kierunkowy	polski	30		30			60	5	zal.
Analiza fundamentalna oraz techniczna na rynku kapitałowym	MFBD	polski	30		30			60	4	zal.
Język obcy	HS	polski		30				30	2	egz.
Teoria liczb	MFBD	polski	15	15				30	3	zal.
Wnioskowanie statystyczne	MFBD	polski	45	45				90	7	egz.
Wstęp do matematyki finansowej	MFBD	polski	15	30				45	4	zal.
Wybrane zagadnienia analizy numerycznej	kierunkowy	polski	15		45			60	5	zal.
suma:			150	120	105	0	0	375	30	
Semestr 6			W	Ć	L	S	P			
Komputerowe systemy na rynkach finansowych	MFBD	polski	30		30			60	5	zal.
Kryptologia i ochrona danych	MFBD	polski	30		30			60	6	egz.
Metody statystyczne w modelowaniu zjawisk ekonomicznych	MFBD	polski	15		30			45	4	zal.
Praktyka zawodowa	kierunkowy	polski						150	6	zal.
Programowanie wektorowe i równoległe	kierunkowy	polski	30		30			60	4	zal.
Sztuczna inteligencja	kierunkowy	polski	30		30			60	5	egz.
suma:			135	0	150	0	0	435	30	
IV rok										
Semestr 7			W	Ć	L	S	P			
Bezpieczeństwo systemów operacyjnych i sieci komputerowych	MFBD	polski	30		30			60	6	zal.
Etyka i metodologia badań naukowych	HS	polski			15	15		30	2	zal.
Metody matematyki aktuarialnej	MFBD	polski	30	30				60	6	zal.
Projekt zespołowy MFBD	MFBD	polski			90			90	7	zal.
Seminarium dyplomowe	MFBD	polski				30		30	3	zal.
Techniki biometryczne	MFBD	polski	30		30			60	6	zal.
suma:			90	30	165	45	0	330	30	
RAZEM			1069	780	690	45	0	2734	210	

7. Efekty uczenia się

Objaśnienie oznaczeń w symbolach:

K – kierunkowe efekty uczenia się (przed podkreślnikiem);

P – poziom kwalifikacji wg PRK;

6 – studia I stopnia;

S – charakterystyka typowa dla kwalifikacji uzyskiwanych w ramach szkolnictwa wyższego;

W (po podkreślniku) – kategoria wiedza (**G** – głębia i zakres, **K** – kontekst);

U (po podkreślniku) – kategoria umiejętności (**W** – wykorzystanie wiedzy, **K** – komunikowanie się, **O** – organizacja pracy, **U** – uczenie się);

K (po podkreślniku) – kategoria kompetencji społecznych (**K** – krytyczna ocena, **O** – odpowiedzialność, **R** – rola zawodowa).

01, 02, 03 i kolejne – numer efektu uczenia się w obrębie danej kategorii.

Poziom i forma studiów:	Studia pierwszego stopnia, stacjonarne			
Profil:	Ogólnoakademicki			
Symbol kierunkowego efektu uczenia się	Opis kierunkowego efektu uczenia się	Symbol uniwersalnej charakterystyki pierwszego stopnia dla poziomu 6*)	Symbol charakterystyki drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 6**)	Symbol charakterystyki drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich***)
Osoba posiadająca kwalifikacje pierwszego stopnia:				
w zakresie wiedzy				
K_W01	Zna podstawowe twierdzenia z poznanych działów matematyki: analizy, algebry, równań różniczkowych, rachunku prawdopodobieństwa i statystyki matematycznej	P6U_W	P6S_WG	
K_W02	Zna wybrane pojęcia i metody teorii liczb, matematyki dyskretnej, logiki matematycznej oraz teorii mnogości	P6U_W	P6S_WG	
K_W03	Zna co najmniej jeden język obcy na poziomie średniozaawansowanym (B2)		P6S_UK	
K_W04	Zna podstawowe zasady bezpieczeństwa i higieny pracy		P6S_WK	

K_W05	Posiada podstawową wiedzę w zakresie informatyki z uwzględnieniem kodowania liczba całkowitych i rzeczywistych oraz umiejętności interpretowania pojęć w terminach funkcji i relacji.	P6U_W	P6S_WK P6S_WG	P6S_WG
K_W06	Zna podstawową strukturę, budowę i zasadę działania współczesnych procesorów, systemów komputerowych oraz podzespołów komputerowych.	P6U_W	P6S_WK P6S_WG	P6S_WG
K_W07	Ma wiedzę na temat tworzenia i analizy podstawowych algorytmów i struktur danych oraz szacowania i złożoności algorytmów	P6U_W	P6S_WG	
K_W08	Posiada uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną związaną z programowaniem w wybranych językach niskiego i wysokiego poziomu	P6U_W	P6S_WG	
K_W09	Posiada podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu popularnych systemów operacyjnych	P6U_W	P6S_WK P6S_WG	P6S_WG P6S_WK
K_W10	Posiada podstawową wiedzę z zakresu programowania stron WWW.	P6U_W	P6S_WK P6S_WG	P6S_WG P6S_WK
K_W11	Posiada wiedzę teoretyczną z zakresu zagadnień sztucznej inteligencji	P6U_W	P6S_WG	
K_W12	Zna zasady budowy i działania lokalnych i rozległych sieci komputerowych oraz stosowane urządzenia sieciowe	P6U_W	P6S_WK P6S_WG	P6S_WG P6S_WK
K_W13	Ma wiedzę na temat elementów współczesnej grafiki komputerowej, wizualizacji i komunikacji użytkownika z komputerem.	P6U_W	P6S_WG	
K_W14	Posiada wiedzę z zakresu zarządzania infrastrukturą sieci komputerowej oraz metodologii diagnostyki sieci komputerowych	P6U_W	P6S_WG	P6S_WG
K_W15	Posiada ogólną wiedzę z zakresu technologii informacyjnej; zna podstawowe zasady obsługi standardowego oprogramowania użytkowego wykorzystywanego do tworzenia i prezentowania wyników realizacji zadania inżynierskiego	P6U_W	P6S_WK P6S_WG	P6S_WG
K_W16	Ma uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę w zakresie modeli i algorytmów wykorzystywanych w przy komputerowym wspomaganie procesów decyzyjnych	P6U_W	P6S_WK P6S_WG	
K_W17	Ma uporządkowaną wiedzę teoretyczną i praktyczną w zakresie algorytmów metaheurystycznych wykorzystywanych w problemach optymalizacji	P6U_W	P6S_WG	
K_W18	Posiada wiedzę w zakresie algorytmizacji i symulacji ewolucji procesów niedeterministycznych	P6U_W	P6S_WG	
K_W19	Posiada podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu metod numerycznych oraz rozumie ich ograniczenia	P6U_W	P6S_WK P6S_KK	
K_W20	Zna co najmniej jeden pakiet oprogramowania służący do obliczeń symbolicznych	P6U_W	P6S_WG	

K_W21	Ma podstawową wiedzę o etyczno-prawnych aspektach ochrony własności intelektualnej, pracy naukowej i dydaktycznej oraz o zasadach tworzenia form indywidualnej przedsiębiorczości	P6U_W	P6S_WK	P6S_WK P6S_UW
K_W22	Posiada wiedzę na temat elementów programowania współbieżnego, rozproszonego i równoległego	P6U_W	P6S_WG	
K_W23	Ma podstawową wiedzę dotyczącą pojęć i praw z zakresu kinematyki i dynamiki, ruchu drgającego i falowego, elektryczności i magnetyzmu oraz mechaniki kwantowej	P6U_W	P6S_WG	P6S_WG
KMMAD_W01	Posiada podstawową wiedzę z zakresu modelowania matematycznego	P6U_W	P6S_WG	
KMMAD_W02	Posiada podstawową wiedzę dotyczącą komputerowej analizy danych statystycznych, technik eksploracji danych oraz metod wizualizacji danych	P6U_W	P6S_WG	
KMMAD_W03	Posiada podstawową wiedzę w zakresie metod komputerowego generowania liczb pseudo-losowych	P6U_W	P6S_WG	
KMMAD_W04	Posiada podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu baz danych, modeli danych i systemów zarządzania bazami	P6U_W	P6S_WG P6S_WK	P6S_WG
KMMAD_W05	Rozumie pojęcie optymalizacji w bazach danych, zarówno pod kątem pamięci jak i wykonywanych operacji	P6U_W	P6S_WG P6S_WK	P6S_WG
KMMAD_W06	Posiada podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu metod odkrywania wiedzy w zorganizowanych strukturach danych	P6U_W	P6S_WG	
KMMAD_W07	Posiada wiedzę teoretyczną motywującą różne modele sieci neuronowych	P6U_W	P6S_WG	
KMMAD_W08	Rozumie techniczne problemy związane z analizą wielkich zbiorów danych oraz zna współczesne techniki analizy danych	P6U_W	P6S_WG	P6S_WG
KMFBD_W01	Posiada podstawową wiedzę z zakresu matematyki ekonomicznej oraz matematyki finansowej	P6U_W	P6S_WG P6S_WK	P6S_WK
KMFBD_W02	Rozumie niebezpieczeństwa jakie płyną z niewłaściwego modelowania zjawisk ekonomicznych	P6U_W	P6S_WG P6S_WK	
KMFBD_W03	Ma podstawową wiedzę w zakresie matematyki aktuarialnej	P6U_W	P6S_WG	
KMFBD_W04	Posiada ogólną wiedzę z zakresu analizy i oceny ryzyka inwestowania na rynkach kapitałowym oraz walutowym (Forex)	P6U_W	P6S_WG P6S_WK	P6S_WK
KMFBD_W05	Posiada wiedzę na temat bezpieczeństwa danych w systemach komputerowych. Zna zagrożenia oraz podstawowe rodzaje ataków na systemy komputerowa	P6U_W	P6S_WG P6S_WK	P6S_WG P6S_WK
KMFBD_W06	Zna podstawowe techniki projektowania i funkcjonowania systemów biometrycznych pierwszej i drugiej generacji.	P6U_W	P6S_WG	P6S_WG
KMFBD_W07	Zna matematyczne podstawy kryptografii oraz posiada wiedzę dotyczącą typowych systemów kryptograficznych i metod zabezpieczania danych	P6U_W	P6S_WG P6S_WK	P6S_WG
KMFBD_W08	Zna najważniejsze protokoły zarządzania kluczami kryptograficznymi oraz metody kryptoanalizy wybranych systemów kryptograficznych	P6U_W	P6S_WG P6S_WK	P6S_WG

KMFBD_W09	Posiada wiedzę na temat matematycznego i statystycznego modelowania zjawisk i procesów ekonomicznych i finansowych	P6U_W	P6S_WG	
w zakresie umiejętności				
K_U01	Potrafi w sposób zrozumiały, w mowie i na piśmie, przedstawić poprawne rozumowanie matematyczne, formułować twierdzenia i definicje	P6U_U	P6S_UW P6S_UK	
K_U02	Posługuje się językiem teorii mnogości, interpretując zagadnienia z różnych obszarów matematyki	P6U_U	P6S_UW	
K_U03	Umie wykorzystać twierdzenia i metody rachunku różniczkowego funkcji jednej i wielu zmiennych w zagadnieniach związanych z optymalizacją, poszukiwaniem ekstremów lokalnych i globalnych	P6U_U	P6S_UW	P6S_UW
K_U04	Posługuje się definicją całki funkcji jednej i wielu zmiennych rzeczywistych; potrafi wyjaśnić analityczny i geometryczny sens tego pojęcia, umie całkować funkcje jednej i wielu zmiennych	P6U_U	P6S_UW	P6S_UW
K_U05	Potrafi wykorzystywać narzędzia i metody numeryczne do rozwiązywania wybranych zagadnień rachunku różniczkowego i całkowego, w tym także bazujących na jego zastosowaniach	P6U_U	P6S_UW	P6S_UW
K_U06	Potrafi wykorzystać poznane pojęcia algebry liniowej do rozwiązywania zadań technicznych i obliczeń inżynierskich	P6U_U	P6S_UW	P6S_UW
K_U07	Potrafi rozwiązywać równania różniczkowe oraz zna ich zastosowania w zagadnieniach inżynierskich	P6U_U	P6S_UW	P6S_UW
K_U08	Rozpoznaje problemy, w tym zagadnienia praktyczne, które można rozwiązać algorytmicznie	P6U_U	P6S_UW P6S_KK	P6S_UW
K_U09	Posługuje się pojęciem przestrzeni probabilistycznej; potrafi zbudować i przeanalizować model matematyczny eksperymentu losowego, potrafi podać różne przykłady dyskretnych i ciągłych rozkładów prawdopodobieństwa i omówić wybrane eksperymenty losowe oraz modele matematyczne, w jakich te rozkłady występują	P6U_U	P6S_UW	P6S_UW
K_U10	Umie prowadzić proste wnioski statystyczne, także z wykorzystaniem narzędzi komputerowych	P6U_U	P6S_UW	P6S_UW
K_U11	Potrafi opracować dokumentację dotyczącą realizacji zadania inżynierskiego i przygotować tekst zawierający omówienie wyników realizacji tego zadania oraz przygotować i przedstawić krótką prezentację poświęconą wynikom realizacji zadania inżynierskiego	P6U_U	P6S_UW P6S_UO P6S_UK	P6S_UW
K_U12	Potrafi wykorzystać poznane metody matematyczne do modelowania zjawisk losowych, opracowania wyników badań, rozwiązywania zadań technicznych i obliczeń inżynierskich	P6U_U	P6S_UW	P6S_UW

K_U13	Posiada praktyczne umiejętności stosowania aparatu logiki, technik dowodzenia twierdzeń, teorii grafów i rekurencji do rozwiązywania problemów o charakterze informatycznym	P6U_U	P6S_UW	P6S_UW
K_U14	Potrafi wyciągać wnioski i zastosować wiedzę z zakresu kodowania liczb całkowitych i rzeczywistych do rozwiązywania zagadnień, a także w praktyczny sposób wykorzystywać algorytmy do analizy i programowania zadanych metod wraz ze wstępną oceną złożoności algorytmów	P6U_U	P6S_UW	P6S_UW
K_U15	Potrafi samodzielnie analizować i integrować podzespoły systemu komputerowego oraz urządzenia peryferyjne	P6U_U	P6S_UW P6S_UO	P6S_UW
K_U16	Potrafi tworzyć programy w języku niskiego poziomu oraz programować aplikacje w wybranych językach wysokiego poziomu, a także tworzyć aplikacje równoległe, rozproszone oraz współbieżne	P6U_U	P6S_UW P6S_UK P6S_UO P6S_UU	P6S_UW
K_U17	Potrafi obsługiwać wybrane systemy operacyjne, analizować działanie systemu, korzystać z narzędzi i poleceń systemowych, a także wykonać kopię bezpieczeństwa danych.	P6U_U	P6S_UW P6S_UK P6S_UO P6S_UU	P6S_UW
K_U18	Potrafi tworzyć rozbudowane strony internetowe oraz aplikacje WWW z wykorzystaniem podstawowych technologii	P6U_U	P6S_UW P6S_UK P6S_UO	P6S_UW
K_U19	Potrafi ocenić przydatność elementów sztucznej inteligencji do rozwiązywania przykładowych zagadnień.	P6U_U	P6S_UW	P6S_UW
K_U20	Potrafi zaprojektować, skonfigurować i obsługiwać sieć komputerową.	P6U_U	P6S_UW P6S_UK P6S_UO P6S_UU	P6S_UW
K_U21	Potrafi tworzyć elementy grafiki dwu i trójwymiarowej z wykorzystaniem standardowych bibliotek i narzędzi graficznych	P6U_U	P6S_UW	P6S_UW
K_U22	Potrafi wyznaczać różne rodzaje błędów generowanych przez schematy numeryczne oraz dokonać ich analizy, dodatkowo potrafi oszacować rząd zbieżności dla analizowanych schematów numerycznych	P6U_U	P6S_UW	P6S_UW
K_U23	Potrafi wykorzystać narzędzia technologii informatycznych w zakresie pozyskiwania, przetwarzania oraz prezentacji informacji, potrafi pracować ze standardowym oprogramowaniem użytkowym	P6U_U	P6S_UW	P6S_UW
K_U24	Posiada umiejętność doboru i wykorzystywania algorytmów optymalizacyjnych do rozwiązywania problemów praktycznych	P6U_U	P6S_UW P6S_KK	P6S_UW
K_U25	Posiada umiejętność doboru modeli decyzyjnych i wykorzystywania programów komputerowych do ich rozwiązywania	P6U_U	P6S_UW	P6S_UW

K_U26	Potrafi przekształcić algorytm szeregowy na równoległy oraz oszacować jego teoretyczną i praktyczną wydajność	P6U_U	P6S_UW	
K_U27	Potrafi wykorzystać poznany aparat matematyczny do rozwiązywania typowych zadań z poznanych działów fizyki	P6U_U	P6S_UW	
K_U28	Posiada umiejętności językowe w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych dla studiowanego kierunku studiów, zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu B2 Europejskiego Opisu Kształcenia Językowego		P6S_UK	
KMMAD_U01	Potrafi stosować analizę regresji w modelowaniu problemów praktycznych	P6U_U	P6S_UW	P6S_UW
KMMAD_U02	Potrafi stosować metody statystyczne do zadań praktycznych	P6U_U	P6S_UW P6S_KK	P6S_UW
KMMAD_U03	Potrafi budować modele matematyczne opisujące zagadnienia techniczne	P6U_U	P6S_UW	P6S_UW
KMMAD_U04	Potrafi stosować profesjonalne programy matematyczne (np. MAPLE) do rozwiązywania zagadnień związanych z modelowaniem matematycznym różnych zjawisk	P6U_U	P6S_UW	P6S_UW
KMMAD_U05	Posiada umiejętność doboru technik symulacyjnych do badania zjawisk i procesów rzeczywistych	P6U_U	P6S_UW	P6S_UW
KMMAD_U06	Posiada umiejętność wykorzystania metod analizy regresji do eksploracji zbiorów danych	P6U_U	P6S_UW	P6S_UW
KMMAD_U07	Zna język SQL, zarówno w części odpowiedzialnej za zapytania, jak i obsługę struktur, czy podstawową administrację	P6U_U	P6S_UW P6S_UK P6S_UO	P6S_UW
KMMAD_U08	Potrafi zaprojektować i zaimplementować relacyjną bazę danych, z uwzględnieniem ograniczeń integralnościowych, a także normalizować bazę danych oraz odnaleźć źródło redundancji i anomalii	P6U_U	P6S_UW P6S_UK P6S_UO	P6S_UW
KMMAD_U09	Potrafi zaimplementować sieci neuronowe z wykorzystaniem powszechnie używanego oprogramowania	P6U_U	P6S_UW	P6S_UW
KMMAD_U10	Potrafi rozwiązać praktyczne problemy dotyczące eksploracji danych	P6U_U	P6S_UW	P6S_UW
KMMAD_U11	Potrafi ocenić przydatność pakietów programowych do rozwiązywania przykładowych zagadnień dotyczących techniki, medycyny i ekonomii	P6U_U	P6S_UW P6S_UK	P6S_UW
KMFBD_U01	Potrafi rozwiązywać podstawowe zagadnienia z zakresu matematyki ekonomicznej, finansowej oraz aktuarialnej	P6U_U	P6S_UK P6S_UW	
KMFBD_U02	Potrafi stosować metody statystyczne w zagadnieniach praktycznych z zakresu ekonomii i finansów	P6U_U	P6S_UW	
KMFBD_U03	Potrafi zabezpieczyć system komputerowy przed podstawowymi rodzajami zagrożeń	P6U_U	P6S_UW P6S_UU	P6S_UW
KMFBD_U04	Jest przygotowany do analizy i oceny ryzyka inwestowania na rynku papierów wartościowych oraz na rynku walutowym.	P6U_U	P6S_UW P6S_KK	

KMFBD_U05	Potrafi dokonywać analizy obrazu uwzględniającej poszukiwanie cech biometrycznych i ich późniejsze kodowanie na potrzeby tworzenia prostych systemów biometrycznych	P6U_U	P6S_UW	P6S_UW
KMFBD_U06	Potrafi zaimplementować wybrane algorytmy kryptograficzne i metody kryptoanalizy	P6U_U	P6S_UW P6S_UK P6S_UO	P6S_UW

w zakresie kompetencji społecznych				
K_K01	Zna ograniczenia własnej wiedzy i rozumie potrzebę dalszego kształcenia	P6U_U	P6S_KK P6S_UK P6S_UU	
K_K02	Potrafi pracować zespołowo; rozumie konieczność systematycznej pracy nad projektami, które mają długofalowy charakter	P6U_U P6U_K	P6S_UO P6S_KO	
K_K03	Rozumie i docenia znaczenie uczciwości intelektualnej i etyki zawodowej w działaniach własnych i innych osób	P6U_K	P6S_KR P6S_WK	P6S_UW
K_K04	Potrafi myśleć i działać w sposób przedsiębiorczy z uwzględnieniem działań na rzecz środowiska społecznego i interesu publicznego, ma świadomość wagi pozatechnicznych aspektów i skutków działalności inżyniera, w tym jej wpływu na środowisko, i związanej z tym odpowiedzialności za podejmowane decyzje	P6U_K	P6S_KO P6S_WK	P6S_WK
K_K05	Potrafi samodzielnie wyszukiwać informacje w literaturze, także w językach obcych	P6U_U	P6S_UU P6S_UK	
K_K06	Ma świadomość roli społecznej absolwenta uczelni technicznej, a zwłaszcza rozumie potrzebę formułowania i przekazywania informacji dotyczących osiągnięć techniki.	P6U_K	P6S_KK P6S_KO P6S_KR	

*) Symbol uniwersalnej charakterystyki pierwszego stopnia dla poziomu 6, zawartej w załączniku do Ustawy z dnia 22 grudnia 2015r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (t.j. Dz.U. z 2020r. poz. 226).

***) Symbol charakterystyki drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 6, zawartej w załączniku do Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6 - 8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (Dz.U. z 2018r. poz.2218).

****) Dotyczy wyłącznie kierunków studiów umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich – symbol charakterystyki drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich, zawartej w załączniku do Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (Dz.U. z 2018r. poz.2218).

9. Sylabusy

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	ALGEBRA
Nazwa angielska przedmiotu	ALGEBRA
Rodzaj przedmiotu	kierunkowy
Klasyfikacja ISCED	0541
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	4
Semestr	3

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
30	30	0	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

C1. Zapoznanie studentów z nowymi dla nich pojęciami: liczb zespolonych, macierzy, rachunkiem wektorowym oraz pojęciami prostej i płaszczyzny.

C2 . Nabycie przez studentów umiejętności rozwiązywania zadań typowych dla algebry liniowej.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza z zakresu szkoły średniej.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

EU 1 – student zna wybrane zagadnienia z teorii grup, pierścieni i ciał. Potrafi wskazać podgrupy grupy permutacji i rozłożyć ją na cykle. Zna i stosuje twierdzenia o izomorfizmach.

EU 2 – student potrafi znaleźć bazę przestrzeni liniowej, jądro i obraz przekształcenia liniowego. Student zna pojęcie formy kwadratowej i umie ją sprowadzić do postaci kanonicznej. Zna i umie zastosować chińskie twierdzenie o resztach.

EU 3 – student zna pojęcie ciała skończonego i potrafi te ciała konstruować. Umie opisać własności grupy multiplikatywnej ciała skończonego. Stosuje ciała skończone w teorii kodowania.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁADY	Liczba godzin
W 1. Grupy i ich podgrupy	2
W 2. Grupy permutacji i grupy symetrii.	2
W 3. Homomorfizmy grup. Twierdzenie o izomorfizmie.	2
W 4. Dzielenie z resztą. Algorytm Euklidesa.	2
W 5. Pierścienie i ideały.	2
W 6. Pierścienie ideałów głównych	2
W 7. Pierścienie ilorazowe. Twierdzenia o homomorfizmach.	2
W 8, 9. Przestrzeń liniowa, baza, wymiar, zmiana baz. Podprzestrzeń liniowa przestrzeni liniowej	4
W 10. Przekształcenie liniowe, jego macierz, jądro, obraz.	2
W 11. Formy kwadratowe, macierz formy i jej postać kanoniczna.	2
W 12. Ciała i ich własności	2
W 13. Ciała skończone.	2
W 14. Kwarterniony i ich własności.	2
W 15. Kolokwium zaliczeniowe z wykładu	2
Forma zajęć – ĆWICZENIA	Liczba godzin
Ćw 1. Grupy permutacji i ich podgrupy.	2
Ćw 2. Cykle, transpozycje i inwersje.	2
Ćw 3. Grupy ilorazowe.	2
Ćw 4. Algorytm Euklidesa. Największy wspólny dzielnik.	2
Ćw 5. Równania diofantyczne.	2
Ćw 6. Kolokwium I.	2
Ćw 7. Chińskie twierdzenie o resztach.	2
Ćw 8. Przestrzeń liniowa, podprzestrzeń liniowa, baza, wymiar, zmiana baz.	2
Ćw 9. Przekształcenie liniowe, jego macierz, jądro, obraz.	2
Ćw 10. Formy kwadratowe i ich postać kanoniczna.	2
Ćw 11. Algorytm szybkiego potęgowania.	2
Ćw 12. Pierścienie wielomianów.	2
Ćw 13. Ciała skończone i ich zastosowania w kodowaniu.	2
Ćw 14. Kolokwium II.	2
Ćw 15. Kwarterniony.	2

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. Wykład z wykorzystaniem urządzeń multimedialnych, tablicy i kredy.
2. – Ćwiczenia – zestawy zadań

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. –ocena samodzielnego przygotowania do ćwiczeń
F2. –ocena aktywności podczas zajęć
P1. –ocena umiejętności rozwiązywania podstawowych problemów (dwa kolokwia na ocenę)
P2. –ocena opanowania materiału będącego przedmiotem wykładu (zaliczenie na ocenę)

*) warunkiem uzyskania zaliczenia jest otrzymanie pozytywnych ocen ze wszystkich ćwiczeń laboratoryjnych oraz realizacji zadania sprawdzającego

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	30
1.2	Ćwiczenia	30
1.3	Laboratoria	
1.4	Seminarium	
1.5	Projekt	
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		60
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	15
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	
2.3	Przygotowanie projektu	
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	15
2.5	Przygotowanie do egzaminu	
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	10
Razem godzin pracy własnej studenta:		40
Ogólne obciążenie pracą studenta:		100
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		4
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		2,4
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		1,8

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1.A.Kostrikin, Wstęp do algebry, cz.1, PWN 2004
2.A.Kostrikin, Wstęp do algebry, cz.2, PWN 2004
3.A.Kostrikin, Wstęp do algebry, cz.3, PWN 2004
4.A.Mostowski, M. Stark, Elementy algebry wyższej, PWN 1972
5.N.Gubareni, Algebra współczesna i jej zastosowania, Częstochowa 2018

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

dr Katarzyna Szota, Katedra Matematyki (WIMil), kszota@wp.pl
--

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W01 K_W02 K_U01	C1, C2	W1-13 Ćw1-13	1,2	F1 F2 P1 P2
EU2	K_W01 K_W02 K_U01 K_U02	C1, C2	W5-11 Ćw5-11	1,2	F1 F2 P1 P2
EU3	K_W01 K_W02 K_U01 K_U02	C1, C2	W12-13 Ćw12-13	1,2	F1 F2 P1 P2

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU 1	Student nie zna pojęcia grupy.	Student potrafi działać na grupach permutacji	Student znajduje podgrupy grupy permutacji. Zna grupy symetrii wielokątów.	Dodatkowo student zna i stosuje twierdzenia o izomorfizmach.
EU 2	Student nie zna przestrzeni liniowej.	Student potrafi znaleźć bazę przestrzeni liniowej i podać jej wymiar. Zna pojęcie formy kwadratowej.	Student potrafi wyznaczyć jądro i obraz przekształcenia liniowego. Zapisać formę kwadratową w postaci kanonicznej jedną z poznanych metod.	Student wyznacza jądro i obraz przekształcenia liniowego oraz sprowadza formę kwadratową do postaci kanonicznej wszystkimi poznanyimi metodami.
EU 3	Student nie zna pojęcia ciała.	Student potrafi zdefiniować ciała skończone i podać ich własności	Student zna ciała skończone i wie jak się je stosuje w kodowaniu	Student umie zastosować ciała skończone przy kodowaniu (kody wykrywające i korygujące, kody wielomianowe)

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	ALGEBRA LINIOWA I GEOMETRIA
Nazwa angielska przedmiotu	LINEAR ALGEBRA AND GEOMETRY
Rodzaj przedmiotu	podstawowy
Klasyfikacja ISCED	0541
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	4
Semestr	1

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
30	30	0	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

C1. Zapoznanie studentów z nowymi dla nich pojęciami: liczb zespolonych, macierzy, rachunkiem wektorowym oraz pojęciami prostej i płaszczyzny.

C2 . Nabycie przez studentów umiejętności rozwiązywania zadań typowych dla algebry liniowej.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza z zakresu szkoły średniej.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

EU 1 – potrafi działać na liczbach zespolonych w różnych postaciach,

EU 2 – potrafi stosować rachunek macierzowy, obliczyć wyznaczniki dowolnego stopnia oraz zastosować twierdzenia Cramera i Kroneckera-Capellego do rozwiązywania układów równań liniowych,

EU 3 – potrafi określić współrzędne wektora w różnych bazach w przestrzeni liniowej, obliczać iloczyny wektorowe, skalarne i mieszane.

EU 4 – potrafi opisać prostą i płaszczyznę w R^3 ,

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁADY	Liczba godzin
W 1. Działania zewnętrzne i wewnętrzne. Grupa, ciało.	2
W 2,3 Ciało liczb zespolonych, postaci liczb zespolonych. Wzory de Moivre'a..	4
W 4,5 Macierze i wyznaczniki. Twierdzenie Laplace'a.	4
W 6. Macierz odwrotna, równania macierzowe .	2
W 7,8. Układy równań liniowych. Twierdzenie Cramera i Kroneckera-Capellego. Metoda eliminacji Gaussa	4
W 9. Przestrzeń liniowa. Baza przestrzeni liniowej	2
W 10. Przestrzeń wektorowa. Iloczyny: skalarny, wektorowy, mieszany.	2
W 11. Zastosowania rachunku wektorowego	2
W 12. Równania płaszczyzny	2
W 13 Równania prostej	2
W 14. Wzajemne położenie punktów, prostych i płaszczyzn.	2
W 15. Kolokwium zaliczeniowe	2
Forma zajęć – ĆWICZENIA	Liczba godzin
Ćw 1. Badanie własności działań .	2
Ćw 2,3,4 Działania na liczbach zespolonych w różnych postaciach, rozwiązywanie równań w dziedzinie zespolonej.	6
Ćw 5,6,7 Działania na macierzach. Obliczanie wyznaczników dowolnego stopnia, macierz odwrotna. Równania macierzowe	6
Ćw 8. Kolokwium 1	2
Ćw 9,10 Rozwiązywanie układów równań liniowych z zastosowaniem twierdzeń Cramera i Kroneckera-Capellego, metody eliminacji Gaussa.	4
Ćw 11,12 Baza przestrzeni liniowej. Określania współrzędnych wektora w różnych bazach. Działania na wektorach. Zastosowanie rachunku wektorowego	4
Ćw 13 Równania płaszczyzny, równania prostej	2
Ćw 14. Wzajemne położenie punktów, płaszczyzn i prostych.	2
Ćw 15. Kolokwium II.	2

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. Wykład z wykorzystaniem urządzeń multimedialnych, tablicy i kredy.
2. Ćwiczenia – zestawy zadań

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. –ocena samodzielnego przygotowania do ćwiczeń
F2. –ocena aktywności podczas zajęć
P1. –ocena umiejętności rozwiązywania podstawowych problemów (dwa kolokwia na ocenę)
P2. –ocena opanowania materiału będącego przedmiotem wykładu (zaliczenie na ocenę)

*) warunkiem uzyskania zaliczenia jest otrzymanie pozytywnych ocen ze wszystkich ćwiczeń laboratoryjnych oraz realizacji zadania sprawdzającego

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	30
1.2	Ćwiczenia	30
1.3	Laboratoria	
1.4	Seminarium	
1.5	Projekt	
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		60
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	24
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	
2.3	Przygotowanie projektu	
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	9
2.5	Przygotowanie do egzaminu	
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	7
Razem godzin pracy własnej studenta:		40
Ogólne obciążenie pracą studenta:		100
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		4
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		2,4
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		2,2

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1.	T. Jurlewicz, Z. Skoczylas, <i>Algebra i geometria analityczna</i> , Oficyna Wydawnicza GiS, Wrocław 2008
2.	T. Jurlewicz, Z. Skoczylas, <i>Algebra liniowa 2</i> , Oficyna Wydawnicza GiS, Wrocław 2005
3.	Z. Furdzik, <i>Nowoczesna matematyka dla inżynierów. Cz.1. Algebra</i> , Wyd. AGH, 1993
4.	J. Klukowski, <i>Algebra w zadaniach</i> , Politechnika Warszawska, 1995
5.	Cz. Banaszak, W. Gajda, <i>Elementy algebry liniowej. Cz. I i II</i> , WNT, Warszawa 2002
6.	J. Rutkowski <i>Algebra abstrakcyjna w zadaniach</i> , PWN 2012
7.	J. Rutkowski <i>Algebra liniowa w zadaniach</i> , PWN 2012

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

dr Katarzyna Szota, Katedra Matematyki (WIMil), kszota@wp.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W01 K_W03 K_U01 K_U07	C1, C2	W1-15 C1-15	1,2	F1 F2 P1 P2
EU2	K_W01 K_W03 K_U01 K_U07	C1, C2	W1-15 C1-15	1,2	F1 F2 P1 P2
EU3	K_U14 KMFBD_U06	C1, C2	W1-15 C1-15	1,2	F1 F2 P1 P2
EU4	K_U14 KMFBD_U06	C1, C2	W1-15 C1-15	1,2	F1 F2 P1 P2

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU 1	Student nie potrafi działać na liczbach zespolonych	Student potrafi działać na liczbach zespolonych w różnych postaciach	Student potrafi działać na liczbach zespolonych, potrafi dobrać odpowiednie metody rozwiązywania zadań.	Student potrafi rozwiązywać równania w dziedzinie zespolonej oraz potrafi zaznaczać dowolne zbiory na płaszczyźnie zespolonej

EU 2	Student nie spełnia wymagań na ocenę dostateczną	Student potrafi stosować rachunek macierzowy, obliczyć wyznaczniki dowolnego stopnia oraz zastosować odpowiednie twierdzenia do rozwiązywania układów równań liniowych	Student potrafi rozwiązywać równania macierzowe, obliczać wyznaczniki dowolnego stopnia i rozwiązywać dowolne układy równań liniowych	Student potrafi rozwiązywać równania macierzowe, obliczać wyznaczniki dowolnego stopnia i rozwiązywać dowolne układy równań liniowych i układy równań z parametrem.
EU 3	Student nie potrafi wyznaczyć bazy przestrzeni liniowej, nie zna zasad działań na wektorach	Student potrafi obliczyć iloczyny wektorowy, mieszany i skalarny	Student potrafi określić współrzędne wektora w różnych bazach w przestrzeni liniowej, wykonywać działania na wektorach	Student potrafi określić współrzędne wektora w różnych bazach, zna zastosowania rachunku wektorowego
EU 4	Student nie potrafi wyznaczyć równania prostej i płaszczyzny	Student potrafi wyznaczyć równanie płaszczyzny i prostej	Student potrafi rozwiązywać większość zadań dotyczących prostych i płaszczyzn oraz ich wzajemnego położenia	Student potrafi rozwiązywać zadania dotyczące prostych i płaszczyzn oraz ich wzajemnego położenia

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	ALGORYTMY I STRUKTURY DANYCH
Nazwa angielska przedmiotu	ALGORITHMS AND DATA STRUCTURE
Rodzaj przedmiotu	podstawowy
Klasyfikacja ISCED	0613
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	4
Semestr	1

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
30	30	0	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów podstawowymi metodami obliczeniowymi i ich algorytmizacją w dziedzinie techniki, informatyki, ekonomii, struktur sieciowych, zarządzania, transportu, podejmowania decyzji, struktur danych, optymalizacji.
- C2. Nabycie przez studentów umiejętności doboru metody do rozwiązywanego praktycznego problemu oraz umiejętności przedstawienia metody w postaci algorytmu i programu.
- C3. Umiejętności wyszukiwania zastosowań algorytmizacji w problematyce różnych dziedzin.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza z zakresu matematyki, podstaw informatyki, logiki.
2. Podstawowa wiedza techniczna, ekonomiczna oraz z dziedzin ogólnorozwojowych.
3. Umiejętność pracy samodzielnej i współpracy grupowej.
4. Umiejętność interpretacji efektów i rezultatów algorytmizacji.
5. Umiejętność korzystania z literatury fachowej.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – posiada wiedzę teoretyczną z zakresu tworzenia i prezentacji algorytmów,
EU2 – zna sposoby rozwiązywania praktycznych problemów i doboru metody ich rozwiązywania,
EU3 – potrafi zaadoptować strukturę algorytmu do wybranej metody i rozwiązywanego zadania,

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć - WYKŁADY	Liczba godzin
W1 - Wprowadzenie do algorytmiki – sposoby prezentacji algorytmów	2
W2 - Dobór metody i algorytmu do rozwiązywanego problemu	2
W3 - Algorytmy działań na wektorach i macierzach	2
W4 - Algorytmy sortowania, kategoryzacji, klasyfikacji	2
W5 - Algorytmy odnajdywania ekstremów i pierwiastków równań	2
W6 - Algorytmy obliczania wartości całek i rozwiąz. równań całkowych	2
W7 - Algorytm rozwiązywania równań liniowych i nieliniowych	2
W8 - Algorytmy rozwiązywania równań różniczkowych	2
W9 – Algorytmy optymalizacji w sieciach (transport, magazynowanie)	2
W10 - Algorytmy optymalizacji w sieciach (Dijkstra, MST)	2
W11 - Algorytmy optymalizacji w sieciach (przepływ, routing)	2
W12 - Algorytmy szeregowania zadań	2
W13 - Algorytmy osiągania spójności i kompromisu	2
W14 – Algorytmy gier strategicznych	2
W15 – Algorytmy optymalizacji wielokryterialnej	2
Forma zajęć - ĆWICZENIA	Liczba godzin
C1 - Tworzenie prostych struktur algorytmicznych	2
C2 - Wykorzystywanie podstawowych struktur danych	2
C3 - Reprezentowanie struktur wskaźnikowych z pomocą tablic	2
C4 - Drzewiaste struktury danych	2
C5 - Wzbogacanie struktur danych	2
C6 - Analiza algorytmów	2
C7 - Operacje na kopcowych strukturach danych	2
C8 - Badanie złożoności algorytmicznej	2
C9 - Budowanie algorytmów dla struktur neuronowych	2
C10 - Wykorzystanie algorytmów do sterowania robotem	2
C11 - Wykorzystanie algorytmów dla podejmowania decyzji	2
C12 - Algorytmiczna automatyzacja procesu technologicznego	2
C13 - Symulacja gry rynkowej	2
C14 – Implementacje algorytmów w tworzeniu baz danych i wiedzy	2
C15 – Zastosowania algorytmów w systemach informatycznych	2

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. - wykład z wykorzystaniem technik multimedialnych
2. - referaty tematyczne z wybranych tematów
3. - prace kontrolne
4. - prezentacje gotowych implementacji bazujących na algorytmach

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena przygotowania do ćwiczeń
F2. – ocena kreatywności w wykorzystywaniu zdobytej wiedzy
F3. – ocena referatów dotyczących zastosowań algorytmiki
F4. – ocena aktywności podczas zajęć
P1. – ocena stopnia przyswojenia wiedzy praktycznej – zaliczenie na ocenę*
P2. – ocena opanowania materiału nauczania będącego przedmiotem wykładu – kolokwium i zaliczenie

*) warunkiem uzyskania zaliczenia jest otrzymanie pozytywnych ocen z ćwiczeń oraz realizacji zadania sprawdzającego

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	30
1.2	Ćwiczenia	30
1.3	Laboratoria	0
1.4	Seminarium	0
1.5	Projekt	0
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	0
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		60
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	24
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	0
2.3	Przygotowanie projektu	0
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	9
2.5	Przygotowanie do egzaminu	0
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	7
Razem godzin pracy własnej studenta:		40
Ogólne obciążenie pracą studenta:		100
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		4
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		2,4
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		2,2

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. George T. Heineman, Gary Pollice, Stanley Selkow, Algorytmy. Almanach, 2010,-352,
2. Cormen Thomas H., Leiserson Charles E., Rivest Ron, Wprowadzenie do algorytmów, WNT, 2004, 1196
3. Alfred V. Aho, John E. Hopcroft, Jeffrey D. Ullman, Algorytmy i struktury danych, 2003,- 448
4. Aho A.V., Hopcroft J.E., Ullman J.D., Projektowanie i analiza algorytmów, Wydaw. Helion, 2003.
5. Banachowski L., Diks K., Rytter W.: Algorytmy i struktury danych, WNT, Warszawa 1996.
6. Reingold E. M., Nievergelt J., Deo N.: Algorytmy kombinatoryczne, PWN, Warszawa 1985
7. Sedgewick R., Algorytmy w C++. Grafy, Wydawnictwo RM Sp. z o.o., Warszawa 2003.
8. Marek Kubale, Optymalizacja dyskretna. Modele i metody kolorowania grafów,WNT,2002,-268
9. Maciej M. Sysło, Narsingh Deo, Janusz S. Kowalik, Algorytmy Optymalizacji Dyskretnej, PWN, 2010

10. Simon Even, Graph Algorithms, 2010
11. Christos H. Papadimitriou: Złożoność obliczeniowa, WNT, 2002
12. Marek Kubale : Łagodne wprowadzenie do analizy algorytmów, Politechnika Gdańska 2004.

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA ADRES E-MAIL)

prof. dr hab. inż. Henryk Piech, Katedra Informatyki (WIMil), h.piech@adm.pcz.czest.pl dr hab. inż. Adama Kulawik, Katedra Informatyki (WIMil), adam.kulawik@icis.pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W01 K_W02	C1	W1-15	1,2,4	F1 P2
EU2	K_W02 K_W09	C2	C1-15	3,4	F4 P2
EU3	K_W02 K_W05	C3	W3-5 C1-4	1-2,4	F1 F2 F3 P1

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
Efekt EU1	Student nie opanował podstawowej wiedzy z zakresu podstaw prezentacji algorytmów.	Student częściowo opanował wiedzę z zakresu opisu algorytmów.	Student opanował wiedzę z zakresu przedstawienia algorytmów, potrafi wskazać właściwą metodę algorytmicznej realizacji wybranych metod.	Student bardzo dobrze opanował wiedzę z zakresu materiału objętego programem nauczania, samodzielnie zdobywa i poszerza wiedzę przy użyciu różnych źródeł wykazując kreatywność i aktywność.

Efekt EU2	Student nie potrafi przedstawić podstawowych struktur wybranych etapów algorytmizacji z pomocą klasycznych paradygmatów stosowanych w algorytmice.	Student nie potrafi wykorzystać zdobytej wiedzy, w zakresie łączenia etapów algorytmizacji ; potrzebna jest pomoc prowadzącego.	Student poprawnie wykorzystuje wiedzę oraz samodzielnie rozwiązuje problemy wynikające w trakcie realizacji zadań.	Student potrafi dokonać wyboru konwencji algorytmicznych oraz wykonać zaawansowane aplikacje na ich bazie , potrafi dokonać oceny oraz uzasadnić trafność przyjętych metod
Efekt EU3	Student nie potrafi wybrać konwencji algorytmicznej dostosowanej do problemu. Student nie potrafi zinterpretować wyników rozwiązań i porównać ich z innymi.	Student wykonał poleczone zadania ale nie potrafi dokonać interpretacji oraz analizy wyników własnych badań.	Student rozwiązał zadania, potrafi prezentować wyniki swojej pracy oraz dokonuje ich analizy	Student wykonał zadania, potrafi w sposób racjonalny uzasadnić i obronić wybór metody algorytmicznej oraz dokonać analizy porównawczej w odniesieniu do innych rozwiązań.

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	ALGORYTMY EWOLUCYJNE I OPTIMALIZACJA GLOBALNA
Nazwa angielska przedmiotu	EVOLUTIONARY ALGORITHMS AND GLOBAL OPTIMIZATION
Rodzaj przedmiotu	kierunkowy
Klasyfikacja ISCED	0612
Kierunek studiów	<i>Matematyka Stosowana i Technologie Informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>Polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	5
Semestr	5

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
30	0	30	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z wykorzystaniem algorytmów optymalizacji globalnej do analizy problemów z zakresu informatyki, matematyki stosowanej oraz problemów o znaczeniu technologicznym.
- C2. Nabycie przez studentów praktycznych umiejętności wykorzystania optymalizacji globalnej wraz z odpowiednimi algorytmami do analizy problemów o dużym stopniu złożoności, w szczególności w odniesieniu do zastosowań informatyki i matematyki w przemyśle i naukach technicznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza z zakresu matematyki i informatyki na poziomie dwóch lat studiów I stopnia.
2. Umiejętność korzystania z różnych źródeł informacji, w tym z podręczników oraz witryn internetowych instytucji naukowych.
3. Umiejętności pracy samodzielnej i w grupie.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

EU 1 – Potrafi tworzyć, analizować generatory liczb losowych i pseudolosowych. Umie zweryfikować jakość generowanych prób.

EU 2 – Umie stosować algorytmy ewolucyjne w poszukiwaniu ekstremów lokalnych i globalnych.

EU 3 – Potrafi zbadać/ocenić przydatność danego algorytmu ewolucyjnego do optymalizacji globalnej.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – wykłady	Liczba godzin
01 – Metody Monte Carlo – wstęp, historia rozwoju, współczesne znaczenie.	2
02 – Podstawy teoretyczne generowania liczb losowych i pseudolosowych	2
03 - Generatory liczb losowych w dostępnych pakietach komputerowych	2
04 – Weryfikacja poprawności generatorów	2
05 – Zastosowania we wnioskowaniu statystycznym - własności rozkładów statystyk	2
06 - 07 Klasyczne Metody Monte Carlo. Analiza uzyskiwanych wyników.	4
08 – Algorytmy ewolucyjne – metody selekcji i reprodukcji	2
09-10 – Wybrane współczesne zastosowania w analizie ewolucji procesów	4
11 – Wstęp do optymalizacji globalnej. Optymalizacja lokalna a globalna	2
12 – Przegląd algorytmów optymalizacji globalnej	2
13 – 14 Wybrane współczesne zastosowania optymalizacji globalnej.	4
15 – Podsumowanie, kolokwium zaliczeniowe	2
Forma zajęć – laboratorium	Liczba godzin
01 – Zapoznanie z regulaminem laboratorium i zasadami BHP. Przegląd dostępnych pakietów numerycznych.	2
02 – 03 – Generatory rozkładów zmiennych losowych – implementacja własnych projektów.	3
03 – 05 Generowanie prób losowych i weryfikacja ich zgodności z rozkładem teoretycznym. Analiza rozkładów statystyk.	5
06 – Sprawdzian wiedzy i umiejętności praktycznych	2
07 – 08 Przykładowe zastosowania klasycznych metod Monte Carlo	4
09 – 10 Zastosowanie algorytmów ewolucyjnych w analizie przebiegu procesu	4
11 – 12 Optymalizacja globalna – algorytmy i ich implementacja	4
13 – 14 Przykładowe zastosowania algorytmu optymalizacji globalnej – analiza wyników	4
15 – Podsumowanie, zaliczanie zajęć laboratoryjnych	2

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – wykład
2. – streszczenia treści wykładów udostępnione studentom
3. – konsultacje u prowadzącego
4. – literatura

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1 – ocena umiejętności zastosowania zdobytej wiedzy teoretycznej
F2 – ocena aktywności podczas zajęć
P – zaliczenie na ocenę na podstawie pracy praktycznej

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	30
1.2	Ćwiczenia	
1.3	Laboratoria	30
1.4	Seminarium	
1.5	Projekt	
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		60
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	20
2.3	Przygotowanie projektu	
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	25
2.5	Przygotowanie do egzaminu	
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	20
Razem godzin pracy własnej studenta:		65
Ogólne obciążenie pracą studenta:		125
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		5
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		2,4
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		2

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

J. Arabas, Wykłady z algorytmów ewolucyjnych, WNT, W-wa, 2003
Z. Michalewicz, Algorytmy genetyczne + struktury danych = programy ewolucyjne, Wydawnictwo Naukowo-Techniczne, W-wa, 2010.
L. Metody i techniki sztucznej inteligencji, PWN, W-wa 2006
T. Weise, Global Optimization Algorithms – Theory and Application, www.it-weise.de
R. Zieliński, Komputerowe generatory liczb losowych, WNT, 1997
A. Barbu, S.C. Zhu, Monte Carlo Methods, Springer Nature Singapore Pte Ltd., 2020

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIE, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

1. Prof. dr hab. inż. Zbigniew Domański, Katedra Matematyki (WIMiI), zbigniew.domanski@pcz.pl
2. Dr hab. inż. Andrzej Grzybowski, Katedra Matematyki (WIMiI), andrzej.grzybowski@pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W17, K_W18, K_W20, K_U08, K_U24	C1, C2	W, L:1-15	1-4	F1,F2,P
EU2	K_W18, K_W20, K_U08, K_U24, KMMAD_W03	C1, C2	W, L:1-15	1-4	F1,F2,P
EU3	K_U08, K_U24, KMMAD_W03	C1, C2	W, L:1-15	1-4	F1,F2

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
dotyczy wszystkich efektów kształcenia	Student nie opanował nawet częściowo wiedzy teoretycznej z zakresu algorytmów ewolucyjnych i optymalizacji globalnej.	Student opanował częściowo wiedzę teoretyczną dotyczącą algorytmów ewolucyjnych i optymalizacji globalnej	Student dobrze opanował wiedzę teoretyczną z zakresu przedmiotu. Potrafi uczestniczyć w dyskusji dotyczącej specyfiki stosowanych algorytmów.	Student bardzo dobrze opanował wiedzę teoretyczną z zakresu przedmiotu. Potrafi prowadzić dyskusję dotyczącą problemów optymalizacji globalnej i stosowanych algorytmów.

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja o konsultacji jest podana studentom podczas pierwszych zajęć z przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	ANALIZA FUNDAMENTALNA ORAZ TECHNICZNA NA RYNKU KAPITAŁOWYM
Nazwa angielska przedmiotu	FUNDAMENTAL AND TECHNICAL ANALYSIS IN CAPITAL MARKET
Rodzaj przedmiotu	zakresowy (MFBD)
Klasyfikacja ISCED	0412
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	4
Semestr	5

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
30	0	30	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu analizy fundamentalnej oraz analizy technicznej.
- C2. Nabycie przez studentów praktycznych umiejętności w zakresie interpretacji informacji rynkowych, formacji cenowych, korzystania z narzędzi analizy fundamentalnej oraz analizy technicznej.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

2. Umiejętność dostrzegania relacji pomiędzy danymi.
3. Umiejętność korzystania z różnych źródeł informacji.
4. Umiejętności pracy samodzielnej i w grupie.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – zna metody analizy fundamentalnej oraz analizy technicznej na rynku kapitałowym.
- EU 2 – student potrafi stosować narzędzia analizy fundamentalnej oraz analizy technicznej na rynku kapitałowym.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – Wykład	Liczba godzin
W1, 2, 3 – Rynek finansowy.	6
W4 – Podstawy analizy fundamentalnej.	2
W5, 6 – Wskaźniki mikro- i makroekonomiczne.	4
W7 – Metody wyceny przedsiębiorstw.	2
W8 – Test zaliczeniowy z wykładu – część I. Podstawy analizy technicznej.	2
W9, 10 – Formacje cenowe. Świece japońskie. Metody analizy wykresów notowań giełdowych.	4
W11, 12 – Wskaźniki analizy technicznej.	4
W13 – Informatyzacja rynków finansowych. Wprowadzenie do daytradingu.	2
W14 – Rodzaje zleceń rynkowych. Metody daytradingu.	2
W15 – Test zaliczeniowy z wykładu – część II.	2
Forma zajęć – Laboratorium	Liczba godzin
L1 – Źródła informacji rynkowych.	2
L2, 3 – Wartość pieniądza w czasie, wycena obligacji.	4
L4, 5 – Analiza wskaźnikowa w praktyce.	4
L6, 7, 8 – Zastosowanie analizy fundamentalnej do wyceny akcji. Tempo wzrostu firmy, stopa dyskontowa i koszt kapitału. Metoda zdyskontowanych dywidend, metoda zdyskontowanych przepływów pieniężnych.	6
L9 – Formacje cenowe w praktyce – wyszukiwanie, interpretacja.	2
L10 - Świece japońskie w praktyce.	2
L11,12 – Zastosowanie wskaźników analizy technicznej na rynkach finansowych.	4
L13 – Zastosowanie tzw. <i>stock screener’ów</i> – specjalistycznych narzędzi informatycznych do analizy danych giełdowych. Wyszukiwanie grup spółek notowanych na wybranych giełdach spełniających określone warunki.	2
L14, 15 – Platformy handlu elektronicznego obsługujące wybrane giełdy papierów wartościowych. Wybrane symulatory notowań giełdowych – zapoznanie z podstawowymi metodami otwierania i zamykania pozycji. Transakcje rynkowe.	4

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych
2. – ćwiczenia laboratoryjne
3. – instrukcje do wykonania ćwiczeń laboratoryjnych

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena przygotowania do ćwiczeń laboratoryjnych
F2. – ocena umiejętności stosowania zdobytej wiedzy podczas wykonywania ćwiczeń
F3. – ocena aktywności podczas zajęć
P1. – ocena umiejętności rozwiązywania zadanych problemów oraz sposobu prezentacji uzyskanych wyników – zaliczenie na ocenę*
P2. – ocena opanowania materiału nauczania będącego przedmiotem wykładu – test zaliczeniowy *

*) warunkiem uzyskania zaliczenia jest otrzymanie pozytywnych ocen ze wszystkich ćwiczeń laboratoryjnych oraz uzyskanie 50% punktów z testu zaliczeniowego

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	30
1.2	Ćwiczenia	
1.3	Laboratoria	30
1.4	Seminarium	
1.5	Projekt	
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		60
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	15
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	15
2.3	Przygotowanie projektu	
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	
2.5	Przygotowanie do egzaminu	
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	10
Razem godzin pracy własnej studenta:		40
Ogólne obciążenie pracą studenta:		100
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		4
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		2,4
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		1,8

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. Tarczyński W., <i>Rynki Kapitałowe. Metody ilościowe</i> , PLACET, Warszawa 2001.
2. Borkowski K., <i>Analiza fundamentalna. Metody wyceny przedsiębiorstwa</i> , Difin, Warszawa 2014.
3. Borowski K., <i>Analiza techniczna. Średnie ruchome, wskaźniki i oscylatory</i> , Difin, Warszawa 2017.
4. Ritchie J.C., <i>Analiza fundamentalna</i> , WIG-PRESS, Warszawa 1997.
5. Murphy J., <i>Analiza techniczna rynków finansowych</i> , WIG-Press, Warszawa 1999.
6. Kahn M.N., <i>Analiza techniczna</i> , Wolters Kluwer Polska, Warszawa 2011.
7. Glen A., <i>Inwestowanie w wartość. Jak zostać skutecznym inwestorem</i> , Warszawa 2010.

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

dr inż. Ewa Węgrzyn-Skrzypczak, Katedra Matematyki (WIMil), ewa.skrzypczak@im.pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	KMFBD_W04 K_K01	C1	W1-15	1	P2
EU2	KMFBD_U04	C1, C2	W1-15 L1-15	1, 2, 3	F1 F2 F3 P1

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
Efekt 1 Student zna metody analizy fundamentalnej oraz analizy technicznej na rynku kapitałowym	Student nie opanował podstawowych zagadnień i pojęć związanych z metodami analizy fundamentalnej oraz analizy technicznej na rynku kapitałowym	Student opanował elementarne zagadnienia teoretyczne związane z metodami analizy fundamentalnej oraz analizy technicznej na rynku kapitałowym	Student opanował większość przewidzianych programem nauczania zagadnień i pojęć teoretycznych związanych z metodami analizy fundamentalnej oraz analizy technicznej na rynku kapitałowym	Student opanował wszystkie zagadnienia i pojęcia teoretyczne związane z metodami analizy fundamentalnej oraz analizy technicznej na rynku kapitałowym prezentowane w trakcie zajęć
Efekt 2 Student potrafi stosować narzędzia analizy fundamentalnej oraz analizy technicznej na rynku kapitałowym	Student nie potrafi zastosować narzędzi analizy fundamentalnej oraz analizy technicznej na rynku kapitałowym	Student potrafi zastosować podstawowe narzędzia analizy fundamentalnej oraz analizy technicznej na rynku kapitałowym	Student potrafi zastosować większość poznanych narzędzi analizy fundamentalnej oraz analizy technicznej na rynku kapitałowym	Student potrafi zastosować wszystkie narzędzia analizy fundamentalnej oraz analizy technicznej na rynku kapitałowym prezentowane w trakcie zajęć

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	ANALIZA FUNKCJI WIELU ZMIENNYCH
Nazwa angielska przedmiotu	REAL ANALYSIS OF FUNCTIONS OF SEVERAL VARIABLES
Rodzaj przedmiotu	kierunkowy
Klasyfikacja ISCED	0541
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	5
Semestr	4

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
30 E	30	0	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z rachunkiem różniczkowym i całkowym funkcji wielu zmiennych
- C2. Nabycie umiejętności różniczkowania i całkowania funkcji wielu zmiennych oraz ich stosowania do wyznaczania ekstremów i wielkości geometrycznych oraz mechanicznych

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza z zakresu analizy matematycznej funkcji rzeczywistych jednej zmiennej
2. Wiedza z zakresu algebry liniowej
3. Umiejętność rozwiązywania układów równań liniowych i określania charakteru form kwadratowych
4. Umiejętność wyznaczania granic ciągów liczbowych i granic funkcji rzeczywistej jednej zmiennej
5. Umiejętność różniczkowania i całkowania funkcji rzeczywistych jednej zmiennej

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – definiuje pojęcia i przedstawia twierdzenia z zakresu rachunku różniczkowego i całkowego funkcji wielu zmiennych
- EU 2 – wymienia zastosowania rachunku różniczkowego i całkowego funkcji rzeczywistych wielu zmiennych
- EU 3 – wyznacza granice ciągów i funkcji wielu zmiennych, bada istnienie i nieistnienie granicy, oblicza pochodne kierunkowe i cząstkowe (pierwszego i drugiego rzędu)
- EU 4 – wyznacza różniczki pierwszego i drugiego rzędu funkcji wielu zmiennych, bada różniczkowalność funkcji oraz stosuje rachunek różniczkowy funkcji wielu zmiennych do badania istnienia i wyznaczania ekstremów funkcji także warunkowych
- EU 5 – oblicza całki wielokrotne oraz krzywoliniowe i powierzchniowe pierwszego rodzaju oraz stosuje całki do obliczania wielkości geometrycznych i mechanicznych

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁAD	Liczba godzin
W 1 – k-wymiarowa przestrzeń Euklidesowa. Ciągi - granice ciągów i granice funkcji wielu zmiennych. Ciągłość funkcji wielu zmiennych, własności funkcji ciągłych	3
W 2 – Pochodne kierunkowe i cząstkowe. Twierdzenie o szacowaniu przyrostu funkcji	3
W 3 – Różniczkowalność i pierwsza różniczka funkcji wielu zmiennych. Gradient funkcji	3
W 4 – Reguły różniczkowania i twierdzenie o wartości średniej	2
W 5 – Rachunek różniczkowy drugiego rzędu. Symetria drugiej różniczki. Wzór Taylora drugiego rzędu	3
W 6 – Ekstrema funkcji wielu zmiennych. Warunek konieczny i dostateczny. Wartość największa i najmniejsza	3
W 7 – Ekstrema warunkowe funkcji wielu zmiennych. Twierdzenie Lagrange’a	2
W 8 – Podwójna i potrójna całka Riemanna. Konstrukcja, przykłady	3
W 9 – Całki iterowane. Całkowanie przez podstawienie. Zastosowanie całek wielokrotnych.	4
W 10 – Całki krzywoliniowe i ich zastosowanie	2
W 11 - Całka powierzchniowe i ich zastosowanie	2
Forma zajęć – ĆWICZENIA	Liczba godzin
C 1 – Powtórzenie granicy ciągów przestrzeni jednowymiarowej i technik obliczania granic ciągów i funkcji. Granice ciągów w przestrzeni k-wymiarowej i granice funkcji wielu zmiennych	2
C 2 – Obliczanie pochodnych kierunkowych i cząstkowych z zastosowaniem definicji i reguł różniczkowania	2
C 3 – Różniczkowalność funkcji wielu zmiennych. Badanie różniczkowalności i wyznaczanie pierwszej różniczki. Przykłady funkcji nieróżniczkowalnych	2
C 4 – Rachunek różniczkowy drugiego rzędu. Pochodne kierunkowe i cząstkowe drugiego rzędu. Wyznaczanie drugiej różniczki	2
C 5 – Ekstrema funkcji wielu zmiennych. Zastosowanie warunku koniecznego i dostatecznego oraz badanie istnienia ekstremum na podstawie definicji	2
C 6 – Ekstrema warunkowe funkcji wielu zmiennych	2
C 7 – Kolokwium I – rachunek różniczkowy	2
C 8-9 – Obszary normalne na płaszczyźnie i w przestrzeni. Obliczanie całek podwójnych i potrójnych	5

C 10 – Zastosowanie twierdzenia o podstawieniu do całkowania. Współrzędne biegunowe, walcowe i sferyczne	2
C 11 – Zastosowanie całki podwójnej i potrójnej	2
C 12 – Całki krzywoliniowe i powierzchniowe	3
C 13 – Zastosowanie całek krzywoliniowych i powierzchniowych	2
C 14 – Kolokwium II – rachunek całkowy	2

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych
2. – ćwiczenia

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena samodzielnego przygotowania do ćwiczeń
F2. – ocena aktywności podczas zajęć
P1. – ocena umiejętności rozwiązywania postawionych problemów – zaliczenie na ocenę
P2. – ocena opanowania materiału nauczania będącego przedmiotem wykładu – egzamin pisemny z zadań i teorii

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	30
1.2	Ćwiczenia	30
1.3	Laboratoria	
1.4	Seminarium	
1.5	Projekt	
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	2
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		62
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	40
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	
2.3	Przygotowanie projektu	
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	
2.5	Przygotowanie do egzaminu	13
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	10
Razem godzin pracy własnej studenta:		63
Ogólne obciążenie pracą studenta:		125

SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	5
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:	2,5
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:	2,8

LITERATURA PODSTAWOWA

A. Birkholc, Analiza matematyczna. Funkcje wielu zmiennych. PWN, Warszawa 2002
--

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

R. Rudnicki, Wykłady z analizy matematycznej. PWN, Warszawa 2006
W.J. Kaczor, M.T. Nowak, Zadania z analizy matematycznej. Część 3 – Całkowanie. PWN 2006
W. Kołodziej, Analiza matematyczna. PWN, Warszawa 2009
M. Gewert, Z. Skoczyła, Analiza Matematyczna 2. Definicje, twierdzenia, wzory. GiS, Wrocław 2010
M. Gewert, Z. Skoczyła, Analiza Matematyczna 2. Przykłady i zadania. GiS, Wrocław 2010

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

<ol style="list-style-type: none"> 1. Prof. dr hab. Małgorzata Klimek, Katedra Matematyki (WIMiI), mklimek@im.pcz.pl 2. Dr hab. Małgorzata Wróbel, Katedra Matematyki (WIMiI), malgorzata.wrobel@im.pcz.pl
--

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W01, K_U01	C1	W1-11	1	P2
EU2	K_W01, K_U01	C1, C2	W5-7, 10, 11	1	P2
EU3	K_W01, K_U01	C1, C2	W1-2, C1-2, 4	1, 2	F1 F2 P1 P2
EU4	K_W01, K_U03	C1, C2	W3-7 C3-6	1, 2	F1 F2 P1 P2
EU5	K_W01, K_U04	C1, C2	W8-11 C8-13	1, 2	F1 F2 P1 P2

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU 1- EU2	Student nie spełnia kryteriów oceny 3	Student potrafi podać część definicji i sformułować podstawowe twierdzenia z zakresu rachunku różniczkowego i całkowego funkcji wielu zmiennych	Student poprawnie definiuje pojęcia z zakresu analizy funkcji wielu zmiennych oraz poprawnie formułuje twierdzenia. Zna zastosowania rachunku całkowego.	Student poprawnie definiuje pojęcia z zakresu analizy funkcji wielu zmiennych oraz poprawnie formułuje twierdzenia. Potrafi przeprowadzić dowody wybranych twierdzeń. Zna zastosowania rachunku całkowego.
EU 3-EU5	Student nie spełnia kryteriów oceny 3	Student potrafi przeprowadzić podstawowe obliczenia z zakresu analizy funkcji wielu zmiennych – oblicza granice ciągów, pochodne kierunkowe i cząstkowe, wyznacza różniczki pierwszego i drugiego rzędu oraz ekstrema. Oblicza całki korzystając z podstawowych technik.	Student poprawnie przeprowadza obliczenia, stosuje odpowiednie twierdzenia. Obok obliczeń podstawowych bada istnienie granicy funkcji i ciągu, ciągłość funkcji wielu zmiennych i jej różniczkowalność. Oblicza całki i potrafi je zastosować do wyznaczania wielkości geometrycznych i mechanicznych.	Student poprawnie przeprowadza podstawowe i zaawansowane obliczenia w zakresie rachunku różniczkowego i całkowego. Bada istnienie granicy funkcji i ciągu, ciągłość funkcji wielu zmiennych i jej różniczkowalność. Oblicza całki stosując wszystkie poznane twierdzenia i metody oraz potrafi je zastosować do wyznaczania wielkości geometrycznych i mechanicznych.

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	ANALIZA MATEMATECZNA
Nazwa angielska przedmiotu	MATHEMATICAL ANALYSIS
Rodzaj przedmiotu	podstawowy
Klasyfikacja ISCED	0541
Kierunek studiów	<i>Matematyka Stosowana i Technologie Informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	6
Semestr	1

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
30 E	30	0	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami z dziedziny analizy matematycznej zarówno od strony teoretycznej, jak i metod obliczeniowych.
- C2. Nabycie przez studentów praktycznych umiejętności rozwiązywania zadań z dziedziny analizy matematycznej, w szczególności rachunku różniczkowego i całkowego.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Student posiada wiedzę w zakresie szkoły średniej.
2. Student potrafi samodzielnie wyszukiwać informacje w literaturze i Internecie.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU1 – Student potrafi obliczać granice ciągów, granice funkcji, badać ciągłość funkcji, klasyfikować punkty nieciągłości; zna podstawowe twierdzenia dotyczące granic ciągów i ciągłości funkcji.
- EU2 – Student zna podstawy rachunku różniczkowego funkcji jednej zmiennej; potrafi obliczać pochodne funkcji przy pomocy wzorów, pochodne funkcji złożonej, funkcji odwrotnej, pochodne rzędu wyższego, różniczkę funkcji.
- EU3 – Student potrafi badać monotoniczność i wyznaczyć ekstrema lokalne funkcji jednej zmiennej, punkty przegięcia jej wykresu, asymptoty, badać jej wklęsłość i wypukłość oraz wymienia warunki konieczne i wystarczające do ich występowania.

EU4 – Student potrafi wyznaczać całki nieoznaczone, obliczać całki oznaczone i wykorzystywać je do obliczania pól figur płaskich.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKLADY	Liczba godzin
W 1,2 – Własności zbiorów liczb rzeczywistych; funkcje jako relacje i ich podstawowe własności, złożenia funkcji, funkcje odwrotne, funkcje elementarne.	4
W 3 – Ciągi liczbowe i ich zbieżność; ciągi monotoniczne, ciągi ograniczone, liczba e.	2
W 4 – Twierdzenia o granicach ciągów, podciąg ciągu, granica dolna i górna ciągu.	2
W 5 – Granica funkcji w punkcie i w nieskończoności, granice jednostronne, asymptoty funkcji.	2
W 6 – Ciągłość funkcji w punkcie, przedziale, twierdzenia o funkcjach ciągłych, rodzaje punktów nieciągłości.	2
W 7,8 – Definicja pochodnej funkcji jednej zmiennej oraz jej interpretacja geometryczna, różniczka funkcji w punkcie, formalne prawa różniczkowania, twierdzenie o pochodnej funkcji odwrotnej i złożonej, pochodne funkcji elementarnych.	4
W 9,10 – Pochodne wyższych rzędów, twierdzenie o wartości średniej Rolle’a, Cauchy’ego i Lagrange’a, monotoniczność funkcji, reguła de l’Hospitala.	4
W 11 – Twierdzenie Taylora, warunek konieczny i wystarczający istnienia ekstremum lokalnego, wklęsłość i wypukłość funkcji, punkty przegięcia wykresu funkcji.	2
W 12, 13 – Całka nieoznaczona, definicja, wzory podstawowe, całkowanie przez podstawienie, przez części.	4
W 14 – Całka funkcji wymiernej, podstawienia trygonometryczne i Eulera.	2
W 15 – Całka oznaczona i pole.	2
Forma zajęć – ĆWICZENIA	Liczba godzin
C 1,2 – Zbiory ograniczone, kresy zbiorów, przegląd funkcji elementarnych, funkcje cyklometryczne.	4
C 3,4 – Badanie monotoniczności i ograniczoności ciągów, obliczanie granic ciągów.	4
C 5 – Obliczanie granic funkcji w punkcie i w nieskończoności.	2
C 6 – Badanie ciągłości funkcji, określanie punktów nieciągłości.	2
C 7 – Obliczanie pochodnych z definicji i z wzorów podstawowych.	2
C 8 – Kolokwium I.	2
C 9,10 – Ekstrema funkcji, monotoniczność funkcji, punkty przegięcia wykresu funkcji, wklęsłość i wypukłość funkcji.	4
C 11 – Obliczanie granic funkcji przy pomocy twierdzenia de l’Hospitala, przebieg zmienności funkcji.	2
C 12,13 – Całka nieoznaczona, podstawowe metody całkowania, całkowanie funkcji wymiernych i trygonometrycznych.	4
C 14 – Kolokwium II.	2
C 15 – Obliczanie pól figur płaskich przy pomocy całki oznaczonej.	2

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych
2. – ćwiczenia tablicowe
3. – elektroniczna wersja wykładu i list zadań

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena samodzielnego przygotowania do ćwiczeń
F2. – ocena aktywności podczas zajęć
P1. – ocena umiejętności rozwiązywania postawionych problemów – zaliczenie na ocenę
P2. – ocena opanowania materiału nauczania będącego przedmiotem wykładu – zaliczenie na ocenę zadań i teorii

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	30
1.2	Ćwiczenia	30
1.3	Laboratoria	0
1.4	Seminarium	0
1.5	Projekt	0
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	2
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		62
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	24
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	
2.3	Przygotowanie projektu	
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	
2.5	Przygotowanie do egzaminu	18
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	46
Razem godzin pracy własnej studenta:		88
Ogólne obciążenie pracą studenta:		150
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		6
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		2,5
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		2,2

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. W. Kołodziej, <i>Analiza matematyczna</i> , PWN, Warszawa 1986
2. F. Leja, <i>Rachunek różniczkowy i całkowy</i> , PWN, Warszawa 1977
3. G.M. Fichtenholtz, <i>Rachunek różniczkowy i całkowy</i> , t. 1, PWN Warszawa 2002
4. R. Rudnicki, <i>Wykłady z analizy matematycznej</i> , PWN Warszawa 2002
5. J. Banaś, S. Wędrychowicz, <i>Zbiór zadań z analizy matematycznej</i> , WNT, Warszawa 1997

6.	G. N. Berman, Zbiór zadań z analizy matematycznej, Wyd. Pracowni Komputerowej Jacka Skalmierskiego, Gliwice 1999
7.	M. Gewert, Z. Skoczylas, Analiza matematyczna 1. Przykłady i zadania, Oficyna Wydawnicza GiS, Wrocław 2003
8.	W. Krywicki, L. Włodarski, <i>Analiza matematyczna w zadaniach</i> , PWN, 2000
9.	W. Stankiewicz, Zadania z matematyki dla wyższych uczelni technicznych, cz. IA, IB, PWN, Warszawa 1995

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, INSTYTUT, ADRES E-MAIL)

dr hab. Małgorzata Wróbel, prof.PCz, Katedra Matematyki (WIMiI), malgorzata.wrobel@im.pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W01 K_U01	C1, C2	W1-6, W10 C1-6,C11	1-3	F1, F2 P1, P2
EU2	K_W01 K_U01	C1, C2	W7-9 C7	1-3	F1, F2 P1, P2
EU3	K_W01 K_U01 K_U03	C1, C2	W9-11 C9-11	1-3	F1, F2 P1, P2
EU4	K_W01 K_U04	C1, C2	W12-15 C12-15	1-3	F1, F2 P2

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU1	Student nie spełnia wymagań na ocenę dostateczną.	Student oblicza proste granice ciągów, funkcji, bada ciągłość funkcji w punkcie.	Student oblicza trudniejsze granice ciągów, funkcji, bada ciągłość funkcji w punkcie, przeprowadza klasyfikację punktów nieciągłości.	Student oblicza skomplikowane granice ciągów, funkcji, bada ciągłość funkcji w punkcie, przeprowadza klasyfikację punktów nieciągłości.

EU2	Student nie spełnia wymagań na ocenę dostateczną.	Student oblicza proste pochodne z definicji, dostatecznie opanował wzory na pochodne funkcji i potrafi obliczać pochodne i różniczkę.	Student oblicza pochodne z definicji, dobrze opanował wzory na pochodne funkcji i potrafi obliczać pochodne i różniczkę, zna zastosowanie pochodnej i różniczki.	Student oblicza pochodne z definicji, bardzo dobrze opanował wzory na pochodne funkcji i potrafi obliczać pochodne i różniczkę, zna zastosowanie pochodnej i różniczki.
EU3	Student nie spełnia wymagań na ocenę dostateczną.	Student potrafi wyznaczyć ekstremum oraz punkty przegięcia funkcji, określić przedziały monotoniczności, wklęsłości i wypukłości funkcji.	Student potrafi wyznaczyć ekstremum oraz punkty przegięcia funkcji, określić przedziały monotoniczności, wklęsłości i wypukłości funkcji oraz asymptoty funkcji.	Student potrafi wyznaczyć ekstremum oraz punkty przegięcia funkcji, określić przedziały monotoniczności, wklęsłości i wypukłości funkcji oraz asymptoty funkcji, zna i potrafi sformułować warunki konieczne i wystarczające dla istnienia ekstremum oraz punktów przegięcia
EU4	Student nie spełnia wymagań na ocenę dostateczną.	Student oblicza całki przez części i podstawienie, proste całki funkcji wymiernych.	Student oblicza całki przez części i podstawienie, całki funkcji wymiernych z rozkładem na ułamki proste, całki oznaczone .	Student oblicza całki przez części i podstawienie, całki funkcji wymiernych z rozkładem na ułamki proste, całki trygonometryczne całki oznaczone i oblicza pola figur płaskich.

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	ANALIZA MATEMATYCZNA II
Nazwa angielska przedmiotu	MATHEMATICAL ANALYSIS II
Rodzaj przedmiotu	kierunkowy
Klasyfikacja ISCED	0541
Kierunek studiów	<i>Matematyka Stosowana i Technologie Informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	5
Semestr	3

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
30 E	30	0	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie się z podstawami teorii dotyczącej ciągów i szeregów funkcyjnych, rachunku całkowitego funkcji jednej zmiennej oraz elementów topologii w analizie matematycznej.
- C2. Nabycie przez studentów praktycznych umiejętności rozwiązywania zadań z dziedziny analizy matematycznej, w szczególności rachunku różniczkowego i całkowitego.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Student posiada wiedzę w zakresie Analizy matematycznej i Logiki matematycznej.
2. Student potrafi samodzielnie wyszukiwać informacje w literaturze i Internecie.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – Student potrafi całkować w sposób oznaczony poszczególne klasy funkcji jednej zmiennej; potrafi obliczać całki niewłaściwe, zna i rozumie pojęcie całki oznaczonej funkcji rzeczywistej zmiennej rzeczywistej.
- EU 2 – Student potrafi obliczać pola obszarów, objętości brył oraz długość łuku krzywej wykorzystując całkę oznaczoną.
- EU 3 – Student zna kryteria zbieżności oraz potrafi badać zbieżność szeregów liczbowych, ciągów i szeregów funkcyjnych. Stosuje wiadomości o ciągach i szeregach funkcyjnych do badania własności funkcji.

EU 4 – Student zna elementy topologii w analizie matematycznej oraz sprawdza czy dane odwzorowanie jest metryką, rysuje kulę w danej metryce, znajduje domknięcie, wnętrze i brzeg zbioru.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁADY	Liczba godzin
W 1,2 – Teoria szeregów liczbowych: określenie szeregu, warunek konieczny zbieżności szeregów, kryteria zbieżności szeregów, szeregi o wyrazach naprzemiennych.	4
W 3,4 – Całka oznaczona w sensie Riemanna: definicja, własności, warunek równoważny i warunki wystarczające całkowalności funkcji w sensie Riemanna.	4
W 5 – Twierdzenie o wartości średniej dla całek, twierdzenie o całkowaniu przez podstawianie, przez części oraz twierdzenie Newtona-Leibniza.	2
W 6 – Całki niewłaściwe pierwszego i drugiego rodzaju oraz ich kryteria zbieżności.	2
W 7 – Zastosowanie całek w geometrii: pole obszaru, objętość bryły obrotowej, pole powierzchni bocznej.	2
W 8 – Równania parametryczne krzywej na płaszczyźnie, równania biegunowe krzywej, długość łuku krzywej.	2
W 9 – Ciągi funkcyjne, zbieżność punktowa i jednostajna, granica jednostajnie zbieżnego ciągu funkcji ciągłych.	2
W 10 – Szeregi funkcyjne, warunki zbieżności jednostajnej, różniczkowanie szeregów funkcyjnych.	2
W 11 – Szeregi potęgowe, szeregi Taylora, całkowanie granicy ciągu i sumy szeregu funkcyjnego.	2
W 12 – Definicja i przykłady przestrzeni metrycznych, przestrzenie euklidesowe, przestrzenie funkcyjne; podzbiory przestrzeni metrycznych: kula otwarta, zbiory otwarte, domknięte, średnica zbioru, zbiory ograniczone.	4
W 13,14 – Ciągi zbieżne w przestrzeniach metrycznych, równoważność metryk, definicja i własności wnętrza, domknięcia, brzegu zbioru, zbiory borelowskie, różne rodzaje zbiorów.	2
W 15 – Funkcje ciągłe na przestrzeniach metrycznych.	2
Forma zajęć –ĆWICZENIA	Liczba godzin
C 1,2 – Obliczanie sumy szeregów, badanie zbieżności szeregów z wykorzystaniem odpowiednich kryteriów.	4
C 3,4 – Obliczanie całek z definicji, całkowanie przez części i przez podstawianie, własności całki oznaczonej.	4
C 5 – Podstawowe twierdzenia rachunku całkowego.	2
C 6 – Obliczanie całek niewłaściwych.	2
C 7 – Zastosowania całek oznaczonych.	2
C 8 – Kolokwium I.	2
C 9,10 – Badanie zbieżności punktowej i jednostajnej ciągów i szeregów funkcyjnych.	4
C 11 – Wyznaczanie środka i promienia zbieżności szeregu potęgowego.	2
C 12 – Szeregi potęgowe.	2
C 13 – Sprawdzanie, czy dane odwzorowanie jest metryką, ilustracja graficzna kul w wybranych metrykach.	2
C 14 – Kolokwium II.	2
C 15 – Badanie otwartości, domkniętości zbiorów, badanie zbieżności ciągów w wybranych przestrzeniach.	2

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych
2. – ćwiczenia tablicowe
3. – elektroniczna wersja wykładu i list zadań

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1 – ocena samodzielnego przygotowania do ćwiczeń
F2 – ocena aktywności podczas zajęć
P1 – ocena umiejętności rozwiązywania postawionych problemów – zaliczenie na ocenę
P2 – ocena opanowania materiału nauczania będącego przedmiotem wykładu – zaliczenie na ocenę zadań i teorii

*) warunkiem uzyskania zaliczenia jest otrzymanie pozytywnych ocen ze wszystkich ćwiczeń laboratoryjnych oraz realizacji zadania sprawdzającego

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

Lp.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	30
1.2	Ćwiczenia	30
1.3	Laboratoria	0
1.4	Seminarium	0
1.5	Projekt	0
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	2
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		62
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	25
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	
2.3	Przygotowanie projektu	
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	
2.5	Przygotowanie do egzaminu	18
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	20
Razem godzin pracy własnej studenta:		63
Ogólne obciążenie pracą studenta:		125
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		5
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		2,4
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		2,2

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. W. Kołodziej, <i>Analiza matematyczna</i> , PWN, Warszawa 1986.
2. F. Leja, <i>Rachunek różniczkowy i całkowy</i> , PWN, Warszawa 1977.
3. G.M. Fichtenholtz, <i>Rachunek różniczkowy i całkowy</i> , t. 1, 2, PWN Warszawa 2002.
4. J. Banaś, S. Wędrychowicz, <i>Zbiór zadań z analizy matematycznej</i> , WNT, Warszawa 1997.
5. W. Krywicki, L. Włodarski, <i>Analiza matematyczna w zadaniach</i> , PWN, 2000.
6. G. N. Berman, <i>Zbiór zadań z analizy matematycznej</i> , Wyd. Pracowni Komputerowej Jacka Skalmierskiego, Gliwice.
7. M. Gewert, Z. Skoczylas, <i>Analiza matematyczna 1, 2, Przykłady i zadania</i> , Oficyna Wydawnicza GiS, Wrocław 2003.
8. R. Duda, <i>Wprowadzenie do topologii</i> , Część I Topologia ogólna, PWN Warszawa 1986.
9. J. Knop, T. Kostrzewski, M. Wróbel, <i>Topologia z elementami analizy matematycznej</i> , WSP Częstochowa 2003.

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

dr hab. Małgorzata Wróbel, prof.PCz, Katedra Matematyki (WIMil), malgorzata.wrobel@im.pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W01 K_U04	C1, C2	W3-6 C3-6	1-3	P1 P2 F1 F2
EU2	K_W01 K_U04	C1, C2	W7-8 C7	1-3	P1 F1 F2
EU3	K_W01 K_U01	C1, C2	W1-2,W9-11 C1,2 C9-12, C14	1-3	P1 P2 F1 F2
EU4	K_W02 K_U02 K-K01	C1	W12-15 C13,15	1-3	P1 P2 F1 F2

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU1	Student nie spełnia wymagań na ocenę dostateczną.	Student oblicza proste całki oznaczone i niewłaściwe.	Student całkuje poszczególne klasy funkcji jednej zmiennej i oblicza całki niewłaściwe z definicji.	Student całkuje poszczególne klasy funkcji jednej zmiennej, oblicza całki niewłaściwe z definicji oraz stosuje odpowiednie kryteria zbieżności.
EU2	Student nie spełnia wymagań na ocenę dostateczną.	Student oblicza pola obszarów i objętości brył obrotowych.	Student oblicza pola obszarów i objętości brył obrotowych oraz oblicza długość łuku krzywej.	Student bada zbieżność szeregów liczbowych, wyznacza środek i promień zbieżności szeregu potęgowego, rozwija funkcje w szereg potęgowy oraz stosuje wiadomości o ciągach i szeregach funkcyjnych do badania własności funkcji.
EU3	Student nie spełnia wymagań na ocenę dostateczną.	Student zna kryteria zbieżności szeregów liczbowych i funkcyjnych oraz bada zbieżność klasycznych przykładów, wyznacza środek i promień zbieżności szeregu potęgowego.	Student zna kryteria zbieżności szeregów liczbowych i funkcyjnych oraz bada zbieżność klasycznych przykładów, wyznacza środek i promień zbieżności szeregu potęgowego, rozwija funkcje w szereg potęgowy.	Student bada zbieżność szeregów liczbowych, wyznacza środek i promień zbieżności szeregu potęgowego, rozwija funkcje w szereg potęgowy oraz stosuje wiadomości o ciągach i szeregach funkcyjnych do badania własności funkcji.

EU4	Student nie spełnia wymagań na ocenę dostateczną.	Student potrafi sprawdzić czy dane odwzorowanie jest metryką, narysować kulę w danej metryce.	Student potrafi sprawdzić czy dane odwzorowanie jest metryką, narysować kulę w danej metryce, obliczyć domknięcie, wnętrze i brzeg zbioru.	Student potrafi sprawdzić czy dane odwzorowanie jest metryką, narysować kulę w danej metryce, obliczyć domknięcie, wnętrze i brzeg zbioru oraz przeprowadzić proste dowody warunków równoważności związanych z domknięciem, wnętrzem i brzegiem zbioru.
-----	---	---	--	---

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	ARCHITEKTURA SYSTEMÓW KOMPUTEROWYCH
Nazwa angielska przedmiotu	COMPUTER SYSTEMS ARCHITECTURE
Rodzaj przedmiotu	kierunkowy
Klasyfikacja ISCED	0611
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	3
Semestr	3

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
15	15	0	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z podstawami architektury oraz arytmetyki systemów komputerowych.
- C2. Nabycie przez studentów wiedzy związanej z rozwojem architektury systemów komputerowych, urządzeń i magistral współpracujących z procesorem w systemie komputerowym.
- C3. Nabycie przez studentów wiedzy w zakresie korelacji pomiędzy architekturą systemów komputerowych a programowaniem z wykorzystaniem różnorodnych mechanizmów procesorów

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza z zakresu matematyki, podstaw programowania i informatyki
2. Umiejętność wykonywania działań matematycznych do rozwiązywania postawionych zadań związanych z arytmetyką systemów komputerowych
3. Umiejętność korzystania z różnych źródeł informacji w tym z instrukcji i dokumentacji technicznej
4. Umiejętności pracy samodzielnej i w grupie
5. Umiejętności prawidłowej interpretacji i prezentacji własnych działań

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – Student ma wiedzę z zakresu struktury, budowy i zasady działania systemów komputerowych oraz podzespołów komputerowych
- EU 2 – Student ma umiejętność opisywania i charakteryzowania współczesnych systemów komputerowych oraz potrafi samodzielnie analizować i integrować podzespoły systemu komputerowego

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – Wykład	Liczba godzin
W1. Wprowadzenie do architektury systemów komputerowych	1
W2. Binarne reprezentacje danych, kodowanie liczb oraz arytmetyka systemów komputerowych	2
W3. Architektura i elementy składowe typowego systemu komputerowego	2
W4. Praca potokowa, jednostki ALU, FPU oraz VPU	1
W5. Ogólna charakterystyka procesorów ogólnego przeznaczenia: architektura typu CISC i RISC	2
W6. Budowa i zasada działania procesorów ogólnego przeznaczenia	2
W7. Budowa, organizacja i zasada działania pamięci oraz podstawowe tryby adresowania	2
W8. Magistrale szeregowo i równoległe systemów komputerowych	1
W9. Ocena wydajności systemów komputerowych	2
Forma zajęć – Ćwiczenia	Liczba godzin
Cw1. Budowa systemów komputerowych	1
Cw2. Binarne reprezentacje danych oraz kodowanie liczb	2
Cw3. Arytmetyka systemów komputerowych bazujących na architekturze typu SISD	2
Cw4. Arytmetyka systemów komputerowych bazujących na architekturze typu SIMD	1
Cw5. Praca potokowa procesorów	2
Cw6. Budowa i zasada działania procesorów ogólnego przeznaczenia	1
Cw7. Budowa i rodzaje pamięci komputerowej	2
Cw8. Przechowywanie i przepływ danych w systemach komputerowych	2
Cw9. Ocena wydajności systemów komputerowych	2

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. Prezentacje multimedialne
2. Instrukcje do ćwiczeń
3. Przykładowe programy demonstrujące prezentowane mechanizmy
4. Platforma e-learningowa

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. Ocena aktywności podczas zajęć lub ocena z zadań wykonanych w e-learningu
P2. Ocena weryfikująca wiedzę na temat treści przekazywanych na przedmiocie oraz umiejętności rozwiązywania postawionych problemów – zaliczenie z ćwiczeń
P2. Ocena weryfikująca wiedzę na temat treści przekazywanych na przedmiocie oraz umiejętności rozwiązywania postawionych problemów – zaliczenie z ćwiczeń

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	15
1.2	Ćwiczenia	15
1.3	Laboratoria	0
1.4	Seminarium	0
1.5	Projekt	0
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	0
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		30
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	20
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	0
2.3	Przygotowanie projektu	0
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	20
2.5	Przygotowanie do egzaminu	0
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	5
Razem godzin pracy własnej studenta:		45
Ogólne obciążenie pracą studenta:		75
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		3
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		1,2
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		1,4

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. R. Wyrzykowski, Klastry Komputerów PC i Architektury Wielordzeniowe: Budowa i Wykorzystanie, Akademicka Oficyna Wydawnicza EXIT, 2009
2. W. Stallings, Organizacja i architektura systemu komputerowego, Projektowanie systemu a jego wydajność, Wydawnictwa Naukowo-Techniczne
3. P. Metzger, Anatomia PC, Helion
4. Firmowa dokumentacja techniczna "Intel 64 and IA-32 Architectures Software Manual"
5. Firmowa dokumentacja techniczna "Intel 64 and IA-32 Architectures Optimization Manual"
6. Randall Hyde, Profesjonalne programowanie. Część 1. Zrozumieć komputer, 2005.
7. Randall Hyde, Profesjonalne programowanie. Część 2. Myśl niskopoziomowo, pisz wysokopoziomowo, 2006.
8. J. Biernat, Architektura komputerów, Oficyna Wydawnicza Politechniki Wrocławskiej, 1999.
9. P. Metzger, Anatomia PC, Helion.
10. G. Syck, Turbo Assembler. Biblia Użytkownika, LT&P, Warszawa 1994.
11. J. Scanlon, Assembler 80286/80386.

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W06	C1-C3	W1-W9; Cw1-Cw9	1-4	F1, P1, P2
EU2	K_U15	C1-C3	W1-W9; Cw1-Cw9	1-4	F1, P1, P2

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU 1	Student ma niewystarczającą wiedzę z zakresu struktury, budowy i zasady działania systemów komputerowych oraz podzespołów komputerowych wiedzę w zakresie podstaw	Student ma wystarczającą wiedzę z zakresu struktury, budowy i zasady działania systemów komputerowych oraz podzespołów komputerowych	Student ma całkowitą wiedzę z zakresu struktury, budowy i zasady działania systemów komputerowych oraz podzespołów komputerowych	Student ma pełną i analityczną wiedzę z zakresu struktury, budowy i zasady działania systemów komputerowych oraz podzespołów komputerowych wiedzę w zakresie podstaw
EU 2	Student ma niedostateczną umiejętność opisywania i charakteryzowania współczesnych systemów komputerowych oraz potrafi samodzielnie analizować i integrować podzespoły systemu komputerowego	Student ma dostateczną umiejętność opisywania i charakteryzowania współczesnych systemów komputerowych oraz potrafi samodzielnie analizować i integrować podzespoły systemu komputerowego	Student ma dobrą umiejętność opisywania i charakteryzowania współczesnych systemów komputerowych oraz potrafi samodzielnie analizować i integrować podzespoły systemu komputerowego	Student ma bardzo dobrą i zaawansowaną umiejętność opisywania i charakteryzowania współczesnych systemów komputerowych oraz potrafi samodzielnie analizować i integrować podzespoły systemu komputerowego

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	BADANIA OPERACYJNE
Nazwa angielska przedmiotu	OPERATIONS RESEARCH
Rodzaj przedmiotu	zakresowy (MMAD)
Klasyfikacja ISCED	0541
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	6
Semestr	6

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
30 E	0	30	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami z dziedziny badań operacyjnych, zarówno od strony teoretycznej, jak i algorytmów obliczeniowych.
- C2. Nabycie przez studentów praktycznych umiejętności samodzielnego formułowania, rozwiązywania i interpretacji rozwiązań problemów z dziedziny badań operacyjnych, w szczególności dotyczących zagadnień programowania liniowego (planowanie produkcji, optymalna dieta, problemy cięcia) i metod ich rozwiązania (metoda selekcji, metoda simpleks), zagadnień transportowych oraz programowania sieciowego.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza z zakresu matematyki na poziomie kursu algebry i analizy realizowanego w wyższych szkołach technicznych.
2. Umiejętność korzystania z różnych źródeł informacji.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – student definiuje podstawowe pojęcia z wybranych działów badań operacyjnych oraz wymienia poznane metody badań operacyjnych,
- EU 2 – student potrafi samodzielnie formułować adekwatne modele matematyczne rozważanych problemów z wybranych działów badań operacyjnych,
- EU 3 – student rozwiązuje zadania z dziedziny badań operacyjnych z wykorzystaniem komputera, przeprowadza analizę i wyprowadza wnioski z uzyskanych rozwiązań,

EU 4 – student potrafi sformułować, rozwiązać i zinterpretować rozwiązania problemów opisujących zagadnienia techniczne między innymi: problem wyboru procesu technologicznego, zagadnienie diety, problem transportowo-produkcyjny, planowanie zaopatrzenia, produkcji i zbytu, problemy magazynowania, zagadnienia transportowe: lokalizacji produkcji, transportowo-produkcyjne oraz zadania analizy sieciowej.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – wykłady	Liczba godzin
W 1 – Przedmiot, metodologia i zastosowanie badań operacyjnych; wprowadzenie do zagadnień optymalizacji liniowej – model matematyczny, przykłady zagadnień	2
W 2 – Metody rozwiązywania zadań programowania liniowego – metoda geometryczna, metoda selekcji. Postać standardowa i problemu optymalizacji liniowej, zbiór rozwiązań dopuszczalnych, algorytm metody.	2
W 3 – Zagadnienie dualne – twierdzenie o dualności, zasady formułowania problemu dualnego, związki między rozwiązaniami problemu pierwotnego i dualnego, twierdzenie o równowadze; interpretacja zmiennych dualnych.	2
W 4 – Metoda simpleks - postać bazowa problemu optymalizacji liniowej, zmienne bilansujące i zmienne sztuczne, kryterium optymalności, kryterium wejścia i wyjścia zmiennej z bazy, tablica simpleksowa.	2
W 5 – Algorytm metody simpleks. Przykłady rozwiązań, przypadki szczególne, analiza wrażliwości.	2
W 6 - Zagadnienie programowania całkowitoliczbowego i binarnego. Metoda podziału i ograniczeń, przykłady zastosowań.	2
W 7 – Zagadnienie transportowe – model matematyczny zadania zbilansowanego i niezbilansowanego. Metody poszukiwania pierwszego bazowego rozwiązania dopuszczalnego – metoda kąta północno-zachodniego, metoda najmniejszego elementu macierzy kosztów, metoda VAM.	2
W 8 – Metoda potencjałów wyznaczania rozwiązania optymalnego. Przykłady rozwiązań. Zadanie zdegenerowane.	2
W 9 – Zagadnienie transportowo-produkcyjne i transportowo–magazynowe, model matematyczny, metoda rozwiązania. Przykłady zastosowań.	2
W 10 – Zagadnienie lokalizacji produkcji i zagadnienie minimalizacji pustych przebiegów model matematyczny, metoda rozwiązania. Przykłady zastosowań.	2
W 11 – Zagadnienie wyboru procesu technologicznego, zagadnienie diety – model matematyczny, metoda rozwiązania. Przykłady zastosowań.	2
W 12 – Elementy analizy sieciowej – wprowadzenie, podstawowe pojęcia teorii grafów, zasady budowy modelu sieciowego.	2
W 13,14 – Podstawowe metody analizy sieciowej: deterministyczna analiza czasowa przedsięwzięcia – metoda CPM, stochastyczna analiza czasowa przedsięwzięcia – metoda PERT.	4
W 15 – Harmonogramy czasowo – optymalne - diagram Gantta. Analiza czasowo-kosztowa oraz analiza zasobowa przedsięwzięcia.	2
Forma zajęć – laboratorium	Liczba godzin
L 1 – Formułowanie modeli matematycznych z zakresu problemu optymalizacji liniowej – planowanie produkcji, optymalna dieta, problemy cięcia.	2
L 2,3 – Interpretacja geometryczna zadań programowania liniowego,	4

rozwiązywanie zadań z dwoma zmiennymi decyzyjnymi – metoda geometryczna; rozwiązywanie zadań z dowolną liczbą zmiennych decyzyjnych – metoda selekcji.	
L 4,5 – Formułowanie problemów dualnych, rozwiązywanie problemów pierwotnych i dualnych, znajdowanie rozwiązań problemów pierwotnych na podstawie rozwiązań problemów dualnych – wykorzystanie twierdzeń o dualności i równowadze.	4
L 6,7 – Rozwiązywanie problemów optymalizacji liniowej za pomocą metody simpleks. Analiza wrażliwości rozwiązań. Analiza szczególnych przypadków zadań programowania liniowego.	4
L 8,9 – Rozwiązywanie zadań programowania całkowitoliczbowego i binarnego. Metoda podziału i ograniczeń	4
L 10 – Formułowanie zadań transportowych. Poszukiwanie pierwszego dopuszczalnego rozwiązania bazowego. Porównanie metod: kąta północno-zachodniego, najmniejszego elementu macierzy kosztów, VAM.	2
L 11 – Rozwiązywanie zagadnień transportowych - metoda potencjałów wyznaczania rozwiązania optymalnego. Zadanie zdegenerowane.	2
L 12 – Konstruowanie sieci czynności dla przedsięwzięcia wieloczynnościowego.	2
L 13 – Szukanie i analiza ścieżki krytycznej w metodzie CPM, wykonanie analizy czasowej i kosztowej	2
L 14 – Szukanie średniego czasu trwania przedsięwzięcia, czasu realizacji projektu z zadaniem prawdopodobieństwem oraz prawdopodobieństwa realizacji projektu w zadany czasie – metoda PERT.	2
L 15 – Rozwiązywanie problemów z zakresu prezentowanego na wykładach – sprawdzian przy komputerze	2

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – zestawy zadań do rozwiązania z pomocą programów komputerowych
2. – literatura

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena przygotowania do laboratorium
F2. – ocena umiejętności zastosowania zdobytej wiedzy teoretycznej do rozwiązywania problemów
P1. – zaliczenie na ocenę (kolokwium zaliczeniowe przy komputerze)
P2. – ocena opanowania materiału nauczania będącego przedmiotem wykładu – egzamin

*) warunkiem uzyskania zaliczenia jest otrzymanie pozytywnych ocen ze wszystkich ćwiczeń laboratoryjnych oraz realizacji zadania sprawdzającego

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	30
1.2	Ćwiczenia	
1.3	Laboratoria	30
1.4	Seminarium	
1.5	Projekt	
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	2
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		62
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	15
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	25
2.3	Przygotowanie projektu	
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	
2.5	Przygotowanie do egzaminu	30
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	18
Razem godzin pracy własnej studenta:		88
Ogólne obciążenie pracą studenta:		150
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		6
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		2,5
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		2,8

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. Praca zbiorowa pod redakcją E. Majchrzak, <i>Badania operacyjne. Teoria i zastosowania</i> . Wyd. Politechniki Śląskiej, Gliwice 2007.
2. Trzaskalik T., <i>Badania operacyjne z komputerem</i> , PWE, Warszawa 2003.
3. Z. Jędrzejczyk, K. Kukuła, J. Skrzypek, A. Walkosz, <i>Badania operacyjne w przykładach i zadaniach</i> , PWN, Warszawa 2004.
4. F. S. Hiller, G. J. Liebermann, <i>Introduction to operation research</i> , McGraw-Hill Publishing Company, New York, 2001.
5. A. Krowiak, <i>Maple</i> . Podręcznik, Wydaw. Helion, 2012.
6. W. Findeisen, J. Szymanowski, A. Wierzbicki: <i>Teoria i metody obliczeniowe optymalizacji</i> , PWN, Warszawa 1977.

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

dr inż. Anita Ciekot, Katedra Matematyki (WIMil), anita.ciekot@im.pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	KMMAD_W01	C1	W1 – W15 L1 – L15	1, 2	F1 P1 P2
EU2	KMMAD_W01	C1, C2	W1 – W15 L1 – L15	1, 2	F1 P1 P2
EU3	K_W20 KMMAD_U03 KMMAD_U04	C1, C2	W1 – W15 L1 – L15	1, 2	F1 P1 P2
EU4	K_U06 K_U12 K_K05	C1, C2	W1 – W15 L1 – L15	1, 2	F2 P1

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU 1	Student nie wykazuje się efektami wymaganymi na ocenę dst.	Student definiuje podstawowe pojęcia z dziedziny badań operacyjnych i wymienia metody stosowane w problemach badań operacyjnych.	Student definiuje i omawia pojęcia z dziedziny badań operacyjnych oraz wymienia i omawia metody stosowane w problemach badań operacyjnych.	Student definiuje i omawia pojęcia oraz formułuje twierdzenia z dziedziny badań operacyjnych oraz wymienia, omawia i dobrze dobiera metody rozwiązywania do zadań badań operacyjnych i potrafi realizować obliczenia za pomocą poznanych algorytmów.

EU 2	Student nie wykazuje się efektami wymaganymi na ocenę dst.	Student formułuje i rozwiązuje elementarne problemy wybranych działów badań operacyjnych.	Student formułuje, rozwiązuje i opisuje rozwiązania problemów z wybranych działów badań operacyjnych.	Student formułuje i rozwiązuje problemy z wybranych działów badań operacyjnych wykorzystując poznane w trakcie zajęć narzędzia i metody.
EU 3	Student nie wykazuje się efektami wymaganymi na ocenę dst.	Student formułuje i rozwiązuje elementarne problemy wybranych działów badań operacyjnych z wykorzystaniem poznanych programów komputerowych.	Student formułuje i rozwiązuje problemy z wybranych działów badań operacyjnych z wykorzystaniem poznanych programów komputerowych.	Student formułuje, rozwiązuje i interpretuje uzyskane rozwiązania problemów z wybranych działów badań operacyjnych z wykorzystaniem poznanych programów komputerowych.
EU 4	Student nie wykazuje się efektami wymaganymi na ocenę dst.	Student formułuje i rozwiązuje elementarne problemy z wybranych działów badań operacyjnych opisujące zagadnienia techniczne.	Student formułuje i rozwiązuje problemy z wybranych działów badań operacyjnych oraz analizuje wyniki i wyprowadza wnioski z uzyskanych wyników.	Student formułuje i rozwiązuje problemy z wybranych działów badań operacyjnych opisujące zagadnienia techniczne, analizuje i interpretuje uzyskane wyniki oraz potrafi wykorzystać wszystkie zaprezentowane w trakcie zajęć narzędzia i metody do rozwiązywania postawionych problemów.

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	BAZY DANYCH
Nazwa angielska przedmiotu	DATABASES
Rodzaj przedmiotu	zakresowy (MMAD)
Klasyfikacja ISCED	0612
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski, angielski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	4
Semestr	5

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
30	0	30	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Nabycie wiedzy o modelach, etapach projektowania baz danych, utrzymywaniu spójności danych, zapewnianiu im bezpieczeństwa.
- C2. Poznanie języka SQL i metod optymalizacji.
- C3. Nabycie przez studentów praktycznych umiejętności w zakresie analizy danych, projektowania baz danych, obsługi systemów zarządzania bazą danych, wyszukiwania, aktualizowania danych i tworzenia struktur danych.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza z zakresu logiki, algebry i podstaw programowania.
2. Umiejętność budowania warunków logicznych, dostrzeganie relacji pomiędzy danymi.
3. Umiejętność korzystania z różnych źródeł informacji w tym z instrukcji i dokumentacji technicznej.
4. Umiejętności pracy samodzielnej i w grupie.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – posiada podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu baz danych, modeli danych i systemów zarządzania bazami, które dane modele wykorzystują,
- EU 2 – zna język SQL (w tym jego części DML – do obsługi zapytań, DDL - do realizacji struktur danych oraz TCL – do zarządzania transakcjami),

EU 3 – potrafi zaprojektować i zaimplementować relacyjną bazę danych, z uwzględnieniem normalizacji, ograniczeń integralnościowych, optymalizacji (odnalezienie źródeł redundancji i anomalii)

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁADY	Liczba godzin
W 1 – Wprowadzenie do baz danych	2
W 2 – Relacyjny model danych	2
W 3 – Integralność danych relacyjnych	2
W 4 – Wprowadzenie do języka SQL	2
W 5 – DML – zapytania i modyfikacja danych	2
W 6 – Etapy projektowania bazy danych - normalizacja	2
W 7 – Postaci normalne	2
W 8 – Model związków encji	2
W 9 – Modelowanie logiczne	2
W 10 – Transakcje w bazach danych	2
W 11 – Projekt fizyczny	2
W 12 – DDL - definiowanie, modyfikacja i usuwanie struktur danych	2
W 13 – Optymalizacja zapytań	2
W 14 – Dalszy ciąg optymalizacji zapytań	2
W 15 – Zaliczenie wykładu	2
Forma zajęć – LABORATORIUM	Liczba godzin
L 1 – Wprowadzenie do narzędzia SQL Developer, podstawowa składnia zapytań w języku SQL	2
L 2 – Projekcja i selekcja w zapytaniach, obsługa aliasów oraz wartości NULL	2
L 3 – Obsługa łańcuchów w SQL, funkcje wierszowe – tekstowe i matematyczne	2
L 4 – Funkcje operujące na datach oraz funkcje konwertujące	2
L 5 – Grupowanie danych oraz stosowanie funkcji agregujących	2
L 6 – Stosowanie złączeń relacji, operatory zbiorowe dla relacji	2
L 7 – Podzapytania	2
L 8 – Kolokwium	2
L 9 – Modyfikacja wprowadzonych danych	2
L 10 – Obsługa transakcji	2
L 11 – Tworzenie struktur tabel z uwzględnieniem ograniczeń integralnościowych	2
L 12 – Modyfikacja istniejących struktur	2
L 13 – Tworzenie sekwencji, indeksów, perspektyw	2
L 14 – Optymalizacja zapytań	2
L 15 – Kolokwium	2

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych oraz materiałów udostępnionych przez Internet
2. – ćwiczenia laboratoryjne na bazie SZBD Oracle 11g oraz narzędzia SQL Developer
3. – instrukcje do wykonania ćwiczeń laboratoryjnych

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena przygotowania do ćwiczeń laboratoryjnych
F2. – ocena umiejętności stosowania zdobytej wiedzy podczas wykonywania ćwiczeń
F3. – ocena aktywności podczas zajęć
P1. – ocena umiejętności rozwiązywania postawionych problemów – zaliczenie na ocenę*
P2. – ocena opanowania materiału nauczania będącego przedmiotem wykładu – zaliczenie wykładu w postaci testu

*) warunkiem uzyskania zaliczenia jest otrzymanie pozytywnych ocen ze wszystkich ćwiczeń laboratoryjnych oraz realizacji zadania sprawdzającego

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	30
1.2	Ćwiczenia	0
1.3	Laboratoria	30
1.4	Seminarium	0
1.5	Projekt	0
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	0
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		60
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	10
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	10
2.3	Przygotowanie projektu	0
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	10
2.5	Przygotowanie do egzaminu	0
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	10
Razem godzin pracy własnej studenta:		40
Ogólne obciążenie pracą studenta:		100
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		4
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		2,6
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		2

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

C. J. Date, Wprowadzenie do systemów baz danych, WNT - W-wa, (seria: Klasyka Informatyki), 2000
C. J. Date, SQL and Relational Theory. How to Write Accurate SQL Code. 3rd Edition, O'Reilly Media, 2015
J. D. Ullman, Systemy baz danych, WNT - W-wa, 1998
J. D. Ullman, J. Widom, Podstawowy wykład z systemów baz danych, Helion, 2011 (seria: Klasyka Informatyki)
L. Banachowski, A. Chadzyska, K. Matejewski, Relacyjne bazy danych. Wykłady i ćwiczenia, PJWSTK - W-wa, 2004.
Stephens, Plew: Relacyjne bazy danych – projektowanie, Robomatic 2003
Garcia-Molina, Ullman, Widom: Implementacja systemów baz danych, WNT 2003
D. Tow, SQL optymalizacja, Helion, 2004
M. J. Hernandez, Projektowanie baz danych dla każdego. Przewodnik krok po kroku, Helion, 2014
J. Price, Oracle Database 12c i SQL. Programowanie, Helion 2015

T. Nield, Pierwsze kroki z SQL. Praktyczne podejście dla początkujących, Helion 2016
J. L. Viescas, D. J. Steele, B. G. Clothier, Mistrzowski SQL. 61 technik pisania wydajnego kodu SQL, Helion 2017
J. Gennick, SQL leksykon kieszonkowy, Helion 2010
M. Lis, SQL. Ćwiczenia praktyczne. Wydanie III, Helion, 2014

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

Olga Siedlecka-Lamch, Katedra Informatyki (WIMil), olga.siedlecka@icis.pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	KMMAD_W04	C1	W1-15	1,2	P2, F3
EU2	KMMAD_U07	C2 C3	W4-5 W10-12 L 1-15	1, 2, 3	F1, F2, F3 P1, P2
EU3	KMMAD_W05, KMMAD_U07, KMMAD_U08	C1 C3	W1-15 L 11-13	1,2,3	F1, F2, F3 P1, P2

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
Efekt 1	Student opanował poniżej 60% materiału teoretycznego – test	Opanował przynajmniej 60% materiału teoretycznego – test	Opanował przynajmniej 75% materiału teoretycznego – test	Opanował przynajmniej 90% materiału teoretycznego – test
Efekt 2	Student opanował poniżej 60% materiału teoretycznego i praktycznego – test oraz kolokwia na laboratoriach	Opanował przynajmniej 60% materiału teoretycznego i praktycznego – test oraz kolokwia na laboratoriach	Opanował przynajmniej 75% materiału teoretycznego i praktycznego – test oraz kolokwia na laboratoriach	Opanował przynajmniej 90% materiału teoretycznego i praktycznego – test oraz kolokwia na laboratoriach

Efekt 3	Student opanował poniżej 60% materiału teoretycznego i praktycznego – test oraz kolokwia na laboratoriach	Opanował przynajmniej 60% materiału teoretycznego i praktycznego – test oraz kolokwia na laboratoriach	Opanował przynajmniej 75% materiału teoretycznego i praktycznego – test oraz kolokwia na laboratoriach	Opanował przynajmniej 90% materiału teoretycznego i praktycznego – test oraz kolokwia na laboratoriach
----------------	---	--	--	--

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	BEZPIECZEŃSTWO SYSTEMÓW OPERACYJNYCH I SIECI KOMPUTEROWYCH
Nazwa angielska przedmiotu	SECURITY OF OPERATING SYSTEMS AND COMPUTER NETWORKS
Rodzaj przedmiotu	zakresowy (MFBD)
Klasyfikacja ISCED	0613
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	6
Semestr	7

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
30	0	30	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z metodami i technikami ochrony oraz odzyskiwania danych w systemach komputerowych oraz z metodami i technikami ochrony systemów komputerowych przed zagrożeniami ze strony sieci teleinformatycznej.
- C2. Nabycie przez studentów praktycznych umiejętności w zakresie zabezpieczania systemów komputerowych i analizy powłamaniowej.
- C3. Nabycie przez studentów praktycznych umiejętności w zakresie pracy samodzielnej i zespołowej, opracowywania sprawozdań, analizowania uzyskanych wyników, itp.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Znajomość obsługi systemu operacyjnego Linux i Windows.
2. Znajomość podstawowej obsługi maszyn wirtualnych.
3. Wiedza z zakresu podstaw działania sieci komputerowych.
4. Umiejętność korzystania z różnych źródeł informacji w tym z instrukcji i dokumentacji technicznej.
5. Umiejętności pracy samodzielnej i w grupie.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – posiada podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu bezpieczeństwa danych w systemach komputerowych oraz z zakresu bezpieczeństwa sieci komputerowych,

EU 2 – zna tendencje i kierunki rozwoju w zakresie poprawiania zabezpieczeń danych i ich odzyskiwania oraz w zakresie poprawiania zabezpieczeń systemów komputerowych,

EU 3 – potrafi wskazać potencjalne słabe punkty systemu komputerowego, wykonać analizę powłamaniową systemu komputerowego i zidentyfikować sposób włamania.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁADY	Liczba godzin
W 1 – Przechowywanie danych w systemach komputerowych	2
W 2 – Zagrożenia systemów komputerowych	2
W 3 – Dyski twarde, budowa, zasada działania, struktura niskopoziomowa	2
W 4 – Uruchamianie systemu operacyjnego - metody, zagrożenia	2
W 5 – Struktura logiczna nośników danych - MBR, BS, tablice partycji	2
W 6 – Systemy plików FAT 12/16/32 i NTFS	2
W 7 – Bezpieczeństwo warstwy fizycznej i warstwy aplikacji	2
W 8 – Ataki i zabezpieczenia w warstwie łącza danych	2
W 9 – Ataki i zabezpieczenia w warstwie sieci	2
W 10 – Ataki i zabezpieczenia w warstwie transportowej	2
W 11 – Rozproszone systemy plików - GPFS, Lustre, Ibrix	2
W 12 – Macierze dyskowe - RAID sprzętowy, programowy i „fake”	2
W 13 – Systemy wykrywania włamań i sieci samozabezpieczające się	2
W 14 – Tunele sieciowe oraz systemy uwierzytelniania użytkowników	2
W 15 – Zaliczenie	2
Forma zajęć – LABORATORIUM	Liczba godzin
L 1 – Dyski twarde - analiza niskopoziomowa edytorem hexadecymalnym	2
L 2 – Naprawa podstawowych struktur metadanych - tablice partycji, sektory startowe	2
L 3 – Analiza systemu plików FAT12/16/32	2
L 4 – Odzyskiwanie danych z systemów FAT 12/16/32 1	2
L 5 – Odzyskiwanie danych z systemów FAT 12/16/32 2	2
L 6 – Mechanizm PXE, tworzenie innych nośników ratunkowych	2
L 7 – Bezpieczeństwo poczty internetowej - PGP/GPG	2
L 8 – Ochrona lokalnego systemu plików	2
L 9 – Ataki w warstwie drugiej i ochrona przed nimi	2
L 10 – Ataki w warstwie trzeciej i testowanie bezpieczeństwa	2
L 11 – Systemy „honeypot” i IDS/IPS	2
L 12 – Monitoring sieci	2
L 13 – Filtrowanie ruchu - iptables	2
L 14 – Programowe macierze RAID - mdadm	2
L 15 – Zaliczenie	2

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych
2. – opracowanie sprawozdań z realizacji przebiegu ćwiczeń
3. – oprogramowanie do edycji/naprawy systemów plików
4. - oprogramowanie do zabezpieczania systemów komputerowych
5. – stanowiska do ćwiczeń wyposażone w odpowiednio przygotowane systemy operacyjne
6. - ćwiczenia laboratoryjne

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena umiejętności stosowania zdobytej wiedzy podczas wykonywania ćwiczeń
F2. – ocena sprawozdań z realizacji ćwiczeń objętych programem nauczania
P1. – ocena umiejętności rozwiązywania postawionych problemów oraz sposobu prezentacji uzyskanych wyników – zaliczenie na ocenę
P2. – ocena opanowania materiału nauczania będącego przedmiotem wykładu – zaliczenie wykładu (lub egzamin)

*) warunkiem uzyskania zaliczenia jest otrzymanie pozytywnych ocen ze wszystkich ćwiczeń laboratoryjnych oraz realizacji zadania sprawdzającego

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	30
1.2	Ćwiczenia	-
1.3	Laboratoria	30
1.4	Seminarium	-
1.5	Projekt	-
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	-
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		60
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	-
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	26
2.3	Przygotowanie projektu	-
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	10
2.5	Przygotowanie do egzaminu	-
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	54
Razem godzin pracy własnej studenta:		90
Ogólne obciążenie pracą studenta:		150
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		6
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		2.6
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		2.2

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. Stokłosa J., Bilski T. : „Bezpieczeństwo danych w systemach informatycznych” PWN, Poznań 2001
2. Hagen W. : „Systemy plików w Linuksie”, Helion, Gliwice 2002
3. Metzger P. : „Anatomia dysków twardych”, Helion, Gliwice 1995
4. Metzger P. : „Anatomia PC”, Helion, Gliwice 2007
5. Dokumentacja systemu Linux/Unix (manual)
6. Dokumentacja HOWTO http://tldp.org/HOWTO/HOWTO-INDEX/howtos.html
7. http://www.cert.pl
8. http://securityfocus.com

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W06 K_W07 K_W08 K_W14 KMFBD_W05	C1	W1-14	1	P2
EU2	K_W06 K_W07 K_W08 K_W14 KMFBD_W05	C1	W1-14	1	F1 F2 P1
EU3	K_W14 K_U25 KMFBD_W05 KMFBD_U03	C4	W1, W8-15 L8-15	1,2,4,5,6	F1 F2 P1

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
Efekt 1 Student opanował wiedzę z zakresu bezpieczeństwa danych w systemach komputerowych.	Student nie opanował podstawowej wiedzy z zakresu bezpieczeństwa danych w systemach komputerowych.	Student częściowo opanował wiedzę z zakresu bezpieczeństwa danych w systemach komputerowych.	Student opanował wiedzę z zakresu bezpieczeństwa danych w systemach komputerowych.	Student bardzo dobrze opanował wiedzę z zakresu materiału objętego programem nauczania.

Efekt 2 Student opanował wiedzę z zakresu bezpieczeństwa sieci komputerowych	Student nie opanował podstawowej wiedzy z zakresu bezpieczeństwa sieci komputerowych	Student częściowo opanował wiedzę z zakresu bezpieczeństwa sieci komputerowych	Student potrafi wskazać właściwą metodę zabezpieczenia systemu komputerowego	Student samodzielnie zdobywa i poszerza wiedzę przy użyciu różnych źródeł
Efekt 3 Student posiada umiejętności stosowania wiedzy w praktycznym rozwiązywaniu problemów związanych z bezpieczeństwem sieci komputerowych	Student nie potrafi wykorzystać oprogramowania do zabezpieczania systemów komputerowych oraz do testowania zabezpieczeń	Student nie potrafi wykorzystać zdobytej wiedzy, zadania wynikające z realizacji ćwiczeń wykonuje z pomocą prowadzącego	Student poprawnie wykorzystuje wiedzę oraz samodzielnie rozwiązuje problemy wynikające w trakcie realizacji ćwiczeń	Student potrafi dokonać wyboru technik zabezpieczania systemu komputerowego, potrafi dokonać oceny oraz uzasadnić trafność przyjętych metod

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	BEZPIECZEŃSTWO I HIGIENA PRACY
Nazwa angielska przedmiotu	HEALTH AND SAFETY AT WORK
Rodzaj przedmiotu	humanistyczno-społeczny
Klasyfikacja ISCED	1022
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	1
Semestr	1

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
30	0	0	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z podstawową wiedzą z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy.
- C2. Uzyskanie wiedzy na temat umiejętności monitorowania stanu warunków pracy, organizacji pracy i zachowań, w celu zapobiegania wypadkom na stanowisku pracy oraz i ograniczania awarii urządzeń infrastruktury komputerowej.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza na temat podstawowych wielkości fizycznych.
2. Podstawowa wiedza z zakresu elektrotechniki i elektroniki.
3. Umiejętność korzystania z różnych źródeł informacji w tym z instrukcji i dokumentacji technicznej urządzeń oraz internetowych baz wiedzy.
4. Umiejętność komputerowego opracowania, przedstawienia i prawidłowej interpretacji prezentacji multimedialnych.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – zna podstawy systemu ochrony pracy w Polsce
- EU 2 – zna europejskie prawo pracy i jego wpływ na ustawodawstwo polskie
- EU 3 – zna zasady organizacji pracy w przedsiębiorstwie, w tym pracy przy komputerze, potrafi wskazać zagrożenia i zdefiniować zasady bezpiecznej pracy w biurze
- EU 4 – potrafi zdefiniować pojęcie hałasu, opisać skutki oddziaływania hałasu na organizm ludzki oraz zna obowiązki pracodawców i pracowników w zakresie ochrony przed hałasem i praktyczne metody ograniczenia zagrożenia hałasem w środowisku pracy

- EU 5 - potrafi opisać zagrożenia od elektryczności statycznej i energii elektrycznej oraz zna praktyczne metody ochrony ludzi i urządzeń przed elektrycznością statyczną i energią elektryczną
- EU 6 - potrafi samodzielnie opisać warunki i sformułować zalecenia mające na celu spełnienie zasad bezpiecznej i higienicznej pracy w przedsiębiorstwie

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁAD	Liczba godzin
W 1,2 – System prawny ochrony pracy w Polsce	2
W 3 – Prawo pracy - w aspekcie podejmowania pierwszej pracy	1
W 4 – Konwencje, normy i uregulowania międzynarodowe w zakresie bezpieczeństwa, w tym bezpieczeństwa pracy	1
W 5,6 – Europejskie prawo pracy i jego wpływ na ustawodawstwo polskie	2
W 7 – Zasady stosowania znaków i sygnałów bezpieczeństwa	1
W 8,9,10 – Praca przy komputerze: zagrożenia, zasady bezpiecznej pracy	3
W 11,12 – Hałas w środowisku pracy	2
W 13,14,15 – Elektryczność statyczna i energia elektryczna w miejscu pracy	3

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – sprzęt komputerowy oraz oprogramowanie komputerowe
2. – wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena aktywności podczas zajęć
P1. – ocena umiejętności prezentacji i analizy treści postawionych zadań
P2. – ocena opanowania materiału nauczania będącego przedmiotem wykładu - kolokwium

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	15
1.2	Ćwiczenia	0
1.3	Laboratoria	
1.4	Seminarium	
1.5	Projekt	
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		15
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	

2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	
2.3	Przygotowanie projektu	
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	5
2.5	Przygotowanie do egzaminu	
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	5
Razem godzin pracy własnej studenta:		10
Ogólne obciążenie pracą studenta:		25
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		1
Liczba punktów ECTS , która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		0,6
Liczba punktów ECTS , która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		0

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1.	Szlązak J., Szlązak N., Bezpieczeństwo i higiena pracy, Uczelniane Wydawnictwo Naukowo-Dydaktyczne AGH, 2005.
2.	Pazdro K., Wolski A., Instalacje elektryczne w budynkach mieszkalnych, Wydawnictwa Naukowo-Techniczne, 1995.
3.	Instytut Energetyki: Przepisy Eksploatacji Urządzeń Elektroenergetycznych, Wydawnictwa Przemysłowe WEMA 1996.
4.	Chwaleba A., Moeschke B., Płoszajski G.: Elektronika, WSzP 1999.
5.	Walczak K., Europejskie prawo pracy i jego wpływ na ustawodawstwo polskie, Państwowa Inspekcja Pracy, Główny Inspektorat Pracy, Warszawa 2005.
6.	Mężyński L., Puto D., Hałas w środowisku pracy, Państwowa Inspekcja Pracy, Główny Inspektorat Pracy, Warszawa 2005.
7.	Elektryczność statyczna i energia elektryczna w miejscu pracy, Centralny Instytut Ochrony Pracy.

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

dr inż. Michał Pyrc, Katedra Maszyn Ciepłych (WIMiI), pyrc@imc.pcz.czyst.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W04	C1	W 1-3	1, 2	F1 P1 P2
EU2	K_W04	C1	W 4-6	1, 2	F1 P1 P2

EU3	K_W04	C1, C2	W 7-10	1, 2	F1 P1 P2
EU4	K_W04	C1, C2	W 11-12	1, 2	F1 P1 P2
EU5	K_W04	C1, C2	W 13-15	1, 2	F1 P1 P2
EU6	K_W04	C1, C2	W 7,10,12,15	1, 2	F1 P1 P2

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
Efekt 1,2 Student opanował podstawy funkcjonowania systemu ochrony pracy w Polsce oraz poznał europejskie prawo pracy i jego wpływ na ustawodawstwo polskie	Student nie opanował zasad funkcjonowania systemu ochrony pracy w Polsce oraz nie zna europejskiego prawa pracy i jego wpływu na ustawodawstwo polskie	Student częściowo opanował podstawy funkcjonowania systemu ochrony pracy w Polsce z uwzględnieniem wpływu prawa europejskiego na ustawodawstwo polskie	Student opanował podstawy funkcjonowania systemu ochrony pracy w Polsce i Europie	Student bardzo dobrze opanował wiedzę z zakresu materiału objętego programem nauczania, samodzielnie zdobywa i poszerza wiedzę przy użyciu różnych źródeł
Efekt 3,4,5 Student poznał zasady organizacji bezpiecznej pracy w przedsiębiorstwie oraz posiada umiejętności stosowania wiedzy w usuwaniu pojawiających się zagrożeń bezpiecznej pracy	Student nie zna zasad organizacji bezpiecznej pracy w przedsiębiorstwie oraz nie potrafi zastosować zdobytej wiedzy w usuwaniu pojawiających się zagrożeń bezpiecznej pracy	Student zna zasady organizacji bezpiecznej pracy w przedsiębiorstwie, ale nie potrafi zastosować zdobytej wiedzy w usuwaniu pojawiających się zagrożeń	Student zna zasady organizacji bezpiecznej pracy w przedsiębiorstwie, poprawnie wykorzystuje wiedzę oraz samodzielnie rozwiązuje pojawiające się problemy	Student zna zasady organizacji bezpiecznej pracy w przedsiębiorstwie, poprawnie wykorzystuje wiedzę oraz samodzielnie rozwiązuje pojawiające się problemy, zdobywając wiedzę z różnych źródeł

Efekt 6 Student potrafi sformułować, efektywnie przedstawić i przeanalizować wyniki własnych działań	Student nie potrafi korzystać z dostępnych baz wiedzy oraz nie potrafi zaprezentować wyników swojej pracy	Student potrafi przygotować prezentację ze wskazanego tematu, ale nie potrafi dokonać interpretacji oraz analizy wyników własnych badań	Student potrafi przygotować prezentację ze wskazanego tematu oraz potrafi przedstawić wyniki swojej pracy oraz dokonuje ich analizy	Student potrafi efektywnie i w sposób zrozumiały przedstawić i przeanalizować wyniki własnych działań powołując się na wykorzystane bazy wiedzy
--	---	---	---	---

Dopuszcza się wystawienie oceny półwkowej o ile student spełniający wszystkie efekty kształcenia wymagane do oceny pełnej spełnia niektóre efekty kształcenia odpowiadające ocenie wyższej

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	EKSPLORACJA DANYCH I HURTOWNIE DANYCH
Nazwa angielska przedmiotu	DATA MINING AND DATA WAREHOUSES
Rodzaj przedmiotu	zakresowy (MMAD)
Klasyfikacja ISCED	0619
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	6
Semestr	6

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
30	0	30	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z podstawowymi algorytmami analizy i eksploracji danych oraz metodami tworzenia hurtowni danych.
- C2. Zdobycie przez studentów wiedzy pozwalającej na wybór, implementację oraz wdrożenie poznanych rozwiązań i metod analizy danych.
- C3. Nabycie przez studentów praktycznych umiejętności w zakresie stosowania narzędzi typu business Intelligence.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Posiada podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu baz danych, modeli danych i systemów zarządzania bazami
2. Posiada uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną związaną z programowaniem w wybranych językach niskiego i wysokiego poziomu
3. Posiada podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu popularnych systemów operacyjnych
4. Potrafi pracować zespołowo; rozumie konieczność systematycznej pracy nad projektami, które mają długofalowy charakter
5. Potrafi samodzielnie wyszukiwać informacje w literaturze, także w językach obcych

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – posiada podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu metod okrywania wiedzy w zorganizowanych strukturach danych,
- EU 2 – posiada podstawową wiedzę z zakresu hurtowni danych,
- EU 3 – posiada podstawową wiedzę o projektowaniu systemów Business Intelligence,
- EU 4 – zna technologie oraz narzędzia przeznaczone do zadań związanych z wydobywaniem wiedzy znajdującej się w bazach analitycznych,
- EU 5 – potrafi dokonać wyboru odpowiednich algorytmów analizy danych w zależności od stawianego problemu oraz je wdrożyć
- EU 6 – potrafi zaprojektować odpowiednie schematy organizacji informacji przy pomocy poznanych narzędzi
- EU 7 – potrafi zaproponować rozwiązanie konkretnego zagadnienia związanego z eksploracją danych.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁADY	Liczba godzin
W 1 – Wprowadzenie do analizy i eksploracji danych.	2
W 2 – Hurtownie danych – architektura .	2
W 3 – Technologia OLAP – kostki OLAP.	2
W 4 – Wprowadzenie do języka MDX.	2
W 5 – Wyrażenia MDX.	2
W 6 – Serwer SSAS – podstawy pracy w środowisku i automatyzacja zadań administracyjnych cz1 .	2
W 7 — Serwer SSAS – podstawy pracy w środowisku i automatyzacja zadań administracyjnych cz2.	2
W 8 – Wprowadzenie do podstawowych technik eksploracji danych.	2
W 9 – Zastosowanie technik eksploracji danych – Klasyfikacja.	2
W 10 – Zastosowanie technik eksploracji danych – Regresja.	2
W 11 – Zastosowanie technik eksploracji danych – Segmentacja.	2
W 12 – Zastosowanie technik eksploracji danych – Asocjacja.	2
W 13 – Zastosowanie technik eksploracji danych – Analiza sekwencyjna.	2
W 14 – Zastosowanie technik eksploracji danych – Prognozowanie.	2
W 15 – Odczytywanie oraz ocena wyników- wizualizacja oraz raportowanie	2
Forma zajęć – LABORATORIUM	Liczba godzin
L 1 – Zapoznanie ze środowiskiem SQL Server oraz narzędziami wykorzystywanymi w procesie analizy danych.	2
L 2 – Projekt najprostszej analitycznej bazy danych oraz kostki analitycznej.	2
L 3 – Instalowanie oraz poznanie struktury przykładowej hurtowni danych.	2
L 4 – Podstawowe wyrażenia MDX wykorzystywane podczas procesu przetwarzania danych.	2
L 5 – MDX – zastosowanie dodatkowych funkcji wbudowanych języka.	2

L 6 – Serwer SSAS - monitorowanie pracy oraz bezpieczeństwo - role, uprawnienia, SQL Server Profiler itp.	2
L 7 – Zadania usługi SQL Server Agent, XMLA.	2
L 8 – Analiza danych przy użyciu programu Excel.	2
L 9 – Praktyczne wykorzystanie klasyfikacji.	2
L 10 – Praktyczne wykorzystanie regresji.	2
L 11 – Praktyczne wykorzystanie segmentacji.	2
L 12 – Praktyczne wykorzystanie asocjacji.	2
L 13 – Praktyczne wykorzystanie analizy sekwencyjnej.	2
L 14 – Praktyczne wykorzystanie prognozowania.	2
L 15 – Metody prezentacji oraz oceny wyników.	2

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych
2. – instrukcje do wykonania ćwiczeń laboratoryjnych
3. – laboratorium wyposażone w komputery klasy PC
4. – oprogramowanie z rodziny MS SQL Server

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1 – ocena przygotowania do ćwiczeń laboratoryjnych
F2 – ocena umiejętności stosowania zdobytej wiedzy podczas wykonywania ćwiczeń
P1 – ocena umiejętności rozwiązywania postawionych problemów oraz sposobu prezentacji uzyskanych wyników – zaliczenie na ocenę
P2 – ocena opanowania materiału nauczania będącego przedmiotem wykładu – zaliczenie wykładu

*) warunkiem uzyskania zaliczenia jest otrzymanie pozytywnych ocen ze wszystkich ćwiczeń laboratoryjnych oraz realizacji zadania sprawdzającego

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	30
1.2	Ćwiczenia	0
1.3	Laboratoria	30
1.4	Seminarium	0
1.5	Projekt	0
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	0
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		60
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	10
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	30, 20

2.3	Przygotowanie projektu	0
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	0
2.5	Przygotowanie do egzaminu	0
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	30
Razem godzin pracy własnej studenta:		90
Ogólne obciążenie pracą studenta:		150
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		6
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		2,4
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		3,2

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. Danuta Mendrala, Marcin Szeliga, Server SQL 2008, Helion 2009
2. Thomas Rizzo, SQL Server 2005, Helion 2007
3. Mendrala, Potasiński, Szeliga, Widera, SQL 2008. Administracja i programowanie, Helion 2009
4. Daniel T. Larose, Odkrywanie wiedzy z danych, Wydawnictwo Naukowe PWN
5. Daniel T. Larose, Metody i modele eksploracji danych, Wydawnictwo Naukowe PWN

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

dr hab. inż. Rafał Scherer, Katedra Inteligentnych Systemów Informatycznych (WIMiI),
rafal.scherer@pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do kierunkowych efektów uczenia się	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W11 KMMAD_W06 K_K02	C1	W1, 2, 8-14 L2,4,5, 8-14	1,2	F1 P1 P2
EU2	K_W11 KMMAD_W06 K_K02	C1	W2 L2	1,2	F1 P2 P2
EU3	K_W11 KMMAD_W06 K_K02	C2, C3	W2-5 L1-8, 15	1-2	F1 F2 P1
EU4	KMMAD_W06 K_K02	C3	W3-7, 15 L1-8,15	1-4	F1 F2 P1

EU5	KMMAD_W06 K_K02	C2	W8-14 L9-14	1-3	F1 F2 P1 P2
EU6	KMMAD_W06 K_K02	C1, C2, C3	W2-7 L1-15	1- 4	F1 F2 P1 P2
EU7	KMMAD_W06 KMMAD_U11 K_K02	C2	W8-14 L9-14	1	P2

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
Efekt 1,2,3,7 Student opanował wiedzę z zakresu analizy i eksploracji danych, potrafi podać rozwiązania do stawianych problemów	Student nie opanował podstawowej wiedzy z zakresu analizy i eksploracji danych	Student częściowo opanował wiedzę z zakresu analizy i eksploracji danych	Student opanował wiedzę z zakresu analizy i eksploracji danych, potrafi wskazać właściwą metodę realizacji zadania	Student bardzo dobrze opanował wiedzę z zakresu materiału objętego programem nauczania, samodzielnie zdobywa i poszerza wiedzę przy użyciu różnych źródeł
Efekt 4,5,6 Student posiada umiejętności stosowania wiedzy w praktycznym rozwiązywaniu problemów związanych z analizą i eksploracją danych	Student nie potrafi wykonać podstawowych zadań z zakresu analizy i eksploracji danych nawet z pomocą instrukcji oraz prowadzącego	Student nie potrafi wykorzystać zdobytej wiedzy, zadania wynikające z realizacji ćwiczeń wykonuje z pomocą prowadzącego	Student poprawnie wykorzystuje wiedzę oraz samodzielnie rozwiązuje problemy wynikające w trakcie realizacji ćwiczeń	Student potrafi dokonać wyboru technik analizy i eksploracji danych oraz wykonać zaawansowane aplikacje wykorzystujące takie przetwarzanie, potrafi dokonać oceny oraz uzasadnić trafność przyjętych metod

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	ELEMENTY FIZYKI
Nazwa angielska przedmiotu	THE ELEMENTS OF PHYSICS
Rodzaj przedmiotu	kierunkowy
Klasyfikacja ISCED	0533
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	3
Semestr	2

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
30	15	0	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Poznanie i uporządkowanie zjawisk fizycznych i praw rządzących tymi zjawiskami
- C2. Zrozumienie praw fizyki w świecie nowoczesnych technologii.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza z zakresu fizyki szkoły średniej.
2. Znajomość matematyki z zakresu szkoły średniej – poziom rozszerzony.
3. Umiejętności z zakresu rachunku różniczkowego i całkowego niezbędnego do zapisu praw fizycznych i wykonywania obliczeń.
4. Umiejętność korzystania z różnych źródeł informacji w tym czasopism popularnonaukowych oraz instrukcji i dokumentacji technicznej.
5. Umiejętności pracy samodzielnej i w grupie.
6. Umiejętności prawidłowej interpretacji i prezentacji własnych działań.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – zna osiągnięcia i perspektywy współczesnej fizyki,
- EU 2 – posiada wiedzę o zjawiskach fizycznych i prawach rządzących nimi,
- EU 3 – umiejętność analizy zjawisk fizycznych i rozwiązywania zagadnień technologicznych w oparciu o prawa fizyki,
- EU 4 – potrafi rozwiązywać zadania rachunkowe dotyczące zastosowania praw fizyki,

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁADY	Liczba godzin
W 1 – Program i cel wykładu. Zalecana literatura. Wymagania stawiane studentom. Osiągnięcia i perspektywy współczesnej fizyki	1
W 2 – Równania ruchu. Ruch obrotowy. Prędkość kąтова.	1
W 3 – Energia, pęd.	1
W 4 – Dynamika punktów materialnych.	1
W 5 – Tensor bezwładności	1
W 6 – Ciała odkształcalne. Sprężystość.	1
W 7 – Hydrostatyka	1
W 8 – Hydrodynamika	1
W 9 – Przepływ cieczy nielepkiej. Lepkość, przepływ cieczy lepkiej.	1
W 10 – Ruch drgający harmoniczny, ruch tłumiony, drgania wymuszone.	1
W 11 – Ruch falowy. Zależności energetyczne w ruchu falowym. Akustyka.	1
W 12 – Fale elektromagnetyczne. Podstawowe właściwości światła	1
W 13 – Załamanie światła. Współczynnik załamania	1
W 14 – Soczewka. Powstawanie obrazu. Obraz rzeczywisty i pozorny	1
W 15 – Dyfrakcja i interferencja	1
W 16 – Spektroskopia. Światłowody	1
W 17 – Koherencja. Wytwarzanie światła koherentnego – LASER	1
W 18 – Polaryzacja światła. Dwójtomność. Skręcenie płaszczyzny polaryzacji	1
W 19 – Elektrostatyka – ładunek elektryczny, prawo Coulomba	1
W 20 – Pole elektryczne. Potencjał elektryczny	1
W 21 – Prąd elektryczny	1
W 22 – Przewodniki i izolatory. Półprzewodniki	1
W 23 – Siły magnetyczne związane z przepływem prądu	1
W 24 – Pole magnetyczne. Ruch ładunków (i przewodnika) w polu magnetycznym	1
W 25 – Magnetyczne właściwości materiałów	1
W 26 – Promieniowanie rentgenowskie. Tomografia rentgenowska	1
W 27 – Elementy mechaniki kwantowej. Liczby kwantowe	1
W 28 – Spin jądra. Tomografia jądrowego rezonansu magnetycznego	1
W 29 – Budowa jądra atomowego. Promieniotwórczość. Energetyka jądrowa	1
W 30 – Osiągnięcia fizyków polskich w ostatnich latach	1
	30
Forma zajęć – ĆWICZENIA RACHUNKOWE	Liczba godzin
C 1 – Program zajęć. Warunki zaliczenia. Podręczniki i zbiory zadań. Wielkości fizyczne, ich pomiar i jednostki. Układ SI.	1
C 2 – Równania ruchu. Ruch obrotowy. Prędkość kąтова.	1
C 3 – Energia, pęd.	1
C 4 – Dynamika punktów materialnych.	1
C 5 – Ciała odkształcalne. Sprężystość.	1
C 6 – Hydrostatyka. Hydrodynamika	1
C 7 – Prędkość światła w różnych ośrodkach.	1
C 8 – Załamanie światła. Współczynnik załamania	1
C 9 – Soczewka. Powstawanie obrazu. Obraz rzeczywisty i pozorny	1
C 10 – Elektrostatyka – ładunek elektryczny, prawo Coulomba	1
C 11 – Pole elektryczne. Potencjał elektryczny	1

C 12 – Prąd elektryczny	1
C 13 – Siły magnetyczne związane z przepływem prądu	1
C 14 – Ruch przewodnika w polu magnetycznym	1
C 15 – Kolokwium zaliczeniowe. Podsumowanie zajęć i wpisywanie zaliczeń	1
	15

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. Środki audiowizualne, prezentacje multimedialne
2. Zestawy do pokazów eksperymentów fizycznych
3. Podręczniki i zbiory zadań

OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena samodzielnego przygotowania się do ćwiczeń rachunkowych
P1. – ocena wiadomości na kolokwium zaliczeniowym

*) warunkiem uzyskania zaliczenia jest otrzymanie pozytywnych ocen ze wszystkich ćwiczeń laboratoryjnych oraz realizacji zadania sprawdzającego

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	30
1.2	Ćwiczenia	15
1.3	Laboratoria	0
1.4	Seminarium	0
1.5	Projekt	0
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	0
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		45
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	12
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	0
2.3	Przygotowanie projektu	0
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	9
2.5	Przygotowanie do egzaminu	0
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	9
Razem godzin pracy własnej studenta:		30
Ogólne obciążenie pracą studenta:		75
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		3
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		1,8
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		1,1

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. R. Resnick – D. Halliday.: <i>Fizyka</i> , t. I i t. II, PWN, Warszawa (najnowsze wydanie)
2. J. Orear: <i>Fizyka</i> , cz. 1 i 2, WNT, Warszawa, 1995
3. Cz. Bobrowski: <i>Fizyka - krótki kurs</i> , WNT, Warszawa, 1995
4. A. N. Kucenko, J. W. Rublew: <i>Zbiór zadań z fizyki dla wyższych uczelni technicznych</i>
5. Szczepan Szczeniowski: <i>Fizyka doświadczalna</i> , tom 1-6
6. J. Lech: <i>Opracowanie wyników pomiarów w pierwszej pracowni fizycznej</i> , Wyd. Polit. Częstochow., 1997
7. H. Szydłowski: <i>Pracownia fizyczna wspomagana komputerem</i> , PWN, Warszawa, 2003

PROWADZĄCY PRZEDMIOT (IMIĘ, NAZWISKO, ADRES E-MAIL)

dr hab. Piotr Pawlik, Katedra Fizyki (WIPiTM), pawlik.piotr@wip.pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W23 K_K01	C1	W	1, 3	P1
EU 2	K_W23 K_K01	C1	W	1, 2, 3	F1, P1
EU 3	K_W23 K_U27 K_K01	C2	C	3	F1, P1
EU 4	K_W23 K_U27 K_K01	C1	C	3	F1, P1

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	na ocenę 2	na ocenę 3	na ocenę 4	na ocenę 5
EU 1 – zna osiągnięcia i perspektywy współczesnej fizyki	Student nie zna osiągnięć i perspektyw współczesnej fizyki	Student posiada powierzchowną wiedzę z zakresu osiągnięć i perspektyw współczesnej fizyki	Student posiada uporządkowaną wiedzę z zakresu osiągnięć i perspektyw współczesnej fizyki	Student posiada uporządkowaną i pogłębioną wiedzę z zakresu osiągnięć i perspektyw współczesnej fizyki
EU 2 – posiada wiedzę o zjawiskach fizycznych i prawach rządzących nimi	Student nie zna zjawisk fizycznych i praw rządzących nimi	Student ma fragmentaryczną wiedzę na temat zjawisk fizycznych i praw rządzących nimi	Student ma pełną wiedzę na temat zjawisk fizycznych i praw rządzących nimi	Student ma pełną i pogłębioną wiedzę na temat zjawisk fizycznych i praw rządzących nimi

EU 3 – posiada umiejętność analizy zjawisk fizycznych i rozwiązywania zagadnień technologicznych w oparciu o prawa fizyki	Student nie potrafi przeprowadzić analizy zjawisk fizycznych i rozwiązywać zagadnienia technologiczne w oparciu o prawa fizyki	Student potrafi przeprowadzić analizę niektórych zjawisk fizycznych i częściowo rozwiązywać zagadnienia technologiczne w oparciu o prawa fizyki	Student potrafi w pełni przeprowadzić analizę zjawisk fizycznych i rozwiązywać zagadnienia technologiczne w oparciu o prawa fizyki	Student potrafi w sposób pełny i pogłębiony przeprowadzić analizę zjawisk fizycznych i rozwiązywać zagadnienia technologiczne w oparciu o prawa fizyki
EU 4 – potrafi rozwiązywać zadania rachunkowe dotyczące zastosowania praw fizyki	Student nie potrafi rozwiązywać zadania rachunkowe dotyczące zastosowania praw fizyki	Student potrafi w bardzo ograniczonym zakresie rozwiązywać zadania rachunkowe dotyczące zastosowania praw fizyki	Student potrafi rozwiązywać większość zadań rachunkowych dotyczących zastosowania praw fizyki	Student potrafi rozwiązywać wszystkie zadania rachunkowe dotyczące zastosowania praw fizyki

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	ETYKA I METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH
Nazwa angielska przedmiotu	ETHICS AND METHODOLOGY OF SCIENTIFIC RESEARCH
Rodzaj przedmiotu	humanistyczno-społeczny
Klasyfikacja ISCED	0229
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	2
Semestr	7

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
0	0	15	15	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z zasadami etyki w pracy naukowej oraz metodologią badań naukowych.
- C2. Nabycie przez studentów praktycznych umiejętności prowadzenia prac naukowych w sposób etyczny i z poszanowaniem prawa

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza z zakresu matematyki i informatyki na poziomie trzech lat studiów I stopnia.
2. Umiejętność korzystania z różnych źródeł informacji, w tym z podręczników oraz witryn internetowych instytucji naukowych.
3. Umiejętności pracy samodzielnej i w grupie.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – Student potrafi rozpoznać zachowanie nietyczne oraz niezgodne z prawem w pracy badawczej i przygotowaniu publikacji naukowej.
- EU 2 – Student umie określić zagrożenia w rozwoju naukowym i technologicznym wynikające z zachowań nieetycznych.
- EU 3 – Student potrafi wyszukiwać odpowiednie i potrzebne informacje zapisane w języku polskim i angielskim.
- EU4 – Student jest przygotowany do opracowania technicznego publikacji naukowej.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – SEMINARIUM	Liczba godzin
S 1 – Elementy wiedzy o języku jako narzędziu pracy uczonego.	1
S 2 - Istota metodologii badań naukowych oraz podstawowe pojęcia.	1
S 3 – Forma wypowiedzi, trudności w poprawnej realizacji wypowiedzi.	1
S 4 – Etapy pracy naukowej.	1
S 5 – Pojęcie, istota i zasady badań naukowych. Rodzaje badań.	1
S 6 – Etapy pisania pracy naukowej. Rodzaje publikacji badań naukowych	1
S 7 – Rozumowanie: uznawanie i uzasadnianie, błędy w rozumowaniu.	1
S 8 – Argumentacja. Erystyka – sztuka prowadzenia sporów, reguły erystyczne.	1
S 9 – Dobrze obyczaje w nauce.	1
S 10 – Pracownik naukowy jako twórca.	1
S 11 – Pracownik naukowy jako nauczyciel.	1
S 12 – Pracownik naukowy jako kierownik.	1
S 13 – Pracownik naukowy jako opiniodawca.	1
S 14 – Pracownik naukowy jako ekspert.	1
S 15 – Przykłady nierzetelności w pracy naukowej.	1
Forma zajęć – LABORATORIUM	Liczba godzin
L 1-3 – Wprowadzenie do pisania publikacji naukowych. Formy prezentacji wyników badań naukowych.	3
L 4,5 – Etapy pisania pracy naukowej. Rodzaje publikacji badań naukowych.	2
L 6-8 – Przygotowanie artykułu naukowego do czasopisma – poszczególne etapy	3
L 9-13 – Przygotowanie artykułu naukowego przy użyciu oprogramowania do zautomatyzowanego składu tekstu (LaTeX).	5
L 14,15 – Prawidłowe cytowanie literatury oraz właściwe sporządzenie spisu bibliograficznego.	2

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – seminarium z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych
2. – streszczenia tematów do przygotowania i prezentacji
3. – stanowiska komputerowe wyposażone w oprogramowanie LaTeX

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1 – ocena przygotowania do seminarium i aktywności podczas zajęć
F2 – ocena umiejętności zastosowania zdobytej wiedzy teoretycznej
P1 – zaliczenie na ocenę (prezentacja danego tematu)
P2 – ocena przygotowania publikacji naukowego – zaliczenie na ocenę

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	0
1.2	Ćwiczenia	0

1.3	Laboratoria	15
1.4	Seminarium	15
1.5	Projekt	0
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	0
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		30
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do seminarium	7
2.2	Przygotowanie do laboratorium	7
2.3	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	6
Razem godzin pracy własnej studenta:		20
Ogólne obciążenie pracą studenta:		50
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		2
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		1.2
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		1.8

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. PAN Komitet Etyki w Nauce, Dobre Obyczaje w Nauce Zbiór zasad i wytycznych. PAN Warszawa 2001
2. T. Kotarbiński, Elementy teorii poznania, logiki i metodologii nauk. PWN, Warszawa 1986
3. https://sunsite.icm.edu.pl/pub/CTAN/info/lshort/polish/lshort2e.pdf - wprowadzenie do systemu LATEX

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIE, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

Dr hab. Tomasz Błaszczyk, prof. PCz, Katedra Matematyki (WIMiI), tomasz.blszczyk@im.pcz.pl
--

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do kierunkowych efektów uczenia się	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W21 K_K03 K_K06 K_K07	C1, C2	S1-S15	1-2	F1 F2 P1
EU2	K_W21 K_K03 K_K06 K_K07	C1, C2	S1-S15	1-2	F1 F2 P1

EU3	K_W21 K_K03 K_K06 K_K07	C1, C2	S1-S15	1-2	F1 F2 P1
EU4	K_W21 K_K05 K_K06	C1, C2	S2, S4-S6 L1-L15	3	P2

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EK 1 – EK 4	Student nie opanował nawet częściowo wiedzy teoretycznej z zakresu etyki i metodologii badań naukowych.	Student opanował częściowo wiedzę teoretyczną dotyczącą etyki i metodologii badań naukowych.	Student dobrze opanował wiedzę teoretyczną z zakresu przedmiotu. Potrafi uczestniczyć w dyskusji dotyczącej problemów etyki i metodologii badań naukowych.	Student bardzo dobrze opanował wiedzę teoretyczną z zakresu przedmiotu. Potrafi prowadzić dyskusję dotyczącą problemów etyki i metodologii badań naukowych.

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	GRAFIKA KOMPUTEROWA I WIZUALIZACJA
Nazwa angielska przedmiotu	COMPUTER GRAPHICS AND VISUALIZATION
Rodzaj przedmiotu	kierunkowy
Klasyfikacja ISCED	0211
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	4
Semestr	4

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
30	0	30	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z podstawowymi problemami grafiki komputerowej ze szczególnym uwzględnieniem metod i algorytmów stosowanych do ich rozwiązania.
- C2. Opanowanie przez studentów praktycznych umiejętności w rozwiązywaniu problemów graficznych służących do wizualizacji 2D i 3D.
- C3. Nabycie przez studentów praktycznych umiejętności w zakresie pracy samodzielnej i zespołowej niezbędnych dla podejmowania prac projektowych wykorzystujących grafikę komputerową.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza z zakresu matematyki i podstaw programowania.
2. Umiejętność wykonywania działań matematycznych do rozwiązywania postawionych zadań związanych z grafiką komputerową.
3. Umiejętność korzystania z różnych źródeł informacji w tym z instrukcji i dokumentacji technicznej.
4. Umiejętności pracy samodzielnej i w grupie.
5. Umiejętności prawidłowej interpretacji i prezentacji własnych działań.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – posiada podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu grafiki komputerowej,
- EU 2 – opanował podstawowe metody służące do rozwiązywania problemów graficznych i wizualizacji 2D i 3D,
- EU 3 – opanował umiejętności pozwalające na realizację prac projektowych z wykorzystaniem elementów grafiki komputerowej i wizualizacji.
- EU 4 – potrafi pracować samodzielnie oraz w zespole, a także przygotować sprawozdanie z przebiegu realizacji ćwiczeń.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁAD	Liczba godzin
W 1 – Zastosowanie grafiki komputerowej. Grafika rastrowa i wektorowa.	2
W 2 – Algorytmy rastrowe.	2
W 3 – Metody usuwania zakłóceń	2
W 4 – Algorytmy wypełnienia	2
W 5 – Barwy i ich modele	2
W 6 – Współrzędne jednorodne. Opis macierzowy przekształceń 2 i 3-wymiarowych	2
W 7 – Modelowanie brył, krzywych i powierzchni.	2
W 8 – Algorytmy obcinania.	2
W 9 – Wyznaczanie powierzchni widocznych krawędzi i ścian.	2
W 10 – Oświetlenie i cieniowanie.	2
W 11 – Metoda śledzenia promieni. Metoda energetyczna.	2
W 12 – Rzutowanie w przestrzeni 3D.	2
W 13 – Tekstury i sposoby ich nakładania.	2
W 14 – Tworzenie zaawansowanych efektów graficznych.	2
W 15 – Dążenie do realizmu w grafice komputerowej. Animacja.	2
Forma zajęć – LABORATORIUM	Liczba godzin
L 1 – Wstęp do grafiki komputerowej (zapoznanie z podstawowymi narzędziami).	2
L 2,L3 – Tworzenie grafiki 2-wymiarowej	4
L 4 – Posługiwanie się barwami, teksturowanie.	2
L 5 – Transformacje obrazów: przesunięcie, skalowanie, obroty.	2
L 6 – Modelowanie oświetlenia.	2
L 7,L8 – Wprowadzenie do programowania z wykorzystaniem biblioteki OpenGL.	4
L 9 – Modelowanie krzywych, powierzchni oraz brył.	2
L 10,L11 – Obrazy 3-wymiarowe.	4
L 12,L13 – Zaawansowane algorytmy przetwarzania grafiki 3-wymiarowej.	4
L 14,L15 – Realizacja indywidualnych zadań z grafiki komputerowej i wizualizacji.	4

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – wykład z wykorzystaniem przezroczycy i filmów
2. – materiały pomocnicze rozdawane podczas wykładów
3. – instrukcje do wykonania ćwiczeń laboratoryjnych

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena przygotowania do ćwiczeń laboratoryjnych
F2. – ocena umiejętności stosowania zdobytej wiedzy podczas wykonywania ćwiczeń
F3. – ocena sprawozdań z realizacji ćwiczeń objętych programem nauczania
F4. – ocena aktywności podczas zajęć
P1. – ocena umiejętności rozwiązywania postawionych problemów oraz sposobu prezentacji uzyskanych wyników – zaliczenie na ocenę
P2. – ocena opanowania materiału nauczania będącego przedmiotem wykładu – zaliczenie wykładu (lub egzamin)

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	30
1.2	Ćwiczenia	0
1.3	Laboratoria	30
1.4	Seminarium	
1.5	Projekt	
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		60
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	26
2.3	Przygotowanie projektu	
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	10
2.5	Przygotowanie do egzaminu	
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	4
Razem godzin pracy własnej studenta:		40
Ogólne obciążenie pracą studenta:		100
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		4
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		2,4
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		2,2

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. Foley J. D., van Dam.: Wprowadzenie do grafiki komputerowej, WNT, W-wa, 1995,
2. Janowski M.: Elementy grafiki komputerowej, WNT, W-wa, 1990,

3. Zaborowski J. (redaktor): Grafika komputerowa, WNT, W-wa, 1994
4. Lansdown J.: Grafika komputerowa, WNT, W-wa 1990.
5. Kiciak P.: Podstawy modelowania krzywych i powierzchni. Zastosowania w grafice komputerowej, WNT, W-wa 2005.
6. Orłowski A.: OpenGL. Leksykon kieszonkowy, Helion 2005.

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

dr hab. inż. Adam Kulawik, Katedra Informatyki (WIMiI), adam.kulawik@icis.pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W13	C1	W1-15	1,2	P2
EU2	K_U08 K_U16 K_U21	C2	W2-5 W10,W12 W14-15 L2-6	1,2,3	F1 F3 P2
EU3	K_W13 K_U08 K_U11 K_U16 K_U21	C3	W6-9 W13 L7-11	1,2,3	F3 F4 P2
EU4	K_W13 K_U11 K_U21 K_K02	C2,3	W1-15 L12-15	1,2,3	F1 F2 F3 F4 P1

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
Efekt 1 Student posiada podstawową wiedzę teoretyczną z grafiki komputerowej	Student nie posiada nawet podstawowej wiedzy teoretycznej z grafiki komputerowej	Student częściowo opanował wiedzę teoretyczną z grafiki komputerowej	Student w stopniu zadawalającym opanował wiedzę teoretyczną z grafiki komputerowej	Student bardzo dobrze opanował wiedzę teoretyczną z grafiki komputerowej

Efekt 2 Student opanował podstawowe metody służące do rozwiązywania problemów graficznych	Student nie opanował nawet podstaw rozwiązywania problemów graficznych	Student jest w stanie tylko pobieżnie odnieść się do rozwiązywania problemów graficznych i wizualizacji 2D i 3D	Student dobrze orientuje się w zakresie metod służących do rozwiązywania problemów graficznych i wizualizacji 2D i 3D	Student w stopniu bardzo dobrym potrafi posłużyć się metodami rozwiązywania problemów graficznych i wizualizacji 2D i 3D
Efekt 3 Student opanował umiejętności pozwalające na realizację prac projektowych z wykorzystaniem elementów grafiki komputerowej	Student nie posiada żadnych umiejętności umożliwiających realizację prac projektowych z wykorzystaniem elementów grafiki komputerowej	Student posiada tylko bardzo ogólną wiedzę w zakresie realizacji prac projektowych z wykorzystaniem elementów grafiki komputerowej	Student w stopniu zadawalającym posiada wiedzę i umiejętności umożliwiające realizację prac projektowych z wykorzystaniem elementów grafiki komputerowej	Student w stopniu bardzo dobrym opanował umiejętności umożliwiające realizację prac projektowych z wykorzystaniem elementów grafiki komputerowej
Efekt 4 Student potrafi pracować samodzielnie oraz w zespole a także przygotować sprawozdanie z przebiegu realizacji ćwiczeń	Student nie potrafi pracować ani samodzielnie ani zespołowo, ani też wykonać sprawozdanie z wykonanego ćwiczenia	Student z trudem wykonuje ćwiczenia, a także współpraca w grupie nie przebiega należycie	Właściwe tempo i poziom realizacji ćwiczeń zarówno samodzielnie jak i w zespole; dobry poziom sprawozdań	Bardzo dobra postawa indywidualna i współpraca zespołowa w trakcie ćwiczeń; wysoki poziom

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	JĘZYK ANGIELSKI
Nazwa angielska przedmiotu	ENGLISH
Rodzaj przedmiotu	humanistyczno-społeczny
Klasyfikacja ISCED	0231
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>angielski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	<i>2/semestr</i>
Semestr	<i>2-5</i>

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
0	30/semestr	0	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Kształcenie i rozwijanie podstawowych sprawności językowych (rozumienia, mówienia, czytania, pisania), niezbędnych do funkcjonowania w międzynarodowym środowisku pracy oraz w życiu codziennym.
- C2. Poznanie niezbędnego słownictwa ogólnotechnicznego i specjalistycznego związanego z kierunkiem studiów.
- C3. Nabycie przez studentów wiedzy i umiejętności interkulturowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Znajomość języka na poziomie biegłości B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego Rady Europy.
2. Umiejętność pracy samodzielnej i w grupie.
3. Umiejętność korzystania z różnych źródeł informacji, również w języku obcym.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – Student potrafi posługiwać się językiem obcym w stopniu pozwalającym na funkcjonowanie w życiu zawodowym oraz typowych sytuacjach życia codziennego.
- EU 2 – Student potrafi czytać ze zrozumieniem tekst popularnonaukowy ze swojej dziedziny.
- EU 3 – Student potrafi przygotować i przedstawić w języku obcym prezentację z użyciem środków multimedialnych.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – Ćwiczenia: semestr 2	Liczba godzin
C1 – Struktury leksykalno-gramatyczne - test poziomujący.	2
C2 – Autoprezentacja: prezentacja uczelni, terminologia związana z kształceniem akademickim, ścieżka kariery zawodowej.	2
C3 - Praca z tekstem specjalistycznym.**	2
C4 - JSwP* Konstrukcje językowe w użyciu praktycznym: ćwiczenia w komunikacji językowej - kontakty służbowe.	2
C5 - Media społecznościowe: ubieganie się o pracę - konwersacje.	2
C6 - JSwP* - profil zawodowy- elementy prezentacji.	2
C7 - Funkcje językowe: kontakty zawodowe. Powtórzenie materiału.	2
C8 - Kolokwium I.	2
C9 - Struktury leksykalno-gramatyczne. Ćwiczenia komunikacyjne.	2
C10 - START-UPs-sukcesy i porażki - ćwiczenia leksykalne.	2
C11 - JSwP* Ćwiczenie kompetencji zawodowych: spotkania biznesowe.	2
C12 - JSwP* Język sytuacyjny- postęp w pracy, delegowanie zadań.	2
C13 - Praca z tekstem specjalistycznym.** Powtórzenie materiału.	2
C14 - Kolokwium II.	2
C15 - Podsumowanie materiału. Indywidualne prezentacje studentów.	2

* JSwP - Język Specjalistyczny w Pracy2

** Tematyka tekstów specjalistycznych ściśle dopasowana do charakterystyki i zakresu danego kierunku.

Forma zajęć – Ćwiczenia: semestr 3	Liczba godzin
C1 – Struktury leksykalno-gramatyczne. Ćwiczenia komunikacyjne.	2
C2 – JSwP* - kompetencje i relacje zawodowe.	2
C3 – Struktury leksykalno-gramatyczne. Ćwiczenia komunikacyjne.	2
C4 – JSwP*- korespondencja służbowa.	2
C5 – JSwP* - spotkania biznesowe.	2
C6 – Praca z tekstem specjalistycznym.**	2
C7 – JSwP*: wyjazdy służbowe. Powtórzenie materiału.	2
C8 – Kolokwium I.	2
C9 – Struktury leksykalno-gramatyczne. Ćwiczenia komunikacyjne.	2
C10 – JSwP* - sukces zawodowy- ćwiczenia leksykalne.	2
C11 – Ćwiczenie kompetencji zawodowych: prezentacja multimedialna. Prezentacja danych liczbowych i diagramów.	2
C12 – JSwP*- Język sytuacyjny: wyrażanie opinii.	2
C13 – Praca z tekstem specjalistycznym.** Powtórzenie materiału.	2
C14 – Kolokwium II.	2
C15 – Podsumowanie materiału. Indywidualne prezentacje studentów.	2

* JSwP - Język Specjalistyczny w Pracy

** Tematyka tekstów specjalistycznych ściśle dopasowana do charakterystyki i zakresu danego kierunku.

Forma zajęć – Ćwiczenia: semestr 4	Liczba godzin
C1 – Struktury leksykalno-gramatyczne.	2
C2 – Struktury językowe w użyciu praktycznym: słowotwórstwo.	2
C3 – JSwP* - Ćwiczenie kompetencji zawodowych: rozmowy telefoniczne.	2
C4 – Język sytuacyjny: udzielanie rad i wysuwanie propozycji. Struktury językowe w użyciu praktycznym.	2

C5 – JSwP*- Satysfakcja w pracy- ćwiczenia leksykalne, konwersacje.	2
C6 – Praca z tekstem specjalistycznym.**	2
C7 – Powtórzenie materiału.	2
C8 – Kolokwium I.	2
C9 – Struktury leksykalno-gramatyczne - Innowacje technologiczne. Praca z materiałem audiowizualnym.	2
C10 – JSwP*- wyzwania w życiu zawodowym – ćwiczenia leksykalne, konwersacje. Elementy prezentacji.	2
C11 – JSwP*- nowoczesne rozwiązania telekomunikacyjne w biznesie.	2
C12 – Język sytuacyjny: nowe technologie w pracy. Problemy i rozwiązania.	2
C13 – Praca z tekstem specjalistycznym.** Powtórzenie materiału.	2
C14 – Kolokwium II.	2
C15 – Podsumowanie materiału. Indywidualne prezentacje studentów.	2

* JSwP - Język Specjalistyczny w Pracy

** Tematyka tekstów specjalistycznych ściśle dopasowana do charakterystyki i zakresu danego kierunku.

Forma zajęć – Ćwiczenia: semestr 5	Liczba godzin
C1 – Struktury leksykalno-gramatyczne. Ćwiczenia komunikacyjne - plany zawodowe; metody zarządzania i metody pracy.	2
C2 – Struktury gramatyczne w komunikacji biznesowej.	2
C3 – JSwP*- Ćwiczenie kompetencji zawodowych – korespondencja służbowa: e-mail, list motywacyjny.	2
C4 – JSwP*-Język sytuacyjny: zawieranie umów, oferty, finanse.	2
C5 – Praca z materiałem audiowizualnym.	2
C6 – Praca z tekstem specjalistycznym.**	2
C7 – JSwP*- zarządzanie finansami. Ćwiczenia leksykalne. Powtórzenie materiału.	2
C8 – Kolokwium I.	2
C9 – Zaawansowane struktury językowe- część 1. Opis procesów produkcyjnych.	2
C10 – Struktury leksykalno-gramatyczne - część 2.	2
C11 – JSwP*Ćwiczenie kompetencji zawodowych: zarządzanie czasem.	2
C12 – Język sytuacyjny: praca w zespole; job interview; personal qualities.	2
C13 – Praca z tekstem specjalistycznym.** Powtórzenie materiału.	2
C14 – Kolokwium II.	2
C15 – Podsumowanie materiału. Indywidualne prezentacje studentów. Ewaluacja. Powtórzenie do egzaminu.	2

* JSwP - Język Specjalistyczny w Pracy

** Tematyka tekstów specjalistycznych ściśle dopasowana do charakterystyki i zakresu danego kierunku.

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. Podręczniki do języka ogólnego i specjalistycznego
2. Ćwiczenia z zastosowaniem materiałów autorskich
3. Ćwiczenia z zastosowaniem środków audiowizualnych, prezentacje multimedialne
4. Zasoby Internetu
5. Słowniki specjalistyczne i słowniki on-line
6. Plansze, plakaty, mapy, itp.

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. Ocena przygotowania do zajęć dydaktycznych
F2. Ocena aktywności podczas zajęć
F3. Ocena za test osiągnięć
F4. Ocena za prezentację.
P1. Ocena na zaliczenie*
P2. Ocena za egzamin

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności (semestr 2-4)
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	0
1.2	Ćwiczenia	30
1.3	Laboratoria	0
1.4	Seminarium	0
1.5	Projekt	0
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	0
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		30
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	15
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	0
2.3	Przygotowanie projektu	0
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	0
2.5	Przygotowanie do egzaminu	0
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	5
Razem godzin pracy własnej studenta:		20
Ogólne obciążenie pracą studenta:		50
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		2
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		1.2
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		1.8

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności (semestr 5)
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	0
1.2	Ćwiczenia	30
1.3	Laboratoria	0
1.4	Seminarium	0
1.5	Projekt	0
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	2
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		32
2. Praca własna studenta		

2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	6
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	0
2.3	Przygotowanie projektu	0
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	0
2.5	Przygotowanie do egzaminu	10
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	2
Razem godzin pracy własnej studenta:		18
Ogólne obciążenie pracą studenta:		50
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		2
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		1.3
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć ćwiczeniowych, laboratoryjnych i projektowych:		1.4

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. D. Cotton; D. Falvey, S. Kent: Market Leader – Upper-Intermediate; Pearson 2016
2. K. Harding, A. Lane: International Express - intermediate; Oxford 2018
3. A. Krukiewicz-Gacek, A. Trzaska: English for Mathematics ; WAGH 2012
4. A. Kucharska-Raczunas, J. Maciejewska: English for Mathematics ; WPG 2010
5. A. Łyczko: English for Mathematics ; WPK 2015
6. P. Załęcki: Reading Comprehension for ICT Students , Politechnika Częstochowska, 2014
7. S.R. Esteras: Professional English in Use - ICT ; Cambridge; 2007
8. D. Bonamy: Technical English 3 and 4 ; Pearson 2013
9. B. Badowska-Janecka, I. Rocznik: Technical English Vocabulary Guide ; WPŚ 2012
10. N. Briger, A. Pohl: Technical English Vocabulary and Grammar ; Summertown Publishing 2002
11. I. Williams: English for Science and Engineering ; Thomson LTD 2001
12. K. Boeckner, P. Charles Brown: Oxford English for Computing ; OUP
13. Eric H. Glendinning, John McEwan: Oxford English for Information Technology ; OUP
14. I. Dubicka, M. Rosenberg i inni: B2 Business Partner ; Pearson 2018
15. N. Briger, A. Pohl: Technical English Vocabulary and Grammar ; Summertown Publishing 2002
16. M. Ibbotson: Engineering, Technical English for Professionals CUP 2009
17. M. Domański, A. Domański: English in Science and Technology ; Poltext 2017
18. R. Maksymowicz: Język angielski dla elektroników I informatyków ; W. Oświatowe FOSZE 2018
18. Dearholt: Career Paths – Information Technology ; Express Publishing 2016
20. D. Demetriades: Information Technology Workshop ; OUP
21. K. Boeckner, P. Charles Brown: Oxford English for Computing ; OUP
22. M. Ibbotson: Cambridge English for Engineering ; CUP 2008
23. E.H. Glendinning, John McEwan: Basic English for Computing ; OUP
24. S.R. Esteras, E.M. Fabre: ICT for Computers and the Internet ; CUP
25. E.J. Williams: Presentations in English ; Macmillan 2008
26. K. Robson, P. Clarke: The Usborne Science Encyclopedia ; Usborne Publishing 2015
27. Dictionary of Contemporary English ; Pearson Longman 2009 oraz inne słowniki online
28. M. Dunn, D. Howey: Mechanical Engineering ; Garnet Publishing 2017
29. D. Riley, L. Greasby: Vocabulary for Computing and Internet ; PeterCollin Publishing & Wilga 2001
30. Aplikacje oraz czasopisma specjalistyczne

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

1. mgr Wioletta Będkowska, SJO, wioletta.bedkowska@pcz.pl
2. mgr Joanna Dziurkowska, SJO, joanna.dziurkowska@pcz.pl
3. mgr Małgorzata Engelking, SJO, malgorzata.engelking@pcz.pl
4. mgr Marian Gałkowski, SJO, marian.galkowski@pcz.pl
5. mgr Aleksandra Glińska, SJO, aleksandra.glinska@pcz.pl
6. mgr Katarzyna Górniak, SJO, katarzyna.gorniak@pcz.pl
7. mgr Dorota Imiołczyk, SJO, dorota.imiolczyk@pcz.pl
8. mgr Barbara Janik, SJO, barbara.janik@pcz.pl,
9. mgr Aneta Kot, SJO, aneta.kot@pcz.pl
10. mgr Izabela Mishchil, SJO, izabela.mishchil@pcz.pl
11. mgr Dorota Morawska-Walasek, SJO, d.morawska-walasek@pcz.pl
12. mgr Barbara Nowak, SJO, barbara.nowak@pcz.pl
13. mgr Joanna Pabjańczyk-Musialska, SJO, j.pabjanczyk-musialska@pcz.pl
14. mgr Zofia Sobańska, SJO, zofia.sobanska@pcz.pl
15. mgr Katarzyna Stefańczyk, SJO, katarzyna.stefanczyk@pcz.pl
16. mgr Przemysław Załęcki, SJO, przemyslaw.zalecki@pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W03 K_U28 K_K05	C1, C2, C3	Sem. 2-5: Ćw.1-15	1-6	Sem. 2-4: F1, F2, F3, P1 Sem. 5: F1-F4, P1, P2
EU2	K_W03 K_U28 K_K05	C1, C2	Sem. 2: Ćw. 3, Ćw.13 Sem. 3-5: Ćw. 6, Ćw. 13	1-5	Sem. 2-4: F1-F3, P1 Sem. 5: F1-F3, P1, P2
EU3	K_W03 K_U23 K_U28 K_K05	C1, C2, C3	Sem. 2: Ćw.6, Ćw.15 Sem. 3: Ćw. 11, Ćw.15 Sem. 4: Ćw.10, Ćw.15 Sem. 5: Ćw.15	1-6	Sem. 2-5: F1, F4, P1

FORMY OCENY – SZCZEGÓŁY*

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU 1	Student nie potrafi porozumieć się w środowisku zawodowym i typowych sytuacjach życia codziennego ani w formie ustnej ani pisemnej.	Student potrafi stosować proste wypowiedzi dot. życia zawodowego i prywatnego w bardzo ograniczonym zakresie, popełniając przy tym liczne błędy.	Student potrafi komunikować się w mowie i piśmie w rutynowych sytuacjach życia zawodowego oraz w innych środowiskach, stosując poprawnie proste konstrukcje językowe oraz leksykę.	Student potrafi płynnie i spontanicznie wypowiadać się w formie ustnej i pisemnej na tematy zawodowe i społeczne oraz w kontaktach towarzyskich, stosując zarówno bogate słownictwo jak i konstrukcje językowe.
EU 2	Student nie rozumie tekstu, który czyta. Z testu obejmującego sprawność czytania uzyskał poniżej 60%.	Student rozumie jedynie fragmenty tekstu, który czyta. Z testu obejmującego sprawność czytania osiągnął wynik w przedziale 60-70%.	Student rozumie znaczenie głównych wątków tekstu i potrafi je zinterpretować. Z testu obejmującego sprawność czytania uzyskał wynik w przedziale 76-85%.	Student rozumie wszystko, co przeczyta, również szczegóły. Potrafi bezbłędnie interpretować przeczytany tekst. Z testu obejmującego sprawność czytania uzyskał wynik w przedziale 93-100%.
EU 3	Student nie potrafi przygotować prezentacji na zadany temat.	Student potrafi przygotować prezentację zgodnie z przyjętymi zasadami i przedstawić ją. Jednakże w trakcie prezentacji popełnia liczne błędy językowe.	Student potrafi przygotować prezentację zgodnie z przyjętymi zasadami i potrafi ją przedstawić w sposób prosty i komunikatywny.	Student potrafi przygotować prezentację zgodnie z przyjętymi zasadami i potrafi ją płynnie przedstawić, posługując się bogatym słownictwem i konstrukcjami językowymi. Jego wypowiedź jest również bezbłędna pod względem fonetycznym.

*Ocena półroczowa 3,5 jest wystawiana w przypadku pełnego zaliczenia efektów uczenia się na ocenę 3.0, ale student nie przyswoił w pełni efektów uczenia się na ocenę 4.0.

Ocena półroczowa 4,5 jest wystawiana w przypadku pełnego zaliczenia efektów uczenia się na ocenę 4.0, ale student nie przyswoił w pełni efektów uczenia się na ocenę 5.0.

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Z tematami, materiałami i literaturą do zajęć można zapoznać się – na zajęciach dydaktycznych, w pokoju wykładowcy, w bibliotece uczelnianej i SJO.
2. Zajęcia z języków obcych odbywają się w Studium Języków Obcych P.Cz., ul. Dąbrowskiego 69.
3. Informacje na temat terminu zajęć dostępne są w Sekretariacie SJO.
4. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu, a także jest zamieszczona na stronie internetowej SJO - www.sjo.pcz.pl

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	JĘZYK NIEMIECKI
Nazwa angielska przedmiotu	GERMAN
Rodzaj przedmiotu	humanistyczno-społeczny
Klasyfikacja ISCED	0231
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>niemiecki</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	<i>2/semestr</i>
Semestr	<i>2-5</i>

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
0	30/semestr	0	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Kształcenie i rozwijanie podstawowych sprawności językowych (rozumienia, mówienia, czytania, pisania), niezbędnych do funkcjonowania w międzynarodowym środowisku pracy oraz w życiu codziennym.
- C2. Poznanie niezbędnego słownictwa ogólnotechnicznego i specjalistycznego związanego z kierunkiem studiów.
- C3. Nabycie przez studentów wiedzy i umiejętności interkulturowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Znajomość języka na poziomie biegłości B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego Rady Europy.
2. Umiejętność pracy samodzielnej i w grupie.
3. Umiejętność korzystania z różnych źródeł informacji, również w języku obcym.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – Student potrafi posługiwać się językiem obcym w stopniu pozwalającym na funkcjonowanie w życiu zawodowym oraz typowych sytuacjach życia codziennego.
- EU 2 – Student potrafi czytać ze zrozumieniem tekst popularnonaukowy ze swojej dziedziny.
- EU 3 – Student potrafi przygotować i przedstawić w języku obcym prezentację z użyciem środków multimedialnych.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – Ćwiczenia: semestr 2	Liczba godzin
C1 – Struktury leksykalno-gramatyczne. Ćwiczenia wprowadzające.	2
C2 – Autoprezentacja: prezentacja uczelni, terminologia związana z kształceniem akademickim, ścieżka kariery zawodowej.	2
C3 - Praca z tekstem specjalistycznym.**	2
C4 - JSwP* Konstrukcje językowe w użyciu praktycznym: ćwiczenia w komunikacji językowej - kontakty służbowe.	2
C5 - Media społecznościowe: ubieganie się o pracę - konwersacje.	2
C6 - JSwP* - profil zawodowy- elementy prezentacji.	2
C7 - Funkcje językowe: kontakty zawodowe.	2
C8 - Powtórzenie materiału. Ćwiczenia utrwalające.	2
C9 - Struktury leksykalno-gramatyczne. Ćwiczenia komunikacyjne.	2
C10 - START-UPS-sukcesy i porażki - ćwiczenia leksykalne.	2
C11 - JSwP* Ćwiczenie kompetencji zawodowych: spotkania biznesowe.	2
C12 - JSwP* Język sytuacyjny- postęp w pracy, delegowanie zadań.	2
C13 - Praca z tekstem specjalistycznym.** Powtórzenie materiału.	2
C14 - Kolokwium zaliczeniowe.	2
C15 - Podsumowanie materiału. Indywidualne prezentacje studentów.	2

* JSwP - Język Specjalistyczny w Pracy2

** Tematyka tekstów specjalistycznych ściśle dopasowana do charakterystyki i zakresu danego kierunku.

Forma zajęć – Ćwiczenia: semestr 3	Liczba godzin
C1 – Struktury leksykalno-gramatyczne. Ćwiczenia komunikacyjne.	2
C2 – JSwP* - kompetencje i relacje zawodowe.	2
C3 – Struktury leksykalno-gramatyczne. Ćwiczenia komunikacyjne.	2
C4 – JSwP*- korespondencja służbowa.	2
C5 – JSwP* - spotkania biznesowe.	2
C6 – Praca z tekstem specjalistycznym.**	2
C7 – JSwP*: wyjazdy służbowe.	2
C8 – Powtórzenie materiału. Ćwiczenia utrwalające.	2
C9 – Struktury leksykalno-gramatyczne. Ćwiczenia komunikacyjne.	2
C10 – JSwP* - sukces zawodowy- ćwiczenia leksykalne.	2
C11 – Ćwiczenie kompetencji zawodowych: prezentacja multimedialna. Prezentacja danych liczbowych i diagramów.	2
C12 – JSwP*- Język sytuacyjny: wyrażanie opinii.	2
C13 – Praca z tekstem specjalistycznym.** Powtórzenie materiału.	2
C14 – Kolokwium zaliczeniowe.	2
C15 – Podsumowanie materiału. Indywidualne prezentacje studentów.	2

* JSwP - Język Specjalistyczny w Pracy

** Tematyka tekstów specjalistycznych ściśle dopasowana do charakterystyki i zakresu danego kierunku.

Forma zajęć – Ćwiczenia: semestr 4	Liczba godzin
C1 – Struktury leksykalno-gramatyczne.	2
C2 – Struktury językowe w użyciu praktycznym: słowotwórstwo.	2

C3 – JSwP* - Ćwiczenie kompetencji zawodowych: rozmowy telefoniczne.	2
C4 – Język sytuacyjny: udzielanie rad i wysuwanie propozycji. Struktury językowe w użyciu praktycznym.	2
C5 – JSwP*- Satysfakcja w pracy- ćwiczenia leksykalne, konwersacje.	2
C6 – Praca z tekstem specjalistycznym** - Część 1	2
C7 – Praca z tekstem specjalistycznym** - Część 2	2
C8 – Powtórzenie materiału. Ćwiczenia utrwalające.	2
C9 – Struktury leksykalno-gramatyczne - Innowacje technologiczne. Praca z materiałem audiowizualnym.	2
C10 – JSwP*- wyzwania w życiu zawodowym – ćwiczenia leksykalne, konwersacje. Elementy prezentacji.	2
C11 – JSwP*- nowoczesne rozwiązania telekomunikacyjne w biznesie.	2
C12 – Język sytuacyjny: nowe technologie w pracy. Problemy i rozwiązania.	2
C13 – Praca z tekstem specjalistycznym.** Powtórzenie materiału.	2
C14 – Kolokwium zaliczeniowe.	2
C15 – Podsumowanie materiału. Indywidualne prezentacje studentów.	2

* JSwP - Język Specjalistyczny w Pracy

** Tematyka tekstów specjalistycznych ściśle dopasowana do charakterystyki i zakresu danego kierunku.

Forma zajęć – Ćwiczenia: semestr 5	Liczba godzin
C1 – Struktury leksykalno-gramatyczne. Ćwiczenia komunikacyjne - plany zawodowe; metody zarządzania i metody pracy.	2
C2 – Struktury gramatyczne w komunikacji biznesowej.	2
C3 – JSwP*- Ćwiczenie kompetencji zawodowych – korespondencja służbowa: e-mail, list motywacyjny.	2
C4 – JSwP*-Język sytuacyjny: zawieranie umów, oferty, finanse.	2
C5 – Praca z materiałem audiowizualnym.	2
C6 – Praca z tekstem specjalistycznym.**	2
C7 – JSwP*- zarządzanie finansami. Ćwiczenia leksykalne.	2
C8 – Powtórzenie materiału. Ćwiczenia utrwalające.	2
C9 – Zaawansowane struktury językowe - część 1. Opis procesów produkcyjnych.	2
C10 – Struktury leksykalno-gramatyczne - część 2.	2
C11 – JSwP*Ćwiczenie kompetencji zawodowych: zarządzanie czasem.	2
C12 – Język sytuacyjny: praca w zespole.	2
C13 – Praca z tekstem specjalistycznym.** Powtórzenie materiału.	2
C14 – Kolokwium zaliczeniowe.	2
C15 – Podsumowanie materiału. Indywidualne prezentacje studentów. Ewaluacja. Powtórzenie do egzaminu.	2

* JSwP - Język Specjalistyczny w Pracy

** Tematyka tekstów specjalistycznych ściśle dopasowana do charakterystyki i zakresu danego kierunku.

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. Podręczniki do języka ogólnego i specjalistycznego
2. Ćwiczenia z zastosowaniem materiałów autorskich
3. Ćwiczenia z zastosowaniem środków audiowizualnych, prezentacje multimedialne
4. Zasoby Internetu
5. Słowniki specjalistyczne i słowniki on-line
6. Plansze, plakaty, mapy, itp.

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. Ocena przygotowania do zajęć dydaktycznych
F2. Ocena aktywności podczas zajęć
F3. Ocena za test osiągnięć
F4. Ocena za prezentację.
P1. Ocena na zaliczenie*
P2. Ocena za egzamin

*) warunkiem uzyskania zaliczenia jest otrzymanie pozytywnych ocen ze wszystkich ćwiczeń laboratoryjnych oraz realizacji zadania sprawdzającego

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności (semestr 2-4)
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	0
1.2	Ćwiczenia	30
1.3	Laboratoria	0
1.4	Seminarium	0
1.5	Projekt	0
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	0
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		30
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	15
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	0
2.3	Przygotowanie projektu	0
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	0
2.5	Przygotowanie do egzaminu	0
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	5
Razem godzin pracy własnej studenta:		20
Ogólne obciążenie pracą studenta:		50
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		2
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		1.2
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		1.8

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności (semestr 5)
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	0
1.2	Ćwiczenia	30
1.3	Laboratoria	0
1.4	Seminarium	0
1.5	Projekt	0
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	2
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		32

2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	6
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	0
2.3	Przygotowanie projektu	0
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	0
2.5	Przygotowanie do egzaminu	10
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	2
Razem godzin pracy własnej studenta:		18
Ogólne obciążenie pracą studenta:		50
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		2
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		1.3
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć ćwiczeniowych, laboratoryjnych i projektowych:		1.4

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. N. Fügert, R. Grosser, DaF im Unternehmen B1, Kurs- und Übungsbuch, wyd. Klett, 2016
2. Braunert J., Schlenker W.: Unternehmen Deutsch , Grundkurs, Aufbaukurs-B1/B2, E. Klett, Stuttgart, 2011
3. Guenat G., Hartmann P.: Deutsch für das Berufsleben B1, E. Klett Sprachen GmbH, 2010
4. Funk H, Kuhn Ch.: Studio d A2, B1 + kurs DVD, Cornelsen BC edu, Berlin 2007
5. Bosch G., Dahmen K.: Schritte international im Beruf, Hueber Verlag, Ismaning, 2010
6. Eismann V.: Erfolgreich bei Präsentationen, Cornelsen Verlag, Berlin 2006
7. R. Kärchner-Ober, Deutsch für Ingenieure B1-C2, Wyd. Hueber, Warszawa 2016
8. Wielki Słownik niemiecko-polski/polsko-niemiecki PONS; Wyd. LektorKlett, Kraków 2010
9. Corbbeil J.-C., Archambault A., Słownik obrazkowy polsko-niemiecki, Wyd. Lektor Klett, Poznań 2007
10. Tarkiewicz U., "Deutsche Fachtexte leichter gemacht", Wydawnictwa Politechniki Częstochowskiej, Częstochowa, 2009
11. Wszyński J., "Sehen, Hören, Verstehen – Ćwiczenia do materiałów audiowizualnych", Wyd. PCz, 2008
12. Czasopisma: magazin - deutschland.de, Bildung & Wissenschaft
13. Zasoby internetu

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

1. mgr Henryk Juszcak, SJO, henryk.juszcak@pcz.pl
2. dr Marlena Wilk, SJO, marlena.wilk@pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W03 K_U28 K_K05	C1, C2, C3	Sem. 2-5: Ćw.1-15	1-6	Sem. 2-4: F1, F2, F3, P1 Sem. 6: F1-F4, P1, P2

EU2	K_W03 K_U28 K_K05	C1, C2	Sem. 2: Ćw. 3, Ćw. 13 Sem. 3: Ćw. 6, Ćw. 13 Sem. 4: Ćw. 6, Ćw. 7, Ćw. 13 Sem. 5: Ćw. 6, Ćw. 13	1-5	Sem. 2-4: F1-F3, P1 Sem. 5: F1-F3, P1, P2
EU3	K_W03 K_U23 K_U28 K_K05	C1, C2, C3	Sem. 2: Ćw.6, Ćw.15 Sem. 3: Ćw. 11, Ćw.15 Sem. 4: Ćw.10, Ćw.15 Sem. 5: Ćw.15	1-6	Sem. 2-5: F1, F4, P1

FORMY OCENY – SZCZEGÓŁY*

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU 1	Student nie potrafi porozumieć się w środowisku zawodowym i typowych sytuacjach życia codziennego ani w formie ustnej ani pisemnej.	Student potrafi stosować proste wypowiedzi dot. życia zawodowego i prywatnego w bardzo ograniczonym zakresie, popełniając przy tym liczne błędy.	Student potrafi komunikować się w mowie i piśmie w rutynowych sytuacjach życia zawodowego oraz w innych środowiskach, stosując poprawnie proste konstrukcje językowe oraz leksykę.	Student potrafi płynnie i spontanicznie wypowiadać się w formie ustnej i pisemnej na tematy zawodowe i społeczne oraz w kontaktach towarzyskich, stosując zarówno bogate słownictwo jak i konstrukcje językowe.
EU 2	Student nie rozumie tekstu, który czyta. Z testu obejmującego sprawność czytania uzyskał poniżej 60%.	Student rozumie jedynie fragmenty tekstu, który czyta. Z testu obejmującego sprawność czytania osiągnął wynik w przedziale 60-70%.	Student rozumie znaczenie głównych wątków tekstu i potrafi je zinterpretować. Z testu obejmującego sprawność czytania uzyskał wynik w przedziale 76-85%.	Student rozumie wszystko, co przeczyta, również szczegóły. Potrafi bezbłędnie interpretować przeczytany tekst. Z testu obejmującego sprawność czytania uzyskał wynik w przedziale 93-100%.
EU 3	Student nie potrafi	Student potrafi	Student potrafi	Student potrafi

	przygotować prezentacji na zadany temat.	przygotować prezentację zgodnie z przyjętymi zasadami i przedstawić ją. Jednakże w trakcie prezentacji popełnia liczne błędy językowe.	przygotować prezentację zgodnie z przyjętymi zasadami i potrafi ją przedstawić w sposób prosty i komunikatywny.	przygotować prezentację zgodnie z przyjętymi zasadami i potrafi ją płynnie przedstawić, posługując się bogatym słownictwem i konstrukcjami językowymi. Jego wypowiedź jest również bezbłędna pod względem fonetycznym.
--	--	--	---	--

*Ocena połówkowa 3,5 jest wystawiana w przypadku pełnego zaliczenia efektów uczenia się na ocenę 3.0, ale student nie przyswoił w pełni efektów uczenia się na ocenę 4.0.

Ocena połówkowa 4,5 jest wystawiana w przypadku pełnego zaliczenia efektów uczenia się na ocenę 4.0, ale student nie przyswoił w pełni efektów uczenia się na ocenę 5.0.

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Z tematami, materiałami i literaturą do zajęć można zapoznać się – na zajęciach dydaktycznych, w pokoju wykładowcy, w bibliotece uczelnianej i SJO.
2. Zajęcia z języków obcych odbywają się w Studium Języków Obcych P.Cz., ul. Dąbrowskiego 69.
3. Informacje na temat terminu zajęć dostępne są w Sekretariacie SJO.
4. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu, a także jest zamieszczona na stronie internetowej SJO - www.sjo.pcz.pl

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	KOMPUTEROWA ANALIZA DANYCH STATYSTYCZNYCH
Nazwa angielska przedmiotu	COMPUTER ANALYSIS OF STATISTICAL DATA
Rodzaj przedmiotu	zakresowy (MMAD)
Klasyfikacja ISCED	0542
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	3
Semestr	5

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
0	0	30	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z wybranym pakietem statystycznym stosowanym do analizy danych statystycznych.
- C2. Nabycie przez studentów umiejętności stosowania wybranych metod statystycznych do modelowania zagadnień inżynierskich oraz opracowania wyników badań.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza z zakresu rachunku prawdopodobieństwa: charakterystyki rozkładów, także wielowymiarowych, typy i klasy rozkładów, twierdzenia graniczne.
2. Wiedza z zakresu podstaw statystyki matematycznej: własności estymatorów, metody otrzymywania estymatorów, rozkłady podstawowych statystyk, elementy ogólnej teorii testów, zasady konstrukcji testów i weryfikacji hipotez.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – Student stosuje wybrane metody statystyczne do opracowania wyników badań oraz modelowania zagadnień inżynierskich.
- EU 2 – Student posługuje się pakietem statystycznym w zakresie statystyki opisowej, estymacji, weryfikacji hipotez statystycznych oraz analizy regresji prostej.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – LABORATORIUM	Liczba godzin
L 1 – Zapoznanie z podstawowymi funkcjami pakietu wspomagającego analizy statystyczne.	2
L 2 – Skale pomiaru cech statystycznych. Przygotowanie danych do analizy statystycznej.	2
L 3 – Obliczanie podstawowych charakterystyk liczbowych (miary położenia, rozproszenia, asymetrii i skupienia).	2
L 4 – Graficzna prezentacja danych statystycznych.	2
L 5 – Wyznaczanie estymatorów punktowych i przedziałów ufności dla wartości oczekiwanej, wariancji, odchylenia standardowego.	2
L 6, 7 – Weryfikowanie hipotez statystycznych dotyczących wartości średniej, wariancji i wskaźnika struktury w jednej populacji.	4
L 8, 9 – Weryfikowanie hipotez statystycznych dotyczących wartości średniej, wariancji i wskaźnika struktury w dwóch populacjach.	4
L 10 - Testy zgodności.	2
L 11 - Testy losowości.	2
L 12 - Testy niezależności.	2
L 13, 14 - Wyznaczanie zależności między dwiema zmiennymi przy wykorzystaniu regresji prostej.	4
L 15 – Kolokwium.	2

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – prezentacje multimedialne
2. – zestawy zadań do samodzielnego rozwiązania
3. – ćwiczenia w laboratorium komputerowym

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena przygotowania do laboratorium
F2. – ocena z kontrolowanej pracy własnej
P1. – ocena umiejętności rozwiązywania postawionych problemów oraz sposobu prezentacji uzyskanych wyników – jedno kolokwium zaliczeniowe na ocenę

*) warunkiem uzyskania zaliczenia jest otrzymanie pozytywnych ocen ze wszystkich ćwiczeń laboratoryjnych oraz realizacji zadania sprawdzającego

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

Lp.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	
1.2	Ćwiczenia	
1.3	Laboratoria	30
1.4	Seminarium	
1.5	Projekt	

1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		30
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	15
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	20
2.3	Przygotowanie projektu	
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	
2.5	Przygotowanie do egzaminu	
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	10
Razem godzin pracy własnej studenta:		45
Ogólne obciążenie pracą studenta:		75
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		3
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		1,2
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		2,6

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. Aczel A.D., Statystyka w zarządzaniu, PWN, Warszawa 2006
2. Fisz M., Rachunek prawdopodobieństwa i statystyka matematyczna, PWN, 1969
3. Klonecki W., Statystyka dla inżynierów PWN, Warszawa, 1999.
4. Koronacki J., Mielniczuk J., Statystyka dla studentów kierunków technicznych i przyrodniczych, Wydawnictwo Naukowo-Techniczne, Warszawa 2001
5. Krysicki W., Bartos J., Dyczka W., Królikowska K., Wasilewski M., Rachunek prawdopodobieństwa i statystyka matematyczna w zadaniach, cz. I II, PWN, Warszawa wydanie 1994 lub nowsze
6. Maliński M., Wybrane zagadnienia statystyki matematycznej w Excelu i pakiecie Statistica, Wydawnictwo Politechniki Śląskiej, Gliwice 2010
7. Plucińska A., Pluciński E., Probabilistyka, WNT, 2009

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIE, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

1. Marek Błasik, Katedra Matematyki (WIMiI), marek.blasik@im.pcz.pl
2. Jolanta Borowska, Katedra Matematyki (WIMiI), jolanta.borowska@im.pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_U10 KMMAD_U02 K_K01 K_K05	C1, C2	L1-15	1-3	F1, F2, P1
EU2	K_U10 KMMAD_W02 K_K01 K_K05	C1, C2	L1-15	1-3	F1, F2, P1

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU 1	Student nie wykazuje się efektami wymaganymi na ocenę pozytywną	Student stosuje wybrane metody statystyczne do opracowania wyników badań. Ma problemy z poprawnym formułowaniem modeli dla wskazanych zagadnień inżynierskich.	Student spełnia wymagania na ocenę db oraz dodatkowo formułuje modele dla wskazanych zagadnień inżynierskich. Ma problemy z merytorycznym uzasadnieniem poprawności modelu.	Student spełnia wymagania na ocenę db. Dodatkowo potrafi uzasadnić dobór modelu do zagadnienia i poprawnie zweryfikować przyjęte założenia.
EU 2	Student nie wykazuje się efektami wymaganymi na ocenę pozytywną	Student bez problemu posługuje się pakietem statystycznym w zakresie statystyki opisowej i estymacji. Ma kłopoty z doбором właściwych testów do weryfikacji hipotez statystycznych. Ma problemy z zagadnieniami jednowymiarowej analizy regresji.	Student zna wszystkie niezbędne funkcje pakietu statystycznego wykorzystywane w statystyce opisowej, estymacji, weryfikacji hipotez statystycznych i w jednowymiarowej analizie regresji. Nie zawsze potrafi zinterpretować otrzymane wyniki.	Student spełnia wymagania na ocenę db oraz dodatkowo potrafi analizować i interpretować uzyskane rezultaty.

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	KOMPUTEROWE SYSTEMY NA RYNKACH FINANSOWYCH
Nazwa angielska przedmiotu	COMPUTERIZED SYSTEMS IN FINANCIAL MARKETS
Rodzaj przedmiotu	zakresowy (MFBD)
Klasyfikacja ISCED	0412
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	5
Semestr	6

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
30	0	30	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z podstawowymi metodami i technikami postępowania się, projektowania i implementacji systemów informatycznych wspomagających procesy podejmowania decyzji transakcyjnych na rynkach finansowych.
- C2. Nabycie przez studentów praktycznych umiejętności w zakresie zastosowania, projektowania, implementacji i optymalizacji automatycznych strategii handlowych (rynek walutowy Forex).

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza z zakresu matematyki i podstaw programowania.
2. Wiedza z zakresu podstaw analizy finansowej.
3. Podstawowa wiedza z zakresu statystyki matematycznej.
4. Umiejętność wykonywania działań matematycznych do rozwiązywania postawionych zadań związanych z analizą finansową.
5. Umiejętność korzystania z różnych źródeł informacji w tym z instrukcji i dokumentacji technicznej.
6. Umiejętności pracy samodzielnej i w grupie.
7. Umiejętności prawidłowej interpretacji i prezentacji własnych działań.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

EU 1 – student posiada wiedzę teoretyczną w zakresie funkcjonowania rynku walutowego Forex oraz wybranego języka programowania platform handlowych funkcjonujących na rynkach finansowych, a także w zakresie użytkowania, projektowania i programowania automatycznych strategii transakcyjnych.

EU 2 – student potrafi praktycznie wykorzystać wiedzę związaną z funkcjonowaniem rynku walutowego Forex oraz z wybranego języka programowania platform handlowych do użytkowania, projektowania, programowania i optymalizacji automatycznych strategii transakcyjnych.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – Wykład	Liczba godzin
W1, 2, 3 – Rynek walutowy Forex – zasady działania, podstawowe pojęcia, typy zleceń, zagrożenia.	6
W4, 5 – Analiza techniczna i fundamentalna na rynku walutowym Forex. Zarządzanie ryzykiem oraz gra na rynku walutowym Forex.	4
W6,7,8 – Test zaliczeniowy z wykładu – część I. Podstawowe elementy języka MQL4 – zmienne, tablice, funkcje. Podstawowe narzędzia języka MQL4 – skrypty, wskaźniki własne, strategie automatyczne.	6
W9,10, 11 – Funkcje: informacyjne konta, sprawdzające, transakcji, dostępu do danych handlowych, dostępu do danych historycznych, wskaźników standardowych, operujące na obiektach wykresu.	6
W12,13 – Automatyczne strategie handlowe, parametry strategii handlowych.	4
W14 – Optymalizacja systemów transakcyjnych. Testowanie strategii transakcyjnych.	2
W15 – Test zaliczeniowy z wykładu – część II.	2
Forma zajęć – Laboratorium	Liczba godzin
L1 – Wprowadzenie do rynku Forex – platforma transakcyjna MetaTrader.	2
L2 – Otwieranie i zamykanie pozycji na rynku walutowym Forex za pośrednictwem platformy MetaTrader.	2
L3,4,5 – Realizacja zleceń typu buylimit, selllimit, buystop oraz sellstop. Ustalanie wartości stop loss oraz take profit. Wskaźniki analizy technicznej na platformie MetaTrader.	6
L6 – MetaQuotes Language Editor – wprowadzenie.	2
L7 – Zastosowanie podstawowych funkcji i metod języka MQL4.	2
L8,9 – Programowanie w języku MQL – skrypty i strategie.	4
L10 – Funkcje zarządzania zleceniami (transakcjami) oraz funkcje informacyjne konta.	2
L11 – Funkcje wskaźników analizy technicznej.	2
L12 – Wskaźniki własne użytkownika.	2
L13 – Opracowanie i implementacja w języku MQL4 strategii transakcyjnych z zastosowaniem wskaźników analizy technicznej.	2
L14 – Optymalizacja wartości parametrów opracowanych strategii inwestycyjnych na danych testowych. Weryfikacja skuteczności zoptymalizowanych strategii inwestycyjnych na podstawie danych historycznych.	2
L15 – Kolokwium zaliczeniowe.	2

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych
2. – ćwiczenia laboratoryjne – stanowiska do ćwiczeń wyposażone w systemy informatyczne symulujące procesy handlu na rynku walutowym Forex
3. – instrukcje do wykonania ćwiczeń laboratoryjnych

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena umiejętności stosowania zdobytej wiedzy teoretycznej podczas wykonywania ćwiczeń
F2. – ocena sprawozdań z realizacji ćwiczeń objętych programem nauczania
F3. – ocena aktywności podczas zajęć
P1. – ocena umiejętności rozwiązywania zadanych problemów oraz sposobu prezentacji uzyskanych wyników – zaliczenie na ocenę (kolokwium zaliczeniowe)*
P2. – ocena opanowania materiału nauczania będącego przedmiotem wykładu – test zaliczeniowy *

*) warunkiem uzyskania zaliczenia jest otrzymanie pozytywnych ocen ze wszystkich ćwiczeń laboratoryjnych oraz uzyskanie 50% punktów z kolokwium zaliczeniowego oraz testu zaliczeniowego

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	30
1.2	Ćwiczenia	
1.3	Laboratoria	30
1.4	Seminarium	
1.5	Projekt	
1.6	Konsultacje	
1.7	Egzamin	
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		60
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	20
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	30
2.3	Przygotowanie projektu	
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	
2.5	Przygotowanie do egzaminu	
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	15
Razem godzin pracy własnej studenta:		65
Ogólne obciążenie pracą studenta:		125
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		5
Liczba punktów ECTS , która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		2,4
Liczba punktów ECTS , która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		3,2

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. Krustinger J., <i>Systemy transakcyjne. Sekrety mistrzów</i> , Warszawa: WIG PRESS, 1998.
2. Murphy J., <i>Analiza techniczna rynków finansowych</i> , WIG-Press, 1999.
3. Kochan K., <i>Forex w praktyce. Vademecum inwestora walutowego</i> , ONE Press 2006.
4. Pring M. J., <i>Podstawy analizy technicznej</i> , Warszawa, WIG PRESS, 1998.
5. Bernstein J., <i>Inwestor jednosesyjny - Day trading: systemy inwestycyjne, strategie, wskaźniki i metody analityczne</i> , Wolters Kluwer Polska, 2002.
6. Kochan K., <i>Forex w praktyce. Vademecum inwestora walutowego. Sposób na inwestowanie</i> , Helion, 2010.
7. Milewski M., <i>Forex Rynek walutowy dla początkujących inwestorów</i> , EDDGARD, 2012.

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

dr inż. Ewa Węgrzyn-Skrzypczak, Katedra Matematyki (WIMiI), ewa.skrzypczak@im.pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	KMFBD_W04 K_K01	C1	W1-15	1	P2
EU2	KMFBD_U04	C1, C2	W1-15 L1-15	1, 2, 3	F1 F2 F3 P1

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
<p>Efekt 1</p> <p>Student posiada wiedzę teoretyczną w zakresie funkcjonowania rynku walutowego Forex oraz wybranego języka programowania platform handlowych funkcjonujących na rynkach finansowych, a także w zakresie użytkowania, projektowania i programowania automatycznych strategii transakcyjnych</p>	<p>Student nie opanował podstawowych zagadnień i pojęć związanych z funkcjonowaniem rynku walutowego Forex oraz podstaw teoretycznych z zakresu programowania w języku MQL4, a także użytkowania, projektowania i programowania automatycznych strategii transakcyjnych</p>	<p>Student opanował elementarne zagadnienia teoretyczne związane z funkcjonowaniem rynku walutowego Forex oraz podstawowe elementy języka programowania MQL4, a także podstawowe informacje dotyczące użytkowania, projektowania i programowania automatycznych strategii transakcyjnych</p>	<p>Student opanował większość przewidzianych programem nauczania zagadnień i pojęć teoretycznych związanych z funkcjonowaniem rynku walutowego Forex oraz większość elementów języka MQL4 i informacji dotyczących użytkowania, projektowania i programowania automatycznych strategii transakcyjnych</p>	<p>Student opanował wszystkie przewidzianych programem nauczania zagadnienia i pojęcia teoretyczne związane z funkcjonowaniem rynku walutowego Forex, a także elementy języka MQL4 i informacje dotyczące użytkowania, projektowania i programowania automatycznych strategii transakcyjnych prezentowane w trakcie zajęć</p>
<p>Efekt 2</p> <p>Student posiada podstawową wiedzę w zakresie wybranego języka programowania platform handlowych funkcjonujących na rynkach finansowych oraz w zakresie użytkowania, projektowania i programowania automatycznych strategii transakcyjnych</p>	<p>Student nie opanował podstaw teoretycznych z zakresu programowania w języku MQL4 oraz z zakresu użytkowania, projektowania i programowania automatycznych strategii transakcyjnych</p>	<p>Student zna podstawowe elementy języka programowania MQL4 oraz opanował podstawowe informacje dotyczące użytkowania, projektowania i programowania automatycznych strategii transakcyjnych</p>	<p>Student opanował większość przewidzianych programem nauczania elementów języka MQL4 oraz większość informacji dotyczących użytkowania, projektowania i programowania automatycznych strategii transakcyjnych</p>	<p>Student opanował wszystkie przewidziane programem nauczania elementy języka MQL4 oraz wszystkie informacje dotyczące użytkowania, projektowania i programowania automatycznych strategii transakcyjnych prezentowane w trakcie zajęć</p>

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	KRYPTOLOGIA I OCHRONA DANYCH
Nazwa angielska przedmiotu	CRYPTOLOGY AND DATA PROTECTION
Rodzaj przedmiotu	zakresowy (MFBD)
Klasyfikacja ISCED	0541
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	6
Semestr	6

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
30 E	0	30	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z teoretycznymi podstawami kryptografii.
- C2. Zapoznanie studentów z konstrukcjami algorytmów kryptograficznych oraz systemów kryptograficznych.
- C3. Przedstawienie wybranych protokołów ustanawiania kluczy i metod zarządzania kluczami kryptograficznymi.
- C4. Nabycie przez studentów praktycznych umiejętności efektywnego implementowania algorytmów kryptograficznych.
- C5. Zapoznanie studentów z metodami kryptoanalizy wybranych systemów kryptograficznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza z zakresu matematyki i podstaw informatyki.
2. Umiejętność stosowania podstawowej terminologii informatycznej.
3. Umiejętność korzystania z różnych źródeł informacji.
4. Umiejętności logicznego myślenia, wnioskowania i łączenia faktów.
5. Umiejętności pracy samodzielnej i w grupie.
6. Umiejętności prawidłowej interpretacji zadań i prezentacji własnych rozwiązań.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

EU 1 – student zna matematyczne podstawy kryptografii.

EU 2 – student opanowuje wiedzę dotyczącą typowych systemów kryptograficznych i metod zabezpieczania danych.

EU 3 – student zna najważniejsze protokoły zarządzania kluczami kryptograficznymi.

EU 4 – student potrafi zaimplementować wybrane algorytmy kryptograficzne.

EU 5 – student potrafi zastosować właściwy system kryptograficzny do rzeczywistych warunków.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁADY	Liczba godzin
W 1 – Najważniejsze systemy kryptograficzne stosowane w przeszłości.	2
W 2 – Podstawowe pojęcia z zakresu kryptografii i kryptoanalizy. Podział metod szyfrowania ze względu na własności kluczy.	2
W 3 – Złożoność obliczeniowa algorytmów kryptograficznych – algorytmy działające w czasie wielomianowym.	2
W 4 – Matematyczne podstawy współczesnej kryptografii.	2
W 5 – Testowanie pierwszościc liczb, problem faktoryzacji i logarytmu dyskretnego.	2
W 6 – Współczesna kryptografia symetryczna.	2
W 7 – Kryptografia asymetryczna.	2
W 8 – Kryptografia asymetryczna - dowody poprawności, kryptoanaliza, związki z problemami faktoryzacji i logarytmu dyskretnego.	2
W 9 – Funkcje skrótu. Podpisy cyfrowe.	2
W 10 – Kryptografia rozproszona oraz dzielenie sekretów.	2
W 11 – Wybrane problemy obliczeń wielostronnych.	2
W 12 – Wybrane problemy obliczeń wielostronnych cd..	2
W 13 – Wprowadzenie do steganografii.	2
W 14 – Kryptowaluty.	2
W 15 – Zaliczenie wykładu.	2
Forma zajęć – LABORATORIUM	Liczba godzin
L 1 – Symetryczne szyfry historyczne.	2
L 2 – Kryptoanaliza metodą analizy częstości wystąpień liter, digramów, trigramów oraz test Kasiskiego.	2
L 3 – Współczesne, symetryczne algorytmy szyfrowania.	2
L 4 – Liczby pierwsze i złożone, sito Eratostenesa, znajomość prostych algorytmów sprawdzającego czy zadana liczba jest pierwsza.	2
L 5 – Algorytm RSA.	4
L 6 – Wybrane metody faktoryzacji liczby naturalnej.	2
L 7 – Inny niż RSA algorytmy asymetryczny.	4
L 8 – Implementacja wybranej metody podpisu cyfrowego.	2
L 9 – Wybrana metoda dzielenia sekretu.	4
L 10 – Wybrany problem obliczeń wielostronnych.	4
L 11 – Zaliczenie	2

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych
2. – instrukcje do wykonania zadań na laboratorium.
3. – oprogramowanie wspomagające wykonywanie ćwiczeń laboratoryjnych

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena przygotowania do ćwiczeń.
F2. – ocena umiejętności wnioskowania z wiedzy zdobytej podczas wykładów.
F3. – ocena umiejętności stosowania zdobytej wiedzy podczas wykonywania kolejnych zadań na laboratorium.
P1. – ocena umiejętności rozwiązywania postawionych problemów oraz sposobu prezentacji uzyskanych wyników – zaliczenie na ocenę.
P2. – ocena opanowania materiału nauczania będącego przedmiotem wykładu – egzamin.

*) warunkiem uzyskania zaliczenia jest otrzymanie pozytywnych ocen ze wszystkich ćwiczeń laboratoryjnych oraz realizacji zadania sprawdzającego

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

Lp.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	30
1.2	Ćwiczenia	
1.3	Laboratoria	30
1.4	Seminarium	
1.5	Projekt	
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	2
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		62
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	48
2.3	Przygotowanie projektu	
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	15
2.5	Przygotowanie do egzaminu	15
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	10
Razem godzin pracy własnej studenta:		88
Ogólne obciążenie pracą studenta:		150
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		2,5
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		3,1

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. Alfred J. Menezes, Paul C. Van Oorschot, Scott A. Vanstone: Kryptografia stosowana WNT, Warszawa 2005
2. Bruce Schneier: Kryptografia dla praktyków. Protokoły, algorytmy i programy źródłowe w języku C, WNT, Warszawa 2002
3. Douglas R. Stinson: Kryptografia w teorii i w praktyce, WNT, Warszawa 2005

4.	Reinhard Wobst, Kryptologia Budowa i łamanie zabezpieczeń, Wydawnictwo RM, Warszawa 2002
5.	Ian Blake, Gadiel Seroussi, Nigel Smart, Krzywe eliptyczne w kryptografii, WNT, Warszawa 2004
6.	William Stallings, Ochrona danych w sieci i Internecie, WNT, Warszawa 1997
7.	Johannes A. Buchmann, Wprowadzenie do kryptografii, PWN, Warszawa 2006
8.	Neal Koblitz, Wykład z teorii liczb i kryptografii, WNT, Warszawa 2006
9.	Neal Koblitz, Algebraiczne aspekty kryptografii, WNT, Warszawa 2000
10.	Josef Pieprzyk, Thomas Hardjono, Jennifer Seberry, Teoria bezpieczeństwa systemów komputerowych, Helion, 2006
11.	Bard G., Algebraic Cryptanalysis, Springer Science+Business Media LLC 2014
12.	Aumasson J.P., Nowoczesna kryptografia. Praktyczne wprowadzenie do szyfrowania, PWN, Warszawa 2018
13.	Nakahara J. Jr., Lai-Massey Cipher Designs History, Design Criteria and Cryptanalysis, Springer Nature Switzerland AG 2018
14.	Dooley J.F., History of Cryptography and Cryptanalysis Codes, Ciphers, and Their Algorithms, Springer, 2018
15.	Bashir I., Blockchain. Zaawansowane zastosowania łańcucha bloków, Helion 2018
16.	Mochnacki W., Kody Korekcyjne i Kryptografia, Politechnika Wrocławska, Wrocław, 2000

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

dr Artur Jakubski, Katedra Informatyki (WIMiI), artur.jakubski@icis.pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	KMFBD_W05	C1, C2	W3-12, L3,L6	1,2,3	F2, P2
EU2	KMFBD_W05 KMFBD_W07 KMFBD_W08	C1, C2	W1-2,W6-9, L1-2, L5	1,2,3	F1, F2, F3 P1,P2
EU3	KMFBD_W05 KMFBD_W07 KMFBD_W08	C1, C4	W7-9 L5, L7-8	1,2,3	F2, P2
EU4	KMFBD_W05 KMFBD_U06	C2, C5	W1-12 L1-10	1,2,3	F1, F2,F3 P1
EU5	KMFBD_W05 KMFBD_U06	C3	W1-14 L5-8	1	F2 P1,P2

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
Efekt 1,2,3	Student nie opanował podstawowej wiedzy z zakresu matematycznych podstaw kryptografii, typowych systemów i protokołów kryptograficznych	Student częściowo opanował wiedzę z zakresu matematycznych podstaw kryptografii, typowych systemów i protokołów kryptograficznych	Student opanował wiedzę z zakresu matematycznych podstaw kryptografii, typowych systemów i protokołów kryptograficznych	Student bardzo dobrze opanował wiedzę z zakresu materiału objętego programem nauczania, samodzielnie zdobywa i poszerza wiedzę przy użyciu różnych źródeł
Efekt 4	Student nie potrafi wykonać instrukcji do ćwiczeń laboratoryjnych	Student nie potrafi wykorzystać zdobytej wiedzy, zadania wynikające z realizacji ćwiczeń wykonuje z pomocą prowadzącego	Student poprawnie wykorzystuje wiedzę oraz samodzielnie rozwiązuje problemy wynikające w trakcie realizacji ćwiczeń	Student poprawnie wykorzystuje wiedzę oraz samodzielnie rozwiązuje problemy wynikające w trakcie realizacji ćwiczeń

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	LOGIKA MATEMATYCZNA
Nazwa angielska przedmiotu	MATHEMATICAL LOGIC
Rodzaj przedmiotu	podstawowy
Klasyfikacja ISCED	0541
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	4
Semestr	1

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
30	30	0	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z syntaktyką i semantyką klasycznego rachunku zdań (KRZ).
- C2. Zapoznanie studentów z elementami teorii dowodu. Wnioskowanie w KRZ w ujęciu syntaktycznym i semantycznym. Pełność i rozstrzygalność KRZ.
- C3. Zapoznanie studentów z syntaktyką klasycznego rachunku kwantyfikatorów (KRK). Wnioskowanie w KRK w ujęciu syntaktycznym.
- C4. Zapoznanie studentów z podstawami teorii zbiorów i relacji oraz teorii funkcji i mocy.
- C5. Zapoznanie studentów z zastosowaniami logiki i teorii mnogości w technice i nauce.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza z zakresu matematyki na poziomie szkoły ponadgimnazjalnej, w tym wiedza z zakresu funkcji elementarnych i ich własności.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – student będzie potrafił zapisywać zdania języka potocznego i języka matematyki w języku rachunku zdań i rachunku kwantyfikatorów;
- EU 2 – student będzie potrafił przeprowadzać wnioskowania oraz sprawdzać ich poprawność zarówno metodami semantycznymi jak i syntaktycznymi;
- EU 3 – student będzie potrafił dostrzegać struktury teorii mnogości i ich zastosowanie do opisu rzeczywistości;
- EU 4 – student będzie dostrzegał zastosowania logiki oraz teorii mnogości w technice i nauce.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁADY	Liczba godzin
W 1 – Literatura. Zdanie i zmienne zdaniowe. Operatory logiczne a bramki logiczne. Definiowalność spójników zdaniowych.	2
W 2 – Zupełny zbiór operatorów. Drzewo formuły. Wartościowanie formuły. Tautologia, zdanie sprzeczne i spełnialne. Twierdzenie o podstawianiu.	2
W 3 – Postacie normalne formuł logicznych. Problem spełnialności. Algorytm sprowadzenia formuły do CNF i DNF.	2
W 4 – Wynikanie semantyczne i syntaktyczne. Reguły inferencyjne i pojęcie dowodu formalnego. Podstawowe pojęcia teorii dowodu. Klasyczne systemy dedukcji naturalnej.	2
W 5 – Operacja konsekwencji. Typy wnioskowań.	2
W 6 – Rozumowanie dedukcyjne a indukcyjne, Najczęstsze błędy wnioskowań.	2
W 7 – Drzewo formuły. Notacja polska. Odwrotna notacja polska.	2
W 8 – Algebra zbiorów i jej własności. Zbiór potęgowy, podział zbioru.	2
W 9 – Formy zdaniowe. Elementy rachunku kwantyfikatorów. Dowodzenie praw rachunku kwantyfikatorów.	2
W 10 – Algebra relacji. Suma, iloczyn, konwers relacji i ich własności.	2
W 11 – Typy relacji binarnych i ich własności. Relacje równoważności, zbiory ilorazowe. Zasada abstrakcji.	2
W 12 – Relacje częściowego porządku, struktury częściowo-porządkowe. Porządki liniowe oraz gęste. Drzewa jako struktury porządkowe, porządek leksykograficzny.	2
W 13 – Funkcje jako relacje. Powtórzenie informacji o funkcjach elementarnych. Operacje na funkcjach. Własności funkcji.	2
W 14 – Elementy teorii mocy. Zbiory przeliczalne i nieprzeliczalne. Liczby kardynalne. Uogólniona hipoteza continuum.	2
W 15 – Logiki nieklasyczne i ich zastosowania w technice.	2
Forma zajęć – ĆWICZENIA	Liczba godzin
C 1 – Własności spójników logicznych. Formuła logiczna. Wartościowanie formuł.	2
C 2 – Definiowalność spójników logicznych.	2
C 3 – Zupełny zbiór operatorów.	2
C 4 – Dowodzenie tautologiczności i kontrtautologiczności formuł KRZ metodą skróconą.	2
C 5 – Przekształcanie formuł KRZ. Sprowadzanie do postaci normalnych. Automatyczne metody sprawdzania tautologiczności.	2
C 6 – Wnioskowanie logiczne w systemie dedukcji naturalnej.	2
C 7 – Wnioskowanie syntaktyczne.	2
C 8, C 15 – Kolokwium.	4
C 9 – Drzewo formuły. Notacja polska. Odwrotna notacja polska.	2
C 10 – Działania na zbiorach.	2
C-11 – Rachunku kwantyfikatorów. Dowodzenie praw rachunku kwantyfikatorów.	2
C 12 – Badanie typów relacji binarnych. Dowodzenie zależności między typami. Wyznaczanie zbiorów ilorazowych.	2
C 13 – Badanie własności funkcji.	2
C 14 – Badanie mocy zbiorów. Działania na liczbach kardynalnych.	2

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych
2. – ćwiczenia tablicowe z wykorzystaniem rzutnika.

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena samodzielnego przygotowania do ćwiczeń.
F2. – ocena aktywności podczas zajęć.
P1. – ocena umiejętności samodzielnego rozwiązywania zadań z zakresu KRZ (różne ujęcia) oraz dowodzenia twierdzeń w klasycznych systemach logicznych - zaliczenie na ocenę*.
P2. – ocena umiejętności samodzielnego rozwiązywania zadań z zakresu algebr zbiorów, relacji, teorii mocy oraz elementów teorii języków formalnych i automatów - zaliczenie na ocenę*.
P3. – ocena opanowania materiału nauczania będącego przedmiotem wykładu – zaliczenie na ocenę wykładu

*) warunkiem uzyskania zaliczenia jest otrzymanie pozytywnych ocen ze wszystkich ćwiczeń sprawdzających wiedzę studenta oraz aktywność na ćwiczeniach.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

Lp.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	30
1.2	Ćwiczenia	30
1.3	Laboratoria	
1.4	Seminarium	
1.5	Projekt	
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		60
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	24
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	
2.3	Przygotowanie projektu	
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	9
2.5	Przygotowanie do egzaminu	
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	7
Razem godzin pracy własnej studenta:		35
Ogólne obciążenie pracą studenta:		100
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		4
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		2,4
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		2,2

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. Nadiya M. Gubareni, Logika dla studentów, Wyd. Politechniki Częstochowskiej, 2002.
2. Grygiel J., Kurkowski M., Wybrane elementy logiki, teorii mnogości i teorii grafów, Oficyna Wydawnicza Europejskiej Uczelni, Warszawa 2015.
3. Mordechai Ben-Ari, Logika matematyczna w informatyce, WNT, Warszawa 2005.
4. Paprzycka K., Logika nie gryzie. Część 1. Samouczek logiki zdań, Wydawnictwo Zysk i S-ka, 2009

5. Rasiowa H., Wstęp do matematyki współczesnej, PWN, Warszawa 2004.
6. Grzegorzczak A., Zarys logiki matematycznej, Warszawa, PWN 1981.
7. Cichoń J., Gogolewski M., Kutylowski M., Logika dla informatyków, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Komunikacji i Zarządzania, 2006.
8. Marek W., Onyszkiewicz J., Elementy logiki i teorii mnogości w zadaniach, PWN, Warszawa 2005.
9. Matuszewska H., Matuszewski W., Elementy logiki i teorii mnogości dla informatyków, 2003, BEL Studio.
10. Biela A., Wstęp do logiki algorytmicznej, Wyd. Uniwersytetu Śląskiego, 1995.
11. Słupecki J., Borkowski L., Elementy logiki matematycznej i teorii mnogości, PWN, Warszawa 1963.
12. Kuratowski K., Wstęp do teorii mnogości i topologii, PWN, Warszawa 2004.
13. Andrzej Mostowski, Logika matematyczna, Polska Biblioteka Wirtualna Nauki, tom 18 http://matwbn.icm.edu.pl/ .

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIE, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

1. dr Artur Jakubski, Katedra Informatyki (WIMiI), artur.jakubski@icis.pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W01 K_W02 K_W04 K_U01	C1	W1-7, W9, C1-9, C11	1,2	F1-2, P1,P3.
EU2	K_W01 K_W02 K_W04 K_U01 K_U13 K_U16	C1	W1-7, W9, C1-9, C11	1,2	F1-2, P1,P3.
EU3	K_W01 K_W02 K_W04 K_U01 K_U13 K_K01	C2, C3	W8, W13, W14, C1, C13-14	1,2	F1-2, P2,P3.
EU4	K_W01 K_W04 K_U13 K_K01	C2, C3	W3, W10- W12, W15 C2, C5, C12, C15	1,2	F1-2, P2,P3.

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
Efekt 1	Student nie potrafi poprawie zapisywać zdania języka potocznego i języka matematyki w języku rachunku zdań i języku rachunku predykatów.	Student potrafi zapisywać proste zdania języka potocznego i języka matematyki w języku rachunku zdań i języku rachunku predykatów.	Student potrafi zapisywać złożone zdania języka potocznego i języka matematyki w języku rachunku zdań i języku rachunku predykatów.	Student potrafi zapisywać proste systemy w języku rachunku zdań i języku rachunku predykatów.
Efekt 2	Student nie potrafi poprawnie przeprowadzać wnioskowań logicznych.	Student potrafi poprawnie przeprowadzać proste wnioskowania logicznych.	Student potrafi poprawnie przeprowadzać złożone wnioskowania logiczne.	Student potrafi przeprowadzać złożone wnioskowania oraz sprawdzać ich poprawność.
Efekt 3	Student nie potrafi dostrzegać struktur teorii mnogości.	Student potrafi dostrzegać struktury teorii mnogości w opisie rzeczywistości i konstruować proste przykłady.	Student potrafi dostrzegać struktury teorii mnogości w opisie rzeczywistości i konstruować złożone przykłady.	Student potrafi dostrzegać złożone struktury teorii mnogości w opisie rzeczywistości, konstruować złożone przykłady i uzasadniać ich adekwatność.
Efekt 4	Student nie dostrzega zastosowań logiki.	Student dostrzega i rozumie podstawowe zastosowania logiki w technice.	Student dostrzega i rozumie podstawowe zastosowania logiki w nauce oraz technice.	Student dostrzega i rozumie problematykę zastosowań logiki w nauce oraz technice.

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	MATEMATYKA DYSKRETNA
Nazwa angielska przedmiotu	DISCRETE MATHEMATICS
Rodzaj przedmiotu	podstawowy
Klasyfikacja ISCED	0541
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	5
Semestr	2

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
30	30	0	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami matematyki dyskretnej zarówno od strony teoretycznej jak i metod obliczeniowych.
- C2. Nabycie przez studentów praktycznych umiejętności rozwiązywania zadań z zakresu matematyki dyskretnej, interpretowanie pojęć technicznych, w tym informatycznych za pomocą relacji, umiejętność stosowania teorii grafów i rekurencji do rozwiązywania problemów o charakterze aplikacyjnym, w szczególności do analizy problemów sieciowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza z zakresu logiki, teorii mnogości, analizy matematycznej, algebry, podstaw kombinatoryki, elementów prawdopodobieństwa oraz umiejętność rozwiązywania praktycznych zadań.
2. Umiejętność korzystania z różnych źródeł informacji przede wszystkim podręczników i zbiorów zadań.
3. Umiejętności pracy samodzielnej i w grupie.
4. Umiejętności prawidłowej interpretacji i prezentacji własnych działań.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – potrafi wykorzystać zasadę indukcji matematycznej do dowodzenia tez oraz rekurencję,
- EU 2 – potrafi wymienić własności podzielności liczb i relacji kongruencji,
- EU 3 – potrafi skonstruować graf i określić jego własności dla zagadnień z kontekstem realistycznym,

EU 4 – potrafi zastosować podstawowe techniki zliczania elementów dużych zbiorów,

EU 5 – potrafi wyjaśnić podstawowe zagadnienia dotyczące kodowania i automatów oraz potrafi je wykorzystać w zagadnieniach technicznych.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – wykłady	Liczba godzin
W 1 – Zbiory i ich własności. Zasada włączania – wyłączenia. Zasada szufladkowa Dirichleta.	2
W 2 – Indukcja matematyczna.	2
W 3 – Rekurencja.	2
W 4 – Elementy kombinatoryki.	2
W 5 – Wprowadzenie do teorii liczb.	3
W 6 – Relacje i ich własności.	2
W 7 – Arytmetyka modularna.	2
W 8 – Podstawowe pojęcia teorii grafów. Macierz sąsiedztwa.	2
W 9 – Cykle Eulera i Hamiltona.	2
W 10 – Drzewa.	2
W 11 – Grafy skierowane z wagami. Sieć zdarzeń. Droga krytyczna w grafie.	2
W 12 – Elementy teorii kodowania.	2
W 13 – Automaty. Automaty wielostanowe.	2
W 14 – Automaty komórkowe.	2
W 15 – Test zaliczeniowy.	1
Forma zajęć – ćwiczenia	Liczba godzin
C 1 – Własności zbiorów. Zasada włączania-wyłączenia.	2
C 2 – Indukcja matematyczna.	2
C 3 – Rekurencja – zależności rekurencyjne, liczby Fibonacciego, rozwiązywanie równań rekurencyjnych.	2
C 4 – Zliczanie zbiorów. Elementy kombinatoryki.	2
C 5 – Podzielność. NWD. NWW. Liczby pierwsze. Algorytm Euklidesa. Rozkład na czynniki pierwsze.	2
C 6 – Własności relacji.	2
C 7 – Kolokwium zaliczeniowe.	2
C 8 – Arytmetyka modularna.	2
C 9 – Własności grafów. Graf skierowany i nieskierowany. Niezmienniki izomorfizmu grafów.	2
C 10 – Zagadnienia związane z poruszaniem się po krawędziach grafu oraz zagadnienia związane z przechodzeniem przez wierzchołki grafu. Kod Graya.	2
C 11 – Drzewa. Drzewa z wyróżnionym korzeniem. Minimalne drzewa spinające.	2
C 12 – Sieć zdarzeń. Konstrukcja drogi krytycznej w grafie.	2
C 13 – Kody prefiksowe. Waga kodu. Kod Huffmana. Drzewa binarne.	2
C 14 – Alfabet automatu. Funkcja przejścia. Definiowanie automatów przy pomocy tablicy stanów i grafu.	2
C 15 – Kolokwium zaliczeniowe.	2

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych
2. – ćwiczenia tablicowe
3. – zestawy zadań do rozwiązania
4. – konsultacje u wykładowcy
5. – konsultacje u prowadzącego ćwiczenia
6. – literatura

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena samodzielnego przygotowania do ćwiczeń
F2. – ocena aktywności podczas zajęć
P1. – ocena umiejętności rozwiązywania postawionych problemów oraz sposobu prezentacji uzyskanych wyników – zaliczenie na ocenę
P2. – ocena opanowania materiału nauczania będącego przedmiotem wykładu – zaliczenie wykładu

*) warunkiem uzyskania zaliczenia jest otrzymanie pozytywnych ocen ze wszystkich ćwiczeń laboratoryjnych oraz realizacji zadania sprawdzającego

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	30
1.2	Ćwiczenia	30
1.3	Laboratoria	
1.4	Seminarium	
1.5	Projekt	
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		60
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	24
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	
2.3	Przygotowanie projektu	
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	9
2.5	Przygotowanie do egzaminu	
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	32
Razem godzin pracy własnej studenta:		65
Ogólne obciążenie pracą studenta:		125
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		5
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		2,4

Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:

2,2

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. K.A. Ross, Ch.R.B. Wright, Matematyka Dyskretna, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 2008.
2. J. Grygiel, Wprowadzenie do matematyki dyskretnej, Akademicka Oficyna Wydawnicza EXIT 2007.
3. M. Libura, J. Sikorski, Wykłady z matematyki dyskretnej Cz. I: Kombinatoryka, Wydawnictwo WIT, Warszawa 2005.
4. M. Libura, J. Sikorski, Wykłady z matematyki dyskretnej Cz. II: Teoria grafów, Wydawnictwo WIT, Warszawa 2005.
5. N.L. Biggs, Discrete mathematics, Oxford University Press, 1989.
6. R.L. Graham, D.E. Knuth, O. Patashnik, Matematyka konkretna, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 2008.
7. W. Lipski, Kombinatoryka dla programistów, Wydawnictwa Naukowo-Techniczne 2004.
8. Z. Palka, A. Ruciński, Wykłady z kombinatoryki, Wydawnictwa Naukowo-Techniczne, Warszawa 1998.
9. A. Szepietowski, Matematyka dyskretna, Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego 2004.
10. R.J. Wilson, Wprowadzenie do teorii grafów, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 1985.
11. S.Y. Yan, Teoria liczb w informatyce, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2006.

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIE, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

1. dr inż. Jolanta Pozorska, Katedra Matematyki (WIMiI), jolanta.pozorska@pcz.pl
2. dr inż. Izabela Zamorska, Katedra Matematyki (WIMiI), izabela.zamorska@im.pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W01 K_W02 K_U13 K_K05	C1,C2	W1,W2,W3 C1,C2,C3	1-6	F1,F2 P1,P2
EU2	K_W01 K_W02 K_W05 K_U13 K_K05	C1,C2	W1,W2,W5 W6,W7 C1,C2,C5 C6,C8	1-6	F1,F2 P1,P2
EU3	K_W01 K_W02 K_U13 K_K05	C2	W8,W9 W10,W11 C9,C10 C11,C12	1-6	F1,F2 P1,P2

EU4	K_W01 K_W02 K_U13 K_K05	C1	W1,W4 C1,C4	1-6	F1,F2 P1,P2
EU5	K_W01 K_W02 K_W05 K_U14 K_K05	C1,C2	W12,W13, W14 C13,C14	1-6	F1,F2 P1,P2

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU1	Student nie opanował podstawowej wiedzy z zakresu indukcji matematycznej i rekurencji.	Student potrafi sformułować tezę dowodu indukcyjnego; potrafi wyznaczyć początkowe wyrazy ciągu zadanego rekurencyjnie.	Student potrafi przeprowadzić niepełny dowód indukcyjny; potrafi wyznaczyć wzór na n-ty wyraz ciągu zadanego rekurencyjnie.	Student potrafi przeprowadzić prawidłowo kompletny dowód indukcyjny, również dla wzorów zadanych rekurencyjnie; potrafi sformułować odpowiednie wnioski.
EU 2	Student nie zna żadnych własności podzielności liczb.	Student posiada wiedzę z zakresu własności podzielności liczb i potrafi ją zastosować w prostych zadaniach.	Student potrafi zastosować zdobytą wiedzę z zakresu relacji kongruencji w rozwiązywaniu prostych równań wielomianowych.	Student wykorzystuje zdobytą wiedzę oraz samodzielnie rozwiązuje zaawansowane problemy z zakresu podzielności liczb i relacji kongruencji.
EU 3	Student nie potrafi skonstruować grafu.	Student potrafi skonstruować graf na podstawie macierzy sąsiedztwa lub tabeli funkcji γ .	Student wyznacza wszystkie poznane niezmienniki izomorfizmu na podstawie grafu.	Student przeprowadza w sposób zrozumiały analizę zadań z kontekstem realistycznym z zastosowaniem teorii grafów.
EU 4	Student nie zna podstawowej techniki zliczania elementów zbiorów.	Student potrafi zastosować zasadę szufladkową Dirichleta.	Student zna zasadę włączania-wyłączania.	Student stosuje elementy kombinatoryki w zadaniach z kontekstem realistycznym
EU 5	Student nie posiada wiedzy na temat teorii kodowania i automatów.	Student potrafi odczytać zakodowaną wiadomość dla podanego kodu.	Student potrafi skonstruować kod prefiksowy i podać jego wagę.	Student wykorzystuje nabytą wiedzę z zakresu teorii automatów w zagadnieniach technicznych.

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	METODY MATEMATYKI AKTUARIALNEJ
Nazwa angielska przedmiotu	METHODS OF ACTUARIAL MATHEMATICS
Rodzaj przedmiotu	zakresowy (MFBD)
Klasyfikacja ISCED	0542
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	6
Semestr	7

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
30	30	0	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z wybranymi zagadnieniami matematyki aktuarialnej.
- C2. Nabycie przez studenta praktycznych umiejętności związanych z zagadnieniami matematyki aktuarialnej (sprawne posługiwanie się notacją aktuarialną, umiejętność wyznaczania jednorazowych składek netto rent życiowych, umiejętność kalkulacji składek ubezpieczeniowych oraz wyznaczania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych).

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Znajomość zagadnień analizy matematycznej, rachunku prawdopodobieństwa i statystyki
2. Znajomość podstaw matematyki finansowej.
3. Umiejętność korzystania z różnych źródeł informacji.
4. Umiejętność pracy samodzielnej oraz pracy w grupie.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – student zna i potrafi zastosować w praktyce pojęcia i funkcje związane z modelem demograficznym w kontekście ubezpieczeń typu *life*
- EU 2 – student potrafi scharakteryzować renty życiowe i ubezpieczenia na życie różnego typu, wyznaczyć składki netto dla poszczególnych rodzajów rent oraz ubezpieczeń na życie oraz skalkulować rezerwy w ubezpieczeniach typu *life*
- EU 3 – student potrafi obliczyć składki ubezpieczeniowe oraz skalkulować rezerwy w ubezpieczeniach typu *non-life*

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁAD	Liczba godzin
W 1 – Podstawowe pojęcia występujące w problematyce ubezpieczeń. Klasyfikacja ubezpieczeń. Charakterystyka ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach typu <i>life</i> .	2
W 2 – Modele ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach typu <i>life</i> (modele czasu trwania życia, parametryczne modele procesu przeżycia). Hipotezy o wymieralności w ułamkowych okresach życia.	2
W 3 – Metody kalkulacji jednorazowych składek netto w ciągłych ubezpieczeniach na życie.	2
W 4 – Metody kalkulacji jednorazowych składek netto w dyskretnych ubezpieczeniach na życie.	2
W 5 – Zależności pomiędzy jednorazowymi składkami netto w ubezpieczeniach typu ciągłego i dyskretnego. Funkcje i wzory komutacyjne.	2
W 6, 7 – Renty życiowe ciągłe i dyskretno. Zależności między rentami życiowymi, a ubezpieczeniami.	4
W 8 – Metody kalkulacji okresowych składek netto w modelu całkowicie ciągłym.	2
W 9 – Metody kalkulacji okresowych składek netto w modelu całkowicie dyskretnym.	2
W 10 – Metody kalkulacji okresowych składek netto w modelu mieszanym. Zastosowanie funkcji komutacyjnych do wyznaczania okresowych składek netto.	2
W 11, 12 – Rezerwy składek netto (modele dyskretno, ciągłe i mieszane). Metoda prospektywna i retrospektywna obliczania rezerwy matematycznej. Ogólny model ciągły i ogólny model dyskretny dla rezerw netto.	4
W 13 – Charakterystyka ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach typu <i>non-life</i> . Modele ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach typu <i>non – life</i> .	2
W 14 – Metody kalkulacji składek i rezerw w ubezpieczeniach typu <i>non-life</i> .	2
W 15 – Test zaliczeniowy z wykładu	2
Forma zajęć – ĆWICZENIA	Liczba godzin
C 1 – Wyznaczanie funkcji charakteryzujących proces przeżycia, wyznaczanie parametrów tablic trwania życia.	2
C 2 – Zastosowanie parametrycznych modeli procesu przeżycia (de Moivre`a, Gompertza, Makehama, Weibulla) oraz hipotez ułamkowego wieku.	2
C 3 – Obliczanie jednorazowych składek netto w ciągłych ubezpieczeniach na życie.	2
C 4 – Obliczanie jednorazowych składek netto w dyskretnych ubezpieczeniach na życie.	2
C 5 –Zależności pomiędzy jednorazowymi składkami netto w ubezpieczeniach na życie typu ciągłego i dyskretnego. Zastosowanie funkcji komutacyjnych do wyznaczania jednorazowych składek netto.	2
C 6, 7 – Obliczanie składek jednorazowych rent życiowych.	4
C 8 – Obliczanie składek netto dla podstawowych typów ubezpieczeń na życie w modelu całkowicie ciągłym.	2
C 9 – Obliczanie okresowych składek netto dla podstawowych typów ubezpieczeń na życie w modelu całkowicie dyskretnym.	2
C 10 – Obliczanie okresowych składek netto dla podstawowych typów ubezpieczeń na życie w modelu mieszanym. Zastosowanie funkcji komutacyjnych do wyznaczania okresowych składek netto.	2
C 11, 12 – Wyznaczanie rezerw składek netto w ubezpieczeniach typu <i>life</i> (umowy całkowicie ciągłe, całkowicie dyskretno i mieszane).	4
C 13 – Wyznaczanie podstawowych parametrów dla rozkładów zmiennej losowej opisującej liczbę szkód.	2
C 14 – Obliczanie składek ubezpieczeniowych netto w ubezpieczeniach typu <i>non-life</i> . Wyznaczanie wybranych rezerw w ubezpieczeniach typu <i>non-life</i> .	2
C 15 – Kolokwium zaliczeniowe.	2

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – materiały wykładowe w wersji elektronicznej
2. – zestawy zadań do samodzielnego rozwiązania
3. – Państwowe Egzaminy dla Aktuariuszy
4. – literatura, strony internetowe
5. – Tablice trwania życia opublikowane przez GUS (aktualne)
6. – Tablice funkcji komutacyjnych

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena samodzielnego przygotowania do ćwiczeń
F2 – ocena aktywności podczas zajęć
P1 – ocena praktycznych umiejętności rozwiązywania podstawowych zadań matematyki aktuarialnej – kartkówki i kolokwium zaliczeniowe
P2 – ocena opanowania materiału będącego przedmiotem wykładu – test zaliczeniowy

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	30
1.2	Ćwiczenia	30
1.3	Laboratoria	0
1.4	Seminarium	0
1.5	Projekt	0
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	0
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		60
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	40
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	0
2.3	Przygotowanie projektu	0
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	30
2.5	Przygotowanie do egzaminu	0
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	20
Razem godzin pracy własnej studenta:		90
Ogólne obciążenie pracą studenta:		150
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		6
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		2,4
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		2,8

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1.	Balicki A., <i>Analiza przeżycia i tablice wymieralności</i> , Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa, 2006
2.	Błaszczyszyn B., Rolski T., <i>Podstawy matematyki ubezpieczeń na życie</i> , WNT, Warszawa, 2004
3.	Bowers N.L., Gerber H.U., Hickmann J.C., Jones D.A., Nesbitt C.J., <i>Actuarial Mathematics</i> , The Society of Actuaries, Schaumburg, 1997
4.	Czarnowska J., Dziedziul K., <i>Ubezpieczenia na życie I komunikacyjne</i> , Wydawnictwo Politechniki Gdańskiej, Gdańsk, 2010
5.	Dudkowiak Z., <i>Metody rachunku aktuarialnego</i> , Wydawnictwo Politechniki Radomskiej, Radom, 1998
6.	Gerber H.U., <i>Life Insurance Mathematics</i> , Springer – Verlag, Berlin, Heidelberg, New York, 1997
7.	Gałąbiewski D., <i>Audyt ubezpieczeniowy. Praktyczne metody analizy ryzyka</i> , Poltext, Warszawa, 2010
8.	Iwanowicz-Drozdowska M. (red.), <i>Ubezpieczenia</i> , Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa, 2013
9.	Kałużska M., Krzeszowiec M., Okolewski A., <i>Metody matematyki aktuarialnej</i> , Wydawnictwo Politechniki Łódzkiej, Łódź, 2012
10.	Kowalczyk P., Poprawska E., Ronka-Chmielowiec W., <i>Metody aktuarialne</i> , PWN, Warszawa 2013
11.	Małłoka M., <i>Matematyka w ubezpieczeniach na życie</i> , Wydawnictwo Wyższej Szkoły Bankowej, Poznań, 1997
12.	Michalski T., Twardowska K., Tylutki B., <i>Matematyka w ubezpieczeniach</i> , Placet, Warszawa, 2005
13.	Monkiewicz J. (red.), <i>Podstawy ubezpieczeń. Tom I – mechanizmy i funkcje</i> , Poltext, Warszawa, 2005
14.	Monkiewicz J. (red.), <i>Podstawy ubezpieczeń. Tom II – produkty</i> , Poltext, Warszawa, 2005
15.	Monkiewicz J. (red.), <i>Podstawy ubezpieczeń. Tom III – przedsiębiorstwo</i> , Poltext, Warszawa, 2003
16.	Ostasiewicz S. (red.), <i>Modele aktuarialne</i> , Wydawnictwo Akademii Ekonomicznej im. Oskara Langego we Wrocławiu, Wrocław, 2000
17.	Ostasiewicz S., <i>Składki w wybranych typach ubezpieczeń życiowych</i> , Wydawnictwo Akademii Ekonomicznej im. Oskara Langego we Wrocławiu, Wrocław, 2003
18.	Otto W., <i>Ubezpieczenia majątkowe. Część I Teoria ryzyka</i> , WNT, Warszawa, 2015
19.	Ronka-Chmielowiec W. (red.), <i>Zarządzanie ryzykiem w ubezpieczeniach</i> , Wydawnictwo Akademii Ekonomicznej im. Oskara Langego we Wrocławiu, Wrocław, 2000
20.	Skałba M., <i>Ubezpieczenia na życie</i> , WNT, Warszawa, 2003
21.	Szymańska A., <i>Statystyczna analiza systemów bonus-malus w ubezpieczeniach komunikacyjnych</i> , Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź, 2014
22.	Wierzbicka E. (red.), <i>Ubezpieczenia non-life</i> , Wydawnictwo Fachowe CeDeWu, Warszawa, 2017
23.	Witeska S., <i>Zbiór zadań z matematyki aktuarialnej. Renty i ubezpieczenia</i> , Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź, 2002
24.	Witeska S., <i>Zbiór zadań z matematycznej teorii ryzyka ubezpieczeniowego</i> , Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź, 2001

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIE, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

1. dr Edyta Pawlak-Kazior, Katedra Matematyki (WIMil), edyta.pawlak-kazior@pcz.pl2. dr Sylwia Lara-Dziembek, Katedra Matematyki (WIMil), sylwia.lara-dziembek@pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	KMFBD_W02 KMFBD_W03 KMFBD_U01 K_K01 K_K05	C1, C2	W1-2, W15 C1-2, C15	1 - 5	F1 F2 P1 P2
EU2	KMFBD_W02 KMFBD_W03 KMFBD_U01 K_K01 K_K05	C1, C2	W3-12, W15 C3-12, C15	1 - 6	F1 F2 P1 P2
EU3	KMFBD_W02 KMFBD_W03 KMFBD_U01 K_K01 K_K05	C1, C2	W13-15, C13-15	1 - 5	F1 F2 P1 P2

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU 1	Student nie spełnia wymagań na ocenę dostateczną	Student zna niektóre pojęcia i funkcje związane z modelem przeżycia i potrafi je wykorzystać do rozwiązywania zadań, potrafi stosować niektóre prawa umieralności oraz konstruować niektóre elementy tablic życia	Student zna wszystkie pojęcia i funkcje związane z modelem przeżycia i potrafi je wykorzystać do rozwiązywania zadań, potrafi stosować wszystkie prawa umieralności oraz konstruować wszystkie elementy tablic życia	Student zna wszystkie pojęcia i funkcje związane z modelem przeżycia oraz ich wzajemne relacje, potrafi je wykorzystać do rozwiązywania zadań, potrafi stosować wszystkie prawa umieralności oraz konstruować wszystkie elementy tablic życia, potrafi stosować hipotezy rozkładu życia

<p>EU 2</p>	<p>Student nie spełnia wymagań na ocenę dostateczną</p>	<p>Student potrafi scharakteryzować renty życiowe oraz niektóre typy ubezpieczeń na życie, potrafi obliczyć składki ubezpieczeniowe netto dla niektórych rodzajów umów ubezpieczeniowych, potrafi stosować modele dyskretne i ciągłe rezerw składek netto dla niektórych umów ubezpieczeniowych</p>	<p>Student potrafi scharakteryzować renty życiowe oraz wszystkie typy ubezpieczeń na życie, potrafi obliczyć jednorazowe składki netto rent życiowych oraz składki ubezpieczeniowe netto dla wszystkich rodzajów umów ubezpieczeniowych, potrafi stosować modele dyskretne, ciągłe i mieszane rezerw składek netto dla większości umów ubezpieczeniowych, potrafi stosować funkcje komutacyjne w rachunku rezerw</p>	<p>Student potrafi scharakteryzować renty życiowe oraz wszystkie typy ubezpieczeń na życie, potrafi obliczyć JSN rent życiowych oraz składki ubezpieczeniowe netto dla wszystkich rodzajów umów ubezpieczeniowych, potrafi wybrać najlepszy wariant składek, potrafi stosować modele dyskretne, ciągłe i mieszane rezerw składek netto dla wszystkich umów ubezpieczeniowych, potrafi stosować funkcje komutacyjne w rachunku rezerw, zna ogólny model ciągły i ogólny model dyskretny dla rezerw netto</p>
<p>EU 3</p>	<p>Student nie spełnia wymagań na ocenę dostateczną</p>	<p>Student zna i potrafi zastosować w praktyce niektóre modele ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach typu <i>non-life</i>, potrafi obliczyć składki ubezpieczeniowe stosując niektóre poznane metody kalkulacji składek w ubezpieczeniach <i>non-life</i></p>	<p>Student zna i potrafi zastosować w praktyce większość modeli ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach typu <i>non-life</i>, potrafi obliczyć składki ubezpieczeniowe stosując wszystkie poznane metody kalkulacji składek w ubezpieczeniach <i>non-life</i></p>	<p>Student zna i potrafi zastosować w praktyce wszystkie modele ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach typu <i>non-life</i>, potrafi obliczyć składki ubezpieczeniowe stosując wszystkie poznane metody kalkulacji składek w ubezpieczeniach <i>non-life</i>, potrafi wyznaczyć wybrane rezerwy w zakładach ubezpieczeń majątkowych</p>

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	METODY NUMERYCZNE
Nazwa angielska przedmiotu	NUMERICAL METHODS
Rodzaj przedmiotu	podstawowy
Klasyfikacja ISCED	0541
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	5
Semestr	2

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
30	0	30	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z podstawowymi metodami numerycznymi dotyczącymi rozwiązywania problemów z zakresu algebry, analizy matematycznej, analizy wyników doświadczeń, modelowania numerycznego
- C2. Nabycie przez studentów praktycznych umiejętności w zakresie wykorzystania metod numerycznych w rozwiązywaniu zadań inżynierskich z wykorzystaniem umiejętności tworzenia programów narzędziowych

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza z zakresu matematyki, podstaw programowania
2. Znajomość zasad bezpieczeństwa pracy przy stanowisku komputerowym
3. Umiejętność doboru metod programowania do wykonywanych zadań.
4. Umiejętność wykonywania działań matematycznych do rozwiązywania postawionych zadań związanych z metodami numerycznymi.
5. Umiejętność korzystania z różnych źródeł informacji.
6. Umiejętność odczytywania algorytmów w formie graficznej i pseudokodzie.
7. Umiejętność pracy samodzielnej i w grupie.
8. Umiejętność prawidłowej interpretacji i prezentacji własnych działań.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

EU 1 – Ma wiedzę w zakresie matematyki, obejmującą metody numeryczne.

EU 2 – Potrafi wykorzystać poznane metody numeryczne do opracowania wyników badań, rozwiązywania zadań technicznych i obliczeń inżynierskich

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁADY	Liczba godzin
W 1 – Rys historyczny. Ocena jakości metod numerycznych, miary błędów.	2
W 2 – Operacje na macierzach.	2
W 3,4 – Interpolacja.	4
W 5,6 – Aproksymacja.	4
W 7 – Przybliżone metody rozwiązywania równań.	2
W 8,9 – Metody rozwiązywania układów równań liniowych.	4
W 10 – Metody rozwiązywania układów równań nieliniowych.	2
W 11 – Różniczkowanie numeryczne.	2
W 12,13 – Całkowanie numeryczne.	4
W 14,15 – Przybliżone metody rozwiązywania zagadnień początkowo-brzegowych.	4
Forma zajęć – LABORATORIUM	Liczba godzin
L 1 – Operacje arytmetyczne na macierzach.	2
L 2 – Obliczanie wyznacznika, odwracanie macierzy.	2
L 3,4 – Interpolacja.	4
L 5,6 – Aproksymacja.	4
L 7 – Metody dokładne rozwiązywania układów równań liniowych.	2
L 8 – Metody iteracyjne rozwiązywania układów równań liniowych.	2
L 9 – Metody przybliżone rozwiązywania równań nieliniowych.	2
L 10 – Rozwiązywanie układów równań nieliniowych.	2
L 11 – Różniczkowanie numeryczne.	2
L 12,13 – Całkowanie numeryczne.	4
L 14,15 – Przybliżone metody rozwiązywania zagadnień początkowo-brzegowych.	4

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych
2. – ćwiczenia laboratoryjne, opracowanie sprawozdań z przebiegu i realizacji ćwiczenia
3. – instrukcje do wykonania ćwiczeń laboratoryjnych
4. – stanowiska komputerowe do ćwiczeń wyposażone w środowisko do programowania w języku C++

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena umiejętności stosowania zdobytej wiedzy podczas wykonywania ćwiczenia
F2. – ocena sprawozdania z realizacji ćwiczenia objętego programem nauczania
F3. – ocena aktywności podczas zajęć
P1. – ocena wiedzy teoretycznej, umiejętności rozwiązywania postawionych problemów oraz sposobu prezentacji uzyskanych wyników – zaliczenie na ocenę*

*) warunkiem uzyskania zaliczenia jest otrzymanie pozytywnych ocen ze wszystkich ćwiczeń laboratoryjnych oraz realizacji zadania sprawdzającego z wykładu

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	30
1.2	Ćwiczenia	
1.3	Laboratoria	30
1.4	Seminarium	
1.5	Projekt	
1.6	Konsultacje	
1.7	Egzamin	
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		60
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	15
2.3	Przygotowanie projektu	9
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	9
2.5	Przygotowanie do egzaminu	
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	32
Razem godzin pracy własnej studenta:		65
Ogólne obciążenie pracą studenta:		125
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		5
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		2,4
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		2,2

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. E. Majchrzak, B. Mochnacki : <i>Metody numeryczne. Podstawy teoretyczne, aspekty praktyczne i algorytmy</i> , Wydawnictwo Politechniki Śląskiej, wyd. IV, Gliwice 2004.
2. K. Wanat: <i>Algorytmy numeryczne</i> , Wyd. Dir, Gliwice 1993
3. D. Kincaid, W. Cheney, <i>Analiza numeryczna</i> , Wydawnictwa Naukowo-Techniczne, Warszawa 2006
4. A. Björck, G. Dahlquist, <i>Metody numeryczne</i> , Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 1987.
5. Z. Fortuna, B. Macukow, J. Wąsowski. <i>Metody Numeryczne</i> . WNT 1993.
6. A. Ralston. <i>Wstęp do analizy numerycznej</i> . PWN 1971.
7. J. Jankowska, M. Jankowski, <i>Przegląd metod i algorytmów numerycznych. Część 1</i> , WNT Warszawa 1988
8. M. Dryja, J. Jankowska, M. Jankowski, <i>Przegląd metod i algorytmów numerycznych. Część 2</i> , WNT Warszawa 1988

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

dr hab. inż. Adam Kulawik, Katedra Informatyki (WIMiI), adam.kulawik@icis.pcz.pl
--

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W01	C1	W1-W15	1	P1
EU2	K_U06	C2	L1-L15	2,3,4	F1,F2,F3,P1

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU 1	Student ma niewystarczającą wiedzę z zakresu Metod Numerycznych	Student ma wystarczającą wiedzę z zakresu Metod Numerycznych	Student ma całkowitą wiedzę z zakresu Metod Numerycznych	Student ma pełną, ugruntowaną i analityczną wiedzę z zakresu Metod Numerycznych
EU 2	Student ma niedostateczne umiejętności z zakresu Metod Numerycznych.	Student ma dostateczne umiejętności z zakresu Metod Numerycznych	Student ma dobre umiejętności z zakresu Metod Numerycznych	Student ma bardzo dobre i zaawansowane umiejętności z zakresu Metod Numerycznych.

Dopuszcza się wystawienie oceny połówkowej o ile student spełniający wszystkie efekty uczenia się wymagane do oceny pełnej spełnia niektóre efekty uczenia się odpowiadające ocenie wyższej

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	METODY OPERATOROWE
Nazwa angielska przedmiotu	OPERATIONAL METHODS
Rodzaj przedmiotu	kierunkowy
Klasyfikacja ISCED	0541
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	4
Semestr	4

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
30	30	0	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z teorią funkcji zespolonych.
- C2. Zapoznanie studentów z transformatą Laplace'a i Fouriera oraz ich zastosowań do rozwiązywania równań różniczkowych i całkowych.
- C3. Kształcenie umiejętności posługiwania się językiem matematycznym.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Student posiada wiedzę z zakresu analizy matematycznej i algebry
2. Student posiada umiejętność logicznego myślenia i wnioskowania

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – Student potrafi rozwiązywać podstawowe zagadnienia z rachunku różniczkowego i całkowego funkcji zespolonych. Potrafi wyznaczać residuum funkcji zespolonej.
- EU 2 – Student potrafi wyznaczać transformatę Laplace'a podanych funkcji oraz rozwiązywać równania różniczkowe i całkowe metodą operatorową.
- EU 3 – Student potrafi wyznaczać transformatę Fouriera podanych funkcji oraz stosować przekształcenie Fouriera do rozwiązywania niektórych równań różniczkowych cząstkowych.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁADY	Liczba godzin
W1 – Funkcje zespolone zmiennej rzeczywistej. Krzywe na płaszczyźnie zespolonej.	2
W2 – Funkcje zespolone zmiennej zespolonej. Podstawowe własności funkcji.	2
W3 – Pochodna funkcji zmiennej zespolonej. Równania Cauchy'ego – Riemanna. Funkcje holomorficzne.	2
W4_5 – Całkowanie funkcji zespolonej. Wzór całkowy Cauchy'ego.	4
W6 – Transformata Laplace'a i jej własności. Przykłady transformat wybranych funkcji.	2
W7 – Odwrotna transformata Laplace'a. Splot funkcji ciągłych.	2
W8 – Bieguny i residuum funkcji zespolonej.	2
W9 – Metody wyznaczania oryginałów.	2
W10_11 – Zastosowanie przekształcenia Laplace'a do rozwiązywania równań różniczkowych zwyczajnych, układów równań różniczkowych i równań całkowych.	4
W12_13 – Transformata Fouriera i jej własności. Przykłady transformat wybranych funkcji. Odwrotna transformata Fouriera.	4
W14 – Zastosowanie przekształcenia Fouriera do rozwiązywania równań różniczkowych cząstkowych.	2
W15 – Test zaliczeniowy	2
Forma zajęć – ĆWICZENIA	Liczba godzin
Ćw1 – Wyznaczanie równań parametrycznych krzywych. Obliczanie całek z funkcji zespolonej zmiennej rzeczywistej	2
Ćw2 – Wyznaczanie części rzeczywistej i urojonej funkcji zespolonej zmiennej zespolonej. Rozwiązywanie równań.	2
Ćw3 – Obliczanie pochodnej. Badanie holomorficznego funkcji. Wyznaczanie funkcji holomorficznego	2
Ćw4_5 – Obliczanie całek z funkcji zmiennej zespolonej. Zastosowanie wzoru Cauchy'ego do obliczania całek.	4
Ćw6 – Wyznaczanie transformaty Laplace'a podanych funkcji.	2
Ćw7 – Kolokwium.	2
Ćw8 – Wyznaczanie biegunów i residuum funkcji.	2
Ćw9 – Wyznaczanie oryginałów funkcji metodą rozkładu na ułamki proste oraz metodą residuów.	2
Ćw10_11 – Rozwiązywanie równań różniczkowych zwyczajnych, układów równań różniczkowych oraz równań całkowych metodą operatorową.	4
Ćw12_13 – Wyznaczanie transformat Fouriera podanych funkcji. Wyznaczanie funkcji, gdy dana jest jej transformata Fouriera.	4
Ćw14 – Rozwiązywanie równań różniczkowych cząstkowych przy wykorzystaniu transformaty Fouriera.	2
Ćw15 – Kolokwium.	2

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – wykład multimedialny
2. – ćwiczenia tablicowe
3. – listy zadań

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena samodzielnego przygotowania do ćwiczeń
F2. – ocena aktywności na zajęciach
P1. – ocena umiejętności rozwiązywania zadań – kolokwia
P2. – ocena opanowania materiału będącego przedmiotem wykładu -zaliczenie na ocenę

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	30
1.2	Ćwiczenia	30
1.3	Laboratoria	0
1.4	Seminarium	0
1.5	Projekt	0
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	0
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		60
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	20
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	0
2.3	Przygotowanie projektu	0
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	10
2.5	Przygotowanie do egzaminu	0
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	10
Razem godzin pracy własnej studenta:		40
Ogólne obciążenie pracą studenta:		100
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		4
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		2,4
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		2

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. F. Leja, Funkcje zespolone, PWN , Warszawa 1976
2. F. Leja, Rachunek różniczkowy i całkowy ze wstępem do równań różniczkowych, PWN, Warszawa 1977
3. J. Długosz, Funkcje zespolone, teoria, przykłady, zadania, OW GiS, Wrocław 2005
4. J. Krzyż, J. Ławrynowicz, Elementy analizy zespolonej, WNT , 1981
5. B. Szafnicki, Zadania z funkcji zespolonych, PWN, Warszawa 1971
6. R. Rudnicki, Wykłady z analizy matematycznej, PWN, Warszawa 2012

7.	A. Świetlicka, A. Rybarczyk, A. Jurkowlaniec, Rachunek operatorowy, Metody rozwiązywania zadań, PWN, Warszawa 2015
8.	J. Osowski, Zarys rachunku operatorowego, WNT, Warszawa 1981
9.	J. Williams, Laplace transforms, George Allen & Unwin LTD, London, 1973
10.	R. Leitner, Zarys matematyki wyższej dla studentów, część II, WNT, Warszawa 1995
11.	R. Leitner, Zarys matematyki wyższej dla studentów, część III, WNT, Warszawa 1994
12.	L. Debnath, D. Bhatta, Integral Transformations and Their Applications, Chapman & Hall/CRC, Boca Raton 2007

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

1.	dr hab. Małgorzata Wróbel, prof. P.Cz., Katedra Matematyki (WIMil),
malgorzata.wrobel@im.pcz.pl
2.	dr Katarzyna Freus, Katedra Matematyki (WIMil), katarzyna.freus@im.pcz.pl
3.	dr Katarzyna Szota, Katedra Matematyki (WIMil), Katarzyna.szota@im.pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W01 K_U01 K_U05 K_K05	C1, C3	W1-5,8 C1-5,8	1, 2, 3	F1 F2 P1 P2
EU2	K_W01 K_U01 K_K05	C2, C3	W6-7,9-11 C6,9-11	1, 2, 3	F1 F2 P1 P2
EU3	K_W01 K_U01 K_U05 K_U07 K_K05	C2,C3	W12-14 C12-14	1, 2, 3	F1 F2 P1 P2

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EK1	Student nie spełnia wymagań na ocenę dostateczną	Student dostatecznie opanował wiedzę dotyczącą rachunku różniczkowego i całkowego funkcji zespolonej oraz wyznaczania residuum funkcji	Student dobrze opanował wiedzę dotyczącą rachunku różniczkowego i całkowego funkcji zespolonej oraz wyznaczania residuum funkcji	Student bardzo dobrze opanował wiedzę dotyczącą rachunku różniczkowego i całkowego funkcji zespolonej oraz wyznaczania residuum funkcji. Potrafi szczegółowo analizować rozwiązanie a także przeprowadzać dowody wybranych twierdzeń
EK2	Student nie spełnia wymagań na ocenę dostateczną	Student dostatecznie opanował wiedzę dotyczącą transformaty Laplace'a oraz metody operatorowej	Student dobrze opanował wiedzę dotyczącą transformaty Laplace'a oraz metody operatorowej	Student bardzo dobrze opanował wiedzę dotyczącą transformaty Laplace'a oraz metody operatorowej. Potrafi szczegółowo analizować rozwiązywane zadanie oraz przeprowadzać dowody wybranych twierdzeń

EK3	Student nie spełnia wymagań na ocenę dostateczną	Student dostatecznie opanował wiedzę dotyczącą transformaty Fouriera i jej zastosowań do rozwiązywania równań różniczkowych cząstkowych	Student dobrze opanował wiedzę dotyczącą transformaty Fouriera i jej zastosowań do rozwiązywania równań różniczkowych cząstkowych	Student bardzo dobrze opanował wiedzę dotyczącą transformaty Fouriera i jej zastosowań do rozwiązywania równań różniczkowych cząstkowych. Potrafi szczegółowo analizować rozwiązywane zadanie oraz przeprowadzać dowody wybranych twierdzeń
------------	--	---	---	---

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	METODY PROBABILISTYCZNE
Nazwa angielska przedmiotu	PROBABILISTIC METHODS
Rodzaj przedmiotu	zakresowy (MMAD)
Klasyfikacja ISCED	0542
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	7
Semestr	5

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
45 E	45	0	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Przedstawienie studentom matematycznych podstaw formalnych rachunku prawdopodobieństwa, statystyki i teorii procesów stochastycznych.
- C2. Wskazanie studentom związku teorii metod probabilistycznych z modelowaniem rzeczywistych zjawisk losowych i podejmowaniem decyzji w warunkach niepewności.
- C3. Przedstawienie praktycznych zastosowań metod probabilistycznych oraz ich znaczenia. Wskazanie wagi wykorzystywania wiedzy teoretycznej dla właściwego doboru metod analizy problemów rzeczywistych.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza z podstaw rachunku prawdopodobieństwa, podstaw statystyki, teorii zbiorów i algebry liniowej, teoria całki Riemanna, oraz z zakresu podstaw analizy funkcji zespolonej.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – Wymienia i formułuje definicje oraz formułuje twierdzenia z zakresu statystyki matematycznej rachunku prawdopodobieństwa, statystyki i teorii procesów stochastycznych
- EU 2 – Wymienia i charakteryzuje najważniejsze typy i klasy rozkładów wektorów losowych. Podaje przykłady zjawisk rzeczywistych których modelem jest dana klasa rozkładów.
- EU 3 – Wykorzystuje wiedzę teoretyczną do modelowania rozmaitych sytuacji praktycznych pojawiających się np. w matematyce finansowej i aktuarialnej, naukach inżynierskich, przyrodniczych itp. Analizuje wpływ spełnienia lub niespełnienia przyjętych założeń na jakość i przydatność uzyskanych modeli i rezultatów.
- EU 4 – Stosuje poznane metody wnioskowania statystycznego w problemach praktycznych. Stosuje metodę największej wiarygodności w sytuacjach tego wymagających. Analizuje wiarygodność uzyskanego rezultatu.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁADY	Liczba godzin
W 1 – Wstęp do zajęć. Przestrzenie probabilistyczne, aksjomatyka Kołmogorowa. Prawdopodobieństwo warunkowe, niezależność zdarzeń.	3
W 2 – Zmienna losowa, rozkład zmiennej losowej, dystrybuanta, liczbowe charakterystyki zmiennej losowej. Funkcje charakterystyczne.	3
W 3 – Ważne rodziny rozkładów prawdopodobieństwa jako modele zjawisk rzeczywistych.	3
W4 – Wektory losowe, dystrybuanta wielowymiarowa. Rozkłady łączne, brzegowe. Niezależność zmiennych losowych.	3
W 5 – Warunkowe wartości oczekiwane zmiennych losowych. Rozkłady warunkowe.	3
W 6 – Liczbowe charakterystyki rozkładów wektorów (Macierz kowariancji, współczynniki korelacji-ich rodzaje i interpretacja). Wielowymiarowy rozkład normalny. Pojęcie regresji.	3
W 7 – Rozkłady funkcji wektorów losowych. Rozkład sumy i różnicy zmiennych losowych. Sploty rozkładów. Nierówności Markowa, Czebyszewa i Kołmogorowa.	3
W 8 – Ciągi zmiennych losowych, rodzaje zbieżności. Słabe i mocne prawa wielkich liczb. Centralne twierdzenia graniczne.	3
W 9 – Wnioskowanie statystyczne. Przestrzenie statystyczne, próba i charakterystyki próbkowe. Rozkłady wybranych statystyk.	3
W 10. – Estymacja punktowa a przedziałowa. Estymacja nieobciążona o minimalnej wariancji. Estymatory efektywne. Metody otrzymywania estymatorów.	3
W 11. – Dobór estymatorów w typowych sytuacjach, interpretacja przedziałów ufności. Wyprowadzanie przedziałów ufności w nietypowych sytuacjach. Liczności próby a dokładność estymacji	3
W 12. – Elementy ogólnej teorii testów. Zasady formułowania hipotez. Zagadnienie licznosci próby w problemach testowania.	3
W 13. – Parametryczne testy istotności - sytuacje typowe i nietypowe. Testy nieparametryczne: testy zgodności, testy niezależności.	3
W 14. – Wstęp do teorii procesów stochastycznych. Procesy stacjonarne.	3
W 15. – Dyskretne procesy Markowa.	3
Forma zajęć – ćwiczenia	Liczba godzin
Ć 1 – Podstawowe wzory rachunku prawdopodobieństwa i ich zastosowania	3
Ć 2 – Zmienne losowe i ich rozkłady. Dystrybuanty i gęstości. Obliczanie i interpretacja charakterystyk rozkładu.	3
Ć 3 - Funkcje charakterystyczne rozkładów	
Ć 4 – Ważne klasy rozkładów prawdopodobieństwa	3
Ć 5 – Rozkłady łączne, brzegowe - związki.	3
Ć 6 – Warunkowe wartości oczekiwane zmiennych losowych	3
Ć 7 – Kolokwium	3
Ć 8 – Rozkłady funkcji wektorów losowych.	3
Ć 9 - Próba i charakterystyki próbkowe. Rozkłady statystyk.	3
Ć 10 – Estymacja punktowa i przedziałowa – typowe sytuacje praktyczne	3
Ć 11 –Estymacja nieobciążona z minimalna wariancją. Estymatory efektywne	3
Ć 12 – Przedziały ufności	3
Ć 13 – Współczesna praktyka testowania hipotez statystycznych. Wpływ wykorzystywania komputerów.	3
Ć 14 – Kolokwium. Interpretacja rezultatów testowania hipotez w świetle ogólnej teorii testów.	3
Ć 15 – Klasyfikacja stanów dyskretnych procesów Markowa. Zaliczanie ćwiczeń	3

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych
2. – materiały wykładowe w wersji elektronicznej
3. – zestawy zadań do samodzielnego rozwiązania
4. – ćwiczenia tablicowe

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena przygotowania do ćwiczeń oraz aktywności studenta
F2. – ocena umiejętności stosowania zdobytej wiedzy do rozwiązywania problemów praktycznych
P1. – ocena umiejętności rozwiązywania postawionych problemów oraz sposobu prezentacji uzyskanych wyników – dwa kolokwia zaliczeniowe na ocenę
P2. – ocena opanowania materiału nauczania będącego przedmiotem wykładu – egzamin sprawdzający opanowanie treści i umiejętności przekazywanych podczas wykładu

*) warunkiem uzyskania zaliczenia jest otrzymanie pozytywnych ocen ze wszystkich ćwiczeń laboratoryjnych oraz realizacji zadania sprawdzającego

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

Lp.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	45
1.2	Ćwiczenia	45
1.3	Laboratoria	
1.4	Seminarium	
1.5	Projekt	
1.6	Konsultacje	
1.7	Egzamin	2
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		92
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	60
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	
2.3	Przygotowanie projektu	
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	
2.5	Przygotowanie do egzaminu	15
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	8
Razem godzin pracy własnej studenta:		83
Ogólne obciążenie pracą studenta:		175
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		7
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		3.7
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		4,2

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. Plucińska A., Pluciński E., Probabilistyka, WNT, Warszawa 2009
2. Jakubowski J., Sztencel R., Wstęp do teorii prawdopodobieństwa, SCRIPT, Warszawa 2001
3. Krysiński W., Bartos J., Dyczka W., Królikowska K., Wasilewski M., Rachunek prawdopodobieństwa i statystyka matematyczna w zadaniach, cz. I, PWN, Warszawa, wydanie 1994 lub nowsze
4. Billingsley P., Prawdopodobieństwo i miara, PWN, Warszawa 1987
5. Borowkowi A.A., Rachunek prawdopodobieństwa, PWN, Warszawa 1975
6. Bartoszewicz J., Wykłady ze Statystyki Matematycznej, PWN, Warszawa 1996
7. Rao C.R., Modele liniowe statystyki matematycznej, Warszawa, PWN, 1982
8. Zieliński R., Siedem wykładów wprowadzających do statystyki matematycznej, seria Biblioteka Matematyczna, PWN, Warszawa 1990

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIE, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

1. Bohdan Kopytko, Katedra Matematyki (WIMiI), bohdan.kopytko@im.pcz.pl
2. Jolanta Borowska, Katedra Matematyki (WIMiI), jolanta.borowska@im.pcz.pl
3. Piotr Puchała, Katedra Matematyki (WIMiI), piotr.puchala@im.pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W01 K_W02 K_U01 K_U02 K_U09	C1	W1-15 ĆW1-15	1, 2, 3, 4	F1,F2 P1,P2
EU2	K_W01 KMMAD_W01 K_U01 K_U09 K_U12	C1, C2,C3	W1-15 ĆW1-15	1, 2, 3, 4	F1,F2 P1,P2
EU3	KMMAD_W01 K_U10 K_U12 KMMAD_U02	C2,C3	W1-15 ĆW1-15	1, 2, 3, 4	FF1,F2 P1,P2
EU4	KMMAD_W01 K_U10 K_U12 KMMAD_U02	C2,C3	W1-15 ĆW1-15	1, 2, 3, 4	F1,F2 P1,P2

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU1	Nie osiągnął efektów wymaganych na ocenę 3	Wymienia i formułuje większość aksjomatów, definicji i podanych na wykładzie. Właściwie formułuje też większość twierdzeń. Korzystając z notatek przedstawia szkice dowodów ważniejszych twierdzeń statystyki. matematycznej.	Wymienia i formułuje wszystkie aksjomaty, definicje i twierdzenia podane na wykładzie. Większość twierdzeń potrafi właściwie sformułować i niektóre udowodnić, ewentualnie z niewielką pomocą notatek.	Wymienia i formułuje wszystkie aksjomaty, definicje i twierdzenia podane na wykładzie. Każde twierdzenie potrafi właściwie sformułować i udowodnić. Wskazuje konsekwencje niespełnienia założeń twierdzeń.
EU2	Nie osiągnął efektów wymaganych na ocenę 3.	Wymienia wszystkie klasy rozkładów wprowadzone na wykładzie. Podaje ich formalne definicje - ewentualnie z pomocą notatek. Potrafi w większości przypadków podać ich najważniejsze własności. W najbardziej typowych sytuacjach potrafi scharakteryzować i podać przykłady zjawisk rzeczywistych, dla których dany rozkład jest dobrym modelem. Wymienia liczbowe charakterystyki rozkładów jedno i wielowymiarowych.	Wymienia i charakteryzuje wszystkie klasy rozkładów wprowadzone na wykładzie. Umie je zdefiniować. Potrafi w większości przypadków podać ich najważniejsze własności. Na ogół potrafi scharakteryzować i podać przykłady zjawisk rzeczywistych, dla których dany rozkład jest dobrym modelem. Wymienia liczbowe charakterystyki rozkładów jedno i wielowymiarowych. Wykorzystuje znajomość rozkładu do ich wyznaczenia.	Wymienia i charakteryzuje wszystkie klasy rozkładów omówione na wykładzie oraz także te, które trzeba było poznać w ramach pracy własnej. Podaje ich formalne definicje oraz wymienia ich najważniejsze własności. Podaje przykłady zjawisk rzeczywistych, dla których dany rozkład jest dobrym modelem teoretycznym. Wymienia liczbowe charakterystyki rozkładów jedno i wielowymiarowych. Wykorzystuje znajomość rozkładu do ich wyznaczenia.

EU3	Nie osiągnął efektów wymaganych na ocenę 3.	W większości problemów praktycznych wskazuje teoretyczną metodę jego rozwiązania. Wskazuje w problemach praktycznych założenia przy których daną metodą można uzyskać rozwiązanie problemu. W większości typowych sytuacji trafnie klasyfikuje problem praktyczny i właściwie dobiera metody jego rozwiązania, ewentualnie z pomocą notatek.	W większości problemów praktycznych wskazuje teoretyczną metodę jego rozwiązania, jeżeli metod jest kilka, analizuje różnice w zakresie ich stosowalności. Wskazuje w problemach praktycznych założenia, przy których daną metodą można uzyskać rozwiązanie problemu. W każdej typowej sytuacji trafnie klasyfikuje problem praktyczny i właściwie dobiera metody jego rozwiązania. Częściowo uwzględnia i omawia różne możliwości rozwiązań.	Wskazuje teoretyczną metodę rozwiązania danego problemu praktycznego, jeżeli metod jest kilka, analizuje różnice w zakresie ich stosowalności i jakości uzyskanych rezultatów. Wskazuje w problemach praktycznych założenia przy których daną metodą można uzyskać rozwiązanie problemu oraz analizuje wpływ spełnienia bądź niespełnienia tych założeń na jakość i wiarygodność uzyskanego rozwiązania. W każdej typowej i nietypowej (ale omawianej na wykładzie) sytuacji trafnie klasyfikuje problem praktyczny i właściwie dobiera metody jego rozwiązania. Uwzględnia i omawia różne możliwości w zależności od przyjętych dodatkowych założeń.
EU4	Nie osiągnął efektów wymaganych na ocenę 3.	Charakteryzuje znaczenie teoretyczne i praktyczne określonego pojęcia lub metody probabilistycznej (OPMP) w procesie poznania natury analizowanego zjawiska. Dobiera OPMP w większości typowych sytuacji. Na ogół właściwie uzasadnia swój wybór na bazie teorii. Przeprowadza	Charakteryzuje znaczenie teoretyczne i praktyczne określonego pojęcia lub metody probabilistycznej (OPMP) w procesie poznania natury analizowanego zjawiska. Dobiera OPMP w każdej typowej sytuacji. Uzasadnia swój wybór na bazie teorii. Tam gdzie to możliwe,	Charakteryzuje znaczenie teoretyczne i praktyczne określonego pojęcia lub metody probabilistycznej (OPMP) w procesie poznania natury analizowanego zjawiska. Dobiera OPMP w rozmaitych sytuacjach teoretycznych/praktycznych omawianych na wykładzie, uzasadnia swój

		<p>większość niezbędnych obliczeń i na ogół właściwie interpretuje uzyskane rezultaty. Z pomocą notatek analizuje wiarygodność rezultatów uzyskanych w typowych sytuacjach praktycznych.</p>	<p>przeprowadza niezbędne obliczenia i interpretuje uzyskane rezultaty. Jeżeli dany parametr można oszacować różnymi metodami, to wymienia te metody. Analizuje wiarygodność rezultatów uzyskanych dla problemów o charakterze praktycznym.</p>	<p>wybór na bazie teorii, tam gdzie trzeba przeprowadza wszelkie niezbędne obliczenia i wszechstronnie analizuje i interpretuje uzyskane rezultaty. Jeżeli dany problem można zamodelować na kilka sposobów, to je wymienia i analizuje różnice w zakresie ich stosowalności oraz jakości uzyskanych rezultatów. Wszechstronnie analizuje wiarygodność uzyskanych rezultatów o charakterze praktycznym.</p>
--	--	--	---	---

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	METODY STATYSTYCZNE W MODELOWANIU ZJAWISK EKONOMICZNYCH
Nazwa angielska przedmiotu	STATISTICAL METHODS IN ECONOMIC PHENOMENA MODELING
Rodzaj przedmiotu	zakresowy (MFBD)
Klasyfikacja ISCED	0542
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	4
Semestr	6

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
15	0	30	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z zastosowaniami różnorodnych współczesnych metod statystycznych w analizie zjawisk ekonomicznych, finansowych, społecznych i gospodarczych.
- C2. Wskazanie studentom zasad doboru i wykorzystywania metod statystycznych w rozmaitych sytuacjach decyzyjnych z obszaru rzeczywistości społeczno-gospodarczej.
- C3. Wskazanie wagi wykorzystywania wiedzy teoretycznej dla właściwego doboru metody analizy zjawiska rzeczywistego.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza z zakresu rachunku prawdopodobieństwa (charakterystyki rozkładów, także wielowymiarowych, typy i klasy rozkładów, twierdzenia graniczne) oraz podstaw statystyki matematycznej (własności estymatorów, metody otrzymywania estymatorów, rozkłady podstawowych statystyk, elementy ogólnej teorii testów, zasady konstrukcji testów i weryfikacji hipotez).

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – Student wymienia i wykorzystuje różnorodne metody wnioskowania statystycznego, analizuje ograniczenia związane z tymi metodami oraz wyjaśnia skutki ewentualnych błędów wynikających z oderwania praktyki od teorii.
- EU 2 – Student wymienia najważniejsze klasy problemów rozstrzyganych na gruncie wnioskowania statystycznego i właściwie klasyfikuje problemy praktyczne w celu doboru metod ich rozwiązania.

EU 3 – Student weryfikuje hipotezy statystyczne dotyczące różnorodnych problemów praktycznych, ze szczególnym naciskiem na problemy pojawiające się w naukach ekonomicznych i społecznych. Student wyjaśnia znaczenie praktyczne uzyskanych rezultatów.

EU 4 – Student wymienia metody oszacowania rozmaitych parametrów losowości oraz właściwie je stosuje w problemach praktycznych z dziedziny ekonomii i nauk społecznych.

EU 5 – Student wymienia znane z teorii sposoby analizy związków pomiędzy zjawiskami losowymi i potrafi je stosować w problemach praktycznych z dziedziny ekonomii i nauk społecznych.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁADY	Liczba godzin
W 1,2 – Estymatory punktowe w typowych sytuacjach. Wpływ dodatkowej informacji o rozkładzie cechy na dobór estymatora. Miary błędów oszacowań.	2
W 3,4 – Ogólna teoria testów a praktyczna weryfikacja hipotez. Zasady formułowania hipotez. Przykłady typowych problemów parametrycznych.	2
W 5, 6 – Testy nieparametryczne: testy zgodności .	2
W 7 – Jakościowa analiza związków pomiędzy cechami: testy niezależności.	1
W 8, 9, 10 – Ilościowa analiza związków pomiędzy cechami – analiza korelacji i regresji.	3
W 11, 12 – Statystyczna analiza jakości: tablice kontrolne.	2
W 13, 14, 15 – Modele szeregów czasowych i zagadnienie prognozy .	3
Forma zajęć – LABORATORIUM	Liczba godzin
L1 – Estymatory punktowe w typowych sytuacjach. Wpływ dodatkowej informacji o rozkładzie cechy na dobór estymatora. Miary błędów oszacowań.	2
L 2 – Oszacowania parametrów rozkładu - zastosowania w analizie portfela.	2
L 3 – Oszacowania parametrów rozkładu - zastosowania w analizie portfela.	2
L 4 – Parametryczne testy istotności- testy hipotez o wartości oczekiwanej - sytuacje typowe i nietypowe. Zastosowania w zarządzaniu i analizie finansowej.	2
L 5 – Parametryczne testy istotności- testy hipotez o wariancji i wskaźniku struktury sytuacje typowe i nietypowe. Zastosowania w zarządzaniu i analizie finansowej.	2
L 6 – Testy zgodności.	2
L 7 – Testy niezależności.	2
L 8, 9, 10 – Ilościowa analiza związków pomiędzy cechami – analiza korelacji i regresji.	6
L 11 – Statystyczna analiza jakości: tablice kontrolne.	2
L 12, 13, 14 – Modele szeregów czasowych i zagadnienie prognozy .	6
L 15 – Kolokwium.	2

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych
2. – materiały wykładowe w wersji elektronicznej
3. – zestawy zadań do samodzielnego rozwiązania
4. – ćwiczenia w laboratorium komputerowym

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena przygotowania do wykładu
F2. – ocena umiejętności zastosowania zdobytej wiedzy teoretycznej do rozwiązania problemów zadanych na zajęciach w laboratorium
P1. – zaliczenie na ocenę (prezentacja sprawozdań z analiz problemów zadanych do samodzielnego rozwiązania)

*) warunkiem uzyskania zaliczenia jest otrzymanie pozytywnych ocen ze wszystkich ćwiczeń laboratoryjnych oraz realizacji zadania sprawdzającego

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	15
1.2	Ćwiczenia	
1.3	Laboratoria	30
1.4	Seminarium	
1.5	Projekt	
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		45
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	10
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	25
2.3	Przygotowanie projektu	
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	10
2.5	Przygotowanie do egzaminu	
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	10
Razem godzin pracy własnej studenta:		55
Ogólne obciążenie pracą studenta:		100
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		4
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		1,8
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		2,6

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. A.D. Aczel, Statystyka w zarządzaniu, PWN, Warszawa 2006
2. M. Fisz, Rachunek prawdopodobieństwa i statystyka matematyczna, PWN, 1969
3. W. Kryszicki, J. Bartos, W. Dyczka, K. Królikowska, M. Wasilewski, Rachunek prawdopodobieństwa i statystyka matematyczna w zadaniach, cz. I i II, PWN, Warszawa wydanie 1994 lub nowsze
4. M. Sobczyk, Statystyka, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa wydanie 1996 lub nowsze
5. E.W. Frees, Data analysis using regression models - the business perspective, Prentice-Hall Inc., 1996

6. R.H. Shumway, D.S. Stoffer, Time series analysis and its applications, Springer Texts in Statistics, Springer Science, New York 2011
7. A. Plucińska, E. Pluciński, Probabilistyka, WNT, 2009
8. J. Koronacki, J. Mielniczuk, Statystyka dla studentów kierunków technicznych i przyrodniczych, Wydawnictwo Naukowo-Techniczne, Warszawa 2001
9. P.I. Good, J.W. Hardin, Common Errors In Statistics (And How To Avoid Them), John Wiley & Sons, New York 2003

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

1. Andrzej Grzybowski, Katedra Matematyki (WIMil), andrzej.grzybowski@im.pcz.pl
2. Marek Błasik, Katedra Matematyki (WIMil), marek.blasik@im.pcz.pl
3. Jolanta Borowska, Katedra Matematyki (WIMil), jolanta.borowska@im.pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W01 K_U09 K_U10 K_K01 K_K05	C1, C2, C3	W1-15 L1-15	1-4	F1, F2, P1
EU2	K_W01 K_U09 K_U10 K_K01 K_K05	C1, C2, C3	W1-15 L1-15	1-4	F1, F2, P1
EU3	K_W01 K_U09 K_U10 K_K01 K_K05	C1, C2, C3	W3,4,10,11 L4,5,11-13	1-4	F1, F2, P1
EU4	KMFBD_W02 KMFBD_W09 KMFBD_U02 K_U10 K_K01 K_K05	C1, C2, C3	W1-2,5-9 L1-3,6-10	1-4	F1, F2, P1
EU5	KMFBD_W02 KMFBD_W09 KMFBD_U02 K_U10 K_K01 K_K05	C1, C2, C3	W12-15 L13-14	1-4	F1, F2, P1

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU 1	Student nie wykazuje się efektami wymaganymi na ocenę pozytywną	Student wymienia teoretyczne metody rozwiązania danego problemu praktycznego. Wymienia założenia przy których daną metodą można uzyskać rozwiązanie problemu.	Student zwykle potrafi trafnie wskazać teoretyczną metodę rozwiązania danego problemu praktycznego, jeżeli metod jest kilka, na ogół poprawnie wskazuje różnice w zakresie ich stosowalności i jakości uzyskanych rezultatów. Wymienia założenia przy których daną metodą można uzyskać rozwiązanie problemu.	Student trafnie wskazuje teoretyczną metodę rozwiązania danego problemu praktycznego, jeżeli metod jest kilka, potrafi wskazać różnice w zakresie ich stosowalności i jakości uzyskanych rezultatów. Wymienia założenia przy których daną metodą można uzyskać rozwiązanie problemu oraz analizuje wpływ spełnienia bądź niespełnienia przyjętych założeń na jakość i wiarygodność uzyskanego rozwiązania.
EU 2	Student nie wykazuje się efektami wymaganymi na ocenę pozytywną	Student w każdej typowej sytuacji klasyfikuje problem praktyczny do określonej klasy problemów teoretycznych. Z pomocą notatek dobiera metodę rozwiązania konkretnego problemu praktycznego.	Student w każdej typowej i nietypowej (ale omawianej na wykładzie) sytuacji klasyfikuje problem praktyczny do określonej klasy problemów teoretycznych i Dobiera metody jego rozwiązania jednak nie zawsze uwzględnia różne możliwości rozwiązania w zależności od przyjętych dodatkowych założeń.	Student w każdej typowej i nietypowej (ale omawianej na wykładzie) sytuacji klasyfikuje problem praktyczny do określonej klasy problemów teoretycznych. Dobiera metody jego rozwiązania z uwzględnieniem różnych możliwości w zależności od przyjętych dodatkowych założeń.

EU 3	Student nie wykazuje się efektami wymaganymi na ocenę pozytywną	Student charakteryzuje znaczenie teorii testów w procesie poznania natury zjawiska losowego. Z wykorzystaniem notatek dobiera test w konkretnej typowej sytuacji. Poprawnie przeprowadza na komputerze weryfikację hipotez.	Student charakteryzuje znaczenie teorii testów w procesie poznania natury zjawiska losowego, potrafi samodzielnie dobrać test w większości typowych sytuacji, potrafi przeprowadzić na komputerze wszelkie niezbędne obliczenia. Wykorzystuje elementy ogólnej teorii testów przy interpretacji rezultatów	Student charakteryzuje znaczenie teorii testów w procesie poznania natury zjawiska losowego, ze szczególnym uwzględnieniem zjawisk z zakresu nauk społecznych i ekonomicznych. Student samodzielnie dobiera test w każdej typowej sytuacji, uzasadnia swój wybór, przeprowadza na komputerze wszelkie niezbędne obliczenia i wszechstronnie analizuje uzyskane rezultaty. Jeżeli daną hipotezę można weryfikować różnymi metodami, to potrafi je porównać. Wykorzystuje elementy ogólnej teorii testów przy interpretacji rezultatów
EU 4	Student nie wykazuje się efektami wymaganymi na ocenę pozytywną	Student dobiera estymator w każdej typowej sytuacji i przeprowadza na komputerze wszelkie niezbędne obliczenia. Wymienia własności estymatorów.	Student dobiera estymator w każdej typowej sytuacji, uzasadnia swój wybór, przeprowadza na komputerze wszelkie niezbędne obliczenia i analizuje uzyskane rezultaty. Wymienia własności estymatorów, sposoby ich wyznaczania w sytuacjach nietypowych etc.	Student charakteryzuje znaczenie teorii estymacji w procesie poznania natury analizowanego zjawiska, ze szczególnym uwzględnieniem zjawisk z zakresu nauk społecznych i ekonomicznych. Samodzielnie dobiera estymator w każdej typowej sytuacji, uzasadnia swój wybór, przeprowadza na komputerze wszelkie niezbędne obliczenia i wszechstronnie analizuje uzyskane rezultaty. Jeżeli dany parametr można oszacować różnymi metodami wymienia różnice w

				charakterze uzyskanych rezultatów. Wymienia własności estymatorów , sposoby ich wyznaczania w sytuacjach nietypowych etc.
EU 5	Student nie wykazuje się efektami wymaganymi na ocenę pozytywną	Student wymienia różne stopnie zależności pomiędzy zjawiskami losowymi oraz metody ich analizy. Dla wskazanej metody przeprowadza na komputerze niezbędne obliczenia i analizuje uzyskane rezultaty.	Student wymienia różne stopnie zależności pomiędzy zjawiskami losowymi. W zależności od natury analizowanego zjawiska oraz charakteru posiadanych danych samodzielnie dobiera metodę analizy i przeprowadza na komputerze wszelkie niezbędne obliczenia. Analizuje uzyskane rezultaty.	Student wyjaśnia znaczenie analizy związków pomiędzy zjawiskami dla rozmaitych zastosowań praktycznych z zakresu nauk społecznych i ekonomicznych. Wymienia różne stopnie takiej zależności. W zależności od natury analizowanego zjawiska oraz charakteru posiadanych danych samodzielnie dobiera metodę analizy, uzasadnia swój wybór, przeprowadza na komputerze wszelkie niezbędne obliczenia i wszechstronnie analizuje uzyskane rezultaty.

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	MODELE I ALGORYTMY TEORII DECYZJI
Nazwa angielska przedmiotu	MODELS AND ALGORITHMS OF DECISION THEORY
Rodzaj przedmiotu	kierunkowy
Klasyfikacja ISCED	0588
Kierunek studiów	<i>Matematyka Stosowana i Technologie Informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	5
Semestr	4

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
30 E	30	0	0	0	0

PRZEWODNIK PO PRZEDMIOCIE

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Przedstawienie studentom normatywnej teorii decyzji, w tym teorii gier, jako dziedziny matematyki, omówienie formalnych i aksjomatycznych podstaw tych teorii, najważniejszych pojęć i modeli problemów decyzyjnych, przedstawienie związanych z nimi twierdzeń wraz z ich dowodami.
- C2. Przedstawienie wzajemnych związków teorii gier i decyzji z informatyką i jej zastosowaniami.
- C3. Wskazanie licznych, często niespodziewanych praktycznych zastosowań omawianych idei.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza z zakresu algebry liniowej, wstępu do matematyki współczesnej, podstaw rachunku prawdopodobieństwa i statystyki matematycznej oraz algorytmiki.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – Student formułuje najważniejsze twierdzenia teorii oraz przeprowadza dowody wybranych spośród nich.
- EU 2 – Student charakteryzuje znaczenie teoretyczne i praktyczne występujących w tej teorii założeń, aksjomatów i twierdzeń.
- EU 3 - Student wymienia najważniejsze klasy modeli występujących w teorii decyzji, nadaje im właściwe i różnorodne interpretacje praktyczne. Student uświadamia sobie poszczególne kroki prowadzące do rozwiązania problemu i potrafi je zalgorytmizować.

EU 4 – Student wyjaśnia najważniejsze koncepcje rozwiązań problemów teorio-decyzyjnych. Analizuje rozwiązanie otrzymywane przy różnych koncepcjach oraz wyjaśnia konsekwencje praktyczne stosowania poszczególnych koncepcji rozwiązań. Potrafi zastosować narzędzia informatyczne do rozwiązania problemów praktycznych.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁADY	Liczba godzin
W 1 – Wstęp do teorii decyzji: teoria normatywna vs. behawioralna. Elementy normatywnej teorii decyzji: problem decyzyjny w sensie teorii, podział problemów decyzyjnych.	2
W 2 - Zadania programowania liniowego jako problem podejmowania decyzji w warunkach pewności. Idea algorytmu sympleksowego.	2
W 3 – Aksjomatyka relacji preferencji. Twierdzenie o perspektywie pośredniej. Funkcja użyteczności: twierdzenia o istnieniu. Funkcja użyteczności pieniądza.	2
W 4 – Definicja gry: postać ekstensywna i normalna gry. Podstawowe koncepcje rozwiązań.	2
W 5 – Gry dwuosobowe o sumie zero w strategiach czystych. Punkty siodłowe.	2
W 6,7 – Gry dwuosobowe o sumie zero - strategie mieszane a wypłaty. Twierdzenie minimaksowe von Neumanna dla gier macierzowych. Algorytmizacja rozwiązania - sprowadzenie rozwiązania gry do zadania PL.	4
W 8 – Gry nieściśle antagonistyczne – koncepcje rozwiązań i paradoksy. Dwuosobowe gry kooperacyjne, zbiór wypłat, zbiór Pareto, zbiór negocjacji.	2
W 9 – Schematy arbitrażowe. Aksjomaty sprawiedliwości w sensie Nasha i twierdzenie o rozwiązaniu problemu targu.	2
W 10,11 - Teoria gier w analizie duopolu. Iterowany dylemat więźnia i gry Stackelberga.	4
W 12 – Wstęp do teorii statystycznych problemów decyzyjnych - rola obserwacji w procesie podejmowania decyzji.	2
W 13,14,15 Inne wybrane problemy normatywnej teorii decyzji (spośród takich jak np. gry koalicyjne, programowanie stochastyczne, sekwencyjne reguły decyzyjne, teoria optymalnego zatrzymywania, decyzje wielokryterialne, teoria sterowania, symulacje komputerowe w procesie podejmowania decyzji)	6
Forma zajęć – ĆWICZENIA	Liczba godzin
C 1 – Problemy teorii decyzji. Klasyfikacja problemów decyzyjnych. Zadania programowania liniowego jako problem podejmowania decyzji w warunkach pewności	2
C 2 – Aksjomatyka relacji preferencji. Twierdzenie o perspektywie pośredniej.	2
C 3 – Funkcja użyteczności , jej własności.	2
C 4 – Gry w postaci ekstensywnej. Pojęcie strategii. Strategie czyste a mieszane.	2
C 5 – Gry dwuosobowe o sumie zero w strategiach czystych. Punkty siodłowe.	2
C 6 – Gry dwuosobowe o sumie zero w strategiach mieszanych.	2
C 7 – Kolokwium.	2
C 8 – Sprowadzanie gier w strategiach mieszanych do zadania PL. Twierdzenie minimaksowe.	2
C 9 – Gry nieściśle antagonistyczne. Dwuosobowe gry kooperacyjne, zbiór wypłat, zbiór Pareto zbiór negocjacji.	2
C 10 – Schematy arbitrażowe. Aksjomaty Nasha. Twierdzenie o rozwiązaniu problemu targu. Algorytm rozwiązania.	2
C 11,12 – Analiza duopolu - studia przypadku dla różnych funkcji ceny dóbr i kosztów produkcji.	2
C 13,14 – Statystyczne problemy decyzyjne – analiza funkcji ryzyka reguł decyzyjnych	4
C 15 – Kolokwium	2

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych
2. – drukowane materiały do wykładu
3. – zestawy zadań do samodzielnego rozwiązania
4. – ćwiczenia tablicowe

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena przygotowania do ćwiczeń oraz aktywności studenta
F2. – ocena umiejętności stosowania zdobytej wiedzy do rozwiązywania problemów praktycznych
P1. – ocena umiejętności rozwiązywania postawionych problemów oraz sposobu prezentacji uzyskanych wyników – dwa kolokwia zaliczeniowe na ocenę
P2. –Egzamin pisemno-ustny sprawdzający opanowanie treści i umiejętności przekazywanych podczas wykładu i ćwiczeń

*) warunkiem uzyskania zaliczenia jest otrzymanie pozytywnych ocen ze wszystkich ćwiczeń laboratoryjnych oraz realizacji zadania sprawdzającego

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	30
1.2	Ćwiczenia	30
1.3	Laboratoria	
1.4	Seminarium	
1.5	Projekt	
1.6	Konsultacje	
1.7	Egzamin	2
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		62
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	45
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	
2.3	Przygotowanie projektu	
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	
2.5	Przygotowanie do egzaminu	8
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	10
Razem godzin pracy własnej studenta:		63
Ogólne obciążenie pracą studenta:		125
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		5
Liczba punktów ECTS , która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		2,5
Liczba punktów ECTS , która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		3

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

A.Z. Grzybowski, <i>Matematyczne Modele Konflikty - Wykłady z Teorii Gier I Decyzji</i> , Wydawnictwo Politechniki Częstochowskiej, Częstochowa 2012
J. Bartoszewicz, <i>Wykłady ze Statystyki Matematycznej</i> , PWN, Warszawa 1989
B.W. Lindgren, <i>Elementy teorii decyzji</i> , WNT, Warszawa 1977
D.R. Luce, H. Raiffa, <i>Gry i decyzje</i> , PWN, 1964
G. Owen, <i>Teoria gier</i> , PWN, 1975
P. Morris, <i>Introduction to game theory</i> , Spriger-Verlag 1994
S.P. Hargreaves-Heap, Y. Varoufakis, <i>Game Theory-A Critical Introduction</i> , Taylor & Francis e-Library, London, New York 2003
M.J. Osborne, A. Rubinstein, <i>A Course in Game Theory</i> , MIT Press, 1994
Aktualne nowe publikacje z zakresu metod I algorytmów normatywnej teorii decyzji – dokładne informacje podawane studentom na zajęciach

PROWADZĄCY PRZEDMIOT (IMIĘ, NAZWISKO, ADRES E-MAIL)

dr hab. inż. Andrzej Grzybowski, prof. PCz., Katedra Matematyki (WIMiI), andrzej.grzybowski@im.pcz.pl
--

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W01 K_W02 K_U01 K_U02	C1	W1-15 L1-15	1, 2,3,4	F1,F2 P1,P2
EU2	K_W16 K_U01	C1, C2	W1-15 L1-15	1, 2,3,4	F1,F2 P1,P2
EU3	K_W16 K_U08 K_U25	C2,C3	W1-15 L1-15	1, 2,3,4	FF1,F2 P1,P2
EU4	K_W16 K_U08 K_U25	C2,C3	W1-15 L1-15	1, 2,3,4	F1,F2 P1,P2

II. FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EK 1	Student nie demonstruje efektów wymaganych na ocenę dst.	Student wymienia aksjomaty, definicje i twierdzeń podane na wykładzie. Ma kłopot z ich poprawnym formalnym zapisem. Wyjaśnia ich znaczenie w teorii i praktyce. W oparciu o notatki dowodzi większości twierdzeń (czyta ze zrozumieniem)	Student wymienia większość aksjomatów, definicji i twierdzeń podanych na wykładzie. Każde twierdzenie właściwie sformułuje oraz udowodnia, ewentualnie z niewielką pomocą notatek.	Student wymienia wszystkie aksjomaty, definicje i twierdzenia podane na wykładzie. Każde twierdzenie właściwie formułuje i udowodnia. Potrafi także dowieść szeregu prostych faktów łatwo wynikających z podanych twierdzeń i definicji .
EK 2	Student nie demonstruje efektów wymaganych na ocenę dst.	Student wymienia aksjomatykę relacji preferencji. Wyjaśnia pojęcie funkcji użyteczności i opisuje jej znaczenie dla teorii. Student charakteryzuje znaczenie teoretyczne i praktyczne najważniejszych wskazanych na wykładzie twierdzeń. Student wskazuje przykłady praktyczne ilustrujące znaczenia założeń przyjmowanych w omawianych na wykładzie fragmentach teorii gier .	Student wymienia aksjomatykę relacji preferencji analizuje jej skutki teoretyczne i praktyczne. Student charakteryzuje znaczenie teoretyczne i praktyczne większości wskazanych na wykładzie twierdzeń. Dla większości przypadków omawianych na wykładzie student wskazuje przykłady praktyczne ilustrujące znaczenia założeń przyjmowanych w procesie modelowania sytuacji decyzyjnej.	Student wymienia aksjomatykę relacji preferencji analizuje jej skutki teoretyczne i praktyczne oraz przeprowadza krytyczną dyskusję jej związków z praktyką decyzyjną. Student charakteryzuje znaczenie teoretyczne i praktyczne wszystkich wskazanych na wykładzie i zalecanej literaturze aksjomatów i twierdzeń. We wszystkich przypadkach dotyczących problemów omawianych na wykładzie student wskazuje przykłady praktyczne ilustrujące znaczenia założeń przyjmowanych w procesie modelowania sytuacji decyzyjnej.
EK 3	Student nie demonstruje efektów wymaganych na ocenę dst.	Student wymienia najważniejsze klasy modeli występujących w teorii gier i decyzji, nadaje im właściwe interpretacje praktyczne. Potrafi	Student wymienia najważniejsze klasy modeli występujących w teorii decyzji, nadaje im właściwe interpretacje praktyczne. Potrafi różnorodne sytuacje	Student wymienia najważniejsze klasy modeli występujących w teorii decyzji, nadaje im właściwe i różnorodne interpretacje praktyczne. Także odwrotnie - różnorodne sytuacje decyzyjne

		<p>różnorodne sytuacje decyzyjne występujące w praktyce przedstawić za pomocą właściwego modelu matematycznego.</p>	<p>decyzyjne występujące w praktyce przedstawić za pomocą właściwego modelu matematycznego. Potrafi w problemach praktycznych wskazać założenia przy których dany model dobrze opisuje sytuację decyzyjną, potrafi analizować wpływ rozmaitych założeń na uzyskane rozwiązanie.</p>	<p>występujące w praktyce student przedstawia za pomocą właściwego modelu matematycznego. Jeżeli dany problem można opisać za pomocą różnych modeli student wskazuje różnice w zakresie ich stosowalności i jakości uzyskanych rezultatów. Potrafi w problemach praktycznych wskazać założenia przy których dany model dobrze opisuje sytuację decyzyjną, potrafi analizować wpływ rozmaitych założeń na uzyskane rozwiązanie.</p>
EK 4	<p>Student nie demonstruje efektów wymaganych na ocenę dst.</p>	<p>Student zwykle potrafi wskazać teoretyczne koncepcje rozwiązań, jeżeli koncepcji jest kilka, wymienia je. W typowych problemach praktycznych zwykle dokonuje wszelkich niezbędnych operacji (obliczeń) potrzebnych do otrzymania rozwiązania. Nie zawsze potrafi nadać praktyczną interpretację uzyskanemu formalnemu rozwiązaniu. Potrafi wykorzystać narzędzia informatyczne do rozwiązania problemów o charakterze praktycznym omawianych na wykładzie.</p>	<p>Dla większości rozważanych modeli student potrafi wskazać teoretyczne koncepcje rozwiązań, jeżeli koncepcji jest kilka, wymienia je, choć nie zawsze wskazuje konsekwencje stosowania różnych podejść. W typowych problemach praktycznych dokonuje wszelkich niezbędnych operacji (obliczeń) potrzebnych do otrzymania rozwiązania. W typowych problemach praktycznych wskazuje założenia przy których daną metodą można uzyskać rozwiązanie problemu. Nie zawsze potrafi nadać praktyczną interpretację uzyskanemu formalnemu rozwiązaniu. Potrafi wykorzystać narzędzia informatyczne do rozwiązania</p>	<p>Dla każdego rozważanego modelu student potrafi wskazać teoretyczne koncepcje rozwiązań, jeżeli koncepcji jest kilka, potrafi wskazać różnice w zakresie ich stosowalności i jakości uzyskanych rezultatów. W problemach praktycznych przeprowadza niezbędne operacje prowadzące do otrzymania rozwiązania. Swobodnie nadaje otrzymanemu rozwiązaniu interpretację praktyczną. W problemach praktycznych wskazuje założenia przy których daną metodą można uzyskać rozwiązanie problemu oraz potrafi analizować wpływ spełnienia bądź niespełnienia tych założeń na jakość (użyteczność) uzyskanego rozwiązania. Potrafi wykorzystać narzędzia informatyczne do rozwiązania problemów o charakterze praktycznym należących do klas problemów omawianych na wykładzie..</p>

			problemów o charakterze praktycznym należących do klas problemów omawianych na wykładzie.	
--	--	--	---	--

Dopuszcza się wystawienie oceny połówkowej o ile student spełniający wszystkie efekty kształcenia wymagane do oceny pełnej spełnia niektóre efekty kształcenia odpowiadające ocenie wyższej.

III. INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	MODELE REGRESJI W ANALIZIE DANYCH
Nazwa angielska przedmiotu	DATA ANALYSIS USING REGRESSION MODELS
Rodzaj przedmiotu	zakresowy (MMAD)
Klasyfikacja ISCED	0542
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	5
Semestr	6

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
30	0	30	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z teorią analizy regresji oraz podkreślenie wagi wykorzystywania wiedzy teoretycznej w procesie analizy danych.
- C2. Wskazanie licznych zastosowań praktycznych analizy regresji oraz jej znaczenia w analizie danych statystycznych, eksperymentalnych lub symulacyjnych.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Znajomość podstaw rachunku prawdopodobieństwa, podstawowych metod statystyki matematycznej oraz ukończenie podstawowego kursu algebry liniowej. Umiejętność korzystania z różnych źródeł informacji, w tym z podręczników oraz witryn internetowych instytucji naukowych.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – Student formułuje definicje oraz twierdzenia składające się na formalne podstawy analizy regresji; student przeprowadza dowody najważniejszych twierdzeń tej teorii.
- EU 2 – Student wskazuje i wyjaśnia znaczenie praktyczne występujących w tej teorii twierdzeń. Student stosuje najważniejsze metody weryfikacji poprawności otrzymanego modelu regresji oraz charakteryzuje ich praktyczne znaczenie.
- EU 3 – Student przeprowadza analizę danych stanowiących podstawę budowy modelu. Student właściwie dobiera metody analizy regresji w zależności od charakteru posiadanych danych oraz modyfikuje postać modelu w zależności od wyników prowadzonej weryfikacji.
- EU 4 – Student posługuje się pakietem komputerowym w celu przeprowadzenia wszechstronnej analizy danych, estymacji parametrów modelu oraz jego weryfikacji. Student poprawnie interpretuje uzyskane rezultaty; wykorzystuje otrzymane modele do analizy związków pomiędzy zmiennymi występującymi w modelu oraz w celu predykcji możliwych wartości zmiennej zależnej.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁAD	Liczba godzin
W 1 – Modelowanie regresyjne: cele i zastosowania, typy modeli, etapy modelowania	2
W 2 – Estymacja parametrów modeli liniowych metodą najmniejszych kwadratów	2
W 3 – Weryfikacja użyteczności modelu – wskaźniki jakości modelu	2
W 4 – Weryfikacja użyteczności modelu – testowanie hipotez o modelu	2
W 5 – Modele z restrykcjami nałożonymi na parametry	2
W 6 – Weryfikacja założeń modelowania regresyjnego	2
W 7 – Wnioskowanie na podstawie modelu regresji. Szacunki błędów predykcji	2
W 8 – Modele nieliniowe - uogólnione modele liniowe i modele liniowe względem parametrów	2
W 9, W 10 – Studium wybranych przypadków	4
W11 – Rodzaje danych i ich wpływ na budowę modelu	2
W 12 – Analiza danych – obserwacje odstające i obserwacje ważące, problem współliniowości	2
W 13, W 14 – Metody regresji w analizie szeregów czasowych	4
W 15 – Studium wybranych przypadków	2
Forma zajęć – LABORATORIUM	Liczba godzin
L 1 – Zapoznanie studentów z regulaminem pracowni, pakietem do obliczeń symbolicznych (POS) oraz zasadami zaliczania zajęć. Procedury algebry liniowej w POS	2
L 2 – Praca w POS ze zbiorami danych: wczytywanie i zapisywanie zbiorów danych, łączenie/dzielenie zbiorów danych. Dane jako baza a dane jako macierz	2
L 3,4 – Estymacja modeli regresji; interpretacja wyników, wykresy reszt	4
L 5,6 – Weryfikacja użyteczności modelu – podstawowe wskaźniki jakości, testowanie hipotez o modelu	4
L 7, 8 – Weryfikacja założeń modelowania regresyjnego	4
L 9 – Wyznaczanie predykcji na podstawie modelu regresji. Obliczanie błędów predykcji	2
L 10 – Rodzaje danych i ich wpływ na budowę modelu	2
L 11 – Analiza danych – obserwacje odstające i obserwacje ważące, problem współliniowości	2
L 12, 13, 14 – Metody regresji w analizie szeregów czasowych	6
L 15 – Podsumowanie zajęć. Zaliczanie laboratorium	2

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych
2. – materiały wykładowe w wersji elektronicznej
3. – zestawy problemów do analizy na zajęciach w laboratorium komputerowym
4. – opis problemów do samodzielnego rozwiązania

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena przygotowania do wykładu
F2. – ocena umiejętności zastosowania zdobytej wiedzy teoretycznej do rozwiązania problemów zadanych na zajęciach w laboratorium
P1. – zaliczenie na ocenę (prezentacja sprawozdań z analiz problemów zadanych do samodzielnego rozwiązania)

*) warunkiem uzyskania zaliczenia jest otrzymanie pozytywnych ocen ze wszystkich ćwiczeń laboratoryjnych oraz realizacji zadania sprawdzającego

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	30
1.2	Ćwiczenia	
1.3	Laboratoria	30
1.4	Seminarium	
1.5	Projekt	
1.6	Konsultacje	
1.7	Egzamin	
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		60
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	25
2.3	Przygotowanie projektu	15
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	
2.5	Przygotowanie do egzaminu	
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	20
Razem godzin pracy własnej studenta:		65
Ogólne obciążenie pracą studenta:		125
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		5
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		2,4
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		2,8

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. C.R. Rao, Modele liniowe statystyki matematycznej, PWN, Warszawa 1982
2. D.A. Belsley, Conditioning Diagnostics: Collinearity and Weak Data in Regression, Wiley-Interscience, 1991 lub późniejsze
3. D.A. Belsley, E. Kuh, R.E. Welsch, Regression Diagnostics: Identifying Influential Data and Sources of Collinearity (Wiley Series in Probability and Statistics), Wiley-Interscience, 1980
4. E. Frees, Data Analysis Using Regression Models: The Business Perspective, Prentice Hall, 1996

5. A. Gelman, J. Hill, Data Analysis Using Regression and Multilevel/Hierarchical Models, Cambridge University Press, 2006
6. A.D. Aczel, Statystyka w zarządzaniu, PWN, Warszawa 2006
7. Materiały dostępne w Internecie. Przykładowe adresy są udostępniane na 1-szych zajęciach

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

1. Andrzej Grzybowski, Katedra Matematyki (WIMiI), andrzej.grzybowski@im.pcz.pl
2. Jolanta Borowska, Katedra Matematyki (WIMiI), jolanta.borowska@im.pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W01 K_W02 K_U01 K_U02 K_K01 K_K05	C1	W1-15 L2-14	1, 2, 3, 4	F1,F2 P1,P2
EU2	KMMAD_W01 K_U09 KMMAD_U01 KMMAD_U03 KMMAD_U06 K_K01 K_K05	C1, C2	W1-15 L2-14	1, 2, 3, 4	F1,F2 P1,P2
EU3	KMMAD_W01 K_U09 K_U12 KMMAD_U01 KMMAD_U03 KMMAD_U06 K_K01 K_K05	C1, C2	W1-15 L2-14	1, 2, 3, 4	F1,F2 P1,P2
EU4	KMMAD_W01 K_U10 K_U12 KMMAD_U01 KMMAD_U03 KMMAD_U06 K_K01 K_K05	C1, C2	W1-15 L2-14	1, 2, 3, 4	F1,F2 P1,P2

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU 1	Student nie wykazuje efektów wymaganych na ocenę dst.	Student formułuje większość definicji i twierdzeń podanych na wykładzie. W oparciu o notatki student przeprowadza dowody większości twierdzeń.	Student formułuje większość definicji i twierdzeń podanych na wykładzie. Bez pomocy notatek dowodzi większość z nich.	Student formułuje wszystkie definicje i twierdzenia podane na wykładzie. Dowodzi każde twierdzenie. Wyciąga prawidłowe wnioski z twierdzeń. Dowodzi także szeregu prostych faktów łatwo wynikających z podanych twierdzeń i definicji.
EU 2	Student nie wykazuje efektów wymaganych na ocenę dst.	Student charakteryzuje praktyczne znaczenie najważniejszych omawianych na wykładzie wyników teoretycznych. Student wskazuje konsekwencje praktyczne niespełnienia założeń tych twierdzeń. Jeżeli dany problem można analizować za pomocą różnych metod student wskazuje poprawnie przynajmniej jedną z nich.	Student charakteryzuje praktyczne znaczenie większości omawianych na wykładzie wyników teoretycznych. Student zwykle właściwie wskazuje konsekwencje praktyczne niespełnienia założeń twierdzenia. Jeżeli dany problem można analizować za pomocą różnych metod student je wymienia.	Student charakteryzuje praktyczne znaczenie wszystkich omawianych na wykładzie wyników teoretycznych. Student wskazuje konsekwencje praktyczne niespełnienia założeń twierdzenia. Jeżeli dany problem można analizować za pomocą różnych metod student wskazuje różnice w zakresie ich stosowalności i jakości uzyskanych rezultatów.
EU 3	Student nie wykazuje efektów wymaganych na ocenę dst.	Student wymienia niektóre własności danych mające wpływ na jakość uzyskanego modelu regresji. Student wymienia metody analizy danych w analizie regresji. W zależności od wykrytych własności danych student, na podstawie notatek, wskazuje właściwe metody analizy	Student wymienia najważniejsze własności danych mające wpływ na jakość uzyskanego modelu regresji. Student wymienia i charakteryzuje metody analizy danych w analizie regresji. Student wskazuje większość konsekwencji praktycznych występowania niekorzystnych własności danych. W zależności od	Student wymienia wszystkie poznane na wykładzie własności danych mające wpływ na jakość uzyskanego modelu regresji. Student wymienia, charakteryzuje i stosuje w praktyce metody analizy danych w analizie regresji. Student wskazuje konsekwencje praktyczne i teoretyczne występowania

		regresji.	wykrytych własności danych student, na podstawie notatek, wskazuje właściwe metody analizy regresji.	niekorzystnych własności danych. W zależności od wykrytych własności danych student wskazuje właściwe metody analizy regresji.
EU 4	Student nie wykazuje efektów wymaganych na ocenę dst.	Student posługuje się pakietem komputerowym w celu przeprowadzenia analizy danych. Student estymuje parametry modelu. Student oblicza wielkości niezbędnych do prawidłowej weryfikacji modelu. Uzyskane wartości interpretuje z pomocą notatek. Student wykorzystuje otrzymany model do podstawowej analizy związków pomiędzy zmiennymi występującymi w modelu oraz w celu predykcji możliwych wartości zmiennej zależnej.	Student posługuje się pakietem komputerowym w celu przeprowadzenia analizy danych. Student estymuje parametry modelu. Student weryfikuje jakość modelu otrzymanego na podstawie konkretnych danych empirycznych. Student oblicza i interpretuje większość wielkości niezbędnych do prawidłowej weryfikacji modelu. Student wykorzystuje otrzymany model do wszechstronnej analizy związków pomiędzy zmiennymi występującymi w modelu oraz w celu predykcji możliwych wartości zmiennej zależnej.	Student sprawnie posługuje się pakietem komputerowym w celu przeprowadzenia wszechstronnej analizy danych. Student estymuje parametry modelu. Student weryfikuje jakość modelu otrzymanego na podstawie konkretnych danych empirycznych. Student oblicza i interpretuje wszystkie wielkości niezbędne do prawidłowej weryfikacji modelu. Student sprawnie wykorzystuje otrzymany model do wszechstronnej analizy związków pomiędzy zmiennymi występującymi w modelu oraz w celu predykcji możliwych wartości zmiennej zależnej. Student oblicza wielkości charakteryzujące błędy prognozy.

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	Modelowanie matematyczne I
Nazwa angielska przedmiotu	Mathematical Modelling I
Rodzaj przedmiotu	zakresowy (MMAD)
Klasyfikacja ISCED	0541
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	4
Semestr	6

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
15	0	30	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z teorią równań różnicowych oraz podstawowymi modelami dyskretnymi.
- C2. Nabycie przez studentów umiejętności rozwiązywania problemów z różnych dziedzin nauki opisanych równaniami różnicowymi.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza z zakresu analizy matematycznej i algebry liniowej.
2. Umiejętność pracy samodzielnej i w grupie.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – student zna podstawowe typy równań różnicowych i metody ich rozwiązywania.
- EU 2 – student potrafi wyznaczać rozwiązania ilościowe i jakościowe równań różnicowych, zarówno w sposób analityczny jak i przy pomocy programu Maple.
- EU 3 – student potrafi opisać za pomocą modeli dyskretnych wybrane zagadnienia spotykane w naukach technicznych, ekonomicznych i biologii.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁADY	Liczba godzin
W 1 – Wprowadzenie do modelowania matematycznego – modele dyskretne.	1
W 2,3 – Funkcja dyskretna, operator różnicowy i antyróżnicowy.	2
W 4 – Równania różnicowe – podstawowe twierdzenia.	1
W 5 – Równania różnicowe liniowe rzędu pierwszego.	1
W 6,7 – Równania różnicowe liniowe rzędu drugiego.	2
W 8,9 – Równania różnicowe liniowe rzędu k o stałych współczynnikach.	2
W 10 – Równania różnicowe nieliniowe sprowadzalne do równań liniowych.	1
W 11 – Elementy analizy jakościowej równań różnicowych.	1
W 12-14 – Modele dyskretne w ekonomii, biologii i naukach technicznych.	3
W 15 – Test zaliczeniowy.	1
Forma zajęć – LABORATORIUM	Liczba godzin
L 1 – Przypomnienie niezbędnych komend i procedur programu Maple służących do rozwiązywania zagadnień matematycznych.	2
L 2,3 – Działanie operatorem różnicowym i antyróżnicowym.	4
L 4 – Wyznaczanie rozwiązań równań różnicowych metodą rekurencyjną.	2
L 5 – Rozwiązywanie równań różnicowych liniowych rzędu pierwszego.	2
L 6,7 – Rozwiązywanie równań różnicowych liniowych rzędu drugiego.	4
L 8,9 – Rozwiązywanie równań różnicowych liniowych rzędu k o stałych współczynnikach.	4
L 10 – Rozwiązywanie równań różnicowych nieliniowych sprowadzalnych do równań liniowych.	2
L 11 – Badanie stabilności równań różnicowych.	2
L 12,13,14 – Tworzenie modeli dyskretnych dla wybranych zagadnień z zakresu ekonomii, biologii i nauk technicznych oraz wyznaczanie ich rozwiązań przy pomocy programu Maple.	6
L 15 – Kolokwium zaliczeniowe.	2

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych
2. – zestawy zadań do rozwiązania w ramach zajęć laboratoryjnych
3. – stanowiska komputerowe do zajęć laboratoryjnych wyposażone w program Maple

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1 – ocena przygotowania do ćwiczeń laboratoryjnych
F2 – ocena aktywności podczas zajęć
P1 – ocena umiejętności rozwiązywania postawionych problemów – kolokwium zaliczeniowe
P2 – ocena opanowania materiału prezentowanego w ramach wykładu – test zaliczeniowy

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	15
1.2	Ćwiczenia	0
1.3	Laboratoria	30
1.4	Seminarium	0
1.5	Projekt	0
1.6	Egzamin	0
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		45
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń laboratoryjnych	20
2.2	Przygotowanie do zaliczenia ćwiczeń laboratoryjnych	15
2.3	Przygotowanie do zaliczenia wykładu	10
2.4	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	10
Razem godzin pracy własnej studenta:		55
Ogólne obciążenie pracą studenta:		100
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		4
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		1.8
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		2

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. J. Banasiak, Mathematical Modelling in One Dimension. An Introduction via Difference and Differential Equations. Cambridge University Press, New York 2013.
2. S. Elaydi, An introduction to Difference Equations, Springer 2005.
3. U. Foryś, Matematyka w Biologii, WNT, 2008.
4. S. Kanas, Podstawy ekonomii matematycznej, PWN 2011.
5. I. Koźniewska, Równania rekurencyjne, PWN 1972.
6. H. Levy, F. Lessman, Równania różnicowe skończone, PWN 1966.
7. J.D. Murray, Wprowadzenie do biomatematyki, PWN, 2006.

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

dr Jolanta Borowska, Katedra Matematyki (WIMil), jolanta.borowska@pcz.pl
--

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do kierunkowych efektów uczenia się	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W02 KMMAD_W01 K_U01 K_K05	C1	W 1-15 L 1-15	1	F2 P2
EU2	K_W20 K_U01 KMMAD_U04 K_K05	C1, C2	W 1-15 L 1-15	2, 3	F1 F2 P1
EU3	K_W20 KMMAD_W01 KMMAD_U03 KMMAD_U04 K_K05	C1, C2	W 12-14 L 12-14	2, 3	F1 F2 P1

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU 1	Student nie spełnia warunków na ocenę dostateczną	Student formułuje definicje i twierdzenia dotyczące ilościowego rozwiązywania równań różnicowych poznane na wykładzie.	Student spełnia warunki na ocenę dostateczną oraz potrafi udowodnić wybrane twierdzenia.	Student spełnia warunki na ocenę dobrą oraz zna i twierdzenia dotyczące stabilności rozwiązań równań różnicowych.
EU 2	Student nie spełnia warunków na ocenę dostateczną	Student potrafi poprawnie zastosować tylko wybrane spośród poznanych metod rozwiązywania równań różnicowych.	Student potrafi poprawnie zastosować wszystkie poznane metody rozwiązywania równań różnicowych. Ma problemy z analizą stabilności równań różnicowych.	Student spełnia warunki na ocenę dobrą oraz potrafi przeprowadzić analizę stabilności równań różnicowych.

EU 3	Student nie spełnia warunków na ocenę dostateczną	Student zna przykłady modeli matematycznych stosowanych w naukach technicznych, ekonomicznych i biologii	Student spełnia warunki na ocenę dostateczną oraz potrafi utworzyć model matematyczny do analizowanego problemu	Student spełnia warunki na ocenę dobrą oraz potrafi przeprowadzić analizę otrzymanych wyników
-------------	---	--	---	---

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	Modelowanie matematyczne II
Nazwa angielska przedmiotu	Mathematical Modelling II
Rodzaj przedmiotu	zakresowy (MMAD)
Klasyfikacja ISCED	0541
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	6
Semestr	7

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
15	0	45	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami z zakresu modelowania matematycznego wybranych problemów fizycznych i technicznych.
- C2. Nabycie przez studentów praktycznych umiejętności rozwiązywania zagadnień z zakresu modelowania matematycznego wybranych problemów fizycznych i technicznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza z zakresu analizy matematycznej, algebry liniowej, równań różniczkowych oraz metod numerycznych.
2. Umiejętność korzystania z różnych źródeł informacji.
3. Umiejętności pracy samodzielnej i w grupie.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – student zna przykłady modeli matematycznych stosowanych w naukach inżyniersko-technicznych,
- EU 2 – student zna wybrane metody wyznaczania rozwiązań dla omawianych zagadnień,
- EU 3 – student potrafi implementować w środowisku Maple lub MATLAB schematy numeryczne dla omawianych zagadnień,
- EU 4 – student potrafi przeprowadzić symulacje numeryczne w środowisku Maple lub MATLAB dla omawianych zagadnień.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁADY	Liczba godzin
W 1-2 – Wprowadzenie do modelowania matematycznego – modele ciągłe.	2
W 3-4 – Równania różniczkowe zwyczajne – wybrane metody wyznaczania rozwiązań dokładnych.	2
W 5-7 – Wybrane metody numerycznego rozwiązywania równań różniczkowych zwyczajnych.	3
W 8-11 – Modele ciągłe w mechanice: konstrukcja modeli, metody wyznaczania rozwiązań, przykłady modeli matematycznych.	4
W 12-14 – Modele ciągłe w biologii: konstrukcja modeli, metody wyznaczania rozwiązań, przykłady modeli matematycznych.	3
W 15 – Test zaliczeniowy.	1
Forma zajęć – LABORATORIUM	Liczba godzin
L 1-3 – Przypomnienie najważniejszych informacji dotyczących obsługi programu Maple lub MATLAB. Programowanie w Maple lub MATLAB.	9
L 4 – Rozwiązywanie równań różniczkowych zwyczajnych w Maple lub MATLAB.	3
L 5-7 – Implementacja w Maple lub MATLAB wybranych metod numerycznego rozwiązywania równań różniczkowych zwyczajnych.	9
L 8-11 – Modele ciągłe w mechanice: implementacja i symulacja w Maple lub MATLAB.	12
L 12-14 – Modele ciągłe w biologii: implementacja i symulacja w Maple lub MATLAB.	9
L 15 – Kolokwium zaliczeniowe.	3

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych
2. – zestawy problemów do rozwiązania w ramach zajęć laboratoryjnych
3. – stanowiska komputerowe do ćwiczeń laboratoryjnych wyposażone w Maple lub MATLAB

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1 – ocena przygotowania do ćwiczeń laboratoryjnych
F2 – ocena aktywności podczas zajęć
P1 – ocena umiejętności rozwiązywania postawionych problemów – zaliczenie na ocenę
P2 – ocena opanowania materiału prezentowanego w ramach wykładu – test zaliczeniowy

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	15
1.2	Ćwiczenia	0
1.3	Laboratoria	45
1.4	Seminarium	0
1.5	Projekt	0
1.6	Egzamin	0

Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		60
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń laboratoryjnych	45
2.2	Przygotowanie do zaliczenia ćwiczeń laboratoryjnych	20
2.3	Przygotowanie do zaliczenia wykładu	15
2.4	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	10
Razem godzin pracy własnej studenta:		90
Ogólne obciążenie pracą studenta:		150
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		6
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		2.4
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		3,6

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1.	J. Banasiak, Mathematical Modelling in One Dimension. An Introduction via Difference and Differential Equations. Cambridge University Press, New York 2013.
2.	B. Barnes, G.R. Fulford, Mathematical Modelling with Case Studies: Using Maple and MATLAB, CRC Press 2014.
3.	J. Caldwell, Y. M. Ram, Mathematical Modelling: Concepts and Case Studies, Springer, 1999.
4.	T. Witelski, M. Bowen, Methods of Mathematical Modelling. Continuous Systems and Differential Equations, Springer 2015.
5.	R. Rudnicki, Modele i Metody Biologii Matematycznej, Część I: Modele deterministyczne, Księgozbiór Matematyczny 2, IMPAN, Warszawa 2014.
6.	J.D. Murray, Wprowadzenie do biomatematyki. PWN, Warszawa, 2006.
7.	D. Kincaid, W. Cheney, Analiza numeryczna. WNT, Warszawa 2006
8.	Z. Fortuna, B. Macukow, J. Wąsowski, Metody numeryczne, WNT, Warszawa 1993

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

dr hab. Tomasz Błaszczyk, prof. PCz, Katedra Matematyki (WIMiI), tomasz.blaszczyk@pcz.pl
--

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do kierunkowych efektów uczenia się	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	KMMAD_W01	C1, C2	W1-15 L1-15	1	P2
EU2	K_W19 KMMAD_W01	C1, C2	W1-15 L1-15	1	P2

EU3	K_W20 K_U05 K_U07 K_U22 KMMAD_U03 KMMAD_U04 KMMAD_U05 K_K05	C1, C2	W1-15 L1-15	2, 3	F1 F2 P1
EU4	K_W20 K_U05 K_U07 K_U22 KMMAD_U03 KMMAD_U04 KMMAD_U05 K_K05	C1, C2	W1-15 L1-15	2, 3	F1 F2 P1

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU 1	Nie spełnia warunków na ocenę dostateczną	Student zna przykłady modeli matematycznych stosowanych w naukach inżynieryjno-technicznych	Student spełnia warunki na ocenę dostateczną oraz potrafi wskazać wady i zalety wybranych modeli matematycznych	Student spełnia warunki na ocenę dobrą oraz potrafi wskazać odpowiednie metody rozwiązywania danego problemu
EU 2	Nie spełnia warunków na ocenę dostateczną	Student zna wybrane metody przybliżonego rozwiązywania dla omawianych zagadnień	Student spełnia warunki na ocenę dostateczną oraz potrafi wskazać wady i zalety wybranych metod	Student spełnia warunki na ocenę dobrą oraz potrafi dokonać porównania wybranych metod z punktu widzenia ich użyteczności dla danego zagadnienia

EU 3	Nie spełnia warunków na ocenę dostateczną	Student potrafi implementować w środowisku Maple lub MATLAB schematy numeryczne dla omawianych zagadnień	Student spełnia warunki na ocenę dostateczną oraz w przypadku wystąpienia błędu, potrafi samodzielnie zdiagnozować przyczynę a także poprawić zaimplementowany schemat.	Student spełnia warunki na ocenę dobrą oraz potrafi dokonać szczegółowej analizy otrzymanych wyników
EU 4	Nie spełnia warunków na ocenę dostateczną	Student potrafi przeprowadzić symulacje numeryczne w środowisku Maple lub MATLAB dla omawianych zagadnień	Student spełnia warunki na ocenę dostateczną oraz potrafi przedstawić uzyskane wyniki zarówno w tabelach (np. poprzez eksport do arkusza kalkulacyjnego) jak i w formie graficznej	Student spełnia warunki na ocenę dobrą oraz potrafi porównać otrzymane wyniki, omówić je, a także ocenić ich wiarygodność.

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	OBLICZENIA SYMBOLICZNE
Nazwa angielska przedmiotu	SYMBOLIC COMPUTATIONS
Rodzaj przedmiotu	podstawowy
Klasyfikacja ISCED	0611
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	4
Semestr	2

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
15	0	45	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Nabycie przez studentów umiejętności posługiwania się pakietem Maple w zakresie obliczeń symbolicznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Znajomość podstawowych twierdzeń i definicji z rachunku różniczkowego i całkowego.
2. Znajomość podstawowych twierdzeń i definicji z zakresu algebry liniowej.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – Student zna podstawowe komendy i operatory programu Maple, niezbędne do realizacji obliczeń symbolicznych.
- EU 2 – Student potrafi rozwiązywać wybrane problemy z zakresu analizy matematycznej oraz algebry liniowej przy użyciu programu Maple.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁADY	Liczba godzin
W 1 – Podstawy obliczeń symbolicznych w środowisku Maple.	1
W 2 – Sekwencje, zbiory, listy, tablice.	1
W 3 – Wyrażenia algebraiczne. Funkcje predefiniowane i definiowane przez użytkownika.	1
W 4,5 – Pętle i procedury.	2
W 6,7 – Elementy grafiki – wykresy dwu- i trójwymiarowe.	2
W 8,9 – Równania i nierówności w zbiorze liczb rzeczywistych.	2
W 10,11 – Macierze, wyznaczniki, układy równań liniowych.	2
W 12,13 – Rachunek różniczkowy i całkowy funkcji jednej zmiennej.	2
W 14 – Elementy rachunku różniczkowego i całkowego funkcji wielu zmiennych.	1
W 15 – Test zaliczeniowy.	1
Forma zajęć – LABORATORIUM	Liczba godzin
L 1 – Zapoznanie się z programem Maple. Wykonywanie operacji na liczbach rzeczywistych.	3
L 2 – Tworzenie i przekształcanie sekwencji, zbiorów, list i tablic.	3
L 3 – Przekształcanie wyrażeń algebraicznych. Definiowanie funkcji.	3
L 4 – Wykres ciągu liczbowego. Badanie monotoniczności i obliczanie granic ciągów.	3
L 5,6 - Pętle i procedury.	6
L 7 – Wykres funkcji jednej zmiennej. Obliczanie granic i badanie ciągłości funkcji.	3
L 8 – Dokładne i przybliżone rozwiązywanie równań i nierówności w zbiorze liczb rzeczywistych. Układy równań nieliniowych.	3
L 9 – Kolokwium I.	3
L 10 – Wykonywanie działań na macierzach. Obliczanie wyznaczników. Rozwiązywanie układów równań liniowych.	3
L 11, 12 – Rozwiązywanie zadań z zastosowaniem rachunku różniczkowego funkcji jednej zmiennej.	6
L13 – Obliczanie całek nieoznaczonych, oznaczonych i niewłaściwych. Zastosowanie całki oznaczonej - pola figur płaskich, długość łuku, objętości brył obrotowych.	3
L 14 – Rachunek różniczkowy i całkowy funkcji wielu zmiennych.	3
L 15 – Kolokwium II.	3

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych
2. – zestawy zadań do samodzielnego rozwiązania w formie elektronicznej
3. – laboratorium komputerowe, pakiet matematyczny Maple

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena przygotowania do ćwiczeń laboratoryjnych
F2. – ocena aktywności podczas zajęć
P1 – ocena umiejętności rozwiązywania postawionych problemów – zaliczenie na ocenę
P2 – ocena opanowania materiału prezentowanego w ramach wykładu – test zaliczeniowy

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

Lp.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	15
1.2	Ćwiczenia	
1.3	Laboratoria	45
1.4	Seminarium	
1.5	Projekt	
1.6	Konsultacje	
1.7	Egzamin	
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		60
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do kolokwiów	10
2.2	Przygotowanie do laboratorium	20
2.3	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	5
2.4	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	5
Razem godzin pracy własnej studenta:		40
Ogólne obciążenie pracą studenta:		100
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		4
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		2.4
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		3

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1.	A. Krowiak, <i>Maple. Podręcznik</i> , Wydaw. Helion, 2012.
2.	A. Krowiak, <i>Wprowadzenie do pakietu obliczeń symbolicznych Maple: podręcznik dla studentów wyższych szkół technicznych</i> . Wydaw. Politechniki Krakowskiej, Kraków 2009.
3.	P. Adams, K. Smith, R. Wybony, <i>Introduction to mathematics with Maple</i> , World Scientific, 2004.
4.	H. Aratyn, C. Rasinariu, <i>A Short Course in Mathematical Methods with Maple</i> , World Scientific, 2006.
5.	J. M. Borwein, M. P. Skerritt, <i>An introduction to modern mathematical computing with Maple</i> , Springer, 2011.
6.	http://www.maplesoft.com/support/help/index.aspx

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

dr hab. Tomasz Błaszczyk, prof. PCz, Katedra Matematyki (WIMiI), tomasz.blaszczyk@im.pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W20	C1	W1-15 L1-15	1, 2, 3	F1, F2 P1, P2
EU2	K_U03 K_U04 K_U06 K_W20	C1	W1-15 L1-15	1, 2, 3	F1, F2 P1, P1

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU 1	Student nie spełnia warunków na ocenę dostateczną.	Student zna podstawowe komendy i operatory programu Maple, niezbędne do realizacji obliczeń symbolicznych.	Student spełnia wymagania na ocenę dostateczną oraz potrafi dobrać odpowiednie komendy i operatory do danego typu zadania.	Student spełnia wymagania na ocenę dobrą oraz potrafi przeanalizować sposób rozwiązania wybranego problemu i wskazać ewentualne błędy.
EU 2	Student nie spełnia warunków na ocenę dostateczną.	Student potrafi rozwiązywać wybrane problemy z zakresu analizy matematycznej oraz algebry liniowej przy użyciu programu Maple.	Student spełnia wymagania na ocenę dostateczną oraz potrafi dokonać właściwej analizy uzyskanych wyników.	Student spełnia wymagania na ocenę dobrą oraz potrafi rozwiązać wybrane złożone problemy stosując pętle lub procedury.

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	OCHRONA WŁASNOŚCI INTELEKTUALNYCH
Nazwa angielska przedmiotu	INTELLECTUAL OWNERSHIP PROTECTION
Rodzaj przedmiotu	humanistyczno-społeczny
Klasyfikacja ISCED	0488
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	<i>1</i>
Semestr	<i>1</i>

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
15	0	0	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1.** Zapoznanie studentów z podstawowymi aktami o prawie autorskim i prawach pokrewnych, prawie własności przemysłowej oraz odpowiedzialnością za bezprawne korzystanie z przedmiotów będących pod ochroną.
- C2.** Nabycie przez studentów umiejętności korzystania z utworów (dóbr niematerialnych) jako przedmiotów objętych ochroną w różnych obszarach twórczości i polach eksploatacji.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Znajomość podstawowych zagadnień społecznych i zawodowych.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1** – posiada wiedzę i rozumie zasady prawnej ochrony dóbr niematerialnych, zna zasady poszanowania autorstwa i współautorstwa w działalności związanej z realizacją różnego rodzaju prac twórczych w tym między innymi prac dyplomowych,
- EU 2** – posiada wiedzę z przepisów i umiejętność zastosowania procedury postępowania przy rejestracji wynalazków,

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁAD	Liczba godzin
W 1 – Własność intelektualna i przemysłowa – zarys problematyki	1
W 2 – Prawa autorskie i prawa pokrewne jako kategoria własności intelektualnej, przedmiot i podmiot prawa autorskiego	2
W 3 – Przedmiot prawa autorskiego w działalności wyższych uczelni – prace dyplomowe, referaty, opracowania naukowe, bazy danych, plagiat	2
W 4 – Podstawy prawne ochrony własności przemysłowej w Polsce, ustawodawstwo unijne i międzynarodowe	1
W 5 – Pojęcie patentu – jego treść i zakres, patent europejski, wzory przemysłowe	1
W 6 – Natura prawna i funkcje wzorów towarowych, wzorów użytkowych, topografii układów scalonych i oznaczeń geograficznych	1
W 7 – Projekty racjonalizatorskie	1
W 8 – Procedury ochrony własności przemysłowej	1
W 9 – Transfer technologii	1
W 10 – Domeny internetowe	2
W 11 – Postępowanie sporne, orzecznictwo	1
W 12 – Organizacje zbiorowego zarządzania	1

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – wykład (przekaz ustny)
2. – prezentacje multimedialne
3. – platforma e-learningowa

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. –obecność na wykładzie
P1. – sprawdzian realizowany z wykorzystaniem platformy e learningowej . Warunkiem uzyskania zaliczenia przedmiotu jest pozytywna ocena ze sprawdzianu obejmującego materiał przedstawiony podczas wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	15
1.2	Ćwiczenia	
1.3	Laboratoria	
1.4	Seminarium	
1.5	Projekt	
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		15
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	

2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	
2.3	Przygotowanie projektu	
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	5
2.5	Przygotowanie do egzaminu	
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	5
Razem godzin pracy własnej studenta:		10
Ogólne obciążenie pracą studenta:		25
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		1
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		0,6
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		0

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. Ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych
2. Ustawa z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej
3. Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych
4. Ustawa z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji
5. Cieciora M.: Wybrane problemy społeczne i zawodowe informatyki. Wyd. VIZJA PRESSIT, Sp. z o. o., Warszawa, 2009
6. Hetman J.: Podstawy prawa własności intelektualnej. Warszawa, 2008
7. Michniewicz G.: Ochrona własności intelektualnej. Wyd. C.H. BECK, 2010
8. Dereń A. M.: Własność intelektualna i przemysłowa. Oficyna Wydawnicza PWSN, Nysa 2007
9. Kotarba W.: Ochrona wiedzy w Polsce. Wyd. Orgmasz, Warszawa 2005
10. Kotarba W.: Ochrona własności przemysłowej w gospodarce polskiej w dostosowaniu do wymogów Unii Europejskiej i Światowej Organizacji Handlu, Warszawa 2000
11. Nowicka A.: Prawnoautorska i patentowa ochrona programów komputerowych, W-wa 1995
12. Sas K., Woźniak J.: Przewodnik z Zakresu Własności Intelektualnej. Publikacja opracowana na podstawie projektu „Chroń swoją wiedzę – wsparcie ochrony własności intelektualnej przedsiębiorców Polski Wschodniej”, Rzeszów, 2011
13. Sieniow T., Włodarczyk W.: Własność intelektualna w społeczeństwie informacyjnym. Krajowa Izba Gospodarcza, Lublin 2009

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

dr inż. Zygmunt Kucharczyk, Katedra Technologii i Automatyzacji (WIMil), zygmunt.kucharczyk@pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_K03	C1, C2	W1-12	1,2	P1
EU2	K_K03	C1, C2	W1-12	1,2	P1

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU1 Student posiada wiedzę i rozumie przepisy o prawie autorskim i prawach pokrewnych oraz ochronie własności przemysłowej	Student nie opanował podstawowej wiedzy z zakresu ochrony dóbr niematerialnych	Student częściowo opanował wiedzę z zakresu przepisów dotyczących ochrony własności intelektualnych	Student opanował wiedzę z zakresu przepisów obejmujących prawną ochronę	Student bardzo dobrze opanował wiedzę z zakresu materiału objętego programem nauczania
EU2 Student posiada umiejętności zastosowania procedury postępowania przy rejestracji wynalazków	Student nie potrafi wyznaczyć procedury postępowania celem uzyskania świadectwa ochronnego	Student potrafi określić jakie dokumenty należy przygotować przy staraniu o ochronę dla niektórych wynalazków	Student w sposób poprawny przygotowuje wniosek i określi kolejność czynności jakie mają miejsce w postępowaniu patentowym	Student potrafi samodzielnie ocenić przydatność rozwiązania innowacyjnego i przygotować wniosek o jego ochronę

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	PODSTAWY INFORMATYKI
Nazwa angielska przedmiotu	FUNDAMNTALS OF COPUTER SCIENCE
Rodzaj przedmiotu	podstawowy
Klasyfikacja ISCED	0613
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	6
Semestr	1

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
30 E	30	0	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów ze sposobami reprezentacji liczb i znaków w komputerach, ich strukturą oraz zasadą działania w kontekście tej reprezentacji.
- C2. Zapoznanie studentów z pojęciem algorytmu, funkcji, relacji, sterowania przepływem informacji.
- C3. Zapoznanie studentów z zależnością pomiędzy możliwościami obliczeniowymi komputerów a złożonością algorytmów.
- C4. Zapoznanie z podstawami programowania w wybranym języku wysokiego poziomu (C++).

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza z zakresu matematyki na poziomie maturalnym, działań na liczbach rzeczywistych i macierzach, ciągów liczbowych, własności elementarnych funkcji (tj. wykładnicza, logarytmiczna, wielomianowa).
2. Umiejętność stosowania podstawowej terminologii informatycznej.
3. Umiejętność korzystania z różnorodnych narzędzi i źródeł informacji.
4. Umiejętność logicznego myślenia, wnioskowania i łączenia faktów.
5. Umiejętność pracy samodzielnej i w grupie.
6. Umiejętność prawidłowej interpretacji i prezentacji własnych działań.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

EU1 - Student ma wiedzę w zakresie informatyki z uwzględnieniem współczesnych kierunków jej rozwoju i powiązań z innymi dyscyplinami.

EU2 - Student ma umiejętność samokształcenia się oraz integrowania uzyskanych informacji, a także wyciągania wniosków oraz formułowania i uzasadniania opinii z zakresu:

- interpretowania pojęć w terminach funkcji i relacji,
- przechowywania informacji,
- rozwiązywania prostych problemów algorytmicznych,
- szacowania złożoności algorytmów oraz
- praktycznego wykorzystywania istniejących algorytmów do analizy i programowania zadanych metod wraz ze wstępną oceną ich przydatności w zadanym zakresie.

EU3 - Student ma kompetencje w zakresie:

- zdolności krytycznej oceny posiadanej wiedzy,
- dostrzegania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych,
- zrozumienia potrzeby ciągłego dokształcania się,
- podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁAD	Liczba godzin
W1. Cele i zadania informatyki na przestrzeni lat i we współczesnym świecie.	2
W2. Reprezentacja liczb w pamięci komputera (systemy liczbowe, kodowanie U2 i FP2).	2
W3. Interpretacja pojęć w terminach funkcji i relacji – algebra Boole’a.	2
W4. Pojęcie algorytmu, rozwiązywanie problemów algorytmicznych oraz ich prezentacja.	2
W5. Algorytmy sortowania, ich analiza oraz implementacja wraz ze wstępną oceną ich przydatności w zadanym kontekście	2
W6. Maszyna Turinga. Zależność pomiędzy możliwościami obliczeniowymi współczesnych komputerów a złożonością algorytmów.	2
W7. Szacowanie złożoności pesymistycznej algorytmów.	2
W8. Od algorytmu do działania – wstęp do programowania w języku wysokiego poziomu (C++).	2
W9. Podstawowe typy danych i operatorów w języku wysokiego poziomu (C++).	2
W10. Zapisywanie i odczytywanie deklaracji/definicji w języku wysokiego poziomu (C++).	2
W11. Typy pochodne – tablica, referencja i wskaźnik w języku wysokiego poziomu (C++).	2
W12. Instrukcje sterujące w języku wysokiego poziomu (C++).	2
W13. Funkcje w języku wysokiego poziomu (C++).	2
W14. Kod źródłowy i jego kompilacja. Pierwszy program „Hello world”. Wyrażenia w języku wysokiego poziomu (C++).	2
W15. Sposoby przekazywania argumentów do funkcji. Tablice znaków. Tablice dynamiczne.	2
Forma zajęć – ĆWICZENIA	Liczba godzin
C1. Reprezentacja liczb w pamięci komputera (systemy liczbowe, kodowanie U2 i FP2).	2
C2. Reprezentacja liczb w pamięci komputera (systemy liczbowe, kodowanie U2 i FP2).	2
C3. Kolokwium.	2

C4. Rozwiązywanie problemów algorytmicznych oraz ich prezentacja w pseudokodzie.	2
C5. Rozwiązywanie problemów algorytmicznych oraz ich prezentacja w pseudokodzie.	2
C6. Szacowanie złożoności algorytmów w sensie notacji $O()$.	2
C7. Szacowanie złożoności algorytmów w sensie notacji $O()$.	2
C8. Kolokwium.	2
C9. Podstawowe typy danych i operatorów w języku wysokiego poziomu (C++).	2
C10. Typy pochodne – tablica, referencja i wskaźnik w języku wysokiego poziomu (C++).	2
C11. Zapisywanie i odczytywanie deklaracji/definicji w języku wysokiego poziomu (C++).	2
C12. Instrukcje sterujące w języku wysokiego poziomu (C++).	2
C13. Funkcje w języku wysokiego poziomu (C++).	2
C14. Kolokwium.	2
C15. Sposoby przekazywania argumentów do funkcji. Tablice dynamiczne. Zaliczenie.	2

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. Wykład z wykorzystaniem prezentacji i aktywności na platformie e-learningowej.
2. Zestaw zadań opracowany przez prowadzącego.
3. Konsultacje.
4. Filmy instruktażowe.

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)*

F1. Ocena aktywności na zajęciach/w kursie.
P1. Ocena weryfikująca umiejętności rozwiązywania postawionych problemów oraz osiągnięcia założonych efektów uczenia się – I kolokwium.
P2. Ocena weryfikująca umiejętności rozwiązywania postawionych problemów oraz osiągnięcia założonych efektów uczenia się – II kolokwium.
P3. Ocena weryfikująca umiejętności rozwiązywania postawionych problemów oraz osiągnięcia założonych efektów uczenia się – III kolokwium.
P4. Ocena weryfikująca umiejętności rozwiązywania postawionych problemów oraz osiągnięcia założonych efektów uczenia się – egzamin

*) warunkiem uzyskania zaliczenia jest realizacja zadania sprawdzającego (egzamin) oraz otrzymanie pozytywnej oceny będącej średnią ważoną ze wszystkich ocen z kolokwiów (zajęcia ćwiczeniowe)

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	30
1.2	Ćwiczenia	30
1.3	Laboratoria	
1.4	Seminarium	
1.5	Projekt	

1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	2
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		62
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	24
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	
2.3	Przygotowanie projektu	
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	
2.5	Przygotowanie do egzaminu	18
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	46
Razem godzin pracy własnej studenta:		88
Ogólne obciążenie pracą studenta:		150
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		6
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		2.5
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		2.2

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. Wykłady w wersji elektronicznej
2. Brookshear J.G., Informatyka w ogólnym zarysie, WNT
3. Harel D., Rzecz o istocie informatyki, algorytmika, WNT
4. Knuth D., Sztuka programowania I, II, III, WNT
5. Lippman S., Lajoie J., Podstawy języka C++, WNT
6. Wirth N., Algorytmy + struktury danych = programy, WNT
7. Aho A.V., Hopcroft J., Ullman J.D., Projektowanie i analiza algorytmów, Helion
8. Cormen T., Leiserson C., Rivest R., Wprowadzenie do algorytmów, WNT

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

dr hab. Elżbieta Gawrońska, Katedra Informatyki (WIMil), elzbieta.gawronska@icis.pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W05 K_W07	C1 C2 C3 C4	W1 – W15	1 - 4	F1 P4
EU2	K_U08 K_U14	C1 C2 C3 C4	C1 – C15	1 – 4	F1 P1 – P3
EU3	K_K01 K_K05	C1 C2 C3 C4	W1 – W15 C1 – C15	1 - 4	P1 – P3

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2 (≤50% pkt.)	Na ocenę 3 (>50% pkt.)	Na ocenę 4 (>75% pkt.)	Na ocenę 5 (>95% pkt.)
EU 1	Student ma niewystarczającą wiedzę w zakresie informatyki z uwzględnieniem współczesnych kierunków jej rozwoju i powiązań z innymi dyscyplinami.	Student ma wystarczającą wiedzę w zakresie informatyki z uwzględnieniem współczesnych kierunków jej rozwoju i powiązań z innymi dyscyplinami.	Student ma całkowitą wiedzę w zakresie informatyki z uwzględnieniem współczesnych kierunków jej rozwoju i powiązań z innymi dyscyplinami.	Student ma pełną i analityczną wiedzę w zakresie informatyki z uwzględnieniem współczesnych kierunków jej rozwoju i powiązań z innymi dyscyplinami.
EU 2	Student ma niedostateczne umiejętności samokształcenia się oraz integrowania uzyskanych informacji, a także wyciągania wniosków oraz formułowania i uzasadniania opinii z zakresu: interpretowania pojęć w terminach funkcji i relacji,	Student ma dostateczne umiejętności samokształcenia się oraz integrowania uzyskanych informacji, a także wyciągania wniosków oraz formułowania i uzasadniania opinii z zakresu: interpretowania pojęć w terminach funkcji i relacji,	Student ma dobre umiejętności samokształcenia się oraz integrowania uzyskanych informacji, a także wyciągania wniosków oraz formułowania i uzasadniania opinii z zakresu: interpretowania pojęć w terminach funkcji i relacji, przechowywania	Student ma bardzo dobre i zaawansowane umiejętności samokształcenia się oraz integrowania uzyskanych informacji, a także wyciągania wniosków oraz formułowania i uzasadniania opinii z zakresu: interpretowania pojęć w terminach

	przechowywania informacji, rozwiązywania prostych problemów algorytmicznych, szacowania złożoności algorytmów oraz praktycznego wykorzystywania istniejących algorytmów do analizy i programowania zadanych metod wraz ze wstępną oceną ich przydatności w zadanym zakresie.	przechowywania informacji, rozwiązywania prostych problemów algorytmicznych, szacowania złożoności algorytmów oraz praktycznego wykorzystywania istniejących algorytmów do analizy i programowania zadanych metod wraz ze wstępną oceną ich przydatności w zadanym zakresie.	informacji, rozwiązywania prostych problemów algorytmicznych, szacowania złożoności algorytmów oraz praktycznego wykorzystywania istniejących algorytmów do analizy i programowania zadanych metod wraz ze wstępną oceną ich przydatności w zadanym zakresie.	funkcji i relacji, przechowywania informacji, rozwiązywania prostych problemów algorytmicznych, szacowania złożoności algorytmów oraz praktycznego wykorzystywania istniejących algorytmów do analizy i programowania zadanych metod wraz ze wstępną oceną ich przydatności w zadanym zakresie.
EU 3	Student ma niewystarczające kompetencje w zakresie zdolności krytycznej oceny posiadanej wiedzy, dostrzegania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych, zrozumienia potrzeby ciągłego doształcania się, podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych.	Student ma minimalne kompetencje w zakresie zdolności krytycznej oceny posiadanej wiedzy, dostrzegania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych, zrozumienia potrzeby ciągłego doształcania się, podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych.	Student ma szerokie kompetencje w zakresie zdolności krytycznej oceny posiadanej wiedzy, dostrzegania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych, zrozumienia potrzeby ciągłego doształcania się, podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych.	Student ma pełne kompetencje w zakresie zdolności krytycznej oceny posiadanej wiedzy, dostrzegania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych, zrozumienia potrzeby ciągłego doształcania się, podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych.

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	PODSTAWY PROGRAMOWANIA
Nazwa angielska przedmiotu	FUNDAMNTALS OF PROGRAMMING
Rodzaj przedmiotu	podstawowy
Klasyfikacja ISCED	0613
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	6
Semestr	2

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
15 E	0	45	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Student posiada wiedzę na temat analizy i implementacji algorytmów, szacowania ich złożoności oraz wykorzystania struktur danych odpowiednich dla danego problemu.
- C2. Student posiada uporządkowaną wiedzę ogólną na temat programowania w wybranym języku wysokiego poziomu (C++).
- C3. Student ma umiejętność syntezy i analizy uzyskanych informacji, potrafi logicznie myśleć wyciągając wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie.
- C4. Student potrafi w praktyczny sposób wykorzystać algorytmy do programowania zadanych metod w wybranym języku wysokiego poziomu (C++).
- C5. Student potrafi implementować w wybranym języku wysokiego poziomu (C++) własne rozwiązania problemów algorytmicznych z wykorzystaniem złożonych struktur programistycznych.
- C6. Student ma zdolność krytycznej i sprawiedliwej samooceny oraz dostrzega znaczenie wiedzy teoretycznej przy rozwiązywaniu problemów praktycznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza z zakresu matematyki, logiki i podstaw informatyki.
2. Umiejętność stosowania podstawowej terminologii informatycznej.
3. Umiejętność korzystania z różnorodnych narzędzi i źródeł informacji.
4. Umiejętność logicznego myślenia, wnioskowania i łączenia faktów.
5. Umiejętność pracy samodzielnej i w grupie.
6. Umiejętność prawidłowej interpretacji i prezentacji własnych działań.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

EU1 - Student ma uporządkowaną wiedzę na temat tworzenia i analizy podstawowych algorytmów i struktur danych oraz szacowania ich złożoności.

EU2 - Student posiada ugruntowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną związaną z programowaniem w wybranym języku wysokiego poziomu (C++).

EU3 - Student ma umiejętność samokształcenia się oraz integrowania uzyskanych informacji, dokonywania ich interpretacji, a także formułowania i uzasadniania opinii.

EU4 - Student ma umiejętność:

- wyciągania wniosków i stosowania wiedzy z zakresu kodowania liczb całkowitych i rzeczywistych do rozwiązywania zadań programistycznych, a także
- wykorzystywania w praktyczny sposób algorytmów do analizy i implementacji zadanych metod wraz ze wstępną oceną ich złożoności.

EK5. Student potrafi zaprogramować proste aplikacje w wybranym języku wysokiego poziomu (C++).

EK6. Student ma kompetencje w zakresie:

- zdolności krytycznej oceny posiadanej wiedzy,
- dostrzegania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych,
- zrozumienia potrzeby ciągłego dokształcania się,
- podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁAD	Liczba godzin
W1. Wskaźniki i referencje. Dynamiczny przydział pamięci. Tablice znakowe.	1
W2. Argumenty z linii wywołania programu.	1
W3. Wskaźniki do funkcji, przekazywanie argumentów do funkcji.	1
W4. Argumenty domniemane i nienazwane w funkcji, funkcje inline.	1
W5. Zmienne automatyczne i statyczne w funkcji.	1
W6. Elementy biblioteki ctype, cstdlib, cmath, cstring.	1
W7. Typ string.	1
W8. Typ string.	1
W9. Biblioteka IO.	1
W10. Strumienie plikowe.	1
W11. Strumienie plikowe.	1
W12. Wprowadzenie pojęcia struktury.	1
W13. Tablice struktur.	1
W14. Zastosowanie struktur do modelowania obiektów rzeczywistych.	1
W15. Sposoby implementacji listy jedno- i dwukierunkowej.	1
Forma zajęć – LABORATORIUM	Liczba godzin
L1. Definiowanie prostych funkcji do rozwiązywania zadań algorytmicznych.	3
L2. Rekurencja. Tablice jednowymiarowe, dynamiczny przydział pamięci.	3
L3. Tablice wielowymiarowe. Tablice znakowe.	3
L4. Typ string.	3

L5. Strumienie plikowe (wejściowe).	3
L6. Strumienie plikowe (wyjściowe).	3
L7. Utrwalenie wiadomości. Kolokwium.	3
L8. Definiowanie obiektów typu strukturalnego.	3
L9. Tablice struktur.	3
L10. Tablice struktur.	3
L11. Rozwiązywanie zadań algorytmicznych z wykorzystaniem typu strukturalnego.	3
L12. Rozwiązywanie zadań algorytmicznych z wykorzystaniem typu strukturalnego.	3
L13. Utrwalenie wiadomości. Kolokwium.	3
L14. Listy jedno- i dwukierunkowe – przykłady implementacji.	3
L15. Podsumowanie wiedzy i umiejętności. Zaliczenie.	3

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. Wykład z wykorzystaniem prezentacji i aktywności na platformie e-learningowej.
2. Zestaw zadań opracowany przez prowadzącego.
3. Konsultacje.
4. Filmy instruktażowe.

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)*

F1. Ocena aktywności na zajęciach/w kursie.
P1. Ocena weryfikująca umiejętności rozwiązywania postawionych problemów oraz osiągnięcia założonych efektów uczenia się – I kolokwium.
P2. Ocena weryfikująca umiejętności rozwiązywania postawionych problemów oraz osiągnięcia założonych efektów uczenia się – II kolokwium.
P3. Ocena weryfikująca umiejętności rozwiązywania postawionych problemów oraz osiągnięcia założonych efektów uczenia się – egzamin

*) warunkiem uzyskania zaliczenia jest realizacja zadania sprawdzającego (egzamin) oraz otrzymanie pozytywnej oceny będącej średnią ważoną z ocen z kolokwiów (zajęcia laboratoryjne)

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	15
1.2	Ćwiczenia	
1.3	Laboratoria	45
1.4	Seminarium	
1.5	Projekt	
1.6	Konsultacje	
1.7	Egzamin	2
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		62
2. Praca własna studenta		

2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	30
2.3	Przygotowanie projektu	
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	
2.5	Przygotowanie do egzaminu	15
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	43
Razem godzin pracy własnej studenta:		88
Ogólne obciążenie pracą studenta:		150
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		6
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		2.5
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		3,2

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. Wykłady w wersji elektronicznej
2. Harel D., Rzecz o istocie informatyki, algorytmika, WNT
3. Lippman S., Lajoie J., Podstawy języka C++, WNT
4. Knuth D., Sztuka programowania I, II, III, WNT
5. Stroustrup B., Programowanie. Teoria i praktyka wykorzystaniem C++, Helion
6. Wirth N., Algorytmy + struktury danych = programy, WNT
7. Aho A.V., Hopcroft J., Ullman J.D., Projektowanie i analiza algorytmów, Helion
8. https://cplusplus.com/reference

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

dr hab. Elżbieta Gawrońska, Katedra Informatyki (WIMiI), elzbieta.gawronska@icis.pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W07	C1	W1 – W15	1 – 4	F1 P1 – P3
EU2	K_W08	C2	W1 – W15	1 – 4	F1 P1 – P3
EU3	K_U08	C3	L1 – L15	1 – 4	P1 – P3
EU4	K_U14	C4	L1 – L15	1 – 4	P1 – P3
EU5	K_U16	C5	L1 – L15	1 – 4	P1 – P3

EU6	K_K01 K_K05	C6	W1 – W15 L1 – L15	1 – 4	P1 – P3
------------	----------------	----	----------------------	-------	---------

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2 (≤50% pkt.)	Na ocenę 3 (>50% pkt.)	Na ocenę 4 (>75% pkt.)	Na ocenę 5 (>95% pkt.)
EU 1	Student ma niewystarczająco uporządkowaną wiedzę na temat tworzenia i analizy podstawowych algorytmów i struktur danych oraz szacowania ich złożoności.	Student ma wystarczająco uporządkowaną wiedzę na temat tworzenia i analizy podstawowych algorytmów i struktur danych oraz szacowania ich złożoności.	Student ma całkowicie uporządkowaną wiedzę na temat tworzenia i analizy podstawowych algorytmów i struktur danych oraz szacowania ich złożoności.	Student ma pełną i analitycznie uporządkowaną wiedzę na temat tworzenia i analizy podstawowych algorytmów i struktur danych oraz szacowania ich złożoności.
EU 2	Student ma niedostateczne umiejętności oraz nieugruntowaną teoretycznie wiedzę ogólną związaną z programowaniem w wybranym języku wysokiego poziomu (C++).	Student ma dostateczne umiejętności oraz ugruntowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną związaną z programowaniem w wybranym języku wysokiego poziomu (C++).	Student ma dobre umiejętności oraz ugruntowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną związaną z programowaniem w wybranym języku wysokiego poziomu (C++).	Student ma bardzo dobre i zaawansowane umiejętności oraz ugruntowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną związaną z programowaniem w wybranym języku wysokiego poziomu (C++).
EU 3	Student ma niewystarczające umiejętności samokształcenia się oraz integrowania uzyskanych informacji, dokonywania ich interpretacji, a także formułowania i uzasadniania opinii.	Student ma minimalne umiejętności samokształcenia się oraz integrowania uzyskanych informacji, dokonywania ich interpretacji, a także formułowania i uzasadniania opinii.	Student ma dobre umiejętności samokształcenia się oraz integrowania uzyskanych informacji, dokonywania ich interpretacji, a także formułowania i uzasadniania opinii.	Student ma bardzo dobre i zaawansowane umiejętności samokształcenia się oraz integrowania uzyskanych informacji, dokonywania ich interpretacji, a także formułowania i uzasadniania opinii.
EU4	Student ma niewystarczające umiejętności wyciągania wniosków i stosowania wiedzy z zakresu kodowania liczb całkowitych i	Student ma minimalne umiejętności wyciągania wniosków i stosowania wiedzy z zakresu kodowania liczb	Student ma dobre umiejętności wyciągania wniosków i stosowania wiedzy z zakresu kodowania liczb całkowitych i	Student ma bardzo dobre i zaawansowane umiejętności wyciągania wniosków i stosowania wiedzy z zakresu

	rzeczywistych do rozwiązywania zadań programistycznych a także wykorzystywania w praktyczny sposób algorytmów do analizy i implementacji zadanych metod wraz ze wstępną oceną ich złożoności.	całkowitych i rzeczywistych do rozwiązywania zadań programistycznych a także wykorzystywania w praktyczny sposób algorytmów do analizy i implementacji zadanych metod wraz ze wstępną oceną ich złożoności.	rzeczywistych do rozwiązywania zadań programistycznych a także wykorzystywania w praktyczny sposób algorytmów do analizy i implementacji zadanych metod wraz ze wstępną oceną ich złożoności.	kodowania liczb całkowitych i rzeczywistych do rozwiązywania zadań programistycznych a także wykorzystywania w praktyczny sposób algorytmów do analizy i implementacji zadanych metod wraz ze wstępną oceną ich złożoności.
EU5	Student nie potrafi zaprogramować proste aplikacje w wybranym języku wysokiego poziomu (C++).	Student potrafi zaprogramować bardzo proste aplikacje w wybranym języku wysokiego poziomu (C++).	Student ma dobre umiejętności programowania aplikacji w wybranym języku wysokiego poziomu (C++).	Student ma bardzo dobre i zaawansowane umiejętności programowania aplikacji w wybranym języku wysokiego poziomu (C++).
EU6	Student ma niewystarczające kompetencje w zakresie zdolności krytycznej oceny posiadanej wiedzy, dostrzegania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych, zrozumienia potrzeby ciągłego doształcania się, podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych.	Student ma minimalne kompetencje w zakresie zdolności krytycznej oceny posiadanej wiedzy, dostrzegania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych, zrozumienia potrzeby ciągłego doształcania się, podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych.	Student ma szerokie kompetencje w zakresie zdolności krytycznej oceny posiadanej wiedzy, dostrzegania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych, zrozumienia potrzeby ciągłego doształcania się, podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych	Student ma pełne kompetencje w zakresie zdolności krytycznej oceny posiadanej wiedzy, dostrzegania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych, zrozumienia potrzeby ciągłego doształcania się, podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych.

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	PODSTAWY PRZEDSIĘBIORCZOŚCI I ZARZĄDZANIA PRACAMI BADAWCZYMI I ROZWOJOWYMI
Nazwa angielska przedmiotu	FUNDAMENTALS OF ENTREPRENEURSHIP AND MANAGEMENT IN RESEARCH AND DEVELOPMENT
Rodzaj przedmiotu	humanistyczno-społeczny
Klasyfikacja ISCED	0413
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	2
Semestr	1

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
15	15	0	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Wykształcenie postaw przedsiębiorczych i poznanie zagadnień związanych z zarządzaniem pracami w przedsiębiorstwie
- C2. Przygotowanie do prowadzenia prac naukowych, badawczych i rozwojowych

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. brak

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – Student ma wiedzę w zakresie podstaw przedsiębiorczości i zarządzania .
- EU 2 – Student ma umiejętność niezbędną do organizacji prac naukowych i badawczych .
- EU 3 – Student ma kompetencje myślenia i działania w sposób innowacyjny i przedsiębiorczy z uwzględnieniem interesu publicznego i potrzeb środowiska społecznego .

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – wykłady	Liczba godzin
Przedsięwzięcie informatyczne, system informatyczny a informacyjny: technologie, techniki i podstawowe definicje. Przedsiębiorczość. Czynniki kształtujące postawę przedsiębiorczą	1
Badacz czy naukowiec? Metodologie pracy naukowej i prowadzenia badań naukowych. Obszary aktywności w sferze badawczo-rozwojowej: badania podstawowe i stosowane, prace rozwojowe	1
Zarządzanie strategiczne we współczesnym przedsiębiorstwie i placówkach badawczo-rozwojowych	1
Zarządzanie taktyczne i operacyjne – sfera IT w organizacji.	1
Metody zarządzania operacyjnego.	1
Metody zarządzania operacyjnego w warunkach wysokiego ryzyka.	1
Prace rozwojowe z efektami postaci technologii, systemów, usług i urządzeń. Poziomy gotowości technologicznej i planowanie zadań	1
Prace rozwojowe z efektami postaci technologii, systemów, usług i urządzeń. Poziomy gotowości technologicznej i planowanie zadań	1
Kompleksowe zarządzanie projektami: harmonogramowanie zadań	1
Kompleksowe zarządzanie projektami: obliczanie budżetu i kosztorysowanie	1
Kompleksowe zarządzanie projektami: zarządzanie zasobami ludzkimi	1
Metodyki zarządzania projektami oparte na produktach. Kaskadowe i iteracyjno-przyrostowe metodyki wytwarzania oprogramowania	1
Manifest Agile jako deklaracja wspólnych zasad dla zwinnych metodyk tworzenia oprogramowania	1
Projekty wysokiego ryzyka i programowanie ekstremalne	1
Rewolucja sztucznej inteligencji. Potencjał i bariery innowacyjności w Polsce, w Europie i na świecie. Dobre praktyki w zarządzaniu usługami informatycznymi: strategia, projektowanie, przekazanie, eksploracja i ciągła poprawa	1
Forma zajęć – ćwiczenia	Liczba godzin
Definiowanie celów i profilowanie działalności przedsiębiorstwa. Test przedsiębiorczości	1
Definiowanie problemów naukowych i badawczych. Badania podstawowe i stosowane, prace rozwojowe: wybór metodologii pracy naukowej i prowadzenia badań naukowych	1
Zarządzanie strategiczne. Elementy strategii. Analiza SWOT.	1
Zarządzanie taktyczne i operacyjne. Diagram pokrewieństwa, relacji, Ishikawy	1
Wykres Ganttta. Diagram Pareto-Lorentza.	1
Metoda CPM.	1
Metoda PERT.	1
Metoda CCPM.	1
Podział wg poziomów gotowości technologicznej i planowanie zadań. Harmonogramowanie zadań	1
Obliczanie budżetu i kosztorysowanie. Zarządzanie zasobami ludzkimi	1
Ćwiczenia z metodyk zarządzania projektami opartymi na produktach	1
Ćwiczenia z metodyk kaskadowych i iteracyjno-przyrostowych wytwarzania oprogramowania	1
Ćwiczenia ze zwinnych metodyk tworzenia oprogramowania	1
Ocena ryzyka przedsięwzięcia. Procedowanie umów konsorcjalnych.	1
Autoanaliza potencjału i bariery innowacyjności przedsięwzięcia. Ocena projektu.	1

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – wykład multimedialny
2. – ćwiczenia audytoryjne
3. – projekt

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena aktywności
P1. – ocena projektu

*) warunkiem uzyskania zaliczenia jest otrzymanie pozytywnych ocen ze wszystkich ćwiczeń laboratoryjnych oraz realizacji zadania sprawdzającego

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	15
1.2	Ćwiczenia	15
1.3	Laboratoria	
1.4	Seminarium	
1.5	Projekt	
1.6	Konsultacje	
1.7	Egzamin	
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		30
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	7
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	
2.3	Przygotowanie projektu	5
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	5
2.5	Przygotowanie do egzaminu	
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	3
Razem godzin pracy własnej studenta:		20
Ogólne obciążenie pracą studenta:		50
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		2
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		1,2
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		1,1

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

Jan Targalski (red.), Przedsiębiorczość i zarządzanie małym i średnim przedsiębiorstwem, Difin, 2014
Marcin Żmigrodzki, Zarządzanie projektami dla początkujących. Jak zmienić wyzwanie w proste zadanie. Wydanie II, Onepress, 2018
Steve Blank, Bob Dorf, Podręcznik startupu. Budowa wielkiej firmy krok po kroku, Onepress, 2012
Camille Fournier, Od inżyniera do menedżera. Tajniki lidera zespołów technicznych, Helion, 2018
Jurgen Appelo, Zarządzanie 3.0. Kierowanie zespołami z wykorzystaniem metodyk Agile, Helion, 2016
Jake Knapp, John Zeratsky, Braden Kowitz, Pięciodniowy sprint. Rozwiązywanie trudnych problemów i testowanie pomysłów, Helion 2017
Henning Wolf, Zwinne projekty w klasycznej organizacji. Scrum, Kanban, XP, Helion, 2014
Frascati Manual, Guidelines for collecting and reporting data on research and experimental development, http://www.oecd.org/innovation/inno/frascati-manual.htm

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, INSTYTUT, ADRES E-MAIL)

Dr hab. inż. Janusz Starczewski, Katedra Inteligentnych Systemów Informatycznych (WIMiI), janusz.starczewski@pcz.pl
--

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W22	C1, C2	W1,4-15 C1,4-15	1, 2	F1 P1
EU2	K_U2, K_U3, K_U22	C1, C2	W2,3,1-15 C2,3,5-15	1, 2	F1 P1
EU3	K_K03, K_K04, K_K05, K_K06	C1, C2	W1-15 C1-15	1, 2	F2 P1

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU 1	Student ma niewystarczającą wiedzę w zakresie podstaw przedsiębiorczości i zarządzania .	Student ma wystarczającą wiedzę w zakresie podstaw przedsiębiorczości i zarządzania .	Student ma całkowitą wiedzę w zakresie podstaw przedsiębiorczości i zarządzania .	Student ma pełną, ugruntowaną i analityczną wiedzę w zakresie podstaw przedsiębiorczości i zarządzania .
EU 2	Student ma niedostateczną umiejętność samokształcenia się oraz integrowania uzyskanych informacji, dokonywania ich interpretacji, a także formułowania i uzasadniania	Student ma dostateczną umiejętność samokształcenia się oraz integrowania uzyskanych informacji, dokonywania ich interpretacji, a także formułowania i uzasadniania	Student ma dobrą umiejętność samokształcenia się oraz integrowania uzyskanych informacji, dokonywania ich interpretacji, a także formułowania i uzasadniania	Student ma bardzo dobrą i zaawansowaną umiejętność samokształcenia się oraz integrowania uzyskanych informacji, dokonywania ich interpretacji, a także formułowania i uzasadniania
EU 2	Student ma niewystarczające kompetencje myślenia i działania w sposób innowacyjny i przedsiębiorczy z uwzględnieniem interesu publicznego i potrzeb środowiska społecznego .	Student ma minimalne kompetencje myślenia i działania w sposób innowacyjny i przedsiębiorczy z uwzględnieniem interesu publicznego i potrzeb środowiska społecznego .	Student ma szerokie kompetencje myślenia i działania w sposób innowacyjny i przedsiębiorczy z uwzględnieniem interesu publicznego i potrzeb środowiska społecznego .	Student ma pełne kompetencje myślenia i działania w sposób innowacyjny i przedsiębiorczy z uwzględnieniem interesu publicznego i potrzeb środowiska społecznego .

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	PODSTAWY SIECI KOMPUTEROWYCH
Nazwa angielska przedmiotu	FOUNDATIONS OF COMPUTER NETWORKS
Rodzaj przedmiotu	kierunkowy
Klasyfikacja ISCED	0612
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	3
Semestr	3

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
15	0	15	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z zasadami działania sieci komputerowych.
- C2. Nabycie przez studentów praktycznych umiejętności w zakresie doboru standardu sieci komputerowej do potrzeb i warunków.
- C3. Nabycie przez studentów praktycznych umiejętności z zakresu eksploatacji sieci komputerowych.
- C4. Nabycie przez studentów praktycznych umiejętności projektowania i instalowania niewielkich sieci komputerowych, w tym obsługi i konfiguracji urządzeń sieciowych.
- C5. Nabycie przez studentów wiedzy i umiejętności z zakresu konfiguracji i eksploatacji związanych z komunikacją elementów systemów operacyjnych.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza z zakresu podstaw elektroniki.
2. Znajomość podstawowych pojęć z zakresu podstaw informatyki i programowania.
3. Znajomość systemów liczbowych, umiejętność wykonywania w nich operacji arytmetycznych oraz konwersji między systemami.
4. Umiejętność wykonywania działań matematycznych do rozwiązywania postawionych zadań.
5. Umiejętność korzystania z różnych źródeł informacji w tym z instrukcji i dokumentacji technicznej.
6. Umiejętności pracy samodzielnej i w grupie.
7. Umiejętności prawidłowej interpretacji i prezentacji własnych działań.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – posiada wiedzę na temat działania sieci komputerowych,
- EU 2 – zna najpopularniejsze standardy sieci komputerowych,
- EU 3 – zna ważniejsze protokoły sieciowe,
- EU 4 – zna zastosowanie poszczególnych urządzeń sieciowych,
- EU 5 – potrafi zaprojektować i zbudować niewielką sieć komputerową,
- EU 6 – potrafi skonfigurować, w podstawowym zakresie, wybrane urządzenia sieciowe,
- EU 7 – potrafi posługiwać się funkcjami systemów operacyjnych w zakresie obsługi sieci komputerowej,
- EU 8 – potrafi podjąć kroki diagnostyczne i naprawcze w przypadku najczęstszych awarii sieci lokalnych,
- EU 9 – potrafi przygotować sprawozdanie z przebiegu realizacji ćwiczeń.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁADY	Liczba godzin
W 1 – Wprowadzenie do problematyki sieci. Topologie sieci komputerowych.	1
W 2 – Metody dostępu do medium transmisyjnego. Problemy transmisji. Przegląd mediów transmisyjnych.	1
W 3 – Model referencyjny ISO/OSI. Standard 802 i adresowanie MAC.	1
W 4 – Przegląd historyczny wybranych technologii sieci LAN	1
W 5 – Sieci Ethernet.	1
W 6 – Sieci bezprzewodowe 802.11, 802.15, 802.16	1
W 7 – Urządzenia sieci LAN.	1
W 8 – Zadania i klasyfikacja sieci.	1
W 9 – Sieć Internet, usługi w sieci Internet.	1
W 10, W 11 – Stos TCP/IP. Protokoły IPv4 i IPv6, ARP, ICMP, TCP, UDP, DHCP. Usługi nazw DNS.	2
W 12 – Trasowanie w sieciach TCP/IP.	1
W 13 – Sieci rozległe i protokoły SLIP, PPP.	1
W 14 – Sieci NAS i SAN, wirtualizacja.	1
W 15 – Podłączanie sieci LAN do Internetu oraz dostęp zdalny.	1
Forma zajęć – LABORATORIUM	Liczba godzin
L 1 – Wykonywanie prostych połączeń kablowych i ich diagnostyka.	1
L 2 – Badanie sieci współdzielonej Ethernet za pomocą symulatora.	1
L 3 – Badanie przełączanej sieci Ethernet za pomocą symulatora.	1
L 4 – Badanie sieci o topologii pierścieniowej za pomocą symulatora.	1
L 5 – Zapoznanie z analizatorem ruchu sieciowego, np. Wireshark, Anasil.	1
L 6 – Konfigurowanie protokołu IPv4, statyczny i dynamiczny przydział adresu.	1
L 7 – Zastosowanie protokołu ICMP.	1
L 8 – Translacja adresów, wykorzystanie protokołów ARP i DNS.	1
L 9 – Przełącznik zarządzalny.	1
L 10 – Konfigurowanie bramy.	1
L 11 – Praca w sieci komputerowej Windows: logowanie, badanie otoczenia sieciowego, ustalanie i badanie praw dostępu do plików i drukarek, współdzielenie zasobów, przyłączanie drukarki sieciowej.	1
L 12 – Konfigurowanie protokołu IPv6, statyczny i dynamiczny przydział adresu.	1
L 13, 14 – Konfigurowanie routerów i badanie protokołów routingu m.in. za pomocą symulatora.	2

L 15 – Sprawdzian wiadomości.	1
--------------------------------------	----------

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych
2. – instrukcje do wykonania ćwiczeń laboratoryjnych
3. – prezentacja urządzeń, narzędzi i oprogramowania
4. – opracowanie sprawozdań z realizacji przebiegu ćwiczeń
5. – stanowiska laboratoryjne – komputerowe
6. – narzędzia diagnostyczne
7. – sieciowe urządzenia sprzęgające

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena przygotowania do ćwiczeń laboratoryjnych
F2. – ocena umiejętności stosowania zdobytej wiedzy podczas wykonywania ćwiczeń
F3. – ocena sprawozdań z realizacji ćwiczeń objętych programem nauczania
F4. – ocena aktywności podczas zajęć
P1. – ocena umiejętności rozwiązywania postawionych problemów oraz sposobu prezentacji uzyskanych wyników – zaliczenie na ocenę*
P2. – ocena opanowania materiału nauczania będącego przedmiotem wykładu – zaliczenie wykładu (lub egzamin)

*) warunkiem uzyskania zaliczenia jest otrzymanie pozytywnych ocen ze wszystkich ćwiczeń laboratoryjnych oraz realizacji zadania sprawdzającego

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	15
1.2	Ćwiczenia	
1.3	Laboratoria	15
1.4	Seminarium	
1.5	Projekt	
1.6	Konsultacje	
1.7	Egzamin	
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		30
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	30
2.3	Przygotowanie projektu	
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	10
2.5	Przygotowanie do egzaminu	
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	5
Razem godzin pracy własnej studenta:		45
Ogólne obciążenie pracą studenta:		75

SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	3
Liczba punktów ECTS , która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:	1,2
Liczba punktów ECTS , która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:	1,8

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. Tanenbau Andrew S: Sieci komputerowe, Helion 2004.
2. Sportach Mark: Sieci komputerowe. Księga eksperta. Helion 2004.
3. Siyan Karanjit S., Parker Tim: TCP/IP. Księga eksperta. Helion 2002.
4. Vademecum Teleinformatyka. Praca zbiorowa IDG Poland S.A. 1999.
5. Vademecum Teleinformatyka II. Praca zbiorowa IDG Poland S.A. 2002.
6. Vademecum Teleinformatyka III. Praca zbiorowa IDG Poland S.A. 2004.
7. Derfler Frank, Freed Les: Okablowanie sieciowe w praktyce. Księga eksperta. Helion 2000.
8. Sosinsky Barrie: Sieci komputerowe. Biblia. Helion 2011.

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, INSTYTUT, ADRES E-MAIL)

dr hab. inż. Robert Nowicki, prof. PCz, Katedra Inteligentnych Systemów Informatycznych (WIMiI), robert.nowicki@kik.pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W12 K_U17	C1, C2	W1 - W4, L2 – L8	1, 2, 4, 5	F1 – F4, P1, P2
EU 2	K_W12	C1, C2	W4 – W7, W13, W14	1	F1 – F4, P1, P2
EU 3	K_W12 K_W14	C1	W3, W10 - W14, L6, L7, L8, L12	1, 2, 4, 5	F1 – F4, P1, P2
EU 4	K_W12	C1, C3, C4	W7, W12 – W14, L9, L10, L13, L14	1, 2, 3, 4, 5	F1 – F4, P1, P2
EU 5	K_U20	C3	W1 – W15, L1 – L14	1, 2, 4, 5	F1 – F4, P1, P2
EU 6	K_U17	C3, C4	W7, L6, L9, L10, L12, L13, L14	1, 2, 4, 5, 7	F1 – F4, P1, P2
EU 7	K_W09 K_W14 K_U17	C4	W10, W11, L7, L11	1, 2, 4, 5	F1 – F4, P1, P2
EU 8	K_W09 K_W14 K_U17	C1, C3, C4	W10, W11, L1, L7,	1, 2, 4, 5, 6, 7	F1 – F4, P1, P2

EU 9	K_U11 K_K01		L1 – L14	4	F3
-------------	----------------	--	----------	---	----

FORMY OCENY – SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU 1	Student nie opanował podstawowej wiedzy z zakresu działania sieci komputerowych.	Student częściowo opanował wiedzę z działania sieci komputerowych.	Student opanował wiedzę z zakresu działania sieci komputerowych, potrafi odnieść wiedzę do konkretnych sytuacji.	Student bardzo dobrze opanował wiedzę z zakresu materiału objętego programem nauczania, samodzielnie zdobywa i poszerza wiedzę przy użyciu różnych źródeł.
EU 2	Student nie potrafi wymienić najważniejszych standardów sieci komputerowych.	Student nie rozróżnia standardów sieci komputerowych.	Student zna i potrafi opisać najpopularniejsze standardy sieci komputerowych.	Student zna najpopularniejsze standardy sieci komputerowych, potrafi wskazać ich cechy, wybrać standard zależnie od istniejących potrzeb i ograniczeń oraz uzasadnić wybór. Samodzielnie zdobywa i poszerza wiedzę przy użyciu różnych źródeł.
EU 3	Student nie potrafi wymienić protokołów używanych w stosie TCP/IP.	Student potrafi wymienić ważniejsze protokoły, zna ich zastosowania, nie zna budowy nagłówków.	Student zna zastosowanie poszczególnych protokołów oraz potrafi określić informacje zawarte w ich nagłówkach.	Student zna zastosowanie poszczególnych protokołów oraz potrafi określić informacje zawarte w ich nagłówkach. Samodzielnie zdobywa i poszerza wiedzę przy użyciu różnych źródeł.
EU 4	Student nie rozróżnia urządzeń sieciowych.	Student potrafi klasyfikować urządzenia sieciowe, zna ich zastosowanie.	Student rozróżnia wybrane urządzenia sieciowe. Potrafi porównać ich parametry podane przez producenta.	Student rozróżnia wybrane urządzenia sieciowe. Zna znaczenie ich parametrów. Potrafi dobrać urządzenie do potrzeb użytkownika. Samodzielnie zdobywa i poszerza wiedzę przy użyciu różnych źródeł.
EU 5	Student nie potrafi połączyć komputerów w celu przesyłania danych.	Student potrafi zbudować najprostszą sieć komputerową.	Student potrafi zaprojektować niewielką sieć składającą się z kilku podsieci.	Student potrafi zaprojektować sieć komputerową dobierając elementy stosowane do postawionych wymagań. Potrafi uzasadnić wybór. Samodzielnie zdobywa i poszerza wiedzę przy użyciu różnych źródeł.

EU 6	Student nie rozróżnia urządzeń sieciowych.	Student potrafi klasyfikować urządzenia sieciowe, zna ich zastosowanie.	Student potrafi konfigurować wybrane urządzenia sieciowe.	Student rozumie parametry urządzeń sieciowych, potrafi je konfigurować. Samodzielnie zdobywa i poszerza wiedzę przy użyciu różnych źródeł.
EU 7	Student nie zna parametrów łącz udostępnianych przez operatorów.	Student zna podstawowe parametry łącz oferowanych przez operatorów.	Student potrafi porównać oferty operatorów. Wie jak zweryfikować utrzymanie parametrów.	Student potrafi porównać oferty operatorów. Potrafi zweryfikować parametry usługi. Potrafi określić wymagania dotyczące parametrów łącz dla użytkownika.
EU 8	Student nie potrafi rozpocząć diagnostyki niesprawnej sieci komputerowej.	Student potrafi zdiagnozować niesprawność przewodów komunikacyjnych.	Student potrafi posługiwać się testerem okablowania oraz analizatorem protokołów. Potrafi je wykorzystać w diagnostyce prostych przypadków.	Student potrafi diagnozować oraz uruchomić niesprawną sieć komputerową w zakresie najczęściej występujących niesprawności. Potrafi użyć odpowiedni sprzęt diagnostyczny. Samodzielnie zdobywa i poszerza wiedzę przy użyciu różnych źródeł.
EU 9	Student nie opracował sprawozdania. Student nie potrafi zaprezentować wyników swoich badań	Student wykonał sprawozdanie z wykonanego ćwiczenia, ale nie potrafi dokonać interpretacji oraz analizy wyników własnych badań	Student wykonał sprawozdanie z wykonanego ćwiczenia, potrafi prezentować wyniki swojej pracy oraz dokonuje ich analizy	Student wykonał sprawozdanie z wykonanego ćwiczenia, potrafi w sposób zrozumiały prezentować, oraz dyskutować osiągnięte wyniki

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	PRAKTYKA ZAWODOWA
Nazwa angielska przedmiotu	APPRENTICESHIP
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy kierunkowy
Klasyfikacja ISCED	
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	6
Semestr	6

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
0	0	0	0	0	150

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Nabycie umiejętności praktycznych uzupełniających wiedzę uzyskaną przez studenta w toku zajęć dydaktycznych.
- C2. Nabycie pewnych kwalifikacji zawodowych, które umożliwią bezpośrednie poznanie specyfiki działalności firmy, instytucji oraz lepsze przygotowanie do późniejszej pracy.
- C3. Utrwalenie oraz konfrontacja wiedzy teoretycznej z rzeczywistością praktyczną
- C4. Pomoc przy sprecyzowaniu zainteresowań zawodowych na przyszłość.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Zaznajomienie się z obowiązującymi zasadami realizacji praktyk.
2. Student otrzymuje skierowanie na praktykę zawodową, z którym zgłasza się do zakładu pracy w ustalonym terminie.
3. Na okres praktyk student ma obowiązek ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków (NNW).
4. Zawarcie umowy pomiędzy uczelnią a placówką, w której student ma realizować praktykę.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – zna przepisy w zakresie bezpieczeństwa pracy i ochrony danych związanych z zakresem powierzonych zadań,
EU 2 – ma wiedzę odnośnie realizowanych zadań praktycznych,
EU 3 – ma wiedzę odnośnie swoich preferencji oraz charakteru przyszłej pracy,
EU 4 – potrafi w sposób praktyczny wykorzystać wiedzę, zdobytą w dotychczasowym toku studiów, do konkretnego zastosowania, zgodnego z przynajmniej jednym punktem ramowego programu praktyk,
EU 5 – potrafi pracować indywidualnie i w zespole; umie oszacować czas potrzebny na realizację zleconego zadania; potrafi opracować i zrealizować harmonogram prac zapewniający dotrzymanie terminów,
EU 6 – potrafi przy formułowaniu i rozwiązywaniu zadań inżynierskich dostrzegać ich aspekty systemowe i pozatechniczne, ocenić ryzyko i sytuacje pojawiające się w życiu zawodowym pod względem prawnym i etycznym,
EU 7 – ma świadomość odpowiedzialności za pracę własną oraz gotowość podporządkowania się zasadom pracy w zespole i ponoszenia odpowiedzialności za wspólnie realizowane zadania.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – PRAKTYKA	Liczba godzin
<p>W ramach ramowego programu praktyk, student realizuje przynajmniej jedno z wymienionych zadań:</p> <ol style="list-style-type: none">Prace związane z modelowaniem matematycznym i analizą danych: stosowanie metod matematycznych i narzędzi informatycznych do analizy i rozwiązywania problemów decyzyjnych występujących w rozmaitych obszarach rzeczywistości społeczno-gospodarczej.Prace w zakresie matematyki finansowej i bezpieczeństwa danych: stosowanie metod matematycznych i statystycznych oraz narzędzi informatycznych w analizie rynków finansowych i ubezpieczeniowych.Prace badawczo-rozwojowe z zakresu matematyki stosowanej i technologii informatycznych:<ol style="list-style-type: none">Udział w projektach badawczo-rozwojowych realizowanych w uczelniach, instytucjach naukowo-badawczych lub innych przedsiębiorstwach realizujących takie zadania,Współdziałanie w przygotowywaniu wniosków, studiów wykonalności i innej potrzebnej dokumentacji w ramach projektów badawczo-rozwojowych.	150

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – Spotkanie informacyjne zaznajamiające studentów z zasadami obowiązującymi przy realizacji praktyk, ich obowiązkami oraz prawami - przeprowadza Pełnomocnik Dziekana ds. praktyk.
2. – Zapoznanie studenta z tematyką realizowanych zadań, przez zakładowego opiekuna praktyk. Metody nauczania mogą być różne (objaśnienie, szkolenie itd.).
3. – Kontrola zakładowego opiekuna przez cały okres praktyk.

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – Ocena praktyki wystawiona przez zakładowego opiekuna praktyk
P1. – Weryfikacja dzienniczka praktyk
P2. – Pytania dotyczące realizowanych przez studenta zadań

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	0
1.2	Ćwiczenia	0
1.3	Laboratoria	0
1.4	Seminarium	0
1.5	Projekt	0
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	0
1.8	Realizacja praktyk	150
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		150
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	0
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	0
2.3	Przygotowanie projektu	0
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	0
2.5	Przygotowanie do egzaminu	0
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	0
Razem godzin pracy własnej studenta:		0
Ogólne obciążenie pracą studenta:		150
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		6
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		6
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		6

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

Według zalecenia w miejscu praktyki

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

dr. inż. Łukasz Bartczuk, Katedra Inteligentnych Systemów Informatycznych (WIMil), lukasz.bartczuk@pcz.pl
--

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_K02 K_K03 K_K04	C1		1	F1, P2
EU2	K_K02 K_K03 K_K04	C3		2,3	F1,P1, P2
EU3	K_K02 K_K03 K_K04	C3		2,3	F1,P1, P2
EU4	K_K02 K_K03 K_K04	C3		2,3	F1,P1, P2
EU5	K_K02 K_K03 K_K04	C2		2,3	F1,P1, P2
EU6	K_K02 K_K03 K_K04	C2		2,3	F1,P1, P2
EU7	K_K02 K_K03 K_K04	C1		2,3	F1,P1, P2

FORMY OCENY – SZCZEGÓŁY

Zaliczenia praktyk zawodowych dokonuje Pełnomocnik Dziekana ds. Praktyk Programowych na kierunku Matematyka Stosowana i Technologie Informatyczne na podstawie oceny wstawionej przez zakładowego opiekuna praktyk. Podstawą zaliczenia praktyk zawodowych jest przedłożenie dzienniczka praktyk oraz opinii o praktykancie stanowiącą słowne uzasadnienie oceny.

Praktyka zawodowa może być również zaliczona przez Dziekana Wydziału na podstawie przedstawionej przez studenta umowy o pracę, umowy o dzieło, umowy zlecenia lub dokumentów potwierdzających wcześniejsze odbycie praktyki, przy czym czas trwania wspomnianych umów nie może być krótszy niż czas trwania praktyki. Dodatkowym wymaganiem jest aby wcześniej odbyta praktyka miała miejsce w trakcie trwania studiów.

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	PROGRAMOWANIE OBIEKTOWE
Nazwa angielska przedmiotu	OBJECT-ORIENTED PROGRAMMING
Rodzaj przedmiotu	kierunkowy
Klasyfikacja ISCED	0613
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	5
Semestr	3

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
30E	0	30	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z obiektowym paradygmatem programowania.
- C2. Nabycie przez studentów praktycznych umiejętności dotyczących projektowania i programowania obiektowego oraz wykorzystania wybranych modeli obiektowych i wzorców projektowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

- 1. Wiedza z algorytmów i struktur danych oraz podstaw programowania w językach wysokiego poziomu.
- 2. Umiejętność praktycznego programowania w językach wysokiego poziomu.
- 3. Umiejętność korzystania z podstawowych struktur danych.
- 4. Umiejętność korzystania ze źródeł informacji, w tym z instrukcji i dokumentacji technicznej.
- 5. Umiejętność pracy samodzielnej i w grupie.
- 6. Znajomość podstawowych technik modelowania i programowania baz danych.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – Student ma wiedzę z zakresu mechanizmów programowania obiektowego i wybranych modeli obiektowych.
- EU 2 – Student ma umiejętność projektowania i implementowania modelu obiektowego.
- EU 3 – Student ma kompetencje w zakresie aktualizacji posiadanej przez siebie wiedzy.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁADY	Liczba godzin
W 1 - Wprowadzenie do programowania obiektowego.	2
W 2 - Klasa i obiekt. Składowe klasy.	2
W 3 - Hermetyzacja, dziedziczenie, polimorfizm, abstrakcja i finalizacja.	4
W 4 – Interfejsy i struktury.	2
W 5 – Tablice i mechanizmy indeksujące.	2
W 6 – Różne aspekty przeciążania.	2
W 7 - Ciągi znaków i wyrażenia regularne.	2
W 8 – Operacje wejścia, wyjścia, strumienie, serializacja.	2
W 9 – Wyjątki.	2
W 10 - Kolekcje dynamiczne.	2
W 11 - Refleksja i atrybuty.	2
W 12 – Wybrane biblioteki do obiektowego tworzenia aplikacji mających dostęp do danych. Mapowanie obiektowo-relacyjne.	4
W 13 – Wybrane biblioteki do obiektowego tworzenia aplikacji okienkowych.	2
Forma zajęć – LABORATORIUM	Liczba godzin
L 1. - Narzędzia programistyczne wykorzystywane na laboratorium.	2
L 2 - Klasa i obiekt. Składowe klasy.	2
L 3 - Hermetyzacja, dziedziczenie, polimorfizm, abstrakcja i finalizacja.	4
L 4 – Interfejsy i struktury.	2
L 5 – Tablice i mechanizmy indeksujące.	2
L 6 – Różne aspekty przeciążania.	2
L 7 - Ciągi znaków i wyrażenia regularne.	2
L 8 – Operacje wejścia, wyjścia, strumienie, serializacja.	2
L 9 – Wyjątki.	2
L 10 - Kolekcje dynamiczne.	2
L 11 - Refleksja i atrybuty.	2
L 12 – Wybrane biblioteki do obiektowego tworzenia aplikacji mających dostęp do danych. Mapowanie obiektowo-relacyjne.	4
L 13 – Wybrane biblioteki do obiektowego tworzenia aplikacji okienkowych.	2

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych
2. – ćwiczenia laboratoryjne z wykorzystaniem instrukcji
3. – oprogramowanie do tworzenia i testowania oprogramowania

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena przygotowania do ćwiczeń laboratoryjnych.
F2. – ocena umiejętności stosowania zdobytej wiedzy w trakcie ćwiczeń laboratoryjnych.
F3. – ocena aktywności podczas zajęć.
P1. – ocena weryfikująca umiejętności rozwiązywania postawionych problemów – I kolokwium.
P2. – ocena weryfikująca umiejętności rozwiązywania postawionych problemów - II kolokwium.
P3. – ocena weryfikująca wiedzę na temat treści przekazywanych na przedmiocie - pisemne zaliczenie wykładu.

*) warunkiem uzyskania zaliczenia jest otrzymanie pozytywnych ocen ze wszystkich ćwiczeń laboratoryjnych oraz realizacji zadania sprawdzającego

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	30
1.2	Ćwiczenia	
1.3	Laboratoria	30
1.4	Seminarium	
1.5	Projekt	
1.6	Konsultacje	
1.7	Egzamin	2
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		62
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	27
2.3	Przygotowanie projektu	
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	9
2.5	Przygotowanie do egzaminu	
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	27
Razem godzin pracy własnej studenta:		63
Ogólne obciążenie pracą studenta:		125
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		5
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		2,5
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		2,3

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. Mark J. Price, C# 7.1 i .NET Core 2.0 dla programistów aplikacji wieloplatformowych, Helion, 2018.
2. Paul Deitel, Harvey Deitel, Programowanie w Javie. Solidna wiedza w praktyce, Helion, 2018.
3. Erich Gamma, Richard Helm, Ralph Johnson, John M. Vlissides, „Wzorce projektowe. Elementy oprogramowania obiektowego wielokrotnego użytku”, Helion, 2010.

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, INSTYTUT, ADRES E-MAIL)

1. prof. dr hab. inż. Krzysztof Cpałka, Katedra Inteligentnych Systemów Informatycznych (WIMil), krzysztof.cpalka@pcz.pl
2. dr inż. Marcin Zalasinski, prof. PCz, Katedra Inteligentnych Systemów Informatycznych (WIMil), marcin.zalasinski@pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W08, K_W13	C1, C2	W1-13 L1-13	1-3	F1-F3, P1, P2, P3
EU2	K_U01, K_U11, K_U15	C1, C2	W1-13 L1-13	1-3	F1-F3, P1, P2, P3
EU3	K_K01, K_K04	C1, C2	W1-13 L1-13	1-3	F1-F3, P1, P2, P3

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU 1	Student ma niewystarczającą wiedzę w zakresie podstaw przedsiębiorczości i zarządzania .	Student ma wystarczającą wiedzę w zakresie podstaw przedsiębiorczości i zarządzania .	Student ma dobrą wiedzę w zakresie podstaw przedsiębiorczości i zarządzania .	Student ma bardzo dobrą wiedzę w zakresie podstaw przedsiębiorczości i zarządzania .
EU 2	Student ma niedostateczną umiejętność samokształcenia się oraz integrowania uzyskanych informacji, dokonywania ich interpretacji, a także formułowania i uzasadniania	Student ma dostateczną umiejętność samokształcenia się oraz integrowania uzyskanych informacji, dokonywania ich interpretacji, a także formułowania i uzasadniania	Student ma dobrą umiejętność samokształcenia się oraz integrowania uzyskanych informacji, dokonywania ich interpretacji, a także formułowania i uzasadniania	Student ma bardzo dobrą umiejętność samokształcenia się oraz integrowania uzyskanych informacji, dokonywania ich interpretacji, a także formułowania i uzasadniania
EU 3	Student ma niewystarczające kompetencje myślenia i działania w sposób innowacyjny i przedsiębiorczy z uwzględnieniem interesu publicznego i potrzeb środowiska społecznego .	Student ma dostateczne kompetencje myślenia i działania w sposób innowacyjny i przedsiębiorczy z uwzględnieniem interesu publicznego i potrzeb środowiska społecznego .	Student ma dobre kompetencje myślenia i działania w sposób innowacyjny i przedsiębiorczy z uwzględnieniem interesu publicznego i potrzeb środowiska społecznego .	Student ma bardzo dobre kompetencje myślenia i działania w sposób innowacyjny i przedsiębiorczy z uwzględnieniem interesu publicznego i potrzeb środowiska społecznego .

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	PROGRAMOWANIE STRON INTERNETOWYCH
Nazwa angielska przedmiotu	WEBSITES PROGRAMMING
Rodzaj przedmiotu	kierunkowy
Klasyfikacja ISCED	0612
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>Polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	4
Semestr	4

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
15	0	30	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z podstawowymi metodami i technikami tworzenia stron internetowych.
- C2. Nabycie przez studentów praktycznych umiejętności w zakresie tworzenia stron internetowych, w tym części aplikacji internetowych działających w przeglądarce.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza z podstaw programowania w językach wysokiego poziomu oraz podstawowych technologii i technik wykorzystywanych w sieci Internet.
2. Umiejętność praktycznego wykorzystania sieci Internet.
3. Umiejętność korzystania z różnych źródeł informacji w tym z instrukcji i dokumentacji technicznej.
4. Umiejętności pracy samodzielnej i w grupie.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

EU 1 – Student ma wiedzę i umiejętności na temat tworzenia stron internetowych w językach HTML i CSS, jak również o dodatkowych bibliotekach, które mogą mu ułatwić tworzenie interfejsu użytkownika.

EU 2 – Student ma wiedzę i umiejętności na temat tworzenia aplikacji internetowych.

EU 3 - Student ma kompetencje w zakresie programowania stron internetowych

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – Wykład	Liczba godzin
W 1 – Tworzenie stron internetowych w języku HTML	1
W 2/3 – Ustalanie wyglądu strony internetowej za pomocą języka CSS	2
W 4 – Omówienie wybranych bibliotek ułatwiających tworzenie interfejsu użytkownika	1
W 5/6 – Wprowadzenie do języka JavaScript; Model DOM.	2
W 7 – Tworzenie aplikacji obiektowych w JavaScript; Wzorce projektowe	1
W 8/9 – Wprowadzenie do wizualizacji danych na stronach internetowych	2
W 10 – Biblioteki ułatwiające tworzenie aplikacji w JavaScript	1
W 11/12 – Tworzenie aplikacji internetowych po stronie serwera	2
W 13 – Tworzenie asynchronicznych aplikacji internetowych	1
W 14/15 – Tworzenie aplikacji internetowych wykorzystujących bazy danych	2
Forma zajęć – Laboratorium	Liczba godzin
L 1 – Tworzenie stron internetowych w języku HTML	1
L 2/3 – Ustalanie wyglądu strony internetowej za pomocą języka CSS	2
L 4 – Omówienie wybranych bibliotek ułatwiających tworzenie interfejsu użytkownika	1
L 5/6 – Wprowadzenie do języka JavaScript; Model DOM.	2
L 7 – Tworzenie aplikacji obiektowych w JavaScript; Wzorce projektowe	1
L 8/9 – Wprowadzenie do wizualizacji danych na stronach internetowych	2
L 10 – Biblioteki ułatwiające tworzenie aplikacji w JavaScript	1
L 11/12 – Tworzenie aplikacji internetowych po stronie serwera	2
L 13 – Tworzenie asynchronicznych aplikacji internetowych	1
L 14 – Tworzenie aplikacji internetowych wykorzystujących bazy danych	1
L 15 – Kolokwium zaliczeniowe	1

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. Wykład z wykorzystaniem urządzeń multimedialnych, tablicy i kredy.
2. Laboratoria – instrukcje + zestawy zadań

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena aktywności podczas zajęć
P1. – ocena umiejętności rozwiązywania postawionych problemów (zaliczenie na ocenę)
P2. – ocena opanowania materiału będącego przedmiotem wykładu (zaliczenie na ocenę)

*) warunkiem uzyskania zaliczenia jest otrzymanie pozytywnych ocen ze wszystkich ćwiczeń laboratoryjnych oraz realizacji zadania sprawdzającego

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

Lp.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	15
1.2	Ćwiczenia	
1.3	Laboratoria	30
1.4	Seminarium	
1.5	Projekt	
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		45
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	35
2.3	Przygotowanie projektu	
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	10
2.5	Przygotowanie do egzaminu	
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	10
Razem godzin pracy własnej studenta:		55
Ogólne obciążenie pracą studenta:		100
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		4
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		1,8
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		2,6

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. P. Lubbers, B. Alberts, F. Salim, "HTML 5. Zaawansowane programowanie", Helion 2013
2. P. Gasston, „CSS3. Podręcznik nowoczesnego webdevelopera”, Helion 2015
3. K. Simpson „Tajniki języka JavaScript. ECMAScript 6 i dalej.”, Helion 2016
4. R. Gryczan, „Bootstrap. Tworzenie własnych stylów graficznych”, Helion 2017
5. S. Murray, „Interaktywna wizualizacja danych”, Helion 2014
6. A. Freeman „ASP.NET Core MVC 2. Zaawansowane programowanie” Helion 2018

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

<p>1. Łukasz Bartczuk, Katedra Inteligentnych Systemów Informatycznych (WIMIi), Lukasz.Bartczuk@pcz.pl</p>

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W10, K_U18	C1,C2	W1-W10, U1-U10	1,2	F1, P1-P2
EU2	K_W10, K_U18	C1,C2	W5-W15 U1-U15	1,2	F1, P1-P2
EU3	K_K01, K_K02	C1,C2	W1-W15 U1-U15	1,2	F1, P1-P2

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU1	Student ma niewystarczającą wiedzę w zakresie podstaw przedsiębiorczości i zarządzania .	Student ma wystarczającą wiedzę w zakresie podstaw przedsiębiorczości i zarządzania .	Student ma całkowitą wiedzę w zakresie podstaw przedsiębiorczości i zarządzania .	Student ma pełną i analityczną wiedzę w zakresie podstaw przedsiębiorczości i zarządzania .
EU2	Student ma niewystarczającą Błąd! Nie można odnaleźć źródła odwołania.	Student ma wystarczającą Błąd! Nie można odnaleźć źródła odwołania.	Student ma całkowitą wiedzę na temat tworzenia aplikacji internetowych.	Student ma pełną i analityczną wiedzę na temat tworzenia aplikacji internetowych.
EU3	Student ma niewystarczające Błąd! Nie można odnaleźć źródła odwołania.	Student ma wystarczające Błąd! Nie można odnaleźć źródła odwołania.	Student ma szerokie Błąd! Nie można odnaleźć źródła odwołania.	Student ma całkowite Błąd! Nie można odnaleźć źródła odwołania.

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	PROGRAMOWANIE WEKTOROWE I RÓWNOLEGŁE
Nazwa angielska przedmiotu	VECTOR AND PARALLEL PROGRAMMING
Rodzaj przedmiotu	kierunkowy

Klasyfikacja ISCED	0613
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	4
Semestr	6

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
30	0	30	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z architekturami systemów równoległych, możliwościami zrównoleglenia obliczeń i sposobami ich implementacji na procesorach wektorowych i równoległych.
- C2. Nabycie przez studentów praktycznych umiejętności w zakresie przekształcania algorytmów na wersje równoległe i programowania wektorowego i równoległego.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza z zakresu architektury komputerów, systemów operacyjnych, algorytmiki i podstaw programowania.
2. Znajomość zasad bezpieczeństwa pracy przy użytkowaniu systemów komputerowych.
3. Umiejętność korzystania z różnych źródeł informacji w tym z instrukcji i dokumentacji technicznej.
4. Umiejętności pracy samodzielnej i w grupie.
5. Umiejętności prawidłowej interpretacji i prezentacji własnych działań.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – posiada podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu programowania wektorowego i równoległego,
 EU 2 – zna różne rodzaje architektur wektorowych i równoległych, ich właściwości oraz podstawowe sposoby programowania,
 EU 3 – zna zasady synchronizacji i współdziałania wątków równoległych,
 EU 4 – zna i potrafi stosować narzędzia pozwalające programować równoległe,
 EU 5 – przekształcać algorytmy na wersje wektorowe i równoległe
 EU 6 – potrafi przygotowywać oprogramowanie dla systemów wektorowych i równoległych, sprawdzić jego poprawność i wydajność

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁADY	Liczba godzin
W1 – Wprowadzenie do przetwarzania wektorowego i równoległego.	2
W 2 – Architektura procesorów graficznych GPU.	2
W 3 – Współdziałanie gospodarza z urządzeniami.	2
W 4 – Programowanie GPU – nowe typy danych, struktury i instrukcje.	2
W 5 – Zrównoleglanie zadań.	2
W 6 – Rodzaje pamięci i optymalizacja jej wykorzystania.	2
W 7 – Synchronizacja i komunikacja między wątkami GPU	2
W 8 – Architektura procesorów wektorowych, wielordzeniowych.	2
W 9 – Programowanie procesorów.	4
W 10 – Instrukcje wektorowe.	4
W 11 – Wykorzystanie pamięci podręcznej.	2
W 12 – Synchronizacja i komunikacja między procesorami.	2
W 13 – Optymalizacja kodu - przykłady.	2
Forma zajęć – LABORATORIUM	Liczba godzin
L 1 – Wprowadzenie do środowiska programowania GPU.	2
L 2 – Podstawy uruchamiania programów i przekazywania danych.	2
L 3 – Tworzenie programów na GPU.	2
L 4 – Operacje na wektorach na GPU.	2
L 5 – Działania na macierzach na GPU.	2
L 6 – Wykorzystanie różnych rodzajów pamięci GPU.	2
L 7 – Synchronizacja wątków GPU.	2
L 8 – Podsumowanie i sprawdzenie wiadomości.	2
L 9 – Wprowadzenie do środowiska programowania wektorowego.	2
L 10 – Tworzenie programów i bibliotek.	2
L 11 – Operacje na wektorach.	2
L 12 – Działania na macierzach.	2
L 13 – Obliczenia wektorowe z użyciem wielu procesorów.	2
L 14 – Porównanie wydajności procesorów wektorowych i GPU.	2
L 15 – Podsumowanie i sprawdzenie wiadomości.	2

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – Wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych
2. – Ćwiczenia laboratoryjne, opracowanie sprawozdań z realizacji przebiegu ćwiczeń
3. – Środowiska programistyczne zainstalowane na komputerach laboratoryjnych
4. – Instrukcje do wykonania ćwiczeń laboratoryjnych
5. – Strony internetowe nt. programowania wektorowego i równoległego

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena przygotowania do ćwiczeń laboratoryjnych
F2. – ocena umiejętności stosowania zdobytej wiedzy podczas wykonywania ćwiczeń
F3. – ocena sprawozdań z realizacji ćwiczeń objętych programem nauczania
F4. – ocena aktywności podczas zajęć
P1. – ocena znajomości programowania wektorowego i równoległego oraz umiejętności rozwiązywania postawionych problemów – zaliczenie na ocenę*
P2. – ocena opanowania materiału nauczania będącego przedmiotem wykładu – zaliczenie wykładu

* warunkiem uzyskania zaliczenia jest otrzymanie pozytywnych ocen ze wszystkich kolokwium.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	30
1.2	Ćwiczenia	
1.3	Laboratoria	30
1.4	Seminarium	
1.5	Projekt	
1.6	Konsultacje	
1.7	Egzamin	
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		60
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	15
2.3	Przygotowanie projektu	
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	10
2.5	Przygotowanie do egzaminu	
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	15
Razem godzin pracy własnej studenta:		40
Ogólne obciążenie pracą studenta:		100
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		4
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		2,4
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		1,8

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. Zbigniew Czech: Wprowadzenie do obliczeń równoległych, PWN 2010,
2. Maurice Herlihy, Nir Shavit: Sztuka programowania wieloprocesorowego, PWN 2010,
3. Roman Wyrzykowski: Klastry komputerów PC i architektury wielordzeniowe: budowa i wykorzystanie, AOW Exit 2009
4. Jason Sanders, Edward Kandrot: CUDA w przykładach. Wprowadzenie do ogólnego programowania procesorów GPU, Helion 2012
5. Marek Sawewain: OpenCL. Akceleracja GPU w praktyce, PWN 2014,
6. Vlad Pirogow: Asembler. Podręcznik programisty, Helion 2005
7. Intel® 64 and IA-32 Architectures Software Developer's Manual

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

dr hab. inż. Jarosław Biłski, Katedra Inteligentnych Systemów Informatycznych (WIMiI), jaroslaw.bilski@pcz.pl
--

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W08 K_W22 K_K01	C1	W1-13	1,5	P2
EU2	K_W08 K_W22 K_K01	C1	W1-13	1,5	P2
EU3	K_W08 K_W22 K_K01	C1	W1-13	1,5	P2
EU4	K_U16 K_U26 K_K01	C2	L1-15	2, 3, 4	P1
EU5	K_U16 K_U26 K_K01	C2	L1-15	2, 3, 4	P1
EU6	K_U16 K_U26 K_K01	C2	L1-15	2, 3, 4	P1

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
Efekt 1-3 Student opanował wiedzę z zakresu programowania wektorowego i równoległego, zna architektury systemów wektorowych i równoległych oraz zasady ich programowania.	Student nie opanował podstawowej wiedzy z zakresu programowania wektorowego i równoległego.	Student częściowo opanował wiedzę z zakresu programowania wektorowego i równoległego.	Student opanował wiedzę z zakresu programowania wektorowego i równoległego, potrafi wyjaśnić budowę i działanie.	Student bardzo dobrze opanował wiedzę z zakresu materiału objętego programem nauczania, samodzielnie zdobywa i poszerza wiedzę przy użyciu różnych źródeł.
Efekt 4-6 Student posiada umiejętności stosowania wiedzy w praktycznym rozwiązywaniu problemów związanych z programowaniem wektorowym i równoległym. Zna architektury systemów wektorowych i równoległych oraz potrafi	Student nie potrafi posługiwać się podstawowymi instrukcjami i nie potrafi przygotować programów nawet z pomocą podanych instrukcji oraz prowadzącego.	Student nie potrafi wykorzystać zdobytej wiedzy, zadania wynikające z realizacji ćwiczeń wykonuje z pomocą prowadzącego.	Student poprawnie wykorzystuje wiedzę oraz samodzielnie rozwiązuje problemy wynikające w trakcie realizacji ćwiczeń.	Student potrafi przedstawić alternatywne rozwiązania przedstawionych problemów oraz potrafi dokonać ich analizy i oceny oraz uzasadnić zalety poszczególnych rozwiązań.

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów (prezentacje do zajęć, instrukcje do ćwiczeń laboratoryjnych, przykładowe aplikacje) dostępne są na stronie internetowej <http://iisi.pcz.pl/pwr> oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	PROJEKT ZESPOŁOWY MFBD
Nazwa angielska przedmiotu	TEAM PROJECT MFBD
Rodzaj przedmiotu	zakresowy (MFBD)
Klasyfikacja ISCED	0588
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	7
Semestr	7

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
0	0	90	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z metodyką realizacji projektu, którego celem jest budowa i zastosowanie modelu matematyczno-statystycznego wybranego fragmentu współczesnego rynku finansowego, przedstawienie etapów planowania i narzędziami do jego realizacji.
- C2. Nabycie przez studentów praktycznych umiejętności w zakresie pracy zespołowej nad koncepcją projektu oraz jego praktyczną i terminową realizacją.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza z modelowania statystycznego procesów/zjawisk ekonomicznych, znajomość zasad weryfikacji i walidacji modelu, wiedza w zakresie metod statystycznej analizy danych, umiejętność pracy z pakietami do obliczeń symbolicznych, umiejętność korzystania z różnych źródeł informacji w tym z instrukcji i dokumentacji technicznej.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – posiada podstawową wiedzę teoretyczną i praktyczną z zakresu kompleksowej realizacji projektu polegającego na budowie modelu matematyczno-statystycznego zjawiska rzeczywistego
- EU 2 – potrafi dobrać model do charakteru zjawiska, wykorzystać rozmaite narzędzia informatyczne do stworzenia środowiska służącej do jego budowy i analizy
- EU 3 – potrafi w sposób klarowny scharakteryzować cel swoich badań, uzasadniać dobór metod i sposobów modelowania
- EU 4 – potrafi wykorzystywać zbudowany przez siebie model a otrzymywane z jego pomocą rezultaty i wnioski potrafi trafnie opisać i przekazać w formie pisemnej
- EU 5 – potrafi pracować w zespole studenckim przy realizacji projektu

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – LABORATORIUM	Liczba godzin
L 1 – Zajęcia organizacyjne: Zapoznanie z regulaminem BHP, przedstawienie ogólnego celu projektu, zadań stojących przed zespołami oraz zasad oceniania. Podział na zespoły, wyznaczenie kierowników zespołów, podział zadań w zespołach.	3
L 2 – Zapoznanie się z pakietami do obliczeń symbolicznych i arkuszami kalkulacyjnymi dostępnymi w laboratorium.	3
L 3 – Zaproponowanie przez kierowników zespołów szczegółowego celu budowy modelu finansowego. Zaplanowanie zakresu czasoprzestrzennego, który ma zostać opisany danymi stanowiącymi podstawę do budowy modelu i następnie wnioskowaniu na jego podstawie. Dyskusja nad metodami modelowania matematycznego oraz statystycznego które zostaną wykorzystywane w trakcie realizacji projektu. Zgromadzenie i wstępne opracowywanie danych dotyczących wybranego fragmentu rynków finansowych.	12
L 4 – Zaprojektowanie środowiska informatycznego realizującego proces budowy modelu, jego weryfikacji oraz walidacji. Przeanalizowanie możliwości wykorzystania dostępnego oprogramowania do jego realizacji.	18
L 5 – Przygotowanie i przedstawienie sprawozdań z realizacji wstępnej części realizacji projektu. Dyskusja	6
L 6 – Naniesienie poprawek wynikających z przeprowadzonej dyskusji.	3
L 7 – Zespołowe opracowanie ostatecznej koncepcji projektu, jej przedstawienie słowne i graficzne, opracowanie harmonogramu realizacji dla całego zespołu	6
L 8 – Szczegółowa realizacja projektu przez członków zespołu zgodnie z wcześniej przygotowanym harmonogramem.	27
L 9 – Zebranie dokumentacji projektu w całość i przekazanie go do oceny.	6
L 10 – Przedstawienie przez zespoły prezentacji przedstawiającej uzyskane modele i wyniki w formie mającej na celu ich promocje.	3
L 11 – Ocena projektu przez prowadzącego. Ocena poszczególnych członków zespołu na podstawie oceny projektu, prezentacji oraz aktywności	3

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – Spotkania laboratoryjne prowadzącego z zespołem
2. – Materiały pomocnicze do wykonania projektu (przygotowane przez prowadzącego)
3. – Materiały na witrynach w Internecie (adresy udostępnione na pierwszych zajęciach)
4. – Pakiety do obliczeń symbolicznych i arkusze kalkulacyjne dostępne w laboratorium

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena wstępnej organizacji zespołu
F2. – ocena koncepcji projektu przygotowanego przez zespół
F3. – ocena zgodności pracy z zaprezentowanym harmonogramem
F4. – ocena aktywności i wiedzy prezentowanej podczas zajęć
P1. – ocena prezentacji promującej uzyskany model
P2. – ocena projektu, zastosowanych w nim modeli, proponowanych w nim rozwiązań, zaprezentowanych wniosków oraz jego formalnej zgodności z zasadami tworzenia dokumentacji
P3. – ocena indywidualna poszczególnych członków zespołu

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	
1.2	Ćwiczenia	
1.3	Laboratoria	90
1.4	Seminarium	
1.5	Projekt	
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		90
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	
2.3	Przygotowanie projektu	80
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	
2.5	Przygotowanie do egzaminu	
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	5
Razem godzin pracy własnej studenta:		85
Ogólne obciążenie pracą studenta:		175
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		7
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		3,6
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		6,8

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. Materiały internetowe (adresy witryn przekazane na pierwszych zajęciach przez prowadzącego)
2. E.W. Frees, Data analysis using regression models - the business perspective, Prentice-Hall Inc., 1996
3. A.D. Aczel, Statystyka w zarządzaniu, PWN, Warszawa 2006

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, ADRES E-MAIL)

Andrzej Grzybowski, Katedra Matematyki (WIMiI), andrzej.grzybowski@im.pcz.pl
--

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do kierunkowych efektów uczenia się	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W01 KMFBD_W09 K_U10 K_U12 KMFBD_W01 KMFBD_W02 KMFBD_U02	C1,C2	L1-L11	1,,2,3	F2,F3,F4,P3
EU2	KMFBD_W09 K_U01 K_U08 KMFBD_U02	C1,C2	L1-L11	1,2,3,4	F2,F3,F4,P3
EU3	KMFBD_W09 K_U01 K_U12	C1,C2	L1-L11	1,2,3	F2,F3,F4,P1,P2,P3
EU4	K_U01 K_U12	C1,C2	L1-L11	1,2,3	F2,F3,F4,P1,P2,P3
EU5	K_K02	C2	L1-L11	1	F1 P3

I. FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
Efekt 1,2	Student nie opanował podstawowej wiedzy z zakresu statystycznego modelowania zjawisk finansowych	Student w stopniu dostatecznym opanował podstawową z zakresu statystycznego modelowania zjawisk finansowych. Niezbyt sprawnie posługuje się pakietem do obliczeń symbolicznych	Student dobrze opanował wiedzę z zakresu projektowania z zakresu statystycznego modelowania zjawisk finansowych. Wykazuje się znajomością pakietów do obliczeń symbolicznych i wie jak je wykorzystać do budowy modelu.	Student bardzo dobrze opanował wiedzę z zakresu modelowania zjawisk finansowych. Wykazuje się bardzo dobrą znajomością rozmaitych pakietów do obliczeń symbolicznych, potrafi trafnie dobrać narzędzie informatyczne do określonego zadania

Efekt 3,4	Student nie potrafi właściwie scharakteryzować postawionego problemu, słabo uzasadnia dobór modelu oraz metod jego budowy i weryfikacji. Ma duży kłopot lub nie potrafi w ogóle zapisać wniosków otrzymanych w drodze analizy otrzymanego modelu.	Student nieprecyzyjnie ale właściwie charakteryzuje postawiony problem, niezbyt dokładnie uzasadnia dobór modelu oraz metod jego budowy i weryfikacji. Ma kłopot z właściwym zapisem wiele wniosków otrzymanych w drodze analizy otrzymanego modelu.	Student jasno charakteryzuje postawiony problem, uzasadnia dobór modelu oraz metod jego budowy i weryfikacji. Opisuje i właściwie zapisuje wiele istotnych wniosków otrzymanych w drodze analizy otrzymanego modelu.	Student jasno i wyczerpująco charakteryzuje postawiony problem, precyzyjnie uzasadnia dobór modelu oraz metod jego budowy i weryfikacji. Trafnie opisuje i właściwie zapisuje wszelkie istotne wnioski otrzymane w drodze analizy otrzymanego modelu.
Efekt 5	Student nie rozumie sensu pracy zespołowej nad projektem, niechętnie zgadza się ze swoją rolą w zespole, niechętnie, z opóźnieniem i niedbale wykonuje powierzone zadania lub nie wykonuje ich wcale.	Student rozumie sens pracy zespołowej nad projektem, niechętnie zgadza się ze swoją rolą w zespole, jako kierownik nie potrafi zorganizowaniem pracy zespołu, jako członek zespołu niechętnie i niedbale wykonuje powierzone zadania	Student rozumie sens pracy zespołowej nad projektem, rozumie też swoją rolę w zespole, jako kierownik ma kłopot ze zorganizowaniem pracy zespołu, jako członek zespołu stara się dokładnie wykonać powierzone zadania	Student zna sens pracy zespołowej nad projektem, rozumie swoją rolę w zespole sprawnie kieruje podległymi osobami albo jako członek chętnie i rzetelnie wykonuje powierzone zadania

III. INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	PROJEKT ZESPOŁOWY MMAD
Nazwa angielska przedmiotu	PROJECT TEAM MMAD
Rodzaj przedmiotu	zakresowy (MMAD)
Klasyfikacja ISCED	0588
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	7
Semestr	7

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
0	0	90	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z metodyką realizacji projektu, którego celem jest budowa i zastosowanie modelu matematycznego wybranego problemu fizycznego lub technicznego, przedstawienie etapów planowania i narzędziami do jego realizacji.
- C2. Nabycie przez studentów praktycznych umiejętności w zakresie pracy zespołowej nad koncepcją projektu oraz jego praktyczną i terminową realizacją.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza z modelowania matematycznego stosowanego w naukach inżyneryjno-technicznych, znajomość zasad weryfikacji i walidacji modelu, umiejętność pracy z pakietami do obliczeń symbolicznych, umiejętność korzystania z różnych źródeł informacji w tym z instrukcji i dokumentacji technicznej.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – posiada podstawową wiedzę teoretyczną i praktyczną z zakresu kompleksowej realizacji projektu polegającego na budowie modelu matematycznego problemu fizycznego lub technicznego
- EU 2 – potrafi dobrać model do charakteru zjawiska, wykorzystać rozmaite narzędzia informatyczne do stworzenia środowiska służącej do jego budowy i analizy
- EU 3 – potrafi w sposób klarowny scharakteryzować cel swoich badań, uzasadniać dobór metod i sposobów modelowania
- EKU 4 – potrafi wykorzystywać zbudowany przez siebie model a otrzymywane z jego pomocą rezultaty i wnioski potrafi trafnie opisać i przekazać w formie pisemnej
- EU 5 – potrafi pracować w zespole studenckim przy realizacji projektu.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – LABORATORIUM	Liczba godzin
L 1 – Zajęcia organizacyjne: Zapoznanie z regulaminem BHP, przedstawienie ogólnego celu projektu, zadań stojących przed zespołami oraz zasad oceniania. Podział na zespoły, wyznaczenie kierowników zespołów, podział zadań w zespołach.	3
L 2 – Zapoznanie się z pakietami do obliczeń symbolicznych i arkuszami kalkulacyjnymi dostępnymi w laboratorium.	3
L 3 – Zaproponowanie przez kierowników zespołów szczegółowego celu budowy modelu. Zaplanowanie zakresu czasoprzestrzennego, który ma zostać opisany danymi stanowiącymi podstawę do budowy modelu i następnie wnioskowaniu na jego podstawie. Dyskusja nad metodami modelowania matematycznego które zostaną wykorzystywane w trakcie realizacji projektu. Zgromadzenie i wstępne opracowywanie danych dotyczących wybranego problemu fizycznego lub technicznego.	12
L 4 – Zaprojektowanie środowiska informatycznego realizującego proces budowy modelu, jego weryfikacji oraz walidacji. Przeanalizowanie możliwości wykorzystania dostępnego oprogramowania do jego realizacji.	18
L 5 – Przygotowanie i przedstawienie sprawozdań z realizacji wstępnej części realizacji projektu. Dyskusja	6
L 6 – Naniesienie poprawek wynikających z przeprowadzonej dyskusji.	3
L 7 – Zespołowe opracowanie ostatecznej koncepcji projektu, jej przedstawienie słowne i graficzne, opracowanie harmonogramu realizacji dla całego zespołu	6
L 8 – Szczegółowa realizacja projektu przez członków zespołu zgodnie z wcześniej przygotowanym harmonogramem.	27
L 9 – Zebranie dokumentacji projektu w całość i przekazanie go do oceny.	6
L 10 – Przedstawienie przez zespoły prezentacji przedstawiającej uzyskane modele i wyniki w formie mającej na celu ich promocje.	3
L 11 – Ocena projektu przez prowadzącego. Ocena poszczególnych członków zespołu na podstawie oceny projektu, prezentacji oraz aktywności	3

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – Spotkania laboratoryjne prowadzącego z zespołem
2. – Materiały pomocnicze do wykonania projektu (przygotowane przez prowadzącego)
3. – Materiały na witrynach w Internecie (adresy udostępnione na pierwszych zajęciach)
4. – Pakiety do obliczeń symbolicznych i arkusze kalkulacyjne dostępne w laboratorium

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena wstępnej organizacji zespołu
F2. – ocena koncepcji projektu przygotowanego przez zespół
F3. – ocena zgodności pracy z zaprezentowanym harmonogramem
F4. – ocena aktywności i wiedzy prezentowanej podczas zajęć
P1. – ocena prezentacji promującej uzyskany model
P2. – ocena projektu, zastosowanych w nim modeli, proponowanych w nim rozwiązań, zaprezentowanych wniosków oraz jego formalnej zgodności z zasadami tworzenia dokumentacji
P3. – ocena indywidualna poszczególnych członków zespołu

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	0
1.2	Ćwiczenia	0
1.3	Laboratoria	90
1.4	Seminarium	0
1.5	Projekt	0
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	0
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		90
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do projektu	80
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	5
Razem godzin pracy własnej studenta:		85
Ogólne obciążenie pracą studenta:		175
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		7
Liczba punktów ECTS , która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		3,6
Liczba punktów ECTS , która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		6,8

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. Materiały internetowe (adresy witryn przekazane na pierwszych zajęciach przez prowadzącego)
2. Gander, Walter, and Jiri Hrebicek, eds. Solving problems in scientific computing using Maple and Matlab®. Springer Science & Business Media, 2011.
3. Allaire, Grégoire. Numerical analysis and optimization: an introduction to mathematical modelling and numerical simulation. Oxford university press, 2007.

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

dr hab. Tomasz Błaszczyk, prof. PCz, Katedra Matematyki (WIMiI), tomasz.blaszczyk@im.pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do kierunkowych efektów uczenia się	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W01 K_U12 KMMAD_W01	C1,C2	L1-L11	1,,2,3	F2,F3, F4,P3
EU2	K_U01 K_U08 KMMAD_U03 KMMAD_U04 KMMAD_U05	C1,C2	L1-L11	1,2,3,4	F2,F3, F4,P3
EU3	K_U01 K_U12 KMMAD_U03 KMMAD_U04	C1,C2	L1-L11	1,2,3	F2,F3, F4,P1, P2,P3
EU4	K_U01 K_U11 K_U12 KMMAD_U04	C1,C2	L1-L11	1,2,3	F2,F3, F4,P1, P2,P3
EU5	K_K02	C2	L1-L11	1	F1 P3

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU 1-2	Student nie opanował podstawowej wiedzy z zakresu matematycznego modelowania problemu fizycznego lub technicznego	Student w stopniu dostatecznym opanował podstawową z zakresu matematycznego modelowania problemu fizycznego lub technicznego. Niezbyt sprawnie posługuje się pakietem do obliczeń symbolicznych	Student dobrze opanował wiedzę z zakresu projektowania z zakresu matematycznego modelowania problemu fizycznego lub technicznego. Wykazuje się znajomością pakietów do obliczeń symbolicznych i wie jak je wykorzystać do budowy modelu.	Student bardzo dobrze opanował wiedzę z zakresu matematycznego modelowania problemu fizycznego lub technicznego. Wykazuje się bardzo dobrą znajomością rozmaitych pakietów do obliczeń symbolicznych, potrafi trafnie dobrać narzędzie informatyczne do określonego zadania

EU 3-4	Student nie potrafi właściwie scharakteryzować postawionego problemu problem, słabo uzasadnia dobór modelu oraz metod jego budowy i weryfikacji. Ma duży kłopot lub nie potrafi w ogóle zapisać wniosków otrzymanych w drodze analizy otrzymanego	Student nieprecyzyjnie ale właściwie charakteryzuje postawiony problem, niezbyt dokładnie uzasadnia dobór modelu oraz metod jego budowy i weryfikacji. Ma kłopot z właściwym zapisem wiele wniosków otrzymanych w	Student jasno charakteryzuje postawiony problem, uzasadnia dobór modelu oraz metod jego budowy i weryfikacji. Opisuje i właściwie zapisuje wiele istotnych wniosków otrzymanych w drodze analizy otrzymanego modelu.	Student jasno i wyczerpująco charakteryzuje postawiony problem, precyzyjnie uzasadnia dobór modelu oraz metod jego budowy i weryfikacji. Trafnie opisuje i właściwie zapisuje wszelkie istotne wnioski otrzymane w drodze analizy
EU 5	Student nie rozumie sensu pracy zespołowej nad projektem, niechętnie zgadza się ze swoją rolą w zespole, niechętnie, z opóźnieniem i niedbale wykonuje powierzone zadania lub nie wykonuje ich wcale.	Student rozumie sens pracy zespołowej nad projektem, niechętnie zgadza się ze swoją rolą w zespole, jako kierownik nie potrafi zorganizowaniem pracy zespołu, jako członek zespołu niechętnie i niedbale wykonuje powierzone zadania	Student rozumie sens pracy zespołowej nad projektem, rozumie też swoją rolę w zespole, jako kierownik ma kłopot ze zorganizowaniem pracy zespołu, jako członek zespołu stara się dokładnie wykonać powierzone zadania	Student zna sens pracy zespołowej nad projektem, rozumie swoją rolę w zespole sprawnie kieruje podległymi osobami albo jako członek chętnie i rzetelnie wykonuje powierzone zadania

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	RACHUNEK PRAWDOPODOBIEŃSTWA I ELEMENTY STATYSTYKI
Nazwa angielska przedmiotu	PROBABILITY THEORY AND ELEMENTS OF STATISTICS
Rodzaj przedmiotu	podstawowy
Klasyfikacja ISCED	0542
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	5
Semestr	2

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
30 E	30	0	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami rachunku prawdopodobieństwa oraz ich znaczeniem w aspekcie modelowania zjawisk losowych.
- C2. Nauczenie studentów wykorzystania znajomości probabilistycznych charakterystyk zjawisk losowych w praktyce inżynierskiej, społecznej i gospodarczej.
- C3. Nauczanie podstawowych pojęć statystyki oraz wskazanie studentom zasad doboru i wykorzystywania metod statystycznych w typowych sytuacjach decyzyjnych.
- C4. Przygotowanie studentów do dalszego samodzielnego studiowania zagadnień z zakresu probabilistyki.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza z zakresu analizy matematycznej (ciągły, pochodne, całki wielokrotne) oraz algebry liniowej (wektory, macierze).

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – posiada wiedzę teoretyczną z zakresu podstaw rachunku prawdopodobieństwa i statystyki w stopniu umożliwiającym typowe zastosowania oraz dalsze samodzielne studiowanie tej problematyki

EU 2 – posiada podstawową wiedzę na temat modelowania probabilistycznego i jego zastosowań

EU 3 – potrafi wyznaczyć podstawowe parametry opisowe rozkładów zmiennych i wektorów losowych na podstawie znajomości funkcji gęstości lub funkcji prawdopodobieństwa oraz potrafi interpretować ich wartości

EU 4 – potrafi obliczyć i zinterpretować podstawowe miary statystyczne

EU 5 – potrafi weryfikować hipotezy statystyczne w typowych sytuacjach

EU 6 – potrafi estymować podstawowe parametry opisowe rozkładu zmiennej losowej oraz oceniać wielkość błędu uzyskanych oszacowań.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁADY	Liczba godzin
W 1 – Przestrzenie probabilistyczne, zdarzenia losowe, działania na zdarzeniach, rozkłady prawdopodobieństwa, prawdopodobieństwo warunkowe, zupełne, wzór Bayesa. Zdarzenia niezależne.	2
W 2 – Zmienne losowe. Typy rozkładów zmiennych losowych - rozkłady dyskretne i rozkłady typu ciągłego. Dystrybuanty, funkcje prawdopodobieństwa i funkcje gęstości.	2
W 3 – Liczbowe charakterystyki rozkładów. Podstawowe związki.	2
W 4 – Rozkłady prawdopodobieństwa zmiennych losowych jako prawa realizacji zjawisk losowych - podstawowe rodziny rozkładów.	2
W 5 – Wektory losowe - rozkłady łączne, brzegowe i warunkowe. Warunkowa wartość oczekiwana.	2
W 6 – Niezależność zmiennych losowych. Kowariancja i współczynniki korelacji.	2
W 7 – Twierdzenia graniczne rachunku prawdopodobieństwa.	2
W 8 – Wstęp do statystyki: wnioskowanie statystyczne a statystyka opisowa. Miary statystyczne. Histogramy.	2
W 9 – Wprowadzenie do teorii estymacji. Estymatory punktowe parametrów opisowych. Ich własności.	2
W 10 – Elementy estymacji przedziałowej.	2
W 11 – Elementy ogólnej teorii testów.	2
W 12 – Weryfikacja wybranych hipotez parametrycznych.	2
W 13 – Informacja o weryfikacji hipotez nieparametrycznych. Testy zgodności.	2
W 14 – Wstęp do analizy korelacji i regresji.	2
W 15 – Metody Monte Carlo. Algorytmy optymalizacyjne oparte na idei poszukiwań losowych.	2
Forma zajęć – ĆWICZENIA	Liczba godzin
Ć1 – Podstawowe działania na zdarzeniach losowych. Obliczanie ich prawdopodobieństw. Wykorzystanie wzoru na prawdopodobieństwo całkowite i wzoru Bayesa.	2
Ć2 – Dystrybuanty, funkcje prawdopodobieństwa i funkcje gęstości -badanie własności, wykorzystanie do obliczania prawdopodobieństw zdarzeń.	2
Ć3 – Obliczanie podstawowych charakterystyk rozkładu -wartości oczekiwane , odchylenia standardowe, kwantyle, współczynniki asymetrii.	2
Ć4 – Wykorzystanie znajomości rodziny rozkładu do wyznaczania jego charakterystyk.	2
Ć5 – Wyznaczanie rozkładów brzegowych i warunkowych na podstawie znajomości rozkładu łącznego wektora. Obliczanie kowariancji i współczynnika korelacji.	2
Ć6 – kolokwium - sprawdzanie wiedzy i umiejętności studentów.	2

Ć 7 – Badanie niezależności zmiennych losowych. Wykorzystanie twierdzeń granicznych w analizie probabilistycznej.	2
Ć 8 – Obliczanie i interpretacja podstawowych statystyk opisowych.	2
Ć 9 – Estymacja wartości oczekiwanej, wariancji i prawdopodobieństwa zdarzenia losowego.	2
Ć 10 – Przedziały ufności dla wartości oczekiwanej i wskaźnika struktury.	2
Ć 11 – Wyznaczanie liczebności próby.	2
Ć 12 – Zasady formułowania hipotez. Testowanie hipotez o wartości oczekiwanej i wskaźniku struktury.	2
Ć13 – Test zgodności chi-kwadrat.	2
Ć 14 – kolokwium - sprawdzanie wiedzy i umiejętności studentów.	2
Ć 15 – Podsumowanie zajęć. Wystawianie ocen zaliczeniowych.	2

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych
2. – materiały wykładowe w wersji elektronicznej
3. – zestawy zadań do samodzielnego rozwiązania w formie elektronicznej
4. – ćwiczenia tablicowe

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena przygotowania do ćwiczeń
F2. – ocena umiejętności stosowania zdobytej wiedzy do rozwiązywania problemów praktycznych
F3. – ocena z kontrolowanej pracy własnej
F4. – ocena aktywności podczas zajęć
P1. – ocena umiejętności rozwiązywania postawionych problemów oraz sposobu prezentacji uzyskanych wyników – dwa kolokwia zaliczeniowe na ocenę
P2. – ocena opanowania materiału nauczania będącego przedmiotem wykładu – egzamin sprawdzający opanowanie treści i umiejętności przekazywanych podczas wykładu

*) warunkiem uzyskania zaliczenia jest otrzymanie pozytywnych ocen ze wszystkich ćwiczeń laboratoryjnych oraz realizacji zadania sprawdzającego

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	30
1.2	Ćwiczenia	30
1.3	Laboratoria	
1.4	Seminarium	
1.5	Projekt	
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	2
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		62
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	24

2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	
2.3	Przygotowanie projektu	
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	
2.5	Przygotowanie do egzaminu	18
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	21
Razem godzin pracy własnej studenta:		63
Ogólne obciążenie pracą studenta:		125
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		5
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		2,5
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		2,2

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1.	Plucińska A., Pluciński E., Probabilistyka, WNT, 2009
2.	Krysicki W., Bartos J., Dyczka W., Królikowska K., Wasilewski M., Rachunek prawdopodobieństwa i statystyka matematyczna w zadaniach, cz. I i II, PWN, Warszawa, wydanie 1994 lub nowsze
3.	Kordecki W., Rachunek prawdopodobieństwa i statystyka matematyczna, GiS, Wrocław 2002
4.	Sobczyk M., Statystyka, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 1996
5.	Koronacki J., Mielniczuk J., Statystyka dla studentów kierunków technicznych i przyrodniczych, Wydawnictwo Naukowo-Techniczne, Warszawa 2001
6.	Spall J. C., Introduction to Stochastic Search and Optimization. Estimation, Simulation, and Control, A John Wiley & Sons. Inc., Publication, 2003

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

1.	Andrzej Grzybowski, Katedra Matematyki (WIMil), azgrzybowski@im.pcz.pl
2.	Bohdan Kopytko, Katedra Matematyki (WIMil), bohdan.kopytko@im.pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W01 K_U01 K_U02 K_U09	C1, C4	W1-15 Ćw1-15	1-4	F1-F3 P1,P2

	K_U10 K_K01 K_K05				
EU2	K_W01 K_U09 K_U10 K_U12 K_K01 K_K05	C1,C2,C4	W1-7 Ć1-7	1-4	F1,F2 P1,P2
EU3	K_W01 K_U09 K_K01 K_K05	C1,C2,C4	W1-7 Ć1-7	1-4	F1,F2,F4 P1,P2
EU4	K_W01 K_U10 K_U11 K_U12 K_K01 K_K05	C3,C4	W8 Ć8	1-4	F1-F4 P1,P2
EU5	K_W01 K_U09 K_U10 K_U11 K_U12 K_K01 K_K05	C3,C4	W11-13 Ć12-13	1-4	F1-F4 P1,P2
EU6	K_W01 K_U09 K_U10 K_U11 K_U12 K_K01 K_K05	C3,C4	W9-10 Ć9-11	1-4	F1-F4 P1,P2

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU1	umie mniej niż na ocenę dst	Rozumie znaczenie podstawowych pojęć rachunku prawd. i statystyki potrafi zinterpretować większość z najważniejszych charakterystyk zmiennych losowych.	Rozumie znaczenie podstawowych pojęć rachunku prawd. i statystyki, nie zawsze potrafi samodzielnie wybrać charakterystyki w celu uzyskania założonej informacji, potrafi przeprowadzić wszelkie niezbędne	Rozumie znaczenie podstawowych pojęć rachunku prawd. i statystyki, potrafi samodzielnie wybrać charakterystyki w celu uzyskania założonej informacji, potrafi przeprowadzić wszelkie niezbędne

			obliczenia pozwalające na ich znalezienie , ale nie zawsze potrafi właściwie przeanalizować uzyskane rezultaty.	obliczenia pozwalające na ich znalezienie i przeanalizować uzyskane rezultaty. Potrafi samodzielnie studiować literaturę probabilistyczną
EU2	umie mniej niż na ocenę dst	Potrafi jedynie klasyfikować typy i rodziny rozkładów, oraz na podstawie znajomości rodziny rozkładu wskazać niektóre jego własności	Nie zawsze potrafi w typowych sytuacjach dobrać kształt rozkładu prawd. do zadanego zjawiska losowego, potrafi klasyfikować typy i rodziny rozkładów, nie zawsze potrafi na podstawie znajomości rodziny rozkładu wskazać podstawowe jego własności, rozumie znaczenie twierdzeń granicznych, nie zawsze umie wykonać bezbłędnie test zgodności	Potrafi w typowych sytuacjach dobrać kształt rozkładu prawd. do zadanego zjawiska losowego, potrafi klasyfikować typy i rodziny rozkładów, potrafi na podstawie znajomości rodziny rozkładu wskazać podstawowe jego własności, rozumie znaczenie twierdzeń granicznych, umie stosować testy zgodności
EU3	umie mniej niż na ocenę dst	Nie zawsze rozumie znaczenia charakterystyk rozkładu prawd. choć zna ich definicje, niekiedy potrafi wyjaśnić ich rolę w opisie zjawiska, często ma kłopoty z obliczeniami i interpretacją	Rozumie znaczenie liczbowych charakterystyk rozkładu prawd., potrafi wyjaśnić ich rolę w opisie zjawiska, nie zawsze potrafi przeprowadzić wszelkie niezbędne obliczenia pozwalające na ich znalezienie , nie zawsze potrafi zinterpretować uzyskane rezultaty .	Rozumie znaczenie liczbowych charakterystyk rozkładu prawd., potrafi wyjaśnić ich rolę w opisie zjawiska, potrafi przeprowadzić wszelkie niezbędne obliczenia pozwalające na ich znalezienie , potrafi zinterpretować uzyskane rezultaty tak w przypadku zmiennych jak i wektorów losowych.
EU4	umie mniej niż na ocenę dst	Ma kłopoty z doбором miar, zna jednak ich definicje i częściowo rozumie ich znaczenie w analizie statystycznej. Potrafi sporządzić i zilustrować szereg rozdziałczy choć może mieć kłopoty z wykorzystaniem tak przedstawionej informacji.	Umie w większości typowych sytuacji dobrać, obliczyć i zinterpretować miarę statystyczną stosownie do charakteru badanego zjawiska i oczekiwanej informacji, potrafi sporządzić, zilustrować i zinterpretować szereg rozdziałczy.	Umie w każdej typowej sytuacji dobrać, obliczyć i zinterpretować miarę statystyczną stosownie do charakteru badanego zjawiska i oczekiwanej informacji, potrafi sporządzić, zilustrować i zinterpretować szereg rozdziałczy.

EU5	umie mniej niż na ocenę dst	Rozumie znaczenie teorii testów w procesie poznania natury zjawiska losowego, ale nie zawsze potrafi samodzielnie dobrać test w konkretnej typowej sytuacji. Umie przeprowadzić wskazany test wg. podanych wzorów i w większości sytuacji potrafi poprawnie wyprowadzić wnioski na podstawie uzyskanego rezultatu. Zna tylko najważniejsze pojęcia ogólnej teorii testów, ale słabo je rozumie	Rozumie znaczenie teorii testów w procesie poznania natury zjawiska losowego, potrafi samodzielnie dobrać test w większości typowych sytuacji, potrafi uzasadnić swój wybór, potrafi przeprowadzić wszelkie niezbędne obliczenia, może mieć pewne kłopoty z analizą uzyskanych rezultatów. Ma niezłe rozeznanie w ogólnej teorii testów (rodzaje błędów, moc testu, poziom istotności, zasady formułowania hipotez, itp.)	Rozumie znaczenie teorii testów w procesie poznania natury zjawiska losowego, potrafi samodzielnie dobrać test w każdej typowej sytuacji, potrafi uzasadnić swój wybór, potrafi przeprowadzić wszelkie niezbędne obliczenia i wszechstronnie przeanalizować uzyskane rezultaty. Ma bardzo dobre rozeznanie w ogólnej teorii testów. (rodzaje błędów, moc testu, poziom istotności, zasady formułowania hipotez, itp.)
EU6	umie mniej niż na ocenę dst	Rozumie znaczenie teorii estymacji w procesie poznania natury zjawiska losowego, ale nie potrafi samodzielnie dobrać estymatora w konkretnej sytuacji. Umie przeprowadzić estymacje wg. podanych wzorów, w większości sytuacji potrafi poprawnie wyprowadzić wnioski na podstawie uzyskanego rezultatu. Zna tylko najważniejsze pojęcia ogólnej teorii estymacji punktowej i przedziałowej, słabo je rozumie	Rozumie znaczenie teorii estymacji w procesie poznania natury analizowanego zjawiska, potrafi samodzielnie dobrać estymator w większości typowych sytuacji, nie zawsze potrafi uzasadnić swój wybór, ale potrafi przeprowadzić wszelkie niezbędne obliczenia i przeanalizować uzyskane rezultaty. Ma niezłe rozeznanie w ogólnej teorii estymacji (własności estymatorów, sposoby ich wyznaczania itp.).	Rozumie znaczenie teorii estymacji w procesie poznania natury analizowanego zjawiska, potrafi samodzielnie dobrać estymator w każdej typowej sytuacji, potrafi uzasadnić swój wybór, potrafi przeprowadzić wszelkie niezbędne obliczenia i wszechstronnie przeanalizować uzyskane rezultaty. Ma bardzo dobre rozeznanie w ogólnej teorii estymacji (własności estymatorów, sposoby ich wyznaczania itp.).

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	REPETYTORIUM Z MATEMATYKI
Nazwa angielska przedmiotu	REPETYTORIUM IN MATHEMATICS
Rodzaj przedmiotu	podstawowy
Klasyfikacja ISCED	0541
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	2
Semestr	1

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
0	30	0	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Powtórzenie wybranych zagadnień matematyki z zakresu podstawy programowej szkoły ponadpodstawowej oraz jej uzupełnienie wybranymi elementami z zakresu rozszerzonego.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza z zakresu matematyki na poziomie szkoły ponadpodstawowej.
2. Umiejętność wykonywania działań matematycznych do rozwiązywania prostych zadań.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – student potrafi rozwiązać podstawowe zadania z zakresu teorii liczb, funkcji jednej zmiennej, rachunku wektorowego, kombinatoryki i rachunku prawdopodobieństwa w zakresie szkoły ponadpodstawowej.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – ĆWICZENIA	Liczba godzin
C 1,2 – Liczby i ich zbiory. Pierwiastki i potęgi. Wzory skróconego mnożenia. Wyrażenia algebraiczne.	4
C 3 – Funkcja liniowa i jej własności. Równania i nierówności liniowe.	2
C 4 – Funkcja kwadratowa i jej własności. Równania i nierówności kwadratowe.	2
C 5 – Wielomiany i funkcja wielomianowa.	2
C 6,7 – Funkcje wykładnicza i logarytmiczna. Równania i nierówności wykładnicze i logarytmiczne.	4
C 8,9 – Funkcje trygonometryczne dowolnego kąta. Równania i nierówności trygonometryczne. Twierdzenia sinusów i cosinusów.	4
C 10 – Funkcje odwrotne do funkcji trygonometrycznych.	2
C 11 – Funkcje zadane parametrycznie.	2
C 12,13 – Geometria analityczna na płaszczyźnie: wektory swobodne i zaczepione, działania na wektorach, rzutowanie wektorów. Zastosowanie rachunku wektorowego.	4
C 14,15 – Elementy kombinatoryki i rachunku prawdopodobieństwa.	4

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – ćwiczenia tablicowe
2. – zestawy zadań do samodzielnego rozwiązania
3. – konsultacje u prowadzącego ćwiczenia
4. – literatura

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1 – ocena umiejętności stosowania zdobytej wiedzy podczas rozwiązywania zadań
F2 – ocena aktywności podczas zajęć
P1 – zaliczenie na ocenę *)

*) warunkiem uzyskania zaliczenia jest obecność oraz aktywność na zajęciach

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	0
1.2	Ćwiczenia	30
1.3	Laboratoria	0
1.4	Seminarium	0
1.5	Projekt	0
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	0

Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		30
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	12
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	0
2.3	Przygotowanie projektu	0
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	0
2.5	Przygotowanie do egzaminu	0
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	8
Razem godzin pracy własnej studenta:		20
Ogólne obciążenie pracą studenta:		50
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		2
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		1,2
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		1,7

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. Gdowski B., Pluciński E., <i>Zbiór zadań z matematyki dla kandydatów na wyższe uczelnie</i> , WNT, Warszawa
2. Jurczyszyn P., Wesołowski M., <i>Zbiór zadań przygotowujących do matury</i> , Nowa Era, Warszawa
3. Cewe A., Nahorska H., Pancer I., <i>Tablice matematyczne</i> , Wydawnictwo Podkowa

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

dr Urszula Siedlecka, Katedra Matematyki (WIMiI), urszula.siedlecka@im.pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W01 K_U01	C1	C 1-15	1-4	F1 F2 P1

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU 1	Student nie potrafi efektywnie zastosować poznanych metod rozwiązywania zadań z zakresu prezentowanego na zajęciach lub/i w nich nie uczestniczy	Student uczestniczy w zajęciach i potrafi rozwiązać podstawowe zadania z zadań z zakresu prezentowanego na zajęciach	Student aktywnie uczestniczy w zajęciach i potrafi rozwiązać większość zadań z zakresu prezentowanego na zajęciach	Student bardzo aktywnie uczestniczy w zajęciach i potrafi rozwiązać wszystkie zadania z zakresu prezentowanego na zajęciach oraz podać przykłady zastosowań niektórych typów zadań

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	RÓWNANIA RÓŻNICZKOWE
Nazwa angielska przedmiotu	DIFFERENTIAL EQUATIONS
Rodzaj przedmiotu	kierunkowy
Klasyfikacja ISCED	0541
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	4
Semestr	4

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
30	30	0	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z metodami rozwiązywania równań i układów równań różniczkowych zwyczajnych.
- C2. Zapoznanie studentów z twierdzeniami o istnieniu i jednoznaczności rozwiązań równań różniczkowych.
- C3. Zapoznanie studentów z przykładami zastosowań równań różniczkowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza z zakresu analizy matematycznej I, II.
2. Wiedza z zakresu algebry liniowej i geometrii analitycznej.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – student potrafi rozwiązać równania różniczkowe wybranych typów,
- EU 2 – student potrafił sformułować i naszkicować dowody wybranych twierdzeń o istnieniu i jednoznaczności rozwiązań równań różniczkowych,
- EU 3 – student potrafi zinterpretować rozwiązania zagadnień początkowych dla równań i układów równań różniczkowych,
- EU 4 – student potrafi podać przykłady zastosowań równań różniczkowych.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁADY	Liczba godzin
W 1 – Wprowadzenie. Podstawowe definicje. Równania różniczkowe w modelach matematycznych procesów fizycznych, biologicznych i ekonomicznych.	2
W 2 – Równania różniczkowe I rzędu. Interpretacja geometryczna. Równania różniczkowe o zmiennych rozdzielonych i sprowadzalne do równań o zmiennych rozdzielonych.	2
W 3 – Równania różniczkowe liniowe I rzędu, metoda uzmienniania stałej i metoda przewidywań.	2
W 4 – Równania różniczkowe zupełne, czynnik całkujący.	2
W 5 – Równania różniczkowe nieliniowe - równanie różniczkowe Bernoulliego, równanie różniczkowe Riccatiego.	2
W 6 – Równanie różniczkowe Lagrange’a, równanie różniczkowe Clairauta.	2
W 7 – Modelowanie matematyczne procesów fizycznych – zastosowania równań różniczkowych I rzędu.	2
W 8 – Równania różniczkowe II rzędu sprowadzalne do równań I rzędu.	2
W 9 – Równania różniczkowe liniowe II rzędu, metoda uzmienniania stałych, metoda przewidywań.	2
W 10 – Równania różniczkowe liniowe n-tego rzędu.	2
W 11 – Równania różniczkowe Bessela, równanie różniczkowe Eulera.	2
W 12 – Układy równań różniczkowych I rzędu.	2
W 13 – Układy równań różniczkowych liniowych.	2
W 14 – Stabilność rozwiązań równań różniczkowych.	2
W 15 – Zastosowanie transformaty Laplace’a do rozwiązywania równań i układów równań różniczkowych.	2
Forma zajęć – ĆWICZENIA	Liczba godzin
C 1 – Równania różniczkowe I rzędu. Zagadnienia prowadzące do równań różniczkowych.	2
C 2 – Rozwiązywanie równań różniczkowych o zmiennych rozdzielonych i sprowadzalnych do równań o zmiennych rozdzielonych.	2
C 3 – Rozwiązywanie równań różniczkowych liniowych I rzędu, metoda uzmienniania stałej i metoda przewidywań.	2
C 4 – Równania różniczkowe zupełne, wyznaczenie czynnika całkującego.	2
C 5 – Rozwiązywanie równań różniczkowych nieliniowych - równanie różniczkowe Bernoulliego, równanie różniczkowe Riccatiego.	2
C 6 – Równanie różniczkowe Lagrange’a, równanie różniczkowe Clairauta.	2
C 7 – Kolokwium I.	2
C 8 – Rozwiązywanie równań różniczkowych II rzędu sprowadzalnych do równań I rzędu.	2
C 9 – Rozwiązywanie równań różniczkowych liniowych II rzędu, metoda uzmienniania stałych, metoda przewidywań.	2
C 10 – Rozwiązywanie równań różniczkowych liniowych n-tego rzędu.	2
C 11 – Równania różniczkowe Bessela, równanie różniczkowe Eulera.	2
C 12 – Układy równań różniczkowych I rzędu.	2
C 13 – Układy równań różniczkowych liniowych.	2
C 14 – Stabilność punktów równowagi układów autonomicznych.	2
C 15 – Kolokwium II.	2

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych
2. – ćwiczenia tablicowe z wykorzystaniem rzutnika pisma

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena samodzielnego przygotowania do ćwiczeń
F2. – ocena aktywności podczas zajęć
P1. – ocena umiejętności samodzielnego rozwiązywania równań różniczkowych omawianych typów – zaliczenie na ocenę
P2. – ocena opanowania materiału nauczania będącego przedmiotem wykładu – egzamin pisemny z zadań i teorii

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	30
1.2	Ćwiczenia	30
1.3	Laboratoria	0
1.4	Seminarium	0
1.5	Projekt	0
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	0
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		60
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	20
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	0
2.3	Przygotowanie projektu	0
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	0
2.5	Przygotowanie do egzaminu	10
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	10
Razem godzin pracy własnej studenta:		40
Ogólne obciążenie pracą studenta:		100
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		4
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		2,4
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		2

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. A. Palczewski, <i>Równania różniczkowe zwyczajne</i> . WNT, Warszawa 1999
2. W.W. Stiepanow, <i>Równania różniczkowe</i> . PWN, Warszawa 1956
3. M. Gewert, Z. Skoczylas, <i>Równania różniczkowe zwyczajne</i> . Oficyna Wydawnicza GiS, Wrocław 2006
4. R. Leitner, J. Zacharski, <i>Zarys matematyki wyższej dla studentów. Część III</i> . WNT, Warszawa 2005
5. W. Żakowski, W. Leksiński, <i>Matematyka, część IV</i> , WNT, Warszawa 1995

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

dr Jowita Rychlewska, Katedra Matematyki (WIMil), jowita.rychlewska@im.pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W01 K_U07	C1, C2	W1-15 C1-15	1, 2	F1 P1 P2
EU2	K_W01 K_U01	C1, C2	W1-15 C1-15	1, 2	F1 P1 P2
EU3	K_W01 KMMAD_U04	C1, C2, C3	W1-15 C1-15	1, 2	F1 P1 P2
EU4	K_U07 KMMAD_U03	C1, C2, C3	W1-15 C1-15	1, 2	F2 P1

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU 1	Student nie spełnia warunków na ocenę 3	Student potrafi poprawnie zastosować większość poznanych metod rozwiązywania równań różniczkowych.	Student potrafi poprawnie zastosować wszystkie poznane metody rozwiązywania równań różniczkowych.	Student potrafi rozwiązywać równania różniczkowe poznanych typów, potrafi uzasadnić celowość stosowania metod ich rozwiązywania oraz potrafi wskazać modyfikacje tych metod.

EU 2	Student nie spełnia warunków na ocenę 3.	Student potrafi sformułować poznane twierdzenia z zakresu równań różniczkowych oraz potrafi naszkicować dowody niektórych z poznanych twierdzeń.	Student potrafi sformułować poznane twierdzenia z zakresu równań różniczkowych oraz podać szkic dowodu większości z tych twierdzeń.	Student potrafi sformułować poznane twierdzenia z zakresu równań różniczkowych, podać szkic dowodu każdego z nich oraz potrafi analizować i dyskutować dowody tych twierdzeń.
EU 3	Student nie spełnia warunków na ocenę 3.	Student potrafi poprawnie rozwiązać liniowy układ równań różniczkowych .	Student potrafi poprawnie rozwiązać liniowy układ równań różniczkowych oraz naszkicować portrety fazowe układów na płaszczyźnie.	Student potrafi rozwiązywać liniowe układy równań różniczkowych, naszkicować portrety fazowe układów na płaszczyźnie i poprawnie je uzasadnić i interpretować.
EU 4	Student nie spełnia warunków na ocenę 3.	Student potrafi zdefiniować stabilność rozwiązania równania różniczkowego i poprawnie interpretuje rozwiązanie stabilne.	Student potrafi zdefiniować i zbadać stabilność rozwiązania równania różniczkowego, poprawnie interpretuje rozwiązanie stabilne.	Student potrafi zdefiniować i zbadać stabilność lub brak stabilności rozwiązania równania różniczkowego, poprawnie interpretuje rozwiązanie stabilne.

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	SEMINARIUM DYPLOMOWE
Nazwa angielska przedmiotu	SEMINAR FOR THESIS PREPARATION
Rodzaj przedmiotu	zakresowy (MFB)
Klasyfikacja ISCED	0688
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	3
Semestr	7

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
0	0	0	30	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Kształtowanie umiejętności przygotowania i przedstawiania referatów oraz przygotowania pracy dyplomowej zgodnie z wymogami metodyki i metodologii pracy naukowej.
- C2. Nabycie przez studentów umiejętności stawiania pytań i podejmowania dyskusji na temat związany z referatem.
- C3. Nabycie umiejętności redagowania pracy dyplomowej.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Student posiada wiedzę i umiejętności określone w wymaganiach dla przedmiotów podstawowych, kierunkowych i specjalistycznych w zakresie umożliwiającym napisanie pracy dyplomowej.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU1- student potrafi przygotować plan pracy, prezentacji , referatu
- EU2– student potrafi wyszukać i właściwie wykorzystać źródła informacji pomocne w napisaniu pracy dyplomowej, referatu
- EU3– student potrafi przygotować i przedstawić referat (prezentację) na zadany temat
- EU4 - student potrafi określić problemy do dyskusji i poprowadzić ją.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć –SEMINARIUM	Liczba godzin
S 1,2 – Omówienie zasad BHP. Seminarium dyplomowe jako forma dydaktyczna- cele, treści i metoda zajęć. Plagiat. Istota samodzielnego oryginalnego wkładu pracy w przygotowanie pracy dyplomowej.	4
S 3,4 - Przedstawienie zasad przygotowania planu pracy, referatu, prezentacji	4
S 5 – Przedstawienie zasad opracowania referatów z dziedziny matematyki	2
S 6,7 - Wykorzystanie systemu składu tekstu LaTeX do tworzenia tekstów i prezentacji	4
S 8 - Omówienie sposobu przygotowania prezentacji multimedialnej.. Dobór technik i narzędzi badawczych	2
S 9,10 - Zasady redagowania tekstu- edytorska strona pracy: spis treści, rysunki, tabele, przypisy, załączniki. Kompozycja i narracja.	4
S 11-15 - Referowanie przez studentów wybranych tematów z zakresu prac dyplomowych, analiza poprawności prezentowanych zagadnień pod względem merytorycznym i formalnym, dyskusja i ocena przedstawionego referatu	10

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – wykład z wykorzystaniem środków multimedialnych
2. – konwersatorium
3. – referat (prezentacja) , dyskusja
4. - laboratorium komputerowe z systemem LaTeX

*od piątego do dziesiątego tygodnia studenci przedstawiają krótkie referaty (prezentacje) na wybrany temat związany z pracą dyplomową

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena aktywności na seminarium
F2. – ocena przygotowania planu pracy
F3. – ocena przygotowania wystąpienia (referatu, prezentacji)

*) warunkiem uzyskania zaliczenia jest otrzymanie pozytywnych ocen ze wszystkich ocen F1-F3

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

Lp.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	
1.2	Ćwiczenia	
1.3	Laboratoria	
1.4	Seminarium	30
1.5	Projekt	
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		30

2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	40
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	
2.3	Przygotowanie projektu	
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	
2.5	Przygotowanie do egzaminu	
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	5
Razem godzin pracy własnej studenta:		45
Ogólne obciążenie pracą studenta:		75
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		3
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		1,2
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		2,8

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. W.P. Zaczyński, <i>Poradnik autora prac seminaryjnych, dyplomowych i magisterskich</i> , Wydawnictwo Żak, Warszawa 1991
2. T. Hindle „Sztuka prezentacji”, Wydawnictwo Wiedza i Życie, Warszawa , 2000
3. T. Negrino, „Power Point, Tworzenie prezentacji” Wydawnictwo Helion, Gliwice 2005
4. Przykłady prac dyplomowych, Portal Wiedzy – ePrace, www.ePrace.edu.pl

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, ADRES E-MAIL)

Dr hab. Andrzej Grzybowski, Katedra Matematyki (WIMil), andrzej.grzybowski@im.pcz.pl
--

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do kierunkowych efektów uczenia się	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_K01 K_K02	C1	S3,S4,S8	1,3	F1,F2
EU2	K_K01 K_K02 K_K05 K_K06	C1,C3	SS8-S10	1,	F1,F2, F3
EU3	K_K01 K_K02 K_K05 K_K06	C2	S1-2,S5-7,S9-10	1,4	F3

EU4	K_K01 K_K02 K_K05 K_K06	C1	S11-15	1,2	F1,F3
------------	----------------------------------	----	--------	-----	-------

II. FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU1 - EU4	Student nie spełnia wymagań na ocenę 3	Student potrafi sformułować założenia pracy, przedstawić i przygotować plan pracy, przygotować i zaprezentować 10 minutowy referat.	Student potrafi sformułować założenia pracy, przedstawić i przygotować plan pracy, przygotować i zaprezentować 10 minutowy referat, ponadto uczestniczy bardzo aktywnie w dyskusjach.	Student potrafi sformułować założenia pracy, przedstawić i przygotować plan pracy, przygotować i zaprezentować 10 minutowy referat, ponadto dokłada szczególnej staranności dla opracowania prezentacji pracy, korzysta z literatury obcojęzycznej.

III. INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	SEMINARIUM DYPLOMOWE
Nazwa angielska przedmiotu	SEMINAR FOR THESIS PREPARATION
Rodzaj przedmiotu	zakresowy (MMAD)
Klasyfikacja ISCED	0688
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	3
Semestr	7

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
0	0	0	30	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Kształtowanie umiejętności przygotowania i przedstawiania referatów oraz przygotowania pracy dyplomowej zgodnie z wymogami metodyki i metodologii pracy naukowej.
- C2. Nabycie przez studentów umiejętności stawiania pytań i podejmowania dyskusji na temat związany z referatem.
- C3. Nabycie umiejętności redagowania pracy dyplomowej.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Student posiada wiedzę i umiejętności określone w wymaganiach dla przedmiotów podstawowych, kierunkowych i specjalistycznych w zakresie umożliwiającym napisanie pracy dyplomowej.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU1- student potrafi przygotować plan pracy, prezentacji , referatu
- EU2– student potrafi wyszukać i właściwie wykorzystać źródła informacji pomocne w napisaniu pracy dyplomowej, referatu
- EU3– student potrafi przygotować i przedstawić referat (prezentację) na zadany temat
- EU4 - student potrafi określić problemy do dyskusji i poprowadzić ją.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć –SEMINARIUM	Liczba godzin
S 1,2 – Omówienie zasad BHP. Seminarium dyplomowe jako forma dydaktyczna- cele, treści i metoda zajęć. Plagiat. Istota samodzielnego oryginalnego wkładu pracy w przygotowanie pracy dyplomowej.	4
S 3,4 - Przedstawienie zasad przygotowania planu pracy, referatu, prezentacji	4
S 5 – Przedstawienie zasad opracowania referatów z dziedziny matematyki	2
S 6,7 - Wykorzystanie systemu składu tekstu LaTeX do tworzenia tekstów i prezentacji	4
S 8 - Omówienie sposobu przygotowania prezentacji multimedialnej.. Dobór technik i narzędzi badawczych	2
S 9,10 - Zasady redagowania tekstu- edytorska strona pracy: spis treści, rysunki, tabele, przypisy, załączniki. Kompozycja i narracja.	4
S 11-15 - Referowanie przez studentów wybranych tematów z zakresu prac dyplomowych, analiza poprawności prezentowanych zagadnień pod względem merytorycznym i formalnym, dyskusja i ocena przedstawionego referatu	10

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – wykład z wykorzystaniem środków multimedialnych
2. – konwersatorium
3. – referat (prezentacja) , dyskusja
4. - laboratorium komputerowe z systemem LaTeX

*od piątego do dziesiątego tygodnia studenci przedstawiają krótkie referaty (prezentacje) na wybrany temat związany z pracą dyplomową

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena aktywności na seminarium
F2. – ocena przygotowania planu pracy
F3. – ocena przygotowania wystąpienia (referatu, prezentacji)

*) warunkiem uzyskania zaliczenia jest otrzymanie pozytywnych ocen ze wszystkich ocen F1-F3

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

Lp.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	
1.2	Ćwiczenia	
1.3	Laboratoria	
1.4	Seminarium	30
1.5	Projekt	
1.6	Konsultacje	
1.7	Egzamin	
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		30

2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	40
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	
2.3	Przygotowanie projektu	
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	
2.5	Przygotowanie do egzaminu	
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	5
Razem godzin pracy własnej studenta:		45
Ogólne obciążenie pracą studenta:		75
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		3
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		1,2
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		2,8

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. W.P. Zaczyński, <i>Poradnik autora prac seminaryjnych, dyplomowych i magisterskich</i> , Wydawnictwo Żak, Warszawa 1991
2. T. Hindle „Sztuka prezentacji”, Wydawnictwo Wiedza i Życie, Warszawa , 2000
3. T. Negrino, „Power Point, Tworzenie prezentacji” Wydawnictwo Helion, Gliwice 2005
4. Przykłady prac dyplomowych, Portal Wiedzy – ePrace, www.ePrace.edu.pl

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, ADRES E-MAIL)

Prof. dr hab. Małgorzata Klimek, Katedra Matematyki (WIMiI), mklimek@im.pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do kierunkowych efektów uczenia się	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_K01 K_K02	C1	S3,S4,S8	1,3	F1,F2
EU2	K_K01 K_K02 K_K05 K_K06	C1,C3	SS8-S10	1,	F1,F2,F3
EU3	K_K01 K_K02 K_K05 K_K06	C2	S1-2,S5-7,S9-10	1,4	F3

EU4	K_K01 K_K02 K_K05 K_K06	C1	S11-15	1,2	F1,F3
------------	----------------------------------	----	--------	-----	-------

II. FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU1 - EU4	Student nie spełnia wymagań na ocenę 3	Student potrafi sformułować założenia pracy, przedstawić i przygotować plan pracy, przygotować i zaprezentować 10 minutowy referat.	Student potrafi sformułować założenia pracy, przedstawić i przygotować plan pracy, przygotować i zaprezentować 10 minutowy referat, ponadto uczestniczy bardzo aktywnie w dyskusjach.	Student potrafi sformułować założenia pracy, przedstawić i przygotować plan pracy, przygotować i zaprezentować 10 minutowy referat, ponadto dokłada szczególnej staranności dla opracowania prezentacji pracy, korzysta z literatury obcojęzycznej.

III. INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	SIECI NEURONOWE W ANALIZIE DANYCH
Nazwa angielska przedmiotu	NEURAL NETWORKS IN DATA ANALYSIS
Rodzaj przedmiotu	zakresowy (MMAD)
Klasyfikacja ISCED	0612
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	6
Semestr	7

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
30	0	30	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z różnymi typami sztucznych sieci neuronowych i problemami uczenia głębokiego.
- C2. Zdobycie przez studentów wiedzy dotyczącej metod analizy danych złożonych (obrazy, tekst, dźwięk) z wykorzystaniem sieci neuronowych.
- C3. Prezentacja najnowszych badań w obszarze sztucznych sieci neuronowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Umiejętność programowania.
2. Wiedza z podstaw analizy matematycznej i algebry.
3. Podstawowa wiedza ze sztucznej inteligencji.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – Student posiada wiedzę teoretyczną z zakresu sztucznych sieci neuronowych,
- EU 2 – Student rozumie techniczne problemy związane z analizą wielkich zbiorów danych oraz zna współczesne techniki analizy danych
- EU 3 – Student potrafi ocenić przydatność różnych typów sieci neuronowych do rozwiązywania przykładowych zagadnień,
- EU 4 – Student zna dostępne oprogramowanie do tworzenia sztucznych sieci neuronowych i potrafi je wykorzystać do rozwiązywania rzeczywistych problemów analizy danych
- EU 5 – Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę oraz rozumie potrzebę ciągłego kształcenia się.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – Wykład	Liczba godzin
W 1 – Wprowadzenie.	1
W 2 – Sztuczne sieci neuronowe	3
W 3 – Konwolucyjne sieci neuronowe	3
W 4 – Rekurencyjne sieci neuronowe	3
W 5 – Grupowanie danych	2
W 6 – Modele generatywne	3
W 7 – Wprowadzenie do eksploracji tekstu	4
W 8 – Wprowadzenie do przetwarzania języka naturalnego	4
W 9 – Wprowadzenie do rozpoznawania mowy	2
W 10 – Przykłady wykorzystania głębokiego uczenia	3
W11 – Sprawdzian wiadomości	2
Forma zajęć – Laboratorium	Liczba godzin
L 1 – Wprowadzenie do środowiska pracy	2
L 2 – Symulacja działania sieci neuronowych	4
L 3 – Symulacja działania konwolucyjnych sieci neuronowych	4
L 4 – Symulacja działania rekurencyjnych sieci neuronowych	4
L 5 – Symulacja działania sieci somoorganizujących się	4
L 6 – Sprawdzian wiadomości	2
L 7 – Zastosowania sieci neuronowej do rozwiązywania rzeczywistych problemów	10

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych
2. – instrukcje do wykonania ćwiczeń laboratoryjnych
3. – materiały w Internecie – biblioteki, dokumentacje, przykłady
4. – stanowiska do ćwiczeń wyposażone w komputer

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena przygotowania do ćwiczeń laboratoryjnych
F2. – ocena umiejętności stosowania zdobytej wiedzy podczas wykonywania ćwiczeń
F3. – ocena uzyskana na sprawdzianie wiadomości
F4. – ocena aktywności podczas zajęć
P1. – ocena umiejętności rozwiązywania postawionych problemów oraz sposobu prezentacji uzyskanych wyników
P2. – ocena opanowania materiału nauczania będącego przedmiotem wykładu – sprawdzian wiadomości

*) warunkiem uzyskania zaliczenia jest otrzymanie pozytywnych ocen ze wszystkich ćwiczeń laboratoryjnych oraz realizacji zadania sprawdzającego

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	30
1.2	Ćwiczenia	0
1.3	Laboratoria	30
1.4	Seminarium	0
1.5	Projekt	0
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	0
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		60
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	30
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	40
2.3	Przygotowanie projektu	
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	20
2.5	Przygotowanie do egzaminu	
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	
Razem godzin pracy własnej studenta:		90
Ogólne obciążenie pracą studenta:		150
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		6
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		2.4
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		4

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. L. Rutkowski, Metody i techniki sztucznej inteligencji, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2005.
2. Ian Goodfellow, Yoshua Bengio and Aaron Courville, Deep Learning, MIT Press, 2016.
3. Charu C. Aggarwal, Neural Networks and Deep Learning A Textbook, Springer, 2018
4. V. Zocca, G. Spacagna, D. Slater, P. Roelants Deep Learning. Uczenie głębokie z językiem Python. Sztuczna inteligencja i sieci neuronowe, Helion, 2017

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

Dr hab. Piotr Duda, prof. PCz., Katedra Inteligentnych Systemów Informatycznych (WIMiI), Piotr.duda@pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W11 KMMAD_W07	C1	W1-W6	1,3	F3 P2
EU2	KMMAD_W08	C1, C3	W1-W10	1,3	F3 P2
EU3	K_U19	C1, C3	W7-W10, L7	2,4	F1, F2, F4 P1
EU4	KMMAD_U09 KMMAD_U10 KMMAD_U11	C2	L1-L5	2,4	F1, F2, F4 P1
EU 5	K_K01 K_K05	C1,C2,C3	W1-10 L1-L7	2,3	F1,F2,F4

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU 1, EU2	Student nie opanował podstawowej wiedzy o współczesnych metodach tworzenia sieci neuronowych	Student poznał podstawowe zagadnienia budowy i zastosowań sieci neuronowych	Student poznał różne modele sieci neuronowych oraz potrafi przewidzieć problemy związane z analizą różnych typów danych.	Student posiada szeroką wiedzę na temat różnych modeli sieci neuronowych. Potrafi przewidywać trudności w analizie różnych typów danych oraz zna techniki przeciwdziałania tym trudnościom. Wykazuje zainteresowanie tematyką oraz samodzielnie zdobywa informacje.

EU 3, EU4, EU5	Student nie potrafi zaimplementować podstawowych modeli	Student potrafi z pomocą prowadzącego przygotować różne modele sieci neuronowych	Student potrafi samodzielnie przygotować różne modele sieci neuronowych. Wykazuje zrozumienie znaczenia poszczególnych komponentów implementowanych modeli.	Student potrafi samodzielnie dobierać modele oraz je implementować. Wykazuje zrozumienie znaczenia poszczególnych komponentów. Pracuje aktywnie na zajęciach. Z łatwością wykorzystuje dostępne oprogramowanie.
-----------------------	---	--	---	---

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	Szkolenie dotyczące bezpiecznych i higienicznych warunków kształcenia
Nazwa angielska przedmiotu	Training on safe and hygienic education conditions
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy kierunkowy
Klasyfikacja ISCED	1022
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	0
Semestr	1

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
4	0	0	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Przekazanie podstawowych wiadomości dotyczących bezpiecznych i higienicznych warunków kształcenia. Podstawowe pojęcia i przepisy prawne w zakresie BHP.
- C2. Nabycie przez studentów umiejętności rozpoznawania zagrożeń dla życia i zdrowia. Czynniki niebezpieczne, szkodliwe i uciążliwe związane z procesem kształcenia. Przeciwdziałanie zagrożeniom pożarowym.
- C3. Poznanie zasad profilaktycznej opieki lekarskiej oraz zasad jej sprawowania w odniesieniu do osób podlegających kształceniu. Przygotowanie do udzielania pierwszej pomocy przed medyczną.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Podstawowa wiedza z zakresu postępowania na wypadek pożaru, udzielania pierwszej pomocy oraz zasad bezpiecznego postępowania.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – Student zna podstawowe pojęcia z zakresu BHP, prawa unijnego i polskiego kodeksu pracy.
- EU 2 – Student potrafi rozpoznać zagrożenie w miejscu pracy i uniknąć ich szkodliwych następstw.
- EU 3 – Student potrafi zachować się właściwie w razie wypadku innych osób i udzielić pierwszej pomocy przedlekarskiej,
- EU 4 – Student ma wiedzę na temat zagrożeń pożarowych oraz postępowania w razie pożaru lub innych zagrożeń.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁADY	Liczba godzin
W 1 – Informacje organizacyjne, podstawowe pojęcia i przepisy prawne w dziedzinie BHP.	1
W 2 – Zagrożenia wypadkowe i zagrożenia dla zdrowia mogące wystąpić w środowisku Uczelni. Czynniki niebezpieczne, szkodliwe i uciążliwe. Sposób postępowania w razie wypadku. Postępowanie powypadkowe - protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku.	1
W 3 – Profilaktyczna opieka lekarska i zasady jej sprawowania w stosunku do osób podlegających kształceniu. Udzielanie pierwszej pomocy w razie wypadku i postępowanie powypadkowe.	1
W 4 – Ochrona przeciwpożarowa. Przyczyny powstawania pożarów. Wyposażenie budynków w instalacje alarmowe, gaśnicze i systemy wentylacyjne. Oznaczenie dróg ewakuacyjnych. Postępowanie w razie pożaru.	1
SUMA	4

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – Prezentacja multimedialna.
2. – Materiały szkoleniowe.

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – Zaliczenie na podstawie pisemnego testu sprawdzającego
--

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	4
1.2	Ćwiczenia	0
1.3	Laboratoria	0
1.4	Seminarium	0
1.5	Projekt	0
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	0
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		4
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	0
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	0
2.3	Przygotowanie projektu	0
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	2
2.5	Przygotowanie do egzaminu	0
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	2
Razem godzin pracy własnej studenta:		4
Ogólne obciążenie pracą studenta:		8
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		0
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		0
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		0

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 30.10.2018 r. w sprawie sposobu zapewnienia w uczelni bezpiecznych i higienicznych warunków pracy i kształcenia
2. Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 26.08.2019 r. w sprawie badań lekarskich kandydatów do szkół ponadpodstawowych lub wyższych i na kwalifikacyjne kursy zawodowe, uczniów tych szkół, studentów, słuchaczy kwalifikacyjnych kursów zawodowych oraz uczestników studiów doktoranckich.
3. Szlązak J., Bezpieczeństwo i higiena pracy, Uczelniane Wydawnictwo Naukowo-Dydaktyczne AGH, 2005.
4. Instytut Energetyki: Przepisy Eksploatacji Urządzeń Elektroenergetycznych, Wydawnictwa WEMA 1996.
5. Chwaleba A., Moeschke B., Płoszajski G.: Elektronika, WSzP 1999.
6. Walczak K., Europejskie prawo pracy i jego wpływ na ustawodawstwo polskie, Państwowa Inspekcja Pracy, Główny Inspektorat Pracy, Warszawa 2005.
7. Mężyński L., Puto D., Hałas w środowisku pracy, Państwowa Inspekcja Pracy, Główny Inspektorat Pracy, Warszawa 2005.
8. Elektryczność statyczna i energia elektryczna w miejscu pracy, Centralny Instytut Ochrony Pracy.

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

1. dr inż. Michał Pyrc, Instytut Maszyn Ciepłych (WIMil), pyrc@imc.pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W04 K_K01 K_K03	C1	W1,2,3,4	1,2	F1, P1
EU2	K_W04 K_K01 K_K03	C1, C2	W5,6,7	1,2	F1, P1
EU3	K_W04 K_K01 K_K03	C3	W8,9	1,2	F1, P1
EU4	K_W04 K_K01 K_K03	C2	W9	1,2	F1, P1

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU1, EU2, EU3, EU4 Student opanował wiedzę z zakresu BHP	Student nie zna podstawowych pojęć z zakresu BHP, polskiego i unijnego kodeksu pracy. Student nie potrafi rozpoznać zagrożenia w miejscu pracy i uniknąć ich szkodliwych następstw. Student nie potrafi zachować się właściwie w razie wypadku innych osób i nie potrafi udzielić pierwszej pomocy przedlekarskiej. Student nie ma wiedzy na temat zagrożeń pożarowych oraz nie wie jak postępować w razie pożaru lub innych zagrożeń.	Student zna podstawowe pojęcia z zakresu BHP, polskiego i unijnego kodeksu pracy. Student potrafi rozpoznać zagrożenia w miejscu pracy i uniknąć ich szkodliwych następstw. Student potrafi zachować się właściwie w razie wypadku innych osób ale nie potrafi udzielić pierwszej pomocy przedlekarskiej. Student ma częściową wiedzę na temat zagrożeń pożarowych oraz wie jak postępować w razie pożaru lub innych zagrożeń.	Student zna podstawowe pojęcia z zakresu BHP, polskiego i unijnego kodeksu pracy. Student potrafi rozpoznać zagrożenia w miejscu pracy i uniknąć ich szkodliwych następstw. Student potrafi zachować się właściwie w razie wypadku innych osób i potrafi udzielić pierwszej pomocy przedlekarskiej. Student ma wiedzę na temat zagrożeń pożarowych oraz wie jak postępować w razie pożaru lub innych zagrożeń	Student zna doskonale podstawowe pojęcia z zakresu BHP, polskiego i unijnego kodeksu pracy. Student potrafi rozpoznać zagrożenia w miejscu pracy i uniknąć ich szkodliwych następstw. Student potrafi zachować się właściwie w razie wypadku innych osób, potrafi udzielić pierwszej pomocy przedlekarskiej i kierować innymi osobami. Student ma wiedzę na temat zagrożeń pożarowych oraz wie jak postępować w razie pożaru lub innych zagrożeń. Potrafi czynnie uczestniczyć w akcji ratunkowej.

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

Nazwa polska przedmiotu	SZTUCZNA INTELIGENCJA
Nazwa angielska przedmiotu	ARTIFICIAL INTELLIGENCE
Rodzaj przedmiotu	kierunkowy
Klasyfikacja ISCED	0619
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	5
Semestr	6

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
30E	0	30	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z podstawowymi metodami i technikami stosowanymi w sztucznej inteligencji.
- C2. Poznanie kierunków badań w dziedzinie sztucznej inteligencji.
- C3. Nabycie przez studentów praktycznych umiejętności posługiwania się metodami sztucznej inteligencji do rozwiązywania różnorodnych problemów.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza z zakresu matematyki, obejmująca elementy logiki i matematyki dyskretnej.
2. Wiedza na temat różnych paradygmatów programowania.
3. Umiejętność oceny przydatności paradygmatów programowania do różnych problemów z zakresu sztucznej inteligencji.
4. Umiejętność korzystania z różnych źródeł informacji np. z instrukcji lub dokumentacji technicznej.
5. Umiejętność pracy samodzielnej i w grupie oraz prawidłowej interpretacji otrzymanych wyników.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – Student ma wiedzę w zakresie sztucznej inteligencji obejmującą uczenie maszynowe oraz inteligencję obliczeniową.
- EU 2 – Student ma umiejętność wykorzystywania metod sztucznej inteligencji w praktycznym rozwiązywaniu różnorodnych problemów.
- EU 3 – Student ma kompetencje do samodzielnej pracy, efektywnego prezentowania i dyskusowania wyników własnych działań.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁADY	Liczba godzin
W 1 – Wprowadzenie do AI, historia rozwoju.	2
W 2-3 – Sztuczne sieci neuronowe jednokierunkowe.	4
W 4 – Sztuczne sieci neuronowe samoorganizujące się.	2
W 5 – Metody szukania nieukierunkowanego.	2
W 6 – Metody szukania heurystycznego.	2
W 7 – Gry planszowe.	2
W 8 – Algorytmy niedeterministyczne.	2
W 9 – Eksploracja danych z wykorzystaniem analizy skupień.	2
W 10 – Podstawy rachunku predykatów pierwszego rzędu.	2
W 11 – Przetwarzanie języka naturalnego.	2
W 12-13 – Podstawy teorii logiki rozmytej.	4
W 14 – Systemy eksperckie.	2
W 15 – Robotyka.	2
Forma zajęć – LABORATORIUM	Liczba godzin
L 1 – Wprowadzenie do środowiska programistycznego.	3
L 2 – Pakiet matplotlib, rysowanie, generowanie próbek.	4
L 3 – Sieć jednowarstwowa - uczenie i testowanie sieci.	4
L 4 – Xor, przygotowanie danych, eksperymenty z siecią jednowarstwową.	4
L 5 – Sieć wielowarstwowa - tworzenie, uczenie i testowanie sieci.	4
L 6 – Sieć Kohonena - przygotowanie próbek, uczenie i testowanie sieci	4
L 7 – Praktyczne zastosowania sieci neuronowych- biblioteka keras.	6
L 8 – Zaliczenie	1

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych
2. – ćwiczenia laboratoryjne, opracowanie sprawozdań z realizacji przebiegu ćwiczeń
3. – przykładowe programy realizujące techniki sztucznej inteligencji
4. – środowisko programistyczne do symulacji metod sztucznej inteligencji
5. – instrukcje do wykonania ćwiczeń laboratoryjnych

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena przygotowania do ćwiczeń laboratoryjnych
P1. – ocena weryfikująca umiejętności rozwiązywania postawionych problemów – kolokwium
P2. – ocena opanowania materiału nauczania będącego przedmiotem wykładu – zaliczenie wykładu (lub egzamin)

*) warunkiem uzyskania zaliczenia jest otrzymanie pozytywnych ocen ze wszystkich ćwiczeń laboratoryjnych.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	30
1.2	Ćwiczenia	
1.3	Laboratoria	30
1.4	Seminarium	
1.5	Projekt	
1.6	Konsultacje	
1.7	Egzamin	2
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		62
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	38
2.3	Przygotowanie projektu	
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	10
2.5	Przygotowanie do egzaminu	
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	15
Razem godzin pracy własnej studenta:		63
Ogólne obciążenie pracą studenta:		125
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		5
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		2.5
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		2.8

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. Cichosz P. „Systemy uczące się”, WNT, W-wa, 2000.
2. Flasiński M., „Wstęp do sztucznej inteligencji”, PWN, 2011.
3. Goldberg D.E. „Algorytmy genetyczne i ich zastosowania”, WNT 1995.
4. Kisielewicz A., „Sztuczna inteligencja i logika”, WNT,W-wa, 2011.
5. Ossowski S. „Sieci neuronowe w ujęciu algorytmicznym”, WNT , W-wa, 1996.
6. Russell S., Norvig P., „ Artificial intelligence a modern approach”, Prentice Hall, 1995.
7. Rutkowski L., „Metody i techniki sztucznej inteligencji. Inteligencja obliczeniowa”, W-wa, 2009.

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, INSTYTUT, ADRES E-MAIL)

dr inż. Artur Starczewski, Katedra Inteligentnych Systemów Informatycznych (WIMiI), artur.starczewski@pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W16	C1,C2	W1-15 L1-L15	1,5	P1 P2
EU2	K_U05 K_U18	C3	L1-L15	2,3,4	P1
EU3	K_K01	C3	L1-L15	2,5	F1

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU 1	Student ma niewystarczającą wiedzę w zakresie podstaw przedsiębiorczości i zarządzania .	Student ma wystarczającą wiedzę w zakresie podstaw przedsiębiorczości i zarządzania .	Student ma całkowitą wiedzę w zakresie podstaw przedsiębiorczości i zarządzania .	Student ma pełną, ugruntowaną i analityczną wiedzę w zakresie podstaw przedsiębiorczości i zarządzania .
EU 2	Student ma niedostateczną umiejętność samokształcenia się oraz integrowania uzyskanych informacji, dokonywania ich interpretacji, a także formułowania i uzasadniania .	Student ma dostateczną umiejętność samokształcenia się oraz integrowania uzyskanych informacji, dokonywania ich interpretacji, a także formułowania i uzasadniania	Student ma dobrą umiejętność samokształcenia się oraz integrowania uzyskanych informacji, dokonywania ich interpretacji, a także formułowania i uzasadniania Forma oceny: P1.	Student ma bardzo dobrą i zaawansowaną umiejętność samokształcenia się oraz integrowania uzyskanych informacji, dokonywania ich interpretacji, a także formułowania i uzasadniania wyboru technik stosowanych w sztucznej inteligencji i potrafi wykonać zaawansowane aplikacje wykorzystujące takie techniki, potrafi dokonać oceny oraz uzasadnić trafność przyjętych rozwiązań. Forma oceny: P1.
EU 3	Student ma niewystarczające kompetencje myślenia i działania w sposób innowacyjny	Student ma minimalne kompetencje myślenia i działania w sposób innowacyjny i	Student ma szerokie kompetencje myślenia i działania w sposób innowacyjny i	Student ma pełne kompetencje myślenia i działania w sposób innowacyjny i przedsiębiorczy

	i przedsiębiorczy z uwzględnieniem interesu publicznego i potrzeb środowiska społecznego .	przedsiębiorczy z uwzględnieniem interesu publicznego i potrzeb środowiska społecznego . Forma oceny: F1	przedsiębiorczy z uwzględnieniem interesu publicznego i potrzeb środowiska społecznego . Forma oceny: F1	z uwzględnieniem interesu publicznego i potrzeb środowiska społecznego . Forma oceny: F1
--	--	---	---	---

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	TECHNIKI BIOMETRYCZNE
Nazwa angielska przedmiotu	BIOMETRICS TECHNIQUES
Rodzaj przedmiotu	zakresowy (MFBD)
Klasyfikacja ISCED	0619
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana Technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	6
Semestr	7

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
30	0	30	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z podstawowymi technikami i systemami biometrycznymi.
- C2. Nabycie przez studentów praktycznych umiejętności w zakresie pozyskiwania, analizy i przetwarzania wzorców biometrycznych dla celów identyfikacyjnych i weryfikacyjnych.
- C3. Nabycie przez studentów praktycznych umiejętności w zakresie analizy, budowy i tworzenia systemów biometrycznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza z zakresu matematyki i podstaw programowania.
2. Umiejętność korzystania z różnych źródeł informacji w tym z instrukcji i dokumentacji technicznej.
3. Umiejętności prawidłowej interpretacji i prezentacji wyników ćwiczeń.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – zna podstawowe techniki pozyskiwania i obróbki wstępnej wzorca biometrycznego oraz działania i tworzenia systemów biometrycznych
- EU 2 – potrafi wykorzystać istniejące metody oraz opracować i zaimplementować własne do ekstrakcji cech biometrycznych, budowy prostych systemów biometrycznych i testowania skuteczności przy weryfikacji i identyfikacji tożsamości
- EU 3 – potrafi pracować samodzielnie oraz w grupach projektowych, przygotować i obronić sprawozdanie z ćwiczeń laboratoryjnych

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁADY	Liczba godzin
W 1 – Wprowadzenie do biometrii	2
W 2 – Rodzaje systemów biometrycznych	2
W 3 – Budowa systemu biometrycznego	2
W 4 – Identyfikacja na podstawie głosu	2
W 5 – Identyfikacja na podstawie obrazu twarzy	2
W 6 – Identyfikacja na podstawie tęczówki i siatkówki oka	2
W 7 – Identyfikacja na podstawie odcisków palców	2
W 8 – Identyfikacja na podstawie dłoni	2
W 9 – Identyfikacja na podstawie DNA	2
W 10 – Identyfikacja na podstawie naczyń krwionośnych	2
W 11 – Identyfikacja na podstawie pisma	2
W 12 – Identyfikacja na podstawie cech behawioralnych	2
W 13 – Budowa i zasada działania urządzeń do pozyskiwania wzorców biometrycznych	2
W 14 – Cechy wzorców biometrycznych	2
W 15 – Rodzaje i analiza błędów w systemach biometrycznych	2
Forma zajęć – LABORATORIA	Liczba godzin
L 1 – Wprowadzenie do oprogramowania Matlab	2
L 2 – Wczytywanie sygnałów wzorców biometrycznych	2
L 3 – Przetwarzanie wstępne wzorców biometrycznych	2
L 4 – Filtracja sygnałów wzorców biometrycznych	2
L 5 – Analiza sygnałów wzorców biometrycznych	2
L 6 – Opracowanie interfejsu systemu biometrycznego	2
L 7 – Opracowanie funkcji do wczytywania sygnałów biometrycznych	2
L 8 – Opracowanie funkcji do analizy i przetwarzania sygnałów biometrycznych	2
L 9 – Wyodrębnianie wektora cech z sygnałów biometrycznych	2
L 10 – Opracowanie funkcji do obsługi bazy wektorów cech	2
L 11 – Opracowanie funkcji do porównywania wektorów cech	2
L 12 – Opracowanie funkcji do prezentacji wyników	2
L 13 – Konsolidacja funkcji systemu biometrycznego	2
L 14 – Testowanie systemu biometrycznego	2
L 15 – Zaliczenie z przedmiotu	2

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych
2. – ćwiczenia laboratoryjne
3. – instrukcje do wykonania ćwiczeń laboratoryjnych
4. – programy inżynierskie do analizy i przetwarzania sygnałów biometrycznych
5. – stanowiska do ćwiczeń wyposażone w urządzenia do rejestracji i odtwarzania sygnałów biometrycznych

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena przygotowania do ćwiczeń laboratoryjnych
F2. – ocena umiejętności stosowania zdobytej wiedzy podczas wykonywania ćwiczeń
F3. – ocena aktywności podczas zajęć
P1. – ocena umiejętności rozwiązywania postawionych problemów oraz sposobu prezentacji uzyskanych wyników – zaliczenie na ocenę*
P2. – ocena opanowania materiału nauczania będącego przedmiotem wykładu – zaliczenie wykładu

*) warunkiem uzyskania zaliczenia jest otrzymanie pozytywnych ocen ze wszystkich ćwiczeń laboratoryjnych oraz realizacji zadania sprawdzającego

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	30
1.2	Ćwiczenia	
1.3	Laboratoria	30
1.4	Seminarium	
1.5	Projekt	
1.6	Konsultacje	
1.7	Egzamin	
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		60
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	60
2.3	Przygotowanie projektu	
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	15
2.5	Przygotowanie do egzaminu	
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	15
Razem godzin pracy własnej studenta:		90
Ogólne obciążenie pracą studenta:		150
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		6
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		2,4
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		3,6

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. Kubanek M., Wybrane metody i systemy biometryczne bazujące na ukrytych modelach Markowa. Akademska Oficyna Wydawnicza EXIT, Warszawa, 2013
2. Ślot K., Wybrane zagadnienia z biometrii, WKiŁ, 2008,
3. Bolle Ruud M., Connell Jonathan H., Pankanti Sharath, Biometria, WNT, Warszawa 2008
4. Ślot K., Rozpoznawanie biometryczne. Nowe metody ilościowej reprezentacji obiektów, WKiŁ, 2010

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

dr hab. inż. Mariusz Kubanek, prof. PCz, Katedra Informatyki (WIMiI), mariusz.kubanek@icis.pcz.pl
--

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	KMFBD_W06	C1	W1-15	1	F3 P2
EU2	KMFBD_U05	C2, C3	W1-15 L1-15	1-5	F1-F3 P1
EU3	K_K02	C1-C3	L1-15	1-5	F1-F3 P1

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
Efekt 1	Student nie opanował podstawowej wiedzy z zakresu technik pozyskiwania i obróbki wstępnej wzorca biometrycznego oraz działania i tworzenia systemów biometrycznych	Student częściowo opanował podstawową wiedzę z zakresu technik pozyskiwania i obróbki wstępnej wzorca biometrycznego oraz działania i tworzenia systemów biometrycznych	Student opanował podstawową wiedzę z zakresu technik pozyskiwania i obróbki wstępnej wzorca biometrycznego oraz działania i tworzenia systemów biometrycznych	Student opanował zaawansowaną wiedzę z zakresu technik pozyskiwania i obróbki wstępnej wzorca biometrycznego oraz działania i tworzenia systemów biometrycznych
Efekt 2	Student nie potrafi wykorzystać istniejących metod do ekstrakcji cech biometrycznych, budowy prostych systemów biometrycznych i testowania skuteczności przy weryfikacji i identyfikacji tożsamości	Student częściowo potrafi wykorzystać istniejące metody do ekstrakcji cech biometrycznych, budowy prostych systemów biometrycznych i testowania skuteczności przy weryfikacji i identyfikacji tożsamości	Student potrafi wykorzystać istniejące metody do ekstrakcji cech biometrycznych, budowy prostych systemów biometrycznych i testowania skuteczności przy weryfikacji i identyfikacji tożsamości	Student potrafi wykorzystać istniejące metody oraz opracować i zaimplementować własne do ekstrakcji cech biometrycznych, budowy prostych systemów biometrycznych i testowania skuteczności przy weryfikacji i identyfikacji tożsamości

Efekt 3	Student nie potrafi pracować samodzielnie oraz w grupach projektowych, przygotować i obronić sprawozdanie z ćwiczeń laboratoryjnych	Student potrafi pracować samodzielnie oraz częściowo w grupach projektowych, potrafi przygotować ale nie potrafi obronić sprawozdania z ćwiczeń laboratoryjnych	Student potrafi pracować samodzielnie oraz w grupach projektowych, potrafi przygotować ale nie potrafi wystarczająco obronić sprawozdania z ćwiczeń laboratoryjnych	Student potrafi pracować samodzielnie oraz w grupach projektowych, potrafi przygotować i obronić sprawozdania z ćwiczeń
---------	---	---	---	---

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	TECHNOLOGIA INFORMACYJNA
Nazwa angielska przedmiotu	INFORMATIVE TECHNOLOGY
Rodzaj przedmiotu	kierunkowy
Klasyfikacja ISCED	0611
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	4
Semestr	3

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
15	0	30	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów ze standardowym oprogramowaniem użytkowym pozwalającym na tworzenie, przetwarzanie i prezentowanie informacji.
- C2. Nabycie przez studentów umiejętności doboru odpowiednich narzędzi informatycznych w celu tworzenia, przetwarzania oraz prezentacji informacji.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Podstawowa wiedza z zakresu budowy komputera.
2. Podstawowa umiejętność obsługi komputera.
3. Umiejętność korzystania z różnych źródeł informacji.
4. Umiejętność pracy samodzielnej oraz w grupie.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – student posiada wiedzę teoretyczną związaną z tworzeniem, przetwarzaniem i prezentowaniem informacji z wykorzystaniem oprogramowania użytkowego (edytorów tekstu, arkuszy kalkulacyjnych, baz danych, programów do tworzenia prezentacji multimedialnych).
- EU 2 – student potrafi praktycznie wykorzystać wiedzę związaną z tworzeniem, przetwarzaniem i prezentowaniem informacji z wykorzystaniem standardowego oprogramowania użytkowego.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – Wykład	Liczba godzin
W1, 2, 3, 4, 5 – Edytor tekstu – struktura dokumentu, standardowe i niestandardowe klasy dokumentów, nagłówki strony. Formatowanie tekstu, cytaty, przypisy dolne, wypunktowanie i numerowanie. Skład wyrażen matematycznych, tworzenie grafiki matematycznej. Tabele i ilustracje. Spisy treści, spisy tabel, spisy rysunków, bibliografia.	5
W6, 7, 8 – Arkusz kalkulacyjny – zastosowanie programu, tworzenie nowego dokumentu, wprowadzanie danych do arkusza, wypełnianie komórek serią danych. Zarządzanie arkuszami w skoroszytcie, nawigacja, formatowanie komórek, formatowanie wartości liczbowych, adresowanie komórek. Funkcje: daty i czasu, logiczne, matematyczne, statystyczne i tekstowe. Grafika w arkuszu kalkulacyjnym.	3
W9, 10, 11, – Arkusz kalkulacyjny jako baza danych – wprowadzanie, sortowanie, filtrowanie oraz sumowanie danych w bazie.	3
W11, 12, 13 – Prezentacje multimedialne – grafika, animacje, hiperłącza, zapis prezentacji w różnych formatach.	3
W15 – Test zaliczeniowy z wykładu.	1
Forma zajęć – Laboratorium	Liczba godzin
L1, 2, 3, 4, 5 – Edytor tekstu – podstawy redagowania tekstu naukowo-technicznego w edytorze tekstu. Układ dokumentu – rozdziały, podrozdziały. Formatowanie tekstu, tworzenie list wypunktowanych/numerowanych, wstawianie przypisów i cytatów. Skład wyrażen matematycznych oraz wstawianie tabel i grafiki. Tworzenie grafiki matematycznej, tabel, spisów treści, spisów tabel, spisów rysunków, bibliografii.	10
L6, 7, 8 – Arkusz kalkulacyjny – przeszukiwanie zasobów sieciowych w celu sporządzenia bazy danych produktów w pliku tekstowym. Import danych z pliku tekstowego do arkusza kalkulacyjnego Formatowanie bazy danych. Budowa prostego mechanizm do tworzenia faktur. Tworzenie formularza i druku faktury. Składnia i zagnieżdżenie funkcji. Tworzenie formuł z wykorzystaniem funkcji daty i czasu, funkcji tekstowych, funkcji logicznych, funkcji matematycznych i statystycznych.	6
L9, 10, 11 – Arkusz kalkulacyjny jako baza danych – formatowanie warunkowe i sortowanie danych, sumy częściowe, filtrowanie danych, sporządzanie wykresów.	6
L12, 13, 14 – Tworzenie prezentacji multimedialnej.	6
L15 – Kolokwium zaliczeniowe.	2

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych
2. – ćwiczenia laboratoryjne
3. – instrukcje do wykonania ćwiczeń laboratoryjnych

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena umiejętności stosowania zdobytej wiedzy teoretycznej podczas realizacji zajęć laboratoryjnych
F2. – ocena aktywności podczas zajęć laboratoryjnych
P1. – ocena umiejętności wykorzystania określonego oprogramowania do rozwiązywania zadanych problemów – zaliczenie na ocenę*
P2. – ocena opanowania materiału nauczania będącego przedmiotem wykładu – test zaliczeniowy*

*) warunkiem uzyskania zaliczenia jest otrzymanie pozytywnych ocen ze wszystkich ćwiczeń laboratoryjnych oraz uzyskanie 50% punktów z testu zaliczeniowego

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	15
1.2	Ćwiczenia	
1.3	Laboratoria	30
1.4	Seminarium	
1.5	Projekt	
1.6	Konsultacje	
1.7	Egzamin	
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		45
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	10
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	30
2.3	Przygotowanie projektu	
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	
2.5	Przygotowanie do egzaminu	
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	15
Razem godzin pracy własnej studenta:		55
Ogólne obciążenie pracą studenta:		100
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		4
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		1,8
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		2,8

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. Tomaszewska A., <i>ABC Word 2016</i> , Helion, Gliwice 2015.
2. Wrotek W., <i>ABC Excel 2016 PL</i> , Helion, Gliwice 2016.
3. Tomaszewska A., <i>ABC Word 2016</i> , Helion, Gliwice 2015.
4. Wrotek W., <i>ABC Excel 2016 PL</i> , Helion, Gliwice 2016.
5. Tomaszewska A., <i>ABC PowerPoint 2016 PL</i> , Helion, Gliwice 2015.
6. Lambert J., <i>Microsoft Word 2016 Krok po kroku</i> , APN Promise, Warszawa 2016.
7. Lambert J., <i>Microsoft PowerPoint 2016 Krok po kroku</i> , APN Promise, Warszawa 2016.
8. Walkenbach J., <i>Microsoft Excel 2016 Biblia</i> , Helion, Gliwice 2016.
9. Diller A., <i>LaTeX wiersz po wierszu</i> , Wyd. Helion, Gliwice 2001.

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

dr inż. Ewa Węgrzyn-Skrzypczak, Katedra Matematyki (WIMil), ewa.skrzypczak@im.pcz.pl
--

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W15 K_K01	C1	W1-15	1	P2
EU2	K_U23	C1, C2	W1-15 L1-15	1, 2, 3	F1 F2 P1

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
Efekt 1 Student posiada wiedzę teoretyczną związaną z tworzeniem, przetwarzaniem i prezentowaniem informacji z wykorzystaniem oprogramowania użytkowego	Student nie opanował wiedzy teoretycznej związanej z tworzeniem, przetwarzaniem i prezentowaniem informacji z wykorzystaniem oprogramowania użytkowego	Student opanował elementarne zagadnienia teoretyczne związane z tworzeniem, przetwarzaniem i prezentowaniem informacji z wykorzystaniem oprogramowania użytkowego	Student opanował większość zagadnień i pojęć teoretycznych związanych z tworzeniem, przetwarzaniem i prezentowaniem informacji z wykorzystaniem oprogramowania użytkowego	Student opanował wszystkie zagadnienia i pojęcia teoretyczne związane z tworzeniem, przetwarzaniem i prezentowaniem informacji z wykorzystaniem oprogramowania użytkowego prezentowane w trakcie zajęć
Efekt 2 Student potrafi praktycznie wykorzystać wiedzę związaną z tworzeniem, przetwarzaniem i prezentowaniem informacji z wykorzystaniem standardowego oprogramowania użytkowego.	Student nie potrafi wykorzystać dostępnego oprogramowania użytkowego do tworzenia, przetwarzania i prezentowania informacji	Student potrafi wykonać najprostsze operacje związane z tworzeniem, przetwarzaniem i prezentowaniem informacji w oparciu o dostępne oprogramowanie użytkowe	Student potrafi wykorzystać w stopniu średnim dostępne oprogramowanie użytkowe do tworzenia, przetwarzania i prezentowania informacji	Student potrafi w stopniu zaawansowanym wykorzystać możliwości dostępnego oprogramowania użytkowego do tworzenia, przetwarzania i prezentowania informacji

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	TEORIA LICZB
Nazwa angielska przedmiotu	NUMBER THEORY
Rodzaj przedmiotu	zakresowy (MFBD)
Klasyfikacja ISCED	0541
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszy stopień</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	3
Semestr	5

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
15	15	0	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami teorii liczb istotnych w kryptografii i kombinatoryce.
- C2 . Nabycie przez studenta umiejętności rozwiązywania równań diofantycznych, kongruencji, zapisywania liczb wymiernych w postaci ułamków łańcuchowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Znajomość elementów algebry .
2. Znajomość elementów analizy matematycznej .
3. Znajomość elementów teorii mnogości.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – opisuje własności liczb naturalnych i całkowitych, funkcji arytmetycznych,
- EU 2 – potrafi przedstawić elementarne dowody związane z omawianymi elementami teorii liczb,
- EU 3 – potrafi rozwiązać równania diofantyczne pierwszego i drugiego stopnia, kongruencje

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁADY	Liczba godzin
W 1. Liczby naturalne i całkowite	1
W 2. Podzielność liczb, algorytm Euklidesa	1
W 3. Liczby pierwsze.	1
W 4, 5. Własności liczb pierwszych.	2
W 6, 7. Równania diofantyczne	2
W 8. Liczby Fibonacciego.	1
W 9. Ułamki łańcuchowe	1
W 10 Kongruencje	1
W 11,12. Aproksymacja liczb niewymiernych liczbami wymiernymi	2
W 13,14 Funkcje arytmetyczne	2
W 15. Kolokwium zaliczeniowe	1
Forma zajęć – ĆWICZENIA	Liczba godzin
Ćw 1. Podzielność liczb.	1
Ćw 2. Algorytm Euklidesa.	1
Ćw 3,4,5. Liczby pierwsze i złożone, sito Eratostenesa. Własności liczb pierwszych.	3
Ćw 6,7– Rozwiązywanie równań diofantycznych pierwszego stopnia i drugiego stopnia.	2
Ćw 8. Liczby Fibonacciego.	1
Ćw 9. Ułamki łańcuchowe	1
Ćw 10,11. Rozwiązywanie kongruencji	2
Ćw 12,13 . Aproksymacja liczb niewymiernych liczbami wymiernymi	2
Ćw 14. Funkcje arytmetyczne.	1
Ćw 15. Kolokwium zaliczeniowe	1

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – Wykład z wykorzystaniem urządzeń multimedialnych, tablicy i kredy.
2. – Ćwiczenia – zestawy zadań

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. –ocena samodzielnego przygotowania do ćwiczeń
F2. –ocena aktywności podczas zajęć
P1. –ocena umiejętności rozwiązywania podstawowych problemów (kolokwium na ocenę)
P2. –ocena opanowania materiału będącego przedmiotem wykładu (kolokwium na ocenę)

*) warunkiem uzyskania zaliczenia jest otrzymanie pozytywnych ocen ze wszystkich ćwiczeń laboratoryjnych oraz realizacji zadania sprawdzającego

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	15
1.2	Ćwiczenia	15
1.3	Laboratoria	
1.4	Seminarium	
1.5	Projekt	
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		30
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	30
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	
2.3	Przygotowanie projektu	
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	10
2.5	Przygotowanie do egzaminu	
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	5
Razem godzin pracy własnej studenta:		45
Ogólne obciążenie pracą studenta:		75
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		3
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		1,2
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		1,8

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. W. Narkiewicz, Teoria liczb, PWN 1977
2. W. Sierpiński, Teoria Liczb PWN 1959
3. W. Marzantowicz, P. Zarzycki, Elementarna teoria liczb, PWN 2006
4. W. Narkiewicz, Elementy algebraicznej teorii liczb, PZWS 1972
5 A. Neugebauer, Algebra i teoria liczb, Omega 2018
6 S. Naoki, Teoria liczb, Omega 2013

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

1. dr Katarzyna Szota, Katedra Matematyki (WIMil), kszota@wp.pl
2. dr Katarzyna Freus, Katedra Matematyki (WIMil), katarzyna.freus@gmail.com

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W02 KMFBD_W07	C1, C2	W1-15 C 1-15	1,2	F1 F2 P1 P2
EU2	K_U01 K_U14	C1, C2	W5-15 C 1-15	1,2	F1 F2 P1 P2
EU3	K_U14 KMFBD_U06	C1, C2	W5-15 C 1-15	1,2	F1 F2 P1 P2

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU 1 opisuje własności liczb naturalnych i całkowitych, funkcji arytmetycznych,	Student nie opanował podstawowych zagadnień, nie potrafi opisać podstawowych własności liczb naturalnych, całkowitych oraz funkcji arytmetycznych.	Student opisuje elementarne własności liczb naturalnych, całkowitych oraz funkcji arytmetycznych	Student opisuje większość poznanych własności liczb naturalnych, całkowitych oraz funkcji arytmetycznych	Student opisuje wszystkie poznane własności liczb naturalnych, całkowitych oraz funkcji arytmetycznych
EU 2 potrafi przedstawić elementarne dowody związane z omawianymi elementami teorii liczb	Student nie potrafi rozwiązywać równań diofantycznych oraz kongruencji	Student potrafi rozwiązać niektóre elementarne równania diofantyczne oraz kongruencje	Student potrafi rozwiązać większość równań diofantycznych oraz kongruencji	Student potrafi rozwiązać bardzo dobrze równania diofantyczne pierwszego i drugiego stopnia oraz kongruencje
EU 3 potrafi rozwiązać równania diofantyczne pierwszego i drugiego stopnia, kongruencje	Student nie potrafi rozwiązywać równań diofantycznych oraz kongruencji	Student potrafi rozwiązać niektóre elementarne równania diofantyczne oraz kongruencje	Student potrafi rozwiązać większość równań diofantycznych oraz kongruencji	Student potrafi rozwiązać bardzo dobrze równania diofantyczne pierwszego i drugiego stopnia oraz kongruencje

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	TEORIA MNOGOŚCI
Nazwa angielska przedmiotu	SET THEORY
Rodzaj przedmiotu	kierunkowy
Klasyfikacja ISCED	0541
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	2
Semestr	4

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
15	15	0	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z podstawami teorii mnogości.
- C2. Pogłębienie możliwości myślenia abstrakcyjnego.
- C3. Zbudowanie podstaw do studiowania niezbędnych w informatyce elementów teorii zbiorów rozmytych.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Podstawowa wiedza z matematyki z zakresu szkoły średniej.
2. Wiadomości z Analizy Matematycznej oraz Algebry.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – student wykonuje działania na zbiorach,
- EU 2 – student potrafi wymienić podstawowe definicje i sformułować podstawowe twierdzenia dotyczące funkcji i ich własności,
- EU 3 – student potrafi definiować moc, równoliczność oraz przeliczalność zbiorów.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁADY	Liczba godzin
W 1 – Zarys historii i znaczenia teorii mnogości dla matematyki. Pojęcie pojęcia pierwotnego i aksjomatu.	1
W 2,3 – Aksjomatyka zbioru liczb rzeczywistych. Zasada ekstensjonalności. Zbiór pusty; zbiory skończone i nieskończone. Podstawowe operacje teoriomnogościowe i ich własności.	2
W 4 – Podstawowe operacje teoriomnogościowe i ich własności - kontynuacja.	1
W 5 – Związek między operacjami mnogościowymi a operacjami logicznymi.	1
W 6 – Zbiór potęgowy i jego własności. Operacje uogólnione na zbiorach.	1
W 7 – Operacje uogólnione na zbiorach – kontynuacja. Wzmianka o granicy Kuratowskiego ciągu zbiorów.	1
W 8 – Pojęcie pary uporządkowanej. Równość par uporządkowanych. Pojęcie iloczynu kartezjańskiego zbiorów, pierwsze przykłady i pierwsze własności.	1
W 9 – Własności iloczynu kartezjańskiego – kontynuacja. Definicja funkcji jako iloczynu kartezjańskiego zbiorów. Dziedzina i zbiór wartości funkcji. Przykłady funkcji.	1
W 10 – Działania na funkcjach. Funkcja różnowartościowa i surjektywna. Pojęcie bijekcji.	1
W 11 – Funkcja złożona i jej własności. Funkcja odwrotna.	1
W 12 – Własności funkcji odwrotnej. Pojęcie obrazu i przeciwobrazu zbioru przez funkcję.	1
W 13 – Własności obrazu i przeciwobrazu zbioru przez funkcję - kontynuacja. Pojęcie równoliczności zbiorów.	1
W 14 – Zbiory przeliczalne i nieprzeliczalne. Uwagi o aksjomatyce Zermelo-Fraenkla i o pewniku wyboru.	
W 15 – Wstępne pojęcia teorii zbiorów rozmytych.	1
Forma zajęć – ĆWICZENIA	Liczba godzin
C 1,2 – Badanie równości zbiorów; podstawowe operacje teoriomnogościowe.	2
C 3,4 – Zbiór potęgowy i jego własności. Operacje uogólnione na zbiorach.	2
C 5,6 – Podstawowe własności iloczynu kartezjańskiego.	2
C 7 – Dziedzina i zbiór wartości funkcji. Działania na funkcjach, w szczególności na funkcjach charakterystycznych zbiorów.	1
C 8,9 – Badanie bijektywności funkcji.	2
C 10, 11 – Wyznaczanie złożenia funkcji i wyznaczanie funkcji odwrotnej.	2
C 12, 13 – Znajdywanie obrazów i przeciwobrazów danych funkcji.	2
C 13, 14 – Równoliczność zbiorów. Zbiory przeliczalne i nieprzeliczalne.	2
C 15 – Zaliczenie ćwiczeń.	1

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – wykład
2. – ćwiczenia audytoryjne

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena samodzielnego przygotowania do ćwiczeń
P1. – ocena aktywności na zajęciach
P2. – ocena umiejętności rozwiązywania postawionych zadań

*) warunkiem uzyskania zaliczenia jest otrzymanie pozytywnych ocen ze wszystkich ćwiczeń laboratoryjnych oraz realizacji zadania sprawdzającego

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	15
1.2	Ćwiczenia	15
1.3	Laboratoria	
1.4	Seminarium	
1.5	Projekt	
1.6	Konsultacje	
1.7	Egzamin	
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		30
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	10
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	
2.3	Przygotowanie projektu	
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	5
2.5	Przygotowanie do egzaminu	
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	5
Razem godzin pracy własnej studenta:		20
Ogólne obciążenie pracą studenta:		50
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		2
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		1,2
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		1

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. Wojciech Guzicki, Piotr Zakrzewski <i>Wykłady ze wstępu do matematyki. Wprowadzenie do teorii mnogości</i> , podręcznik i zbiór zadań PWN Warszawa 2005
2. H. Rasiowa, <i>Wstęp do matematyki współczesnej</i> , PWN, Warszawa 1999
3. J. Kraszewski, <i>Wstęp do matematyki</i> , WNT, Warszawa 2007
4. K. Kuratowski, <i>Wstęp do teorii mnogości i topologii</i> , PWN, Warszawa 1972
5. Julian Musielak <i>Wstęp do matematyki</i> PWN 1970
6. W. Marek, J. Onyszkiewicz, <i>Elementy logiki i teorii mnogości w zadaniach</i> , PWN, Warszawa 1975
7. Nadiya M. Gubareni <i>Logika dla studentów</i> , Wydawnictwo Politechniki Częstochowskiej 2002
8. Roman Murawski, Kazimierz Świrydowicz, <i>Wstęp do teorii mnogości</i> , Wydawnictwo Naukowe UAM 2005
9. Artur Błaszczuk, Sławomir Turek, <i>Teoria Mnogości</i> , PWN 2007

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W02 K_U01 K_U02	C1, C2, C3	W1-15 L1-15	1, 2	F1 P1 P2
EU2	K_W01 K_U02	C1, C2, C3	W1-15 L1-15	1, 2	F1 P1 P2
EU3	K_W01 K_W02 K_U01 K_U02	C1, C2	W1-15 L1-15	1, 2	F1 P1 P2

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU 1	Nie spełnia warunków na ocenę dostateczną.	Student wykonuje działania na zbiorach.	Spełnia wymagania na ocenę dostateczną. Dodatkowo potrafi przeprowadzić dowody wybranych twierdzeń dotyczących rachunku zbiorów.	Spełnia wymagania na ocenę dobrą oraz potrafi poprawnie używać rachunku zbiorów w języku potocznym.
EU 2	Nie spełnia warunków na ocenę dostateczną.	Student potrafi wymienić podstawowe definicje i sformułować podstawowe twierdzenia dotyczące funkcji i ich własności.	Student potrafi wymienić poznane na wykładzie definicje i sformułować podstawowe twierdzenia dotyczące funkcji.	Spełnia wymagania na ocenę dobrą oraz potrafi udowodnić wybrane własności funkcji.

EU 3	Nie spełnia warunków na ocenę dostateczną.	Student potrafi definiować równoliczność, moc oraz przeliczalność zbiorów.	Spełnia wymagania na ocenę dostateczną. Dodatkowo potrafi sformułować wybrane twierdzenia dotyczące równoliczności, mocy i przeliczalności zbiorów.	Spełnia wymagania na ocenę dobrą oraz potrafi udowodnić wybrane twierdzenia dotyczące równoliczności, mocy i przeliczalności zbiorów.
-------------	--	--	---	---

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	UCZENIE MASZYNOWE
Nazwa angielska przedmiotu	MACHINE LEARNING
Rodzaj przedmiotu	zakresowy (MMAD)
Klasyfikacja ISCED	0612
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	4
Semestr	5

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
15	0	30	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Wprowadzenie teoretyczne do teorii i podstawowych metod uczenia maszynowego.
- C2. Uzyskanie przez studentów praktycznych umiejętności w rozwiązywaniu różnych problemów z wykorzystaniem metod inteligencji obliczeniowej i uczenia maszynowego.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Matematyka (algebra, analiza)
2. Podstawy teorii prawdopodobieństwa i statystyki
3. Umiejętność programowania komputerowego
4. Umiejętność przeszukiwania i wykorzystywania wiedzy z różnych źródeł informacji i dokumentacji technicznych

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU1 – Student posiada wiedzę teoretyczną w dziedzinie uczenia maszynowego;
- EU2 – Student posiada podstawową wiedzę na temat opracowywania modeli danych i wydobywania z nich wiedzy;
- EU3 – Student potrafi ocenić przydatność metod uczenia maszynowego do rozwiązywania przykładowych problemów;
- EU4 – Student potrafi implementować metody uczenia maszynowego z wykorzystaniem powszechnie dostępnego oprogramowania;
- EU5 – Student rozumie potrzebę dalszego pogłębiania wiedzy i poszukiwania nowych informacji na temat uczenia maszynowego w literaturze i Internecie.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁAD	Liczba godzin
W 1 – Wprowadzenie do uczenia maszynowego – podstawowe koncepcje	1
W 2,3 – Uczenie nienadzorowane: metody grupowania danych i estymacji gęstości	2
W 4,5 – Uczenie nadzorowane: Maszyna Wektorów Nośnych (SVM), drzewa decyzyjne	2
W 6,7 – Sztuczne sieci neuronowe: modele neuronów, metody gradientowe, algorytm wstecznej propagacji	2
W 8,9 – Metody optymalizacji i regularyzacji w uczeniu maszynowym	2
W 10,11 – Uczenie głębokie: sieci konwolucyjne i sieci rekurencyjne	2
W 12,13 – Uczenie głębokie: modele generatywne	2
W 14, 15 – Eksploracja strumieni danych, detekcja zmian rozkładu danych	2
Forma zajęć – LABORATORIUM	Liczba godzin
L 1 – Wprowadzenie do uczenia maszynowego – podstawowe koncepcje	2
L 2,3 – Uczenie nienadzorowane: metody grupowania danych i estymacji gęstości	4
L 4,5 – Uczenie nadzorowane: Maszyna Wektorów Nośnych (SVM), drzewa decyzyjne	4
L 6,7 – Sztuczne sieci neuronowe: modele neuronów, metody gradientowe, algorytm wstecznej propagacji	4
L 8,9 – Metody optymalizacji i regularyzacji w uczeniu maszynowym	4
L 10,11 – Uczenie głębokie: sieci konwolucyjne i sieci rekurencyjne	4
L 12, 13 – Uczenie głębokie: modele generatywne	4
L 14, 15 – Eksploracja strumieni danych, detekcja zmian rozkładu danych	4

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. Wykłady z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych
2. Materiały i przykłady dostępne w Internecie
3. Stanowiska laboratoryjne wyposażone w komputer z odpowiednim oprogramowaniem

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1 – ocena umiejętności stosowania zdobytej wiedzy podczas wykonywania ćwiczeń
F2 – ocena aktywności podczas zajęć
P1 – ocena umiejętności rozwiązywania postawionych problemów oraz sposobu prezentacji uzyskanych wyników
P2 - ocena opanowania materiału nauczania będącego przedmiotem wykładu – sprawdzian wiadomości

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	15
1.2	Ćwiczenia	
1.3	Laboratoria	30
1.4	Seminarium	
1.5	Projekt	
1.6	Konsultacje	

1.7	Egzamin	
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		45
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	30
2.3	Przygotowanie projektu	
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	10
2.5	Przygotowanie do egzaminu	
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	15
Razem godzin pracy własnej studenta:		55
Ogólne obciążenie pracą studenta:		100
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		4
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		1,8
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		2,4

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1.	Leszek Rutkowski, Computational Intelligence, Springer, 2008
2.	Ethem Alpaydin, Introduction to Machine Learning, MIT Press, 2014
3.	Ian Goodfellow, Yoshua Bengio, Aaron Courville, Deep Learning, MIT Press, 2016
4.	Nikhil Buduma, Nicholas Locascio, Fundamentals of Deep Learning, Designing Next-Generation Machine Intelligence Algorithms, O'Reilly, 2017

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

**Prof. dr hab. inż. Leszek Rutkowski, Katedra Inteligentnych Systemów Informatycznych (WIMiI),
leszek.rutkowski@iisi.pcz.pl**

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W01 K_W11	C1, C2	W1-15	1, 2	P2
EU2	KMMAD_W01 KMMAD_W06	C1, C2	W1-15 L1-15	1, 2	P2

EU3	K_U12 K_U19 K_U25	C1, C2	W1-15 L1-15	2, 3	F1 F2 P1
EU4	KMMAD_U02 KMMAD_U09	C1, C2	L1-15	2, 3	F1 F2 P1
EU5	K_K01 K_K05	C1, C2	W1-15 L1-15	1,2,3	F1 F2

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU1, EU2, EU5	Student nie opanował podstawowej wiedzy o współczesnych metodach uczenia maszynowego	Student poznał podstawowe zagadnienia budowy i zastosowań algorytmów uczenia maszynowego	Student poznał różne metody uczenia maszynowego i potrafi przewidzieć problem związane z analizą różnych typów danych	Student posiada szeroką wiedzę na temat różnych modeli uczenia maszynowego. Potrafi przewidywać trudności w analizie różnych typów danych i zna techniki przeciwdziałania tym trudnościom. Wykazuje
EU3, EU4	Student nie potrafi zaimplementować podstawowych algorytmów uczenia maszynowego	Student potrafi z pomocą prowadzącego zaimplementować różne algorytmy uczenia maszynowego	Student potrafi samodzielnie przygotować różne modele uczenia maszynowego. Wykazuje zrozumienie znaczenia poszczególnych komponentów implementowanych modeli	Student potrafi samodzielnie dobierać modele do zadanych problemów oraz je implementować. Wykazuje zrozumienie poszczególnych komponentów i aktywnie pracuje na zajęciach. Z łatwością

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszystkie informacje dla studentów są publikowane na internetowej stronie wydziałowej www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom na pierwszych zajęciach z przedmiotu.
2. Informacje o konsultacjach podawane są do wiadomości studentów podczas pierwszych zajęć z przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	WNIOSKOWANIE STATYSTYCZNE
Nazwa angielska przedmiotu	STATISTICAL INFERENCE
Rodzaj przedmiotu	zakresowy (MFB)
Klasyfikacja ISCED	0542
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	7
Semestr	5

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
45 E	0	45	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami wnioskowania statystycznego oraz ich znaczeniem w aspekcie modelowania zjawisk losowych.
- C2. Nauczenie studentów wykorzystania znajomości metod estymacji, weryfikacji hipotez statystycznych w praktyce inżynierskiej, społecznej i gospodarczej.
- C3. Nauczenie studentów wykorzystania znajomości metod analizy prostej regresji liniowej, korelacji oraz analizy wariancji w praktyce inżynierskiej, społecznej i gospodarczej.
- C4. Przygotowanie studentów do dalszego samodzielnego studiowania zagadnień z zakresu probabilistyki.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza z zakresu analizy matematycznej, algebry liniowej i geometrii, rachunku prawdopodobieństwa i elementów statystyki, analizy matematycznej 2 oraz analizy funkcji wielu zmiennych.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – posiada wiedzę teoretyczną z zakresu podstaw wnioskowania statystycznego w stopniu umożliwiającym rozmaite zastosowania oraz dalsze samodzielne studiowanie tej problematyki
- EU 2 – posiada rozszerzoną wiedzę na temat modelowania probabilistycznego i jego rozmaitych zastosowań
- EU 3 – potrafi określić estymatory punktowe nieznanymi parametrów liczbowych populacji oraz zbadać i zinterpretować odpowiednio ich własności i wartości
- EU 4 – potrafi zbudować i zinterpretować przedziały ufności dla wskaźnika struktury populacji, dla parametrów populacji normalnej oraz dla parametrów cechy populacji o rozkładzie dowolnym

EU 5 – potrafi stosować teorię oraz metody parametryczne i nieparametryczne w testowaniu hipotez statystycznych, na podstawie próby statystycznej weryfikować hipotezy badawcze oraz ocenić wyniki badania

EU 6 – potrafi stosować metody analizy prostej regresji liniowej i korelacji oraz metody analizy wariancji.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁADY	Liczba godzin
W 1 – Wprowadzenie. Populacja generalna i próba losowa. Model statystyczny. Podstawowe zagadnienia wnioskowania statystycznego. Charakterystyki próby.	3
W 2 – Estymacja punktowa. Wprowadzenie. Statystyki, estymatory, i ich własności. Estymatory wartości średniej, wariancji i wskaźnika struktury populacji.	3
W 3 – Dystrybuanta empiryczna. Statystyki pozycyjne.	3
W 4 – Metody wyznaczania estymatorów: metoda momentów oraz metoda największej wiarygodności. Własności asymptotyczne estymatorów największej wiarygodności.	3
W 5 – Porównywanie estymatorów. Nierówność Rao - Cramera i estymatory efektywne. Estymatory a statystyki dostateczne.	3
W 6 – Estymacja przedziałowa. Wprowadzenie. Budowa przedziałów ufności. Przedziały ufności dla wartości oczekiwanej.	3
W 7 – Przedziały ufności dla wariancji i wskaźnika struktury populacji. Wyznaczanie minimalnej liczebności próby.	3
W 8 – Ogólna teoria weryfikacji hipotez statystycznych. Wprowadzenie. Modele parametryczne. Struktura testu dla dwóch hipotez prostych. Fundamentalny lemat Neymana – Pearsona. Weryfikacja dwóch hipotez złożonych.	3
W 9 – Testy statystyczne. Testy istotności dla wartości średniej i wariancji. Weryfikacja hipotezy o wskaźniku struktury. Wyznaczanie minimalnej liczebności próby przy sprawdzaniu hipotez.	3
W 10 – Metody statystyki nieparametrycznej. Wprowadzenie. Test znaków – test służący porównywaniu dwóch populacji. Test serii – test losowości.	3
W 11 – Test U Manna – Whitneya – test równości dwóch populacji. Test rangowanych znaków Wilcoxon. Test Kruskala – Wallisa.	3
W 12 – Testy zgodności: test chi – kwadrat Pearsona, test Kołmogorowa – Smirnowa, test Szapiro – Wilka.	3
W 13 – Podstawy analizy korelacji i regresji. Wprowadzenie. Modelowanie związków między dwiema zmiennymi. Analiza współczynnika korelacji oraz stosunku korelacyjnego.	3
W 14 – Prosta regresja liniowa. Szacowanie (estymacja parametrów) metodą najmniejszych kwadratów. Analiza statystyczna modelu regresji.	3
W 15 – Podstawy analizy wariancji. Wprowadzenie. Testowanie hipotez w analizie wariancji. Teoria ANOVA i obliczenia. Dwuczynnikowa analiza wariancji.	3
Forma zajęć – ĆWICZENIA	Liczba godzin
Ć 1 – Obliczanie i interpretacja podstawowych charakterystyk próby. Szereg rozdzielczy.	3
Ć 2 – Statystyki, estymatory, oceny i ich własności. Estymatory wartości średniej, wariancji i wskaźnika struktury populacji.	3
Ć 3 – Dystrybuanta empiryczna. Statystyki pozycyjne. Dominanta i kwantyle.	3
Ć 4 – Metody wyznaczania estymatorów: metoda podstawienia, metoda momentów oraz metoda największej wiarygodności.	3

Ć 5 – Porównywanie estymatorów. Nierówność Rao - Cramera i estymatory efektywne. Estymatory a statystyki dostateczne.	3
Ć 6 – Kolokwium - sprawdzanie wiedzy i umiejętności studentów.	3
Ć 7 – Estymacja przedziałowa. Budowa przedziałów ufności. Przedziały ufności dla wartości średniej populacji.	3
Ć 8 – Przedziały ufności dla wariancji i wskaźnika struktury populacji. Wyznaczanie minimalnej liczebności próby.	3
Ć 9 – Weryfikacja hipotez. Testy istotności dla wartości średniej, wariancji i o wskaźniku struktury. Wyznaczanie minimalnej liczebności próby przy sprawdzaniu hipotez.	3
Ć 10 – Metody nieparametryczne. Test znaków – test służący porównywaniu dwóch populacji. Test serii – test losowości.	3
Ć 11 – Test U Manna – Whitneya, test rangowanych znaków Wilcoxon, test Kruskala – Wallisa.	3
Ć 12 – Testy zgodności: test chi – kwadrat Pearsona, test Kołmogorowa – Smirnowa, test Shapiro – Wilka.	3
Ć13 – Podstawy analizy korelacji i regresji. Analiza statystyczna współczynnika korelacji i modelu regresji.	3
Ć 14 – Kolokwium - sprawdzanie wiedzy i umiejętności studentów.	3
Ć 15 – Analiza wariancji. Teoria ANOVA i obliczenia. Dwuczynnikowa analiza wariancji.	3

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych
2. – materiały wykładowe w wersji elektronicznej
3. – zestawy zadań do samodzielnego rozwiązania w formie elektronicznej
4. – ćwiczenia tablicowe

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena przygotowania do ćwiczeń
F2. – ocena umiejętności stosowania zdobytej wiedzy do rozwiązywania problemów praktycznych ocena z kontrolowanej pracy własnej
F4. – ocena aktywności podczas zajęć
P1. – ocena umiejętności rozwiązywania postawionych problemów oraz sposobu prezentacji uzyskanych wyników – dwa kolokwia zaliczeniowe na ocenę
P2. – ocena opanowania materiału nauczania będącego przedmiotem wykładu – egzamin sprawdzający opanowanie treści i umiejętności przekazywanych podczas wykładu

*) warunkiem uzyskania zaliczenia jest otrzymanie pozytywnych ocen ze wszystkich ćwiczeń laboratoryjnych oraz realizacji zadania sprawdzającego

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	45
1.2	Ćwiczenia	45
1.3	Laboratoria	
1.4	Seminarium	
1.5	Projekt	
1.6	Konsultacje	
1.7	Egzamin	2
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		92
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	55
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	
2.3	Przygotowanie projektu	
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	
2.5	Przygotowanie do egzaminu	15
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	13
Razem godzin pracy własnej studenta:		83
Ogólne obciążenie pracą studenta:		175
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		7
Liczba punktów ECTS , która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		3.7
Liczba punktów ECTS , która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		4

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. Plucińska A., Pluciński E., Probabilistyka, WNT, 2009
2. Krysicki W., Bartos J., Dyczka W., Królikowska K., Wasilewski M., Rachunek prawdopodobieństwa i statystyka matematyczna w zadaniach, cz. I i II, PWN, Warszawa, wydanie 1994 lub nowsze
3. Aczel A.D., Statystyka w zarządzaniu, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 2000
4. Sobczyk M., Statystyka, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 1996
5. Koronacki J., Mielniczuk J., Statystyka dla studentów kierunków technicznych i przyrodniczych, Wydawnictwo Naukowo-Techniczne, Warszawa 2001
6. Spall J.C., Introduction to Stochastic Search and Optimization. Estimation, Simulation, and Control, A John Wiley & Sons. Inc., Publication, 2003
7. Corder G.W., Foreman D.I., Nonparametric Statistics for Non – Statistician, A John Wiley & Sons. Inc., Publication, 2009

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

1. Andrzej Grzybowski, Katedra Matematyki (WIMil), azgrzybowski@im.pcz.pl
2. Bohdan Kopytko, Katedra Matematyki (WIMil), bohdan.kopytko@im.pcz.pl
3. Jolanta Borowska, Katedra Matematyki (WIMil), jolanta.borowska@im.pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do kierunkowych efektów uczenia się	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W01 KMFBD_W09 K_K01 K_K05	C1, C4	W1-15 Ćw1-15	1-4	F1, F3, F4, P2
EU2	K_W01 KMFBD_W09 K_K01 K_K05	C1, C2, C3, C4	W1-15 Ćw1-15	1-4	F1, F3, F4, P2
EU3	K_W01 KMFBD_W09 KMFBD_U02 K_K01 K_K05	C2, C4	W2-5 Ćw2-6	1-4	F1, F2, F3, F4, P1
EU4	K_W01 KMFBD_W09 KMFBD_U02 K_K01 K_K05	C2, C4	W6-7 Ćw7,8,14	1-4	F1, F2, F3, F4, P1
EU5	K_W01 KMFBD_W09 KMFBD_U02 K_K01 K_K05	C2, C4	W8-12 Ćw9-12,14	1-4	F1, F2, F3, F4, P1
EU6	K_W01 KMFBD_W09 KMFBD_U02 K_K01 K_K05	C3, C4	W13-15 Ćw13-15	1-4	F1, F2, F3, F4, P1

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU 1	umie mniej niż na ocenę dst	Rozumie znaczenie podstawowych pojęć wnioskowania statystycznego, potrafi zinterpretować większość z najważniejszych charakterystyk próby losowej	Rozumie znaczenie podstawowych pojęć wnioskowania statystycznego, nie zawsze potrafi samodzielnie wybrać charakterystyki w celu uzyskania założonej informacji, potrafi przeprowadzić wszelkie niezbędne obliczenia pozwalające na ich znalezienie, ale nie zawsze potrafi właściwie przeanalizować uzyskane rezultaty.	Rozumie znaczenie podstawowych pojęć wnioskowania statystycznego, potrafi samodzielnie wybrać charakterystyki w celu uzyskania założonej informacji, potrafi przeprowadzić wszelkie niezbędne obliczenia pozwalające na ich znalezienie i przeanalizować uzyskane rezultaty. Potrafi samodzielnie studiować literaturę probabilistyczną
EU 2	umie mniej niż na ocenę dst	Potrafi jedynie klasyfikować charakterystyki rozkładów empirycznych, wskazać metody ich określenia i niektóre własności	Potrafi klasyfikować charakterystyki rozkładów empirycznych, wskazać metody ich określenia i podstawowe własności. Rozróżnia metody parametryczne i nieparametryczne. Nie zawsze potrafi w typowych sytuacjach stosować wybraną metodę do zadanego zjawiska losowego.	Potrafi klasyfikować charakterystyki rozkładów empirycznych, wskazać metody ich określenia i podstawowe własności. Potrafi w typowych sytuacjach stosować wybraną metodę do zadanego zjawiska losowego.

<p>EU 3</p>	<p>umie mniej niż na ocenę dst</p>	<p>Rozumie znaczenie teorii estymacji we wnioskowaniu statystycznym, ale nie zawsze potrafi samodzielnie dobrać estymatora w konkretnej sytuacji i zbadać jego własności. Umie wyznaczyć ocenę punktową nieznanego parametru populacji wg. podanych wzorów, w większości sytuacji potrafi poprawnie zinterpretować uzyskane rezultaty. Zna tylko najważniejsze pojęcia ogólnej teorii estymacji punktowej, ogólnej teorii estymacji punktowej i przedziałowej, słabo je rozumie</p>	<p>Rozumie znaczenie teorii estymacji we wnioskowaniu statystycznym, potrafi samodzielnie dobrać estymator w większości typowych sytuacji, nie zawsze potrafi uzasadnić swój wybór, ale potrafi przeprowadzić wszelkie niezbędne obliczenia i poprawnie zinterpretować uzyskane rezultaty . Ma dobre rozeznanie w ogólnej teorii estymacji (porównywania estymatorów i metod ich wyznaczania itp.).</p>	<p>Rozumie znaczenie teorii estymacji we wnioskowaniu statystycznym, potrafi samodzielnie dobrać estymator w każdej typowej sytuacji, potrafi uzasadnić swój wybór, potrafi przeprowadzić wszelkie niezbędne obliczenia i wszechstronnie przeanalizować uzyskane rezultaty . Ma bardzo dobre rozeznanie w ogólnej teorii estymacji (porównywania estymatorów i metod ich wyznaczania itp.). itp.itp.). wyznaczania itp.). procesie poznania natury analizowanego zjawiska, potrafi samodzielnie dobrać estymator w każdej typowej sytuacji, potrafi uzasadnić swój wybór, potrafi przeprowadzić wszelkie niezbędne obliczenia i wszechstronnie przeanalizować uzyskane rezultaty . Ma bardzo dobre rozeznanie w ogólnej teorii estymacji (własności estymatorów, sposoby ich wyznaczania itp.).</p>
--------------------	------------------------------------	---	---	---

EU 4	umie mniej niż na ocenę dst	Zna definicje przedziału ufności i częściowo rozumie znaczenie estymacji przedziałowej w analizie statystycznej. Ma jednak kłopot z doбором estymatora w konkretnej sytuacji. Umie wyznaczyć ocenę przedziałową nieznanego parametru populacji wg. podanych wzorów, w większości sytuacji potrafi poprawnie zinterpretować uzyskane rezultaty.	Zna definicje przedziału ufności i rozumie znaczenie estymacji przedziałowej w analizie statystycznej. Potrafi samodzielnie dobrać estymator w większości typowych sytuacji, nie zawsze potrafi uzasadnić swój wybór, ale potrafi przeprowadzić wszelkie niezbędne obliczenia i poprawnie zinterpretować uzyskane rezultaty .	Zna definicje przedziału ufności i rozumie znaczenie estymacji przedziałowej w analizie statystycznej. Potrafi samodzielnie dobrać estymator w każdej typowej sytuacji, umie uzasadnić swój wybór, potrafi przeprowadzić wszelkie niezbędne obliczenia i wszechstronnie przeanalizować uzyskane rezultaty .
EU 5	umie mniej niż na ocenę dst	Rozumie znaczenie teorii weryfikacji hipotez statystycznych we wnioskowaniu statystycznym, ale nie zawsze potrafi samodzielnie dobrać test w konkretnej typowej sytuacji. Umie przeprowadzić wskazany test wg. podanych wzorów i w większości sytuacji potrafi poprawnie zinterpretować uzyskane rezultaty. Zna tylko najważniejsze pojęcia ogólnej teorii weryfikacji hipotez statystycznych.	Rozumie znaczenie teorii weryfikacji hipotez statystycznych we wnioskowaniu statystycznym, potrafi samodzielnie dobrać test w większości typowych sytuacji, potrafi uzasadnić swój wybór, potrafi przeprowadzić wszelkie niezbędne obliczenia, może mieć pewne kłopoty z analizą uzyskanych rezultatów. Ma dobre rozeznanie w ogólnej teorii weryfikacji hipotez statystycznych (poziom istotności testu, moc testu, obszar krytyczny, obszar przyjęcia hipotezy, modele parametryczne i nieparametryczne, itp.)	Rozumie znaczenie teorii weryfikacji hipotez statystycznych we wnioskowaniu statystycznym, potrafi samodzielnie dobrać test w każdej typowej sytuacji, potrafi uzasadnić swój wybór, potrafi przeprowadzić wszelkie niezbędne obliczenia i wszechstronnie przeanalizować uzyskane rezultaty. Ma bardzo dobre rozeznanie w ogólnej teorii testów (poziom istotności testu, moc testu, obszar krytyczny, obszar przyjęcia hipotezy, modele parametryczne i nieparametryczne, itp.)

EU 6	umie mniej niż na ocenę dst	Rozumie znaczenie podstawowych pojęć teorii prostej regresji liniowej i korelacji oraz analizy wariancji we wnioskowaniu statystycznym, umie rozwiązać wg. podanych wzorów proste typowe zadania dotyczące badania współzależności zjawisk losowych i analizy wariancji, w większości sytuacji potrafi poprawnie wyprowadzić wnioski na podstawie uzyskanego rezultatu. Zna tylko najważniejsze pojęcia ogólnej teorii prostej regresji liniowej i korelacji oraz analizy wariancji.	Rozumie znaczenie podstawowych pojęć teorii prostej regresji liniowej i korelacji oraz analizy wariancji we wnioskowaniu statystycznym, umie rozwiązać w większości przypadkach proponowane typowe zadania dotyczące badania współzależności zjawisk losowych i analizy wariancji, potrafi poprawnie wyprowadzić wnioski na podstawie uzyskanego rezultatu. Ma dobre rozeznanie w ogólnej teorii prostej regresji liniowej i korelacji oraz analizy wariancji (analiza statystyczna dla pewnych charakterystyk dwuwymiarowych populacji, teoria ANOVA itp.).	Rozumie znaczenie podstawowych pojęć teorii prostej regresji liniowej i korelacji oraz analizy wariancji we wnioskowaniu statystycznym, umie rozwiązać proponowane typowe zadania dotyczące badania współzależności zjawisk losowych i analizy wariancji, potrafi poprawnie wyprowadzić wnioski na podstawie uzyskanego rezultatu. Ma bardzo dobre rozeznanie w ogólnej teorii prostej regresji liniowej i korelacji oraz analizy wariancji (analiza statystyczna dla pewnych charakterystyk dwuwymiarowych populacji, teoria ANOVA itp.).
-------------	-----------------------------	--	--	--

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	WPROWADZENIE DO SYSTEMÓW OPERACYJNYCH
Nazwa angielska przedmiotu	INTRODUCTION TO OPERATING SYSTEMS
Rodzaj przedmiotu	kierunkowy
Klasyfikacja ISCED	0613
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	4
Semestr	3

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
30	0	15	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z budową, podstawowymi właściwościami i mechanizmami systemów operacyjnych.
- C2. Nabycie przez studentów praktycznych umiejętności w zakresie posługiwania się podstawowymi systemami operacyjnymi, poznanie podstawowych poleceń oraz zdobycie umiejętności pisania skryptów.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza z zakresu architektury komputerów i podstaw programowania.
2. Znajomość zasad bezpieczeństwa pracy przy użytkowaniu systemów komputerowych.
3. Umiejętność korzystania z różnych źródeł informacji w tym z instrukcji i dokumentacji technicznej.
4. Umiejętności pracy samodzielnej i w grupie.
5. Umiejętności prawidłowej interpretacji i prezentacji własnych działań.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – posiada podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu systemów operacyjnych,
- EU 2 – zna rodzaje systemów operacyjnych ich zadania i właściwości oraz podstawowe struktury systemów operacyjnych i budowę systemów komputerowych,
- EU 3 – zna zarządzanie procesami i wątkami oraz mechanizmy służące do programowania współbieżnego w systemach operacyjnych,
- EU 4 – zna ogólną budowę jądra systemu, jego elementy i dane oraz sposoby kolejgowania zadań i implementacji mechanizmów współbieżności,

- EU 5 – zna sposoby zarządzania pamięcią operacyjną oraz różne implementacje pamięci wirtualnej
- EU 6 – zna zagadnienia obsługi urządzeń peryferyjnych oraz pojęcie i działanie systemu plików z uwzględnieniem wybranych struktur systemów plików oraz sposobów ich ochrony,
- EU 7 – posiada wiedzę nt. przydziału zasobów i planowania,
- EU 8 – zna zagadnienia ochrony zasobów, bezpieczeństwa i niezawodności systemów operacyjnych,
- EU 9 – zna i potrafi stosować podstawowe polecenia systemu Windows,
- EU 10 – potrafi przygotowywać skrypty dla systemu Windows,
- EU 11– zna i potrafi stosować podstawowe polecenia systemu Unix (Linux),
- EU 12 – potrafi przygotowywać skrypty dla systemu Unix (Linux).

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁADY	Liczba godzin
W1 – Wprowadzenie do systemów cyfrowych	2
W 2 – Rodzaje systemów operacyjnych.	2
W 3 – Zadania i właściwości systemu operacyjnego.	2
W 4 – Procesy współbieżne.	4
W 5 – Jądro systemu.	2
W 6 – Zarządzanie pamięcią operacyjną. Pamięć wirtualna.	4
W 7 – Obsługa wejścia i wyjścia.	3
W 8 – System plików.	3
W 9 – Przydział zasobów i planowanie.	2
W 10 – Ochrona zasobów.	2
W 11 – Bezpieczeństwo systemu.	2
W 12 – Niezawodność systemu.	2
Forma zajęć – LABORATORIUM	Liczba godzin
L 1 – Wprowadzenie do systemu Windows.	1
L 2 – Podstawy użytkowania wiersza poleceń systemu Windows.	1
L 3 – Zaawansowane użytkowanie wiersza poleceń.	1
L 4 – Strumienie danych, potoki danych oraz pliki wsadowe.	1
L 5 – Podstawy administracji systemem Windows.	1
L 6 – Skrypty Powershell dla systemu Windows.	3
L 7 – Podstawowe polecenia systemu Linux.	1
L 8 – Mechanizmy wejścia/wyjścia systemu Linux.	1
L 9 – Edytor vi. Podstawy pisania skryptów w systemie Linux.	1
L 10 – Instrukcje warunkowe i pętli w skryptach w systemie Linux.	1
L 11 –Poznanie podstaw obsługi sieci w systemie Linux.	1
L 12 – Zaawansowane polecenia systemu Linux.	1

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – Wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych
2. – Ćwiczenia laboratoryjne, opracowanie sprawozdań z realizacji przebiegu ćwiczeń
3. – Przykładowe systemy operacyjne zainstalowane na komputerach laboratoryjnych
4. – Instrukcje do wykonania ćwiczeń laboratoryjnych
5. – Symulator systemu operacyjnego
6. – Strona internetowa nt. systemów operacyjnych

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena przygotowania do ćwiczeń laboratoryjnych
F2. – ocena umiejętności stosowania zdobytej wiedzy podczas wykonywania ćwiczeń
F3. – ocena sprawozdań z realizacji ćwiczeń objętych programem nauczania
F4. – ocena aktywności podczas zajęć
P1. – ocena znajomości poszczególnych systemów operacyjnych oraz umiejętności rozwiązywania postawionych problemów– zaliczenie na ocenę*
P2. – ocena opanowania materiału nauczania będącego przedmiotem wykładu – zaliczenie wykładu

* warunkiem uzyskania zaliczenia jest otrzymanie pozytywnych ocen ze wszystkich kolokwίων.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	30
1.2	Ćwiczenia	
1.3	Laboratoria	15
1.4	Seminarium	
1.5	Projekt	
1.6	Konsultacje	
1.7	Egzamin	
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		45
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	25
2.3	Przygotowanie projektu	
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	10
2.5	Przygotowanie do egzaminu	
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	20
Razem godzin pracy własnej studenta:		55
Ogólne obciążenie pracą studenta:		100
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		4
Liczba punktów ECTS , która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		1,8
Liczba punktów ECTS , która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		1,6

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. Abraham Silberschatz, Peter B. Galvin, Greg Gagne: Podstawy systemów operacyjnych, WNT 2005,
2. William Stallings: Systemy operacyjne, Struktura i zasady budowy, Mikom/PWN 2006,
3. M. Lister, R. D. Eager: Wprowadzenie do systemów operacyjnych, WNT 1994
4. Andrew S. Tanenbaum: Rozproszone systemy operacyjne, PWN 1997
5. G. Couloris, J. Dollimore, T. Kindberg: Systemy rozproszone, podstawy i projektowanie, WNT 1998,
6. Podręczniki do omawianych systemów operacyjnych

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

dr hab. inż. Jarosław Bilski, Katedra Inteligentnych Systemów Informatycznych (WIMil), jaroslaw.bilski@pcz.pl
--

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W06 K_W09 K_K01 K_K02	C1	W1-12	1,5,6	P2
EU2	K_W06 K_W09 K_K01 K_K02	C1	W1-3	1,5,6	P2
EU3	K_W09 K_W22 K_K01 K_K02	C1	W4	1,5,6	P2
EU4	K_W09 K_W22	C1	W5	1,5,6	P2
EU5	K_W06 K_W09	C1	W6	1,5,6	P2
EU6	K_W06 K_W09	C1	W7-8	1,5,6	P2
EU7	K_W09	C1	W9	1,5,6	P2
EU8	K_W09	C1	W10-12	1,5,6	P2
EU9	K_U17 K_K01	C2	L1-3,L5	2,3,4	F1-F4 P1
EU10	K_U17 K_K01	C2	L4.L6	2,3,4	F1-F4 P1
EU11	K_U17 K_K01	C2	L7-8, L11-12	2,3,4	F1-F4 P1
EU12	K_U17 K_K01	C2	L9-10, L12	2,3,4	F1-F4 P1

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
Efekt 1-8 Student opanował wiedzę z zakresu systemów operacyjnych, ich budowy, stosowanych mechanizmów oraz zasad funkcjonowania.	Student nie opanował podstawowej wiedzy z zakresu systemów operacyjnych.	Student częściowo opanował wiedzę z zakresu systemów operacyjnych.	Student opanował wiedzę z zakresu systemów operacyjnych, potrafi wyjaśnić ich budowę i działanie	Student bardzo dobrze opanował wiedzę z zakresu materiału objętego programem nauczania, samodzielnie zdobywa i poszerza wiedzę przy użyciu różnych źródeł.
Efekt 9-12 Student posiada umiejętności stosowania wiedzy w praktycznym rozwiązywaniu problemów związanych z wybranymi systemami operacyjnymi. Zna polecenia systemowe i potrafi przygotowywać skrypty.	Student nie potrafi posługiwać się podstawowymi poleceniami i nie potrafi przygotować skryptów nawet z pomocą podanych instrukcji oraz prowadzącego.	Student nie potrafi wykorzystać zdobytej wiedzy, zadania wynikające z realizacji ćwiczeń wykonuje z pomocą prowadzącego.	Student poprawnie wykorzystuje wiedzę oraz samodzielnie rozwiązuje problemy wynikające w trakcie realizacji ćwiczeń.	Student potrafi przedstawić alternatywne rozwiązania przedstawionych problemów oraz potrafi dokonać ich analizy i oceny oraz uzasadnić zalety poszczególnych rozwiązań.

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów (prezentacje do zajęć, instrukcje do ćwiczeń laboratoryjnych, przykładowe aplikacje) dostępne są na stronie internetowej <http://iisi.pcz.pl/so> oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	WSTĘP DO MATEMATYKI FINANSOWEJ
Nazwa angielska przedmiotu	INTRODUCTION TO FINANCIAL MATHEMATICS
Rodzaj przedmiotu	zakresowy (MFBD)
Klasyfikacja ISCED	0541
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	4
Semestr	5

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
15	30	0	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z teorią procentu i dyskonta, rachunkiem rent i modelami spłaty długu.
- C2. Nabycie przez studentów praktycznych umiejętności rozwiązywania problemów finansowych związanych z teorią procentu i dyskonta, rachunkiem rent i modelami spłaty długu.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza z zakresu szkoły średniej.
2. Znajomość podstawowych zagadnień z analizy matematycznej.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – potrafi obliczyć w procent prosty, składany i dyskonto
- EU 2 – potrafi określić realną wartość kapitału przy danej stopie inflacji
- EU 3 – potrafi obliczyć renty o ratach stałych i zmiennych
- EU 4 – potrafi zastosować modele wartości kapitału w czasie oraz schemat spłaty długu

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – wykład	Liczba godzin
W 1, 2, 3 – Rachunek czasu w matematyce finansowej. Procent prosty, rodzaje stóp oprocentowania prostego, równoważność stóp oprocentowania prostego, dyskontowanie proste. Dyskonto handlowe proste.	3
W 4 - Weksle, równoważność weksli, odnowienie weksla, portfel weksli.	1
W 5, 6, 7 – Procent składany, różne rodzaje kapitalizacji, stopy oprocentowania składanego, równoważność stóp oprocentowania składanego. Dyskontowanie składane.	3
W 8 - Inflacja, wzór Fishera.	1
W 9 – Wartość kapitału w czasie, zasada równoważności kapitałów.	1
W 10, 11 - Renty o stałych ratach: renta płatna z dołu, renta płatna z góry, renta odroczone, renta wieczysta.	2
W 12, 13 – Renta o zmiennych ratach: renty o ratach seriami stałych, renty o ratach tworzących ciąg arytmetyczny i geometryczny, renta uogólniona.	2
W 14 – Spłata długu, schemat spłaty długu.	1
W 15 – Kolokwium zaliczeniowe.	1
Forma zajęć – ćwiczenia	Liczba godzin
C 1, 2, 3 – Obliczanie oprocentowania, odsetek od kapitału w oprocentowaniu prostym oraz wartości kapitału początkowego. Obliczanie dyskonta handlowego prostego.	6
C 4 – Obliczanie wartości nominalnych weksli równoważnych, obliczanie wartości portfela weksli.	2
C 5, 6, 7 – Kolokwium I. Obliczanie oprocentowania składanego, kapitalizowanie roczne, podokresowe i ciągłe, wyznaczanie różnych stóp oprocentowania składanego, badanie równoważności stóp oprocentowania składanego. Wyznaczanie wartości kapitału początkowego oraz dyskonta składanego.	6
C 8 – Obliczanie czynnika inflacji, zastosowanie wzoru Fishera.	2
C 9 – Badania modelu kapitału w czasie. Zastosowanie zasady równoważności kapitałów.	2
C 10, 11 – Kolokwium II. Wyznaczanie rent o stałych ratach: renty płatna z dołu, z góry, renta odroczone i wieczysta.	4
C 12, 13 – Wyznaczanie rent o zmiennych ratach: rent o ratach seriami stałych, rent o ratach tworzących ciąg arytmetyczny i geometryczny, renty uogólnione.	4
C 14 – Badanie schematu spłaty długu.	2
C 15 – Kolokwium III.	2

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – wykład
2. – ćwiczenia, zestawy zadań
3. – literatura, strony internetowe

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. – ocena przygotowania do ćwiczeń
F2. – ocena aktywności podczas zajęć
P1. – zaliczenie na ocenę – kolokwium
P2. – ocena opanowaniu materiału będącego przedmiotem wykładu – test

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	15
1.2	Ćwiczenia	30
1.3	Laboratoria	0
1.4	Seminarium	0
1.5	Projekt	0
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	0
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		45
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	35
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	0
2.3	Przygotowanie projektu	0
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	10
2.5	Przygotowanie do egzaminu	0
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	10
Razem godzin pracy własnej studenta:		55
Ogólne obciążenie pracą studenta:		100
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		4
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		1,8
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		2,6

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. M. Podgórska, J. Klimkowska, Matematyka finansowa. PWN, Warszawa
2. W. Bijak, M. Podgórska, J. Utkin, Matematyka finansowa. BiZANT, Warszawa
3. M. Sobczyk, Matematyka finansowa, Podstawy teoretyczne, Przykłady, Zadania, Placet, Warszawa
4. K. Piasecki, W. Ronka-Chmielowiec, Matematyka finansowa, C.H. Beck, Warszawa
5. P. Chrzan, Matematyka finansowa. Podstawy teorii procentu. GigaNet, Katowice
6. J. Jakubowski, A. Palczewski, M. Rutkowski, Ł. Stetter, Matematyka finansowa. WNT, Warszawa

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

1. dr Sylwia Lara-Dziembek, Katedra Matematyki (WIMiI), sylwia.lara-dziembek@pcz.pl
2. dr Edyta Pawlak-Kazior, Katedra Matematyki (WIMiI), edyta.pawlak-kazior@pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	KMFBD_W01 KMFBD_U01 K_K01 K_K05	C1, C2	W 1-7, 15 C 1- 7, 10	1, 2, 3	F1 F2 P1 P2
EU2	KMFBD_W01 KMFBD_U01 K_K01 K_K05	C1, C2	W 8, 15 C 8, 10	1, 2, 3	F1 F2 P1 P2
EU3	KMFBD_W01 KMFBD_U01 K_K01 K_K05	C1, C2	W 10-13, 15 C 10-13, 15	1, 2, 3	F1 F2 P1 P2
EU4	KMFBD_W01 KMFBD_U01 K_K01 K_K05	C1, C2	W 9, 14-15 C 9-10, 14-15	1, 2, 3	F1 F2 P1 P2

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU 1	Student nie spełnia warunków na ocenę dostateczną.	Student opanował elementarne zagadnienia teoretyczne związane z procentem prostym, składanym i dyskontem oraz potrafi obliczać proste zadania.	Student opanował wiedzę z zakresu procentu prostego, składanego i dyskonta, potrafi wskazać właściwą metodą rozwiązania problemu.	Student bardzo dobrze opanował wiedzę z zakresu procentu prostego, składanego i dyskonta, potrafi wskazać właściwą metodą rozwiązania problemu oraz przeanalizować wyniki.
EU 2	Student nie spełnia warunków na ocenę dostateczną.	Student potrafi obliczać typowe zadania z zakresu inflacji oraz częściowo opanował materiał z tego zakresu.	Student dobrze opanował wiedzę z zakresu inflacji oraz samodzielnie rozwiązuje problemy wynikające w trakcie realizacji zadań.	Student bardzo dobrze opanował wiedzę z zakresu inflacji, samodzielnie zdobywa i poszerza wiedzę.

EU 3	Student nie spełnia warunków na ocenę dostateczną.	Student częściowo opanował materiał z zakresu rent o stałych i zmiennych ratach, potrafi rozwiązywać proste zadania.	Student dobrze poznał teorię z zakresu treści prezentowanych na wykładach oraz potrafi samodzielnie obliczyć renty o stałych i zmiennych ratach, a także dobrać trafną metodę rozwiązania.	Student bardzo dobrze opanował wiedzę z zakresu rent o stałych i zmiennych ratach, potrafi rozwiązywać przykłady o podwyższonym stopniu trudności.
EU 4	Student nie spełnia warunków na ocenę dostateczną.	Student opanował częściowo wiedzę teoretyczną dotyczącą wartości kapitału w czasie oraz schematu spłaty długu, potrafi rozwiązywać podstawowe przykłady.	Student poprawnie wykorzystuje wiedzę oraz samodzielnie rozwiązuje problemy wynikające w trakcie realizacji zadań.	Student bardzo dobrze opanował wiedzę teoretyczną z zakresu prezentowanego materiału, potrafi rozwiązywać przykłady o podwyższonym stopniu trudności dotyczące wartości kapitału w czasie oraz schematu spłaty długu.

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	WYBRANE ZAGADNIENIA ANALIZY NUMERYCZNEJ
Nazwa angielska przedmiotu	SELECTED TOPICS IN NUMERICAL ANALYSIS
Rodzaj przedmiotu	kierunkowy
Klasyfikacja ISCED	0541
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	5
Semestr	5

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
15	0	45	0	0	0

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie studentów z wybranymi zagadnieniami z zakresu analizy numerycznej.
- C2. Nabycie przez studentów praktycznych umiejętności szacowania błędów oraz rzędu zbieżności schematów numerycznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Wiedza z zakresu analizy matematycznej, algebry liniowej, równań różniczkowych oraz metod numerycznych.
2. Umiejętność korzystania z różnych źródeł informacji.
3. Umiejętności pracy samodzielnej i w grupie.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – student zna podstawowe źródła błędów obliczeń numerycznych oraz zna przyczyny akumulowania się błędów,
- EU 2 – student potrafi szacować błędy oraz rząd zbieżności wybranych wzorów interpolacyjnych,
- EU 3 – student potrafi szacować błędy oraz rząd zbieżności wybranych schematów całkowania numerycznego,
- EU 4 – student potrafi szacować błędy oraz rząd zbieżności wybranych schematów numerycznego rozwiązywania równań różniczkowych.

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁADY	Liczba godzin
W 1 – Arytmetyka zmiennopozycyjna.	3
W 2,3 – Źródła błędów obliczeń numerycznych. Akumulacja błędów.	6
W 4,5 – Szacowanie błędów dla wybranych wzorów interpolacyjnych. Zbieżność procesów interpolacyjnych.	6
W 6 – Interpolacja za pomocą funkcji sklepanych.	3
W 7-9 – Interpolacja w całkowaniu numerycznym – szacowanie błędów, zbieżność.	9
W 10 – Aproksymacja pochodnych pierwszego i drugiego rzędu.	3
W 11-13 – Analiza błędów oraz rząd zbieżności schematów numerycznych dla wybranych metod przybliżonego rozwiązywania równań różniczkowych zwyczajnych.	9
W 14,15 – Metoda elementów skończonych.	6
Forma zajęć – LABORATORIUM	Liczba godzin
L 1 – Arytmetyka zmiennopozycyjna.	3
L 2,3 – Źródła błędów obliczeń numerycznych. Akumulacja błędów.	6
L 4,5 – Szacowanie błędów dla wybranych wzorów interpolacyjnych. Zbieżność procesów interpolacyjnych.	6
L 6 – Interpolacja za pomocą funkcji sklepanych.	3
L 7-9 – Interpolacja w całkowaniu numerycznym – szacowanie błędów, zbieżność.	9
L 10 – Aproksymacja pochodnych pierwszego i drugiego rzędu.	3
L 11-13 – Analiza błędów oraz rząd zbieżności schematów numerycznych dla wybranych metod przybliżonego rozwiązywania równań różniczkowych zwyczajnych.	9
L 14,15 – Metoda elementów skończonych.	6

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. – wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych
2. – zestawy problemów do rozwiązania w ramach zajęć laboratoryjnych
3. – stanowiska komputerowe do ćwiczeń wyposażone w pakiet Maple

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1 – ocena przygotowania do ćwiczeń laboratoryjnych
F2 – ocena aktywności podczas zajęć
P1 – ocena umiejętności rozwiązywania postawionych problemów – zaliczenie na ocenę
P2 – ocena opanowania materiału prezentowanego w ramach wykładu – test zaliczeniowy

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	15
1.2	Ćwiczenia	0
1.3	Laboratoria	45
1.4	Seminarium	0

1.5	Projekt	0
1.6	Konsultacje	0
1.7	Egzamin	0
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		60
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń laboratoryjnych	35
2.2	Przygotowanie do zaliczenia ćwiczeń laboratoryjnych	20
2.3	Przygotowanie do zaliczenia wykładu	10
Razem godzin pracy własnej studenta:		65
Ogólne obciążenie pracą studenta:		125
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		5
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		2.4
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		4

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1.	E. Majchrzak, B. Mochacki, Metody numeryczne. Podstawy teoretyczne, aspekty praktyczne i algorytmy. Wyd. Pol. Śl., Wydanie IV rozszerzone, Gliwice 2004
2.	D. Kincaid, W. Cheney, Analiza numeryczna. WNT, Warszawa 2006
3.	Z. Fortuna, B. Macukow, J. Wąsowski, Metody numeryczne, WNT, Warszawa 1993
4.	A. Krowiak, Wprowadzenie do pakietu obliczeń symbolicznych Maple: podręcznik dla studentów wyższych szkół technicznych. Wydaw. Politechniki Krakowskiej, Kraków 2009.
5.	A. Krowiak, Maple. Podręcznik, Wydaw. Helion, 2012.
6.	W.H. Press, S.A. Teukolsky, W.T. Vetterling, B.P. Flannery, Numerical Recipes: The Art of Scientific Computing, 3rd Ed. Cambridge University Press, New York, 2007.

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

dr hab. Tomasz Błaszczyk, prof. PCz, Katedra Matematyki (WIMiI), tomasz.blaszczyk@im.pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do kierunkowych efektów uczenia się	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_W19	C1, C2	W1-15 L1-15	1	P2
EU2	K_W19 K_W20 K_U05 K_U06 K_U07 K_U22 K_K05	C1, C2	W1-15 L1-15	2, 3	F1 F2 P1

EU3	K_W19 K_W20 K_U05 K_U06 K_U07 K_U22 K_K05	C1, C2	W1-15 L1-15	2, 3	F1 F2 P1
EU4	K_W19 K_W20 K_U05 K_U06 K_U07 K_U22 K_K05	C1, C2	W1-15 L1-15	2, 3	F1 F2 P1

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU 1	Nie spełnia warunków na ocenę dostateczną	Student zna podstawowe źródła błędów obliczeń numerycznych oraz zna przyczyny akumulowania się błędów	Student spełnia warunki na ocenę dostateczną oraz potrafi rozróżnić różne rodzaje błędów obliczeń numerycznych	Student spełnia warunki na ocenę dobrą oraz potrafi wskazać sposoby na zminimalizowanie akumulowania się błędów
EU 2	Nie spełnia warunków na ocenę dostateczną	Student potrafi szacować błędy oraz rząd zbieżności wybranych wzorów interpolacyjnych	Student spełnia warunki na ocenę dostateczną oraz potrafi napisać w Maple procedurę pozwalającą na wyznaczenie błędów, eksperymentalne oszacowanie rzędu zbieżności oraz wizualizację otrzymanych wyników	Student spełnia warunki na ocenę dobrą oraz potrafi dokonać szczegółowej analizy otrzymanych wyników

EU 3	Nie spełnia warunków na ocenę dostateczną	Student potrafi szacować błędy oraz rząd zbieżności wybranych schematów całkowania numerycznego	Student spełnia warunki na ocenę dostateczną oraz potrafi napisać w Maple procedurę pozwalającą na wyznaczenie błędów, eksperymentalne oszacowanie rzędu zbieżności oraz wizualizację otrzymanych wyników	Student spełnia warunki na ocenę dobrą oraz potrafi dokonać szczegółowej analizy otrzymanych wyników
EU 4	Nie spełnia warunków na ocenę dostateczną	Student potrafi szacować błędy oraz rząd zbieżności wybranych schematów numerycznego rozwiązywania równań różniczkowych	Student spełnia warunki na ocenę dostateczną oraz potrafi napisać w Maple procedurę pozwalającą na wyznaczenie błędów, eksperymentalne oszacowanie rzędu zbieżności oraz wizualizację otrzymanych wyników	Student spełnia warunki na ocenę dobrą oraz potrafi dokonać szczegółowej analizy otrzymanych wyników

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów kierunku są umieszczane na stronie Wydziału www.wimii.pcz.pl oraz na stronach podanych studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	WYCHOWANIE FIZYCZNE I
Nazwa angielska przedmiotu	PHYSICAL EDUCATION I
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Klasyfikacja ISCED	1014
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>studia pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	0
Semestr	2

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
-	30	-	-	-	-

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Kształcenie i doskonalenie wszechstronnego rozwoju organizmu w aspekcie fizycznym na podstawie ćwiczeń zawartych w strukturze treningu funkcjonalnego
- C2. Identyfikacja błędnych wzorców ruchowych. Podjęcie działań reedukacyjnych mających na celu uzyskanie prawidłowej struktury ruchu według koncepcji FMS (functional movement systems).
- C3. Poprawa stanu zdrowia i kształtowanie postaw mających na celu uświadomienie studenta o niezbędnej potrzebie ruchu realizowanej nie tylko na zajęciach, ale także we własnym zakresie. W celu utrzymania jak najdłużej dobrostanu organizmu.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Brak przeciwwskazań do udziału w zajęciach wychowania fizycznego.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU 1 – Zdobyć wiedzy z zakresu koncepcji treningu funkcjonalnego ze szczególnym uwzględnieniem prawidłowości wykonywania podstawowych wzorców ruchowych.
- EU 2 – Ukształtowanie umiejętności samokontroli w trakcie wykonywania ćwiczeń - student ćwiczy dokładnie, potrafi zapanować nad swoim ciałem i precyzyjnie wykonać dane zadanie ruchowe.
- EU 3 – Ukształtowanie postawy współpracy w parach (korekty postawy partnera w trakcie ćwiczeń).

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – ćwiczenia	Liczba godzin
C1- Zajęcia organizacyjno-rekrutacyjne do grup.	2
C2-Zajęcia teoretyczno-praktyczne. Teoria: BHP, regulamin organizacyjny. Praktyka ocena funkcjonalna FMS- wybrane testy.	2
C3-C4- Reedukacja błędnych wzorców ruchowych. Prehab - ćwiczenie ukierunkowane na prewencję urazów.	4
C5-C7- Przygotowanie do ruchu, prehab, kształtowanie stabilności centralnej.	6
C8-C10- Przygotowanie do ruchu, prehab, core, kształtowanie wytrzymałości krążeniowo- oddechowej, regeneracja- techniki powięziowe.	6
C11-C12- Przygotowanie do ruchu, core, kształtowanie wytrzymałości krążeniowo-oddechowej, regeneracja- kompleksowy stretching.	4
C13-C14- Przygotowanie do ruchu, core, elastyczność- plajometryka, wytrzymałość krążeniowo oddechowa, regeneracja- techniki powięziowe.	4
C15- zajęcia zaliczeniowe.	2

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. materace.
2. tera bandy (gumy treningowe).
3. drabinki gimnastyczne, drabinki koordynacyjne.
4. piłki fitness, piłeczki tenisowe, piłki treningowe.

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. Ocena zaangażowania w trakcie zajęć.
F2. Ocena poprawności wykonywanych ćwiczeń.
P1. Zaliczenie na podstawie obecności na zajęciach.
P2. Zaliczenie na podstawie aktywności na zajęciach.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	-
1.2	Ćwiczenia	30
1.3	Laboratoria	-
1.4	Seminarium	-
1.5	Projekt	-
1.6	Konsultacje	-
1.7	Egzamin	-
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		30
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	-
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	-

2.3	Przygotowanie projektu	-
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	-
2.5	Przygotowanie do egzaminu	-
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	2
Razem godzin pracy własnej studenta:		2
Ogólne obciążenie pracą studenta:		32
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		0
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		0
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		0

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. Biernat R., Strategia zapobiegania urazom w siatkówce. Olsztyn 2010.
2. Clemenceau J.P., Delavier F., Gundill M., Stretching. Warszawa 2012.
3. Delavier F., Gundill M., Modelowanie sylwetki metodą Delaviera. Warszawa 2011.
4. Szeligowski P., Trening siły eksplozywnej w sportach walki. Łódź 2012.
5. Zajac A., Współczesny trening siły mięśniowej. Katowice 2010.

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

mgr Maciej Żyła, Studium Wychowania Fizycznego i Sportu, mzyła@pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_K01	C1-C3	C2-C14	1-4	F1,2. P1,2.
EU2	K_K01	C1-C3	C2-C14	1-4	F1,2. P1,2.
EU3	K_K02	C1-C3	C2-C14	1-4	F1,2. P1,2.

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU1- Zdobywanie wiedzy z zakresu koncepcji treningu funkcjonalnego ze szczególnym uwzględnieniem prawidłowości wykonywania podstawowych wzorców ruchowych.	Student nie opanował wiedzy z zakresu koncepcji treningu funkcjonalnego.	Student opanował wiedzę z zakresu koncepcji treningu funkcjonalnego w stopniu dostatecznym.	Student opanował wiedzę z zakresu koncepcji treningu funkcjonalnego w stopniu dobrym.	Student opanował wiedzę z zakresu koncepcji treningu funkcjonalnego w stopniu bardzo dobrym.
EU2- Ukształtowanie umiejętności samokontroli w trakcie wykonywania ćwiczeń - student ćwiczy dokładnie, potrafi zapanować nad swoim ciałem i precyzyjnie wykonać dane zadanie ruchowe.	Student nie opanował realizowanych na zajęciach zadań ruchowych.	Student opanował realizowane na zajęciach zadania ruchowe w stopniu dostatecznym.	Student opanował realizowane na zajęciach zadania ruchowe w stopniu dobrym.	Student opanował realizowane na zajęciach zadania ruchowe w stopniu bardzo dobrym.
EU3- Ukształtowanie postawy współpracy w parach (korekty postawy partnera w trakcie ćwiczeń).	Student nie współpracuje ze swoim partnerem w trakcie ćwiczeń.	Student współpracuje ze swoim partnerem w trakcie ćwiczeń w stopniu dostatecznym.	Student współpracuje ze swoim partnerem w trakcie ćwiczeń w stopniu dobrym.	Student współpracuje ze swoim partnerem w trakcie ćwiczeń w stopniu bardzo dobrym.

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów są umieszczane na stronie Studium Wychowania Fizycznego i Sportu PCz: www.pcz.pl/swfis/.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

SYLABUS DO PRZEDMIOTU

Nazwa polska przedmiotu	WYCHOWANIE FIZYCZNE II
Nazwa angielska przedmiotu	PHYSICAL EDUCATION II
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Klasyfikacja ISCED	1014
Kierunek studiów	<i>Matematyka stosowana i technologie informatyczne</i>
Języki wykładowe	<i>polski</i>
Poziom kształcenia	<i>pierwszego stopnia</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Liczba punktów ECTS	0
Semestr	3

Liczba godzin na semestr:

Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
-	30	-	-	-	-

OPIS PRZEDMIOTU

CEL PRZEDMIOTU

- C1. Kształcenie i doskonalenie wszechstronnego rozwoju organizmu w aspekcie fizycznym na podstawie zaawansowanych ćwiczeń zawartych w strukturze treningu funkcjonalnego.
- C2. Identyfikacji i eliminacja słabych ogniw w strukturze ruchu podczas zaawansowanych ćwiczeń z zakresu treningu funkcjonalnego.
- C3. Poprawa stanu zdrowia i utrwalanie postaw mających na celu uświadomienie studenta o niezbędnej potrzebie ruchu realizowanej nie tylko na zajęciach ale także we własnym zakresie. W celu utrzymania jak najdłużej pełnej sprawności ustroju.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Brak przeciwwskazań do udziału w zajęciach wychowania fizycznego.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

- EU1– Podwyższenie poziomu wiedzy z zakresu znajomości anatomii funkcjonalnej (ze szczególnym uwzględnieniem prawidłowego wykonania wzorców ruchowych)
- EU2– Udoskonalenie umiejętności samokontroli w trakcie wykonywania złożonych ćwiczeń ćwiczymy dokładnie, liczy się precyzja wykonywanych ruchów.
- EU3– Doskonalenie postawy współpracy w parach (korekty postawy oraz motywacja do dalszego poprawiania swojej sprawności w trakcie ćwiczeń).

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – ćwiczenia	Liczba godzin
C1- Zajęcia organizacyjno-rekrutacyjne do grup.	2
C2-Zajęcia teoretyczno-praktyczne. Teoria: BHP, regulamin organizacyjny. Praktyka: omówienie ćwiczeń, obwód treningowy.	2
C3-C4- Wzmacnianie słabych ogniw- trening obwodowy na bazie zaawansowanych ćwiczeń funkcjonalnych.	4
C5-C7- Wzmacnianie rdzenia- kompleks biodrowo-miedniczno-lędźwiowy, ćwiczenia dynamiczne.	6
C8-C10- Kształtowanie wytrzymałości krążeniowo oddechowej, zaawansowane ćwiczenia stretchingowe połączone z kontrolą rytmu oddechowego.	6
C11-C14- Kompleksowy trening funkcjonalny: przygotowanie do ruchu, wzmacnianie rdzenia, elastyczność-moc, regeneracja- kompleksowy stretching połączone z indywidualnym rytmem oddechowym.	8
C15- Zajęcia zaliczeniowe.	2

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. materace.
2. tera bandy (gumy treningowe).
3. drabinki gimnastyczne, drabinki koordynacyjne.
4. piłki fitness, piłeczki tenisowe, piłki treningowe.

SPOSOBY OCENY (F – FORMUJĄCA, P – PODSUMOWUJĄCA)

F1. Ocena zaangażowania w trakcie zajęć.
F2. Ocena poprawności wykonywanych ćwiczeń.
P1. Zaliczenie na podstawie obecności na zajęciach.
P2. Zaliczenie na podstawie aktywności na zajęciach.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

L.p.	Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
1. Godziny kontaktowe z prowadzącym		
1.1	Wykłady	-
1.2	Ćwiczenia	30
1.3	Laboratoria	-
1.4	Seminarium	-
1.5	Projekt	-
1.6	Konsultacje	-
1.7	Egzamin	-
Razem godzin kontaktowych z prowadzącym:		30
2. Praca własna studenta		
2.1	Przygotowanie do ćwiczeń oraz kolokwium zaliczeniowego	-
2.2	Przygotowanie do laboratorium, wykonanie sprawozdań z laboratoriów	-

2.3	Przygotowanie projektu	-
2.4	Przygotowanie do zaliczenia końcowego z wykładu	-
2.5	Przygotowanie do egzaminu	-
2.6	Zapoznanie ze wskazaną literaturą	2
Razem godzin pracy własnej studenta:		2
Ogólne obciążenie pracą studenta:		32
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		0
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego:		0
Liczba punktów ECTS, która student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych:		0

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

1. Biernat R., Strategia zapobiegania urazom w siatkówce. Olsztyn 2010.
2. Clemenceau J. P., Delavier F., Gundill M., Stretching. Warszawa 2012.
3. Delavier F., Gundill M., Modelowanie sylwetki metodą Delaviera. Warszawa 2011.
4. Szeligowski P., Trening siły eksplozywnej w sportach walki. Łódź 2012.
5. Zajac A., Współczesny trening siły mięśniowej. Katowice 2010.

KOORDYNATOR PRZEDMIOTU (IMIĘ, NAZWISKO, KATEDRA, ADRES E-MAIL)

mgr Maciej Żyła, Studium Wychowania Fizycznego i Sportu, mzyła@pcz.pl

MACIERZ REALIZACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekt uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_K01	C1-C3	C2-C14	1-4	F1,2. P1,2.
EU2	K_K01	C1-C3	C2-C14	1-4	F1,2. P1,2.
EU3	K_K02	C1-C3	C2-C14	1-4	F1,2. P1,2.

FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

Efekty uczenia się	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EU1- Podwyższenie poziomu wiedzy z zakresu znajomości anatomii funkcjonalnej (ze szczególnym uwzględnieniem prawidłowego wykonania wzorców ruchowych)	Student nie opanował przedstawionej na zajęciach wiedzy z zakresu anatomii funkcjonalnej.	Student opanował przedstawioną na zajęciach wiedzę z zakresu anatomii funkcjonalnej w stopniu dostatecznym.	Student opanował przedstawioną na zajęciach wiedzę z zakresu anatomii funkcjonalnej w stopniu dobrym.	Student opanował przedstawioną na zajęciach wiedzę z zakresu anatomii funkcjonalnej w stopniu bardzo dobrym.
EU2- Udoskonalenie umiejętności samokontroli w trakcie wykonywania złożonych ćwiczeń ćwiczymy dokładnie, liczy się precyzja wykonywanych ruchów.	Student nie opanował realizowanych na zajęciach zadań ruchowych.	Student opanował realizowane na zajęciach zadania ruchowe w stopniu dostatecznym.	Student opanował realizowane na zajęciach zadania ruchowe w stopniu dobrym.	Student opanował realizowane na zajęciach zadania ruchowe w stopniu bardzo dobrym.
EU3- Doskonalenie postawy współpracy w parach (korekty postawy oraz motywacja do dalszego poprawiania swojej sprawności w trakcie ćwiczeń).	Student nie współpracuje ze swoim partnerem w trakcie ćwiczeń.	Student współpracuje ze swoim partnerem w trakcie ćwiczeń w stopniu dostatecznym.	Student współpracuje ze swoim partnerem w trakcie ćwiczeń w stopniu dobrym.	Student współpracuje ze swoim partnerem w trakcie ćwiczeń w stopniu bardzo dobrym.

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Wszelkie informacje dla studentów są umieszczane na stronie Studium Wychowania Fizycznego i Sportu PCz: www.pcz.pl/swfis/.
2. Informacja na temat konsultacji przekazywana jest studentom podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu.

Prorektor ds. nauczania
Dr hab. inż. Izabela Major, prof. PCz